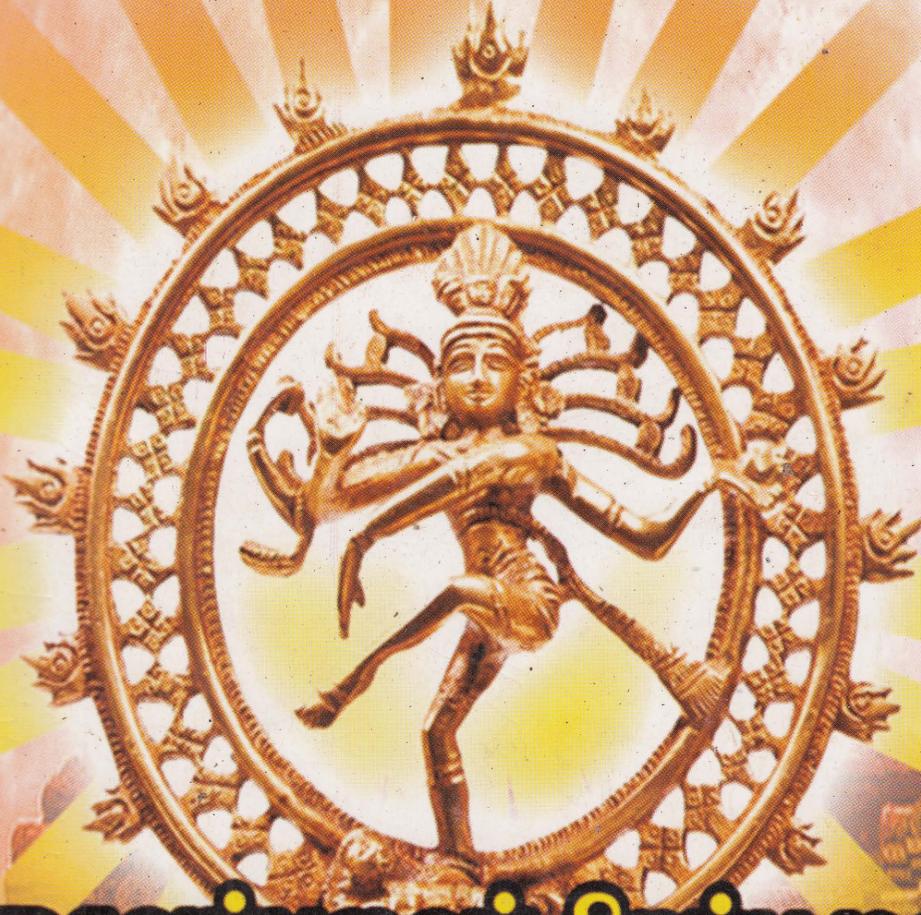

2

வேலயம்

மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

சைவப்பூலவர் சிறப்பு மலர்

சைவநாதம்

அகில இலங்கைச் சைவப்பூலவர் சங்கம்

மட்டக்களப்பு - விவளியீடு

2012

நீதிமொழி

முதலாம் பதிப்பு

நீதிமொழி

சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்தபண்டிதர்
க.நித்தியதீர்த்தன M.A
இந்துதர்மாசிரியர்

சீதாபதி சிவசாஸ்திரம், சீதாபதி
A.M. சாஸ்திரம், சீதாபதி
சீதாபதி சிவசாஸ்திரம்

உ
சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவப்புலவர் சிநிப்புலவர்

சைவநாதம்

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்

மட்டக்களப்பு வெளியீடு

2012.10.28

Faint text below the top illustration.

Faint line of text below the top section.

Faint text below the second line.

ஓ-ஓ-ஓ-ஓ-ஓ

Faint text below the bottom illustration.

Faint text below the bottom section.

Faint text at the very bottom of the page.

உ
சீவமயம்

மட்டு தேசத்தில் சைவப்புலவர் பயிர் வித்தூன்றி
வளரப் பதியம் அமைத்த
சைவப்புலவர் கா.அருணாசலதேசீகமணி
அவர்களுக்கு

சைவநாதம்

எனும் சிறப்பு மலர் சமர்ப்பணமாகும்

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்
மட்டக்களப்பு விழாக் குழுவினர்

தலைவர் :

சைவப்புலவர் சா.தீவலைநாதன்
(ஓய்வு நிலை - கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்)

உப தலைவர் :

சைவப்புலவர் ஆர்.கோயாலர்ள்ளை
(ஓய்வு நிலை - அதிபர்)

செயலாளர் :

சைவப்புலவர் சு.துஷ்யந்த்
(ஆசிரியர்)

இணைச் செயலாளர் :

சைவப்புலவர் சீவானந்தஜோத் ஞானசூர்யம்
(அறநெறிப்பாடசாலை ஆசிரியர்)

பொருளாளர் :

சைவப்புலவர் லோயா ஜெயரஞ்சீத்
(ஆசிரியர்)

உறுப்பினர்கள் :

சைவப்புலவர் என்.டிஷாச்
இளஞ்சைவப்புலவர் கோ.ரவீந்த்ரன்
இளஞ்சைவப்புலவர் ரீ.சர்மீளா
இளஞ்சைவப்புலவர் வீ.ஜெயந்தன்
இளஞ்சைவப்புலவர் இ.ஜீவகலா
இளஞ்சைவப்புலவர் ம.துஸ்யந்த்
இளஞ்சைவப்புலவர் ஹ.சர்மீயா
இளஞ்சைவப்புலவர் இ.ரஜீப்பீர்யா

சைவப்புலவர், சைவநாதம்
க.நித்தியா
இந்துதபு

இலங்கை சிவ சமுதாயம் கருத்தறிவு சபை
 உதவியுடன் சிவ சமுதாயம்
 இலங்கை உதவியுடன் சிவ சமுதாயம்
 உதவியுடன்

வினாடிபாடல்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் உதவியுடன் சிவ சமுதாயம்
 உதவியுடன் சிவ சமுதாயம்

1. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

2. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

3. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

4. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

5. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

6. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

7. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

8. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

9. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்
 (சிவ சமுதாயம் சிவ சமுதாயம்)

10. சிவ சமுதாயம்

சிவ சமுதாயம்
 உதவியுடன்

சைவநாத முழுக்கம்

மலராசிரியர்
சைவப்புலவர் சு.சுஷ்யந்த்
(விழாக்குழுச் செயலாளர்)

“ஓசை ஓலியெலாம் ஆனாய் நீயே
உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
வாசமலரெலா மானாய் நீயே
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே -
திருவையாறகலாத செம்பொற் சோத”

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்

சமயம் என்பது ஆறு, நெறி, வழி, தருமம் எனும் பல்வேறு சொற்களால் வழங்கப்பட்டு வரினும் அதன் தலையாய நோக்கம் மக்களின் மனவுணர்வுகளைச் சென்றவிடத்தாற் செலவிடாது தீதொர்இ நன்றின் பால் உய்ப்பதேயாகும்.

அன்றாட வாழ்க்கையில் மானிடர்கள் பல்வகைத் தேவைகள், தடங்கல்கள், இன்னல்கள், குறைகள், என இன்னோரன்ன பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இவற்றைத் துணிவுடன் எதிர் கொள்ளவும், பல்துறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளோர் அவற்றின் நீங்கி புறவாழ்க்கையை விட்டுப் பிரிந்து அகத்தளவில் வாழ்கின்ற வாழ்க்கையில் மனசாந்தியும், ஒருமையும் நிறைவும் பெறவும் சமயம் அருந்துணை புரிகின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

அறிவியல், தொழில்நுட்ப புத்தாக்கங்களாலும், பகுத்தறிவாளர்களின் எதிர்வாதங்களாலும் ஈர்ப்புண்ட எமது நாட்டு இளைஞர் சமுதாயம் சமயநெறியை ஏற்க மறுத்து எதிர்ப்பதையும், கேலிப் போக்காகப் பொழுது போக்குவதையும் நாம் இன்று கண்ணுற்று மனநோவுறுகின்றோம். இளைஞர்களே! அறிவுத்துறையில் சிறந்து விளங்கியவர்களுக்கும் விஞ்ஞானத்தையும் கூடவே மெய்ஞானத்தையும் போதித்தது அன்று எமது இந்துசமயம்தான். கணிதம், வானியல், மருத்துவம் போன்ற அறிவியல் துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஆதார சுருதியமைத்துக் கொடுத்ததும் இந்து சமயம்தான். எத்தனையோ நாஸ்தீகவாதிகளும் ஈற்றில் சரண்புகுந்ததும் இந்து சமயத்திலேதான். உலகைத் தாங்கும் தர்மங்களெல்லாம் சனாதனதர்மமாக மிளிர்ந்ததும் இந்து சமயத்தில்தான். இவற்றை இன்றைய இளைஞர்கள் உணர்ந்து மேன்மைகொண்ட எமது சமய நெறியை தரணி முழுவதும் பரப்ப முன் முயல வேண்டும்.

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கமும் இந்நோக்கத்திலேயே அதி கூடிய கரிசனையைக்காட்டி வருகின்றது. 2வது தடவையாக சங்கத்தின் 52வது பட்டமளிப்பும் சைவமகாநாடும் மட்டு தேசத்தில் இடம் பெறுவது குறித்து கிழக்கு மாகாணம் பூரிப்படைகின்றது. விழாவின் சிறப்பின் அம்சமாக திக்கெல்லாம் சைவமுழுக்கம் முழங்க “சைவநாதம்” என்னும் சிறப்பு மலரும் வெளியீடு செய்யப்படுகின்றது. இப்பணிக்கு

அடியேனை மலராசிரியராக நியமித்தமைக்கு விழாக்குழுத் தலைவர் சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன் அவர்களுக்கும், எனக்கு வித்துவ ஒளி காட்டி கனதியான போதனையைக் காகித வாயிலாகவும், தொலைபேசிவாயிலாகவும் புகட்டிய கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை, சங்கத் தலைவர் சைவப்புலவர் சித்தாந்த பண்டிதர் மு.திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை அவர்களின் அன்புக்கும் கடமைக்குமுரியவனாகின்றேன்.

சைவப்புலவர் சங்கத்தின் பொன்விழா மலராகப் பூத்த “சைவநாதம்” 52வது பட்டமளிப்பு சைவமகாநாட்டிலும் அதே நாமத்துடன் வாடாமல் புத்தாக்கங்களுடன் மலர்கின்றது. இம்மலரில் அருளாளர்கள், சைவச் சான்றோர்களின் வாழ்த்துக்கள் நாதமாக ஒலிக்கின்றன. சைவப்புலவர் சங்கத்தின் வரலாறும், கிழக்கு மாகாணப் புலவர் வரலாறுகளும், மூத்த சைவப்புலவர்களின் வாழ்வும் அவர்களின் சைவக் கைங்கரியங்களும் ஆவண மூலமாய் ஒலிக்கின்றன. படைப்பியல் நாதத்தில் பக்தித் தோத்திரங்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், ஆன்மீகமும் வாழ்வியல் முறைமைகள் பற்றிய கனதியான உள்ளீடுகளோடு உள்வாங்கி ஒலிக்கின்றன. இவற்றைப் பேராசிரியர்கள், கலாநிதி, வித்துவான்கள், பண்டிதர்கள், சைவப்புலவர்களாகவுள்ள பற்பல புகழ் பூத்த பெரும் அறிஞர்களினால் படையலிடப்பட்டவைகளாகும்.

இச்சிறப்புமலர் சைவப்புலவர், பண்டிதர் தேர்வுநாடிகளுக்கும், சமய அபிமானம் கொண்ட மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள், பொது வாசகர்கள் அனைவரும் வாசித்துப் பயன்பெறத் தக்க படைப்பியலாக சைவநாதம் ஒலிக்கின்றது.

இச்சைவநாதத்தை ஓங்கி ஒலிக்கச் செய்வதற்கு என்னோடு தோளோடுதோள் நின்று உழைத்த சைவப்புலவர்களான திரு.ஆர்.கோபாலபிள்ளை, சிவானந்தஜோதி ஞானசூரியம், ஸோபா ஜெயராஞ்சித், டிஹாசி அவர்களுக்கும் எனது இதய பூர்வமான வாழ்த்துக்களும் நன்றிகளும் உரித்துடையதாக.

வாழி சைவம் வளர்க அறநெறிகள்
வாழி சைவ மகாநாடு - வாழியவே
சைவப்புலவரெல்லாம் கூடி அரிய திருத்தொண்டியற்றி
இன்பமே சூழ வாழி இனிது.

சுபம்

சைவப்புலவர் சு. சுவாமிநாத்
பெரியகல்லாறு - 01
கல்லாறு
06722220575

பொருளடக்கம்

சைவநாதம்	- மலராசிரியர் - சைவப்புலவர் சு.துஷ்யந்த்	03
தலைவரிடமிருந்து	- சங்கத் தலைவர், சைவப்புலவர் மு.திருஞானசம்பந்தபிள்ளை	07
விழாக்குழுத் தலைவரிமிருந்து	- சங்க உபதலைவர், சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன்	08
வாழ்த்தியல் நாதம்		
1. அருள் வாழ்த்துரை	- திருவாவடுதுறை ஆதீனம், சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்	10
2. அருளாசியுரை	- நல்லை ஆதீனம், ஸ்ரீஸுயீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்	11
3. பேராசிரியரின் வாழ்த்துரை	- பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன், தகைசார் பேராசிரியர் வரலாற்றுத்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்	12
4. பணிப்பாளரின் வாழ்த்துரை	- திருமதி.சாந்திநாவுக்கரசன், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்	13
5. அரசு அதிபரின் வாழ்த்துரை	- திரு.க.விமலநாதன், மேலதிக அரசாங்க அதிபர், மட்டக்களப்பு	14
வரலாற்று நாதம்		
1. அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்க வரலாறு		16
2. அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத் தேர்வும் விதிகளும்		19
3. சைவப்புலவர்களின் வாழ்வும் பணியும்		
⊙ சைவப்புலவர் வ.செல்லையா		24
⊙ சைவப்புலவர் கா.அருணாசல தேசிகர்		26
⊙ சைவப்புலவர் இ.வடிவேல்		30
4. கிழக்கு மாகாணச் சைவப்புலவர்கள்		32
5. கிழக்கு மாகாண இளம்சைவப்புலவர்கள்		33
படைப்பியல் நாதம்		
1. பக்தி இலக்கியம்	- பண்டிதர்.சீ.தம்பிராசா	36
2. திருவாசகத்தில் பக்தியுணர்வு	- சைவப்புலவர். சைவசித்தாந்த பண்டிதர் திருமதி.சிவானந்தலோதி ஞானசூரியம்	39
3. திருமந்திரத்தில் தோத்திரப்பாடல்கள்-	கலாபூஷணம் சைவப்புலவர். சு.செல்லத்துரை	43
4. புரட்சியின் வித்தும், பண்பாட்டின் கீருப்பிடமும் பெரியபுராணம்	- திருமதி.சாந்திநாவுக்கரசன் பணிப்பாளர் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்	46
5. சமுதாய வழிகாட்டலில் சைவத்திருமுறைகள்-	கலாநிதி.க.பிரேமகுமார்	52
	பணிப்பாளர், சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கை நிறுவகம், கி.ப.க.	
6. சிவஞானபோத மங்கல வாழ்த்து	- கலாபூஷணம் சைவப்புலவர். சு.செல்லத்துரை	56

7. நல்லசிவ தன்மம் - சைவப்புலவர் சைவசித்தாந்த பண்டிதர் 57
மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
சங்கத் தலைவர்
8. சிவஞானசித்தியார் பகரும் 60
அளவை கலைக்கணம் - சைவப்புலவர் சு.துஷ்யந்த்
ஆசிரியர்
9. போற்றி ஓம் நமச்சிவாய - சைவப்புலவர் வித்யா கலாபமணி சா.தில்லைநாதன் 66
சங்க உபதலைவர்
10. சிவலிங்க வழிபாடு - வித்துவான் கலாபுஷணம் வசந்தா வைத்தியநாதன் 70
ஆன்மீகச் சொற்பொழிவாளர்
11. தீட்சை - சைவப்புலவர் செ.நவந்தகுமார் 73
திருவாவடுதுறை ஆதீனச் சமய பரப்புநர்
12. ஞானமே முக்திக்கு வழி சிவபெருமானே 76
மலமகற்றுவான் - சைவப்புலவர் சைவசித்தாந்த பண்டிதர்
கந்த. சத்தியதாசன்
சங்கச் செயலாளர்
13. திருவருட்பயன் கூறும் திருவருள்- சைவப்புலவர் கீ.கோபாலபிள்ளை 80
ஓய்வு நிலை அதிபர்
14. உண்மைநெறி விளக்கம் உரைவைக்கும் 83
தசகாரியம் - கிளஞ்சைவப்புலவர் செல்வி.மனோறா ஐயாத்துரை
15. சைவநெறியும் திருக்கோயில்களும் - பேராசிரியர் மா.செல்வராஜா 85
பீடாதிபதி கலை கலாசார பீடம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
16. தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா - சைவப்புலவர் லோபா ஜெயரஞ்சித் 88
ஆசிரியர்
17. மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் - சைவப்புலவர் செல்வி.டிஹாசி 90
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

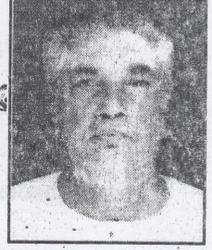
பின்னிணைப்பு

1. 2012 கில் பட்டம் பெறுபவார் விபரம் 92
2. சைவமகாநாடு சிறக்க நிதி உதவியளித்தோர் விபரம் 94
3. அழைப்பிதழ் 95

தலைவர்ட்ருந்து வரும்...

சைவப்புலவர், சீத்தாந்தபண்டிதர் மு.திருஞானசம்பந்தபிள்ளை
(தலைவர்- அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்)

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் 1960.09.30ந் திகதி புரட்டாதிமாதம் நவராத்திரி தினத்தன்று யாழ்ப்பாணம் மல்லாகம் பழம்பதியில் ஆரம்பிக்கப்பெற்று, சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தினால் நடத்தப்படும் சைவப்புலவர் இளஞ்சைவப் புலவர் தேர்வுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்று வினாத்தாள் விடைத்தாள் என்பவற்றைப் பெறவும் அனுப்பிவைக்கவும் உரியசகல பொறுப்புக்களையும் கையேற்று நம்பகத்தன்மையுடனும் மதிப்புடனும் பணியாற்றி வந்தது. இச்சங்கத்தின் ஊடாகவே இலங்கைப் பரிசார்த்திகள் அக்காலத்திலே தோற்றும் முறை வகுக்கப்பட்டிருந்தது.

இவ்வொழுங்குமுறை 1972 வரை நிலவியது. அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட தொடர்பாடல் பரிமாற்ற இட்பாடுகள் காரணமாக சமாஜத்தினுடைய அங்கீகாரத்துடன் அவர்களுடைய பாடத் திட்டத்தின்படியே சைவப்புலவர் தேர்வுகளைச் சங்கமே நடத்திச் சித்தி பெற்றவர்களுக்குரிய பட்டங்களை வழங்கும் நடைமுறை 1973ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை தொடர்கின்றது.

சங்கத்தின் பொன்விழாவும், சைவப்புலவர் பட்டமளிப்பு வைபவமும் 2010.10.03 ந் திகதி கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாக நடந்தது. அஞ்ஞான்று திருக்கலையபரம்பரை திருவாவடுதுறை ஆதீன முதல்வர் சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச தேசிகர் அவர்களும் நல்லை திருஞானசம்பந்த ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசுந்தர தேசிகப்ரமாச்சாரியார் அவர்களும் எழுந்தருளி ஆசியுரை வழங்கி அருள்பாலித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சைவப்புலவர் சங்கத்தின் 51வது பட்டமளிப்பு விழாவும் சைவமகாநாடும் 2011ந் திகதியன்று மேற்குறிப்பிடப்பட்ட மண்டபத்திலேயே நடைபெற்றது. இவ்விரு பட்டமளிப்பு விழாக்களிலும் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் இருந்து தேர்வில் சித்திபெற்ற சைவப்புலவர், இளஞ்சைவப்புலவர் பலர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

2012ம் ஆண்டுத் தேர்வு யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றது. இவ்வாண்டு சித்தி பெறுபவர்களுக்குரிய பட்டங்களை வழங்கும் நிகழ்வினை மட்டக்களப்பிலேயே நடத்த வேண்டும் என்ற சங்கச் செயற்குழு உத்தியோகத்தர்களின் அன்பு வேண்டுகலை, தேர்வினை மட்டக்களப்பில் நடத்த முழு ஒத்துழைப்பினையும் நல்கிய சங்க உபதலைவர் சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன், செயற்குழு உறுப்பினர்கள் சைவப்புலவர் சு.துஷ்யந்த், சைவப்புலவர் ஸோபா ஜெயரஞ்சித் போன்றவர்களிடமும் இவ்வாண்டில் சித்தியடைந்த சைவப்புலவர், இளஞ்சைவப்புலவர்களிடமும் வினயமாகத் தெரிவித்திருந்தோம்.

இதற்கமைய இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சைவப்புலவர்கள், இளஞ்சைவப்புலவர்கள் தாமே முன்வந்து பட்டமளிப்பு விழா, சைவமகாநாட்டினை 2012.10.28 ந் திகதியன்று சிறப்பாக நடத்தவும், நிகழ்வின் மகுடமாக “சைவநாதம்” என்னும் மலர் வெளியிடவும் வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்துள்ளனர். இவர்களை ஒன்று சேர்த்து ஊக்கப்படுத்தி முன்னின்று செயற்படுத்தும் எமது அன்புக்குரிய சா.தில்லைநாதன், சு.துஷ்யந்த் உள்ளிட்ட விழாக்குழு உறுப்பினர் அனைவரையும் பாராட்டி அவர்களின் பணி மேன்மேலும் மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்கத் தொடரவேண்டும். என வாழ்த்தி இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“மன்னுகதில்லை வளர்க நம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல்”

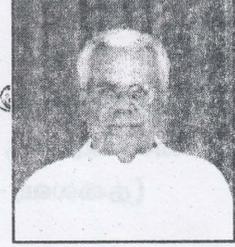
153, கே.கே.எஸ்.வீதி,
கொக்குவில்,
28.09.2012.

விழாக்குழுத் தலைவர்டம்ருந்து வரும்...

சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன்

(உபதலைவர்- அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்)

நம் நாட்டிலே செந்நெறிக்கும் செந்தமிழுக்கும் தொண்டாற்றி வருவதில் தனக்கு ஒப்பு வமையிலலாத பெருநிலையமாக அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் அமையுமாறு திருவருள் புரிந்திருப்பது ஈழத்தமிழர் செய்த தவப்பேறாகும்.

மேற்படி எமது சங்கத்தின் ஐம்பத்திரண்டாவது பட்டமளிப்பு விழாவும் சைவமாநாடும் 2012.10.28 ஆந் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை சுவாமிவிபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் “சுவாமி விபுலானந்தர் அரங்கிலும்”, “சைவசித்தாந்த சிகாமணி கா.அருணாசல தேசிகர் அரங்கிலும்” நடைபெறவிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

அதன்கண், நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த தேசிக பரமாச்சாரியர் அவர்களும் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட இந்து குருமார் ஒன்றியக் காப்பாளர் சிவலக்ஷ்மீ மு.கு.சச்சிதானந்தக் குருக்கள் அவர்களும் எழுந்தருளி ஆசியுரை வழங்கி அருள் பாலிப்பதிருப்பதும் திருக்கூத்தப் பெம்மானின் திருவருட் பெருந்துணையென்பதில் அரும்பெரு அகமகிழ்வு அடைகின்றேன்.

மேலும், இன்றைய சைவப்புலவர் மாநாட்டிலே “சைவநாதம்”-2012 என்ற மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர் எங்களுக்கு மனமகிழ்வைத்தருகின்ற உயரிய வெளியீடாக வெளிவருகின்றது. அதன் உள்ளீடாக சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை நல்லிசைப் புலமையோர் பலவாறான படைப்புக்களில் ஆக்கித் தந்துள்ளனர். அவை மலராக நூலுருப் பெற்றுள்ளன. அந்நூல் மணிகுயிற்றிய பொன்னணிபோற் பொலிவுறுகிறது. அந்நூலின் மகுடமாக திருக்கைலாய பரம்பரை திருவாவடுதறை ஆதீன முதல்வர் சீர்வளசீர் சிவப்பிரகாச தேசிகர் அவர்களது அருள் வாழ்த்துரை விளங்குகிறது.

எம்மவரும் மற்றுப்பற்றுள்ளோரும் இனிது படித்து உணர்ந்து உவகை கொள்ளும் வகையில் தெள்ளத் தெளிந்து நெஞ்சத்தில் தோயும் செஞ்சொற்களால் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை ஆய்ந்து நோக்குகையில் சைவசித்தாந்த அருள் அறிவு நிரம்பிய கொள்கலமாக அது விளங்குகின்றதென்பது வெள்ளிடைமலைபோற் நெள்ளியவாகும். அதனை எம்மனோர் நுகர்ந்து இன்ப வாழ்வு துய்க்க வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கமாகும். அதன் வெளியீட்டுப்பங்காளர் அனைவருக்கும் எனது வரைவிலா மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டினைத் தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

இச்சங்கமானது மேன்மேலும் சிறந்தோங்கி வளர்ந்து, அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல்வழக்கின் துறைவெல்லவும் மெய்யறிவு திசையெங்கும் இடங்கொள்ளும் நிலைபெருகவும் பரசமயத் தருக்கொழிய மேன்மைகொள் சைவ நீதி உலகெல்லாம் விளங்கவும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பணிகள் பல புரிந்து திகழ, பொற்பொதுவதனில் பொற்புற நடிக்கும் அற்புதக் கூத்தன் இன்னருள் நற்றுணையாவதாகுக.

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகெல்லாம்”

35/10 புதுமுகத்துவார வீதி,

கல்லடி

மட்டக்களப்பு

28.10.2012

திருக்கலைய பரம்பரைத்
திருவாவடுகுறை ஆதீனம்
23வது குரு மகா சன்னிதானம்
சீர்வளர்சீர்சிவப்பிகாச தேசிக
பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்
திருவாவடுகுறை - 609 803
நாகை மாவட்டம்
தொலைபேசி : 04384-232021

உ
சிவமயம்

சிருள் வாழ்த்துரை

நமச்சீவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப் பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான்தாள் வாழ்க
கோகழியாண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க

- மாணிக்கவாசகர் - சிவபுராணம்

முற்றலாமையிள நாகமொடேன முறைக்கொம்பவை புண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பல்தேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல் கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையால் தொழுதேத்தப்
பெற்ற முர்த்தபீர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே

- சம்பந்தர் தேவாரம் -

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத்தின் 52ஆம் ஆண்டு விழாவும், பட்டமளிப்பு விழாவும், மகாநாடும் மட்டக்களப்பு நகரில் 28.10.2012 அன்று சிறப்புற நடைபெற உள்ளமை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

வளமான சைவசமயத்தின் மேன்மையினையும் அரும் பயனையும் வருங்காலத் தலைமுறையினரிடம் சேர்ப்பதற்கு உரியோர் சைவப்புலவர்கள். அத்தகைய சிறந்த புலவர்களை உருவாக்கும் பணியில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ள சங்கம் அண்மையில் பொன்விழாகண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடர்ந்து தனது பணிகளைச் செம்மையாக ஆற்றிவரும் பாதையில் 52 ஆம் ஆண்டினைச் சங்கம் நிறைவு செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

பட்டமளிப்பு விழாவும் மகாநாடும் சிறப்பாக நடந்தேறவும் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத்தின் பணிகள் மேன்மேலும் சிறப்புற்றுத் திகழவும் வேண்டி நமது வழிபடுகடவுளாகிய அருள்மிகு ஞானப்பெருங் கூத்தன் திருவடிமலர்களைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

சிவனாம்
குருபுரம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்தாபகர் :- ஸ்வயர் கலாவிழாரு தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய சுவாமிகள்

முதலாவது குறும்ண சந்திரனார்

அதன் பின் முதல்வர் :- ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய சுவாமிகள்

கிரண்டாவது குறும்ண சந்திரனார்

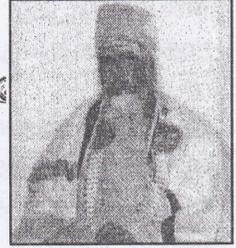
ஸ்தாபிதம் : 1966

புத்தூத்துறை வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், கிழங்குகை.

021 222 2870

அருளாச்சி செய்த

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமசாரிய சுவாமிகள்

சிவனேயச் செல்வர்களுக்கு!

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் இவ்வருடம் சைவப்புலவர் பட்டமளிப்பு விழாவை கிழக்கு மாகாணமாகிய மட்டக்களப்பில் நடாத்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றது. அனைவரும் சைவநெறி நின்றுவாழவும் தமிழ்ப் பண்பாட்டை வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கவும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இலங்கை நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் சைவப்புலவர் பரீட்சை நடாத்தி அனைவருக்கும் பெருமை சேர்க்கின்ற பணியை செயற்படுத்திவைக்கின்ற சைவப்புலவர் சங்கத்தினரை வாழ்த்துகின்றோம்.

இவ்வருட பரீட்சையில் கூடுதலான மாணவர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் இருந்து தேர்ச்சி அடைந்திருப்பதும் பெரு மகிழ்வைத் தருகின்றது.

இம் மாணவர்கள் அனைவரும் தாங்கள் வாழும் காலம் முழுவதும் சைவசமய நெறியை வாழ்க்கை நெறியாக்கி மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ வாழ்த்துகின்றோம்.

சைவப்புலவர் சங்கத் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர், விழாக் குழுவினர். அனைவரும் இப்பணியைத் தொடர்ந்து நடாத்த இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சுவாமிகள்

வாழ்த்துச் செய்தி

கலாநதி சி.பத்மநாதன்

தகைசார் பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை,

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

நாவலந்தீவான இந்திய துணைக்கண்டத்திலே தோன்றி வளர்ச்சி பெற்ற இந்துசமயமே உலகில் வழங்கும் சமயங்கள் யாவற்றிலும் புராதனமானது. முதன்மையானது. இந்து சமயத்திலே பல வழிபாட்டு நெறிகள் அடங்கும். அவற்றிலே சைவம் பெருமை மிக்கது; முதன்மையானது; மிகவும் புராதனமானது.

இந்திய தரிசனங்களிலும் இலக்கிய நெறிகளிலும் கலைகளிலும் பெருஞ் செல்வாக்கினைச் சைவம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நாட்டிய சாஸ்திர ஆசிரியர் பரதரும் காளிதாசர் முதலான மகாகவிகளும் ஆநந்தவர்த்தனர் முதலான இலக்கியவாதிகளும் சைவ சமயத்தவர் என்பது குறிப்பிடற்குரியது.

வேதம் பாசஞானம்; ஆகமம் பசுஞானம்; சைவம் பதிஞானம் என்பது பண்டிதமணியின் விளக்கம். சைவசமயத்தில் மூன்று பெரும் பிரிவுகள் உள்ளன. அவை காஷ்மீர சைவம், வீரசைவம், சைவசித்தாந்தம் என்பன. அவற்றுட் காஷ்மீர சைவம் வடஇந்திய வழக்கானது. வீரசைவம் கர்நாடகத்திலே தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றது. அதன் செல்வாக்கு ஆந்திரப்பிரதேசத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் பரவியது. அவற்றிலே சில அடிப்படையான ஒற்றுமைகளும் வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. சிவசின்னங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவானவை. முதலிரண்டும் ஞானமார்க்கம் சார்ந்தவை. பக்திநெறியின் மூலமாகக் கிடைத்த அனுபவங்களும் புராதனமான வேறு மரபுகளும் சைவசித்தாந்தத்திற்கு மூலமானவை தமிழர் நெறியான சைவம் ஆலய வழிபாடு சார்ந்த நெறி ஆதனால் ஆகமஞ் சிறப்பு நூலென்று கொள்ளப்படும்.

சிவபூமி என்று சிறப்பிக்கப்படும் இலங்கையில் ஆதி காலம் முதலாகவே சைவம் ஆகமநெறி சார்ந்து வளர்ச்சியுற்றது. இலங்கையிலே, சைவக் கோயில்களைப் பாடல் பெற்ற தலங்கள், தேசத்துக் கோயில்கள், திருப்படைக் கோயில்கள் என்று வகைப்படுத்துவது வழக்கம். திருக்கோணேஸ்வரம் முதலாகக் கதிர்காமம் உள்ளடங்கலான ஏழு ஆலயங்கள் தேசத்துக் கோயில்கள். அவற்றுள் ஈஸ்வரங்களும் முருகன் கோயில்களும் அடங்கும். கடவுளின் சின்னமான திருப்படைக்கலத்தின் வடிவினை மூலஸ்தானத்திலே வைத்து வணங்கும் கோயில்கள் திருப்படைக் கோயில்கள். இவ்வாறான பாகுபாடு இலங்கைச் சைவநெறிக்குச் சிறப்பானது.

இலங்கையிலே சைவத்துக்குப் புத்துயிரும் பொலிவும் வழங்கியவர் ஆறுமுகநாவலர். அவர் நீதியைச் சைவமாகக் கொண்டவர். அவர் வழியிலே, ஈழத்தமிழருக்கும் தமிழுக்கும் அணியாக விளங்கும் சைவத்தை மேன்மையுறச் செய்யும் நோக்குடன் அமைந்த சைவப்புலவர் சங்கம் சென்ற 52 வருடங்களாக அரும்பணியாற்றி வருகின்றது. அது, இவ்வருடம் பட்டமளிப்பு வழங்கும் சைவப்புலவர் மாநாட்டை மட்டக்களப்பிலே, சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கை நிறுவகத்திலே கொண்டாடுவது பெருமகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். சிவத் திருப்பணிகளிலே மேலானது வித்தியாதானம். அதனைச் சிறப்புறச் செய்கின்ற சைவப்புலவர் சங்கமும் அவர்தம் மாநாடும் புகழுறும் வண்ணமாக இனிது நிறைவேறுமாறு, பற்றற்றொன்றிலானைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு மனமார் வாழ்த்துகின்றேன்.

கிண்டி ஈடுதெவ தா கங்ககாதித துடுது டேபார்கலேதது
இந்துசமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
Department of Hindu Religious and Cultural Affairs

ஊடுககை பண்ப்பாளர் Director	2552643	கூகல் தேலலைநகல் Fax	2552825	ஊடு மின அஞ்சல் E-Mail	info@hindudept.gov.lk
ஊடு புது General	2552641	ஊடு ஊடு உமது இல Your No.		ஊடு ஊடு இணைபுதளம் Website	www.hindudept.gov.lk
ஊடு ஊடு எனது இல My No.		ஊடு திகதி Date			10.10.2012

வாழ்த்துச் செய்தி

திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன்
இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

சிவபூமியாம் ஈழத்திருநாட்டில் நாவலர் பெருமானால் நிலைநிறுத்தப் பெற்றிருந்தது சைவசமயம். இன்று “சைவம்” பற்றிய புரிதல் அருகிக் காணப்படுகின்றது. இவற்றை நிவர்த்திக்கும் வகையில் சைவப்புலவர் சங்கம் இயங்கிவருகின்றமை பாராட்டிற் குரியதாகும். மக்களை திருமுறைகள், புராணங்கள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள் என்பவற்றில் நிறைந்த புலமையுடையவர்களாக்கி அவர்களை “சைவப்புலவர்கள்” என்ற உயர்நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளமை சிறப்பானதாகும்.

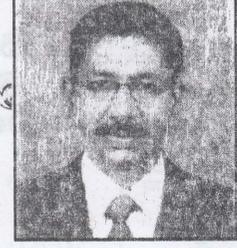
இலங்கை மட்டுமல்லாது புலம்பெயர் நாடுகளிலும் சைவ ஆர்வலர்களை ஒன்றிணைத்து, அவர்களிடத்து ஆழ்ந்த சைவ அறிவை ஏற்படுத்தி வருகின்றமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். அந்தவகையில் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் ஐம்பத்தியிரண்டு ஆண்டுகளை நிறைவு செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதனை முன்னிட்டு நடைபெறவுள்ள சைவமாநாட்டுக்கும் அதன் நினைவாக வெளியிடப்படும் “சைவநாதம் - 2012” என்ற சிறப்பு மலருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இவர்களின் இத்தகைய அரிய சைவப்பணி மென்மேலும் பரந்து நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென மனமார வாழ்த்துகின்றேன். இது காலத்தின் தேவையும் ஆகும்.

இச்சங்கத்தின் வளர்ச்சியில் துணை நின்ற அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் சைவப்புலவர் களுக்கும் எனது பாராட்டுக்கள் உரியது. சைவப்புலவர் பட்டமளிப்பு மாநாட்டு விழா சிறப்பாக அமைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிய வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அரசு அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

திருக. விமலநாதன்

மேலதிக அரசாங்க அதிபர், மட்டக்களப்பு

“மேன்மை கொள் சைவநீதி வீளங்குக உலகமெல்லாம்”

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் இவ்வாண்டு 2012இல் அதன் ஐம்பத்திரண்டாம் ஆண்டு மகாநாட்டை மட்டக்களப்பில் நடாத்துவதையிட்டு மிகவும் மகிழ்வடைகின்றேன்.

சங்கத்தின் இம்மகாநாடு இம்மண்ணில் நடைபெறுவது இரண்டாவது தடவை என்று அறிகின்றேன்.

முதன் முறையாக 1964 ஆவணி மாதத்தில் மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்தில் சைவப்புலவர் சங்க மகாநாடு நடைபெற்ற போது முதன்மை விருந்தினராக மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சைவப்புலவர் கா.அருணாசலம் தேசிகர் அவர்கள் கலந்து கொண்டார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்கு “சைவசித்தாந்த சிகாமணி” என்ற உயர் கௌரவப்பட்டமும் வழங்கப்பட்டமை ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

இந்தியாவின் செல்லக் குழந்தையாக 1960.09.20ஆம் திகதி ஒரு சில சைவப்புலவர்களுடன் நிறுவப்பட்ட அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் தற்போது கிட்டத்தட்ட இருநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சைவப்புலவர்களைத் தோற்றுவித்து ஆல்போற் தழைத்து வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றது.

சைவ விழுமியங்களையும், சித்தாந்த தத்துவங்களையும் வழிபாட்டு ஊக்கத்தையும் சைவமக்களிடையே வளரச் செய்ய அரும்பணியாற்றிவருவது யாம் அறிந்த தொன்றே.

சைவ சமய நூல்கள் பலவற்றை வெளிக் கொணர்ந்து சைவப்புலவர்களுக்கும், சைவப் பெரியார்களுக்கும். சமயம் சார்ந்த பல கௌரவப்பட்டங்களையும் வழங்கி அகில இலங்கையில் மட்டுமல்ல, அகில உலகத்துக்குமே பரந்து சேவை செய்து வருவது போற்றுதற் கொன்றே.

சைவநீதி உலகமெங்கும் மேன்மையுடன் ஓங்கி வளரவும், சைவமும் தமிழும் சிறப்புற்றுப் பரவவும் தன்னாலான பணியை இச்சங்கம் தொடர்ந்து ஆற்ற இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

2012 ஆம் ஆண்டு சைவப்புலவர் மகா நாட்டின் சைவநாதம் சிறப்பு மலரை வாழ்த்துவதிலும் மகிழ்வடைகின்றேன்.

சைவ சமய விழுமியங்களைப் போற்றி வாழ்வோமாக!

வரலாற்று நாதம்

சிக்ல இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்க வரலாறு 1960 - 2012

இலங்கைத் தீவினிலே சைவமும் தமிழும் தளைத்தோங்கவும் இந்து மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியையும், எமது பண்பாட்டு மரபுகளையும் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கும் நல்நோக்குடன் பல சமய மன்றங்களும், திருப்பணிச் சபைகளும் அரச சார்பற்றதாய் அளப்பரிய தொண்டுகள் ஆற்றிவருகின்றன. அவற்றுள் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கமும் ஒன்றாகும்.

சைவப்புலவர் சங்கத்திற்கு கால்கோள் இட்டவர்கள் திருவாளர்.வ.செல்லையா அவர்களும், ச.சச்சிதானந்தசிவம் அவர்களும் ஆவர். இந்த வகையில் சார்வரி வருடம் புரட்டாதி மாதம் வெள்ளிக்கிழமை விஜயதசமித் திருநாளில் (1960.09.30) மல்லாகம் இந்துக் கல்லூரியில் அக் காலத்தில் இருந்த சொற்பமான சைவப்புலவர்களைக் கொண்டு “அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்” என்னும் பெயரில் இச்சங்கம் உதயமாகியது. இச்சங்கம் இந்து சாதனப் பத்திராதிபர் சைவப் பெரியார் சிவப்பிரகாசம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. அப்பொழுது சைவப்புலவர் வித்துவான் திரு.வ.செல்லையா அவர்கள் தலைவராகவும், சைவப்புலவர் வித்துவான் ச.சச்சிதானந்த சிவம் செயலாளராகவும், சைவப்புலவர் பண்டிதை செல்வி. அப்பாக்குட்டி தங்கம்மா அவர்கள் பொருளாளராகவும், உறுப்பினர்களாக சைவப்புலவர் திரு.சி.வல்லிபுரம், திரு.ஆ.பாலகிருஷ்ணர், திரு.ஐ.இராச ரெத்தினம், திரு.இ.திருநாவுக்கரசு, திரு.இ.செல்லத்துரை ஆகியோரும் முகாமைத்துவ குழுவாக நியமிக்கப் பட்டிருந்தனர்.

சங்கத்தின் நோக்கங்கள்

- i. சைவப் புலவர் வகுப்புக்கள், சைவப் புலவர் தேர்வுகள் நடத்துல்.

- ii. சைவசித்தாந்தம், சைவத்திருமுறை, சைவச்சான்றோர் வரலாறு சார்ந்த சஞ்சிகைகள், நூல்கள் வெளியிடல்.
- iii. சிவதீட்சை, சைவ வாழ்வியல் நடைமுறைகளை வழிப்படுத்தல்.
- iv. சைவச் சான்றோர்களுக்கு, சைவ பூஷணம், சித்தாந்த வித்தகர், சைவப் புலவர் பட்டங்கள் வழங்கிக் கௌரவித்தல்.
- v. திருமுறைப் பண்ணிசை வகுப்புக்கள் நடத்துதல்.
- vi. சைவசமய நாடகம், நடனம், ஓவியம், சொற்பொழிவு, புராணபடனம், திருமுறைப் பண்ணிசை, கதாப் பிரசங்கம் முதலான போட்டிகளை நடாத்திப் பரிசு வழங்குதல் மூலம் சைவக் கலைகளை வளர்த்தல்.
- vii. சைவ மகாநாடுகள், பட்டமளிப்பு விழாக்கள் நடத்துதல்.
- viii. சைவ அறிஞர்களை உருவாக்குதல், ஆதரித்தல்.
- ix. தலயாத்திரைகளை மேற்கொள்ளுதல்
- x. சைவப் புலவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தேடிக் கொடுத்தல்.

சங்கத்தின் பணிகள்

ஆறுமுக நாவலர் சைவத்தையும், தமிழையும் இருகண்களாகப் போற்றி வளர்த்தாற் போல் புலவர் சங்கமும் சைவத்தையும், தமிழையும் கண்ணும் கருத்துமாக பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றது.

1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சென்னை சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் அங்கமாக செயற்பட்டு வந்த இச்சங்கம் 1972ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் சமய நிர்ணய உரிமையுடன் செயற்படும் அனுமதியைப் பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து சைவப்புலவர், சித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வுகளுக்கும், சைவப் பாடசாலை மாணவர் தேர்வுகளுக்கும் ஏனைய சைவ ஆர்வலர்களுக்கும்

தேவையான சித்தாந்த நூல்களையும், அவற்றுக்கான உரைகளையும் சைவப் புலவர்கள் எழுதி வெளியிட்டமை காலத்தின் தேவையான பணியாக அமைந்திருந்தது. சைவப் புலவர் இ.செல்லத்துரை அவர்கள் திருவுந்தியார், உண்மைவிளக்கம், உண்மைநெறி விளக்கம், கொடிக்கவி, வினாவெண்பா முதலிய சித்தாந்த நூல்களுக்கு உரை எழுதினார். மேலும் அவரால் கோயிற் பதிகவுரை, திருவருட்பயன் வினாவிடை, சைவசமய வினாவிடை போன்ற நூல்களும் எழுதப்பட்டன. சைவப் புலவர் ஸ்ரீ வை.இராமக்கிருஷ்ண ஐயர் உரை எழுதிய திருவுந்தியாரும், நவசிவப்பிரகாசம் அவர்கள் எழுதிய “சைவம்” என்னும் வெண்பா நூலும், சு.செல்லத்துரை தொகுத்த “நாவலர் வரலாற்றுக் குறிப்பு” என்னும் நூலும் வெளியிடப்பட்டன. சைவப்புலவர் மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய “சைவசித்தாந்த அளவைகள்” எனும் நூலும் வெளியிடப்பட்டது. 2009இல் இளஞ்சைவப் புலவர் தேர்வுக்குரிய சாஸ்திர நூல்கள் சில உரையுடன் கூடிய தொகுப்பாகவும் இவரால் வெளியிடப்பட்டது.

இவர்களை விட சைவப்புலவர்களான ஸ்ரீ அப்புத்துரை, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, இ.ஸ்ரீதரன், செ.கந்த சத்தியதாசன், வ.செல்லையா, க.நித்தியசீதரன், சா.தில்லைநாதன், சு.துஷ்யந்த், றி.ஜீவன் ஆகியோர்களாலும் பல சமய, தமிழ் இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2012ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் சுமார் 200 க்கு மேற்பட்ட சைவப்புலவர்கள் உருவாகியுள்ளனர். அவர்களில் பலர் நாடளாவிய ரீதியில் கோயில்களிலும், சமய நிறுவனங்களிலும் சைவப் பிரசங்கம் பிரசங்கித்து வருகின்றனர். இன்றும் சிலர் சைவாசிரியர்களாகக் கடமை புரிந்தும் வருகின்றனர். இன்னும் சிலர் அரசாங்கத் திணைக்களங்களில் பணிப்பாளராகவும், அலுவலர்களாகவும் பணியாற்றியும் வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவப் புலவர் சங்கத்தினால் நடாத்தப் பட்டுவரும் வரலாற்று நிகழ்வாக சைவ மாநாடு அமைகின்றது. 1962இல் முதலாவது சைவமாநாடு வண்ணை நாவலர் மகா வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றது. இதில் சைவப் பெரியார்களான நமசிவப்பிரகாசம் அவர்களுக்குச் சைவ்யுஷணம் பட்டமும், திரு.எஸ்.ஞானப்பிரகாசம், திரு.மு.வயிரப்பிள்ளை ஆகியோருக்குச் சீத்தாந்த வீத்தகர் பட்டமும், சைவப்புலவர் த.குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு சைவப்புலவர்மணி பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது. இப்பணி இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. இச்சங்கத்தால் 1962 ஆம் ஆண்டு முதல் 2012ஆம் ஆண்டு வரை சைவ்யுஷணம் விருது ஆறு பேரும், சீத்தாந்த வீரகர் விருது நான்கு பேரும், சைவப்புலவர்மணி விருது ஐந்துபேரும், சீத்தாந்தசீகாமணி விருது ஒருவரும் சைவப்புலவர் விருது நான்கு பேரும் பெற்றுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1964ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிலும், 1965ஆம் ஆண்டு சிதம்பரத்திலும், 1966ஆம் ஆண்டு மலாயாவிலும், 1966ஆம் ஆண்டு கண்டியிலும், 1968இல் கொழும்பிலும், 1971இல் சங்கத்தின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழா கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிலும் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டது. 1972ஆம் ஆண்டு வேலணையிலும், 1974ஆம் ஆண்டு முதல் 2008 ஆம் ஆண்டுவரையிலும் யாழ்ப்பாணம்/வண்ணார் நாவலர் மகாவித்தியாலயத்திலும் சைவமாநாடும், சைவப் புலவர் சங்கப்பட்டமளிப்பு விழாவும் நடைபெற்றது. முதன்முறையாக 2008இல் ஜேர்மனியிலும், இலண்டனிலும், கொழும்பிலும் சைவப்புலவர் பட்டமளிப்பு விழா நடைபெற்றது. 2009ஆம் ஆண்டு 48வது ஆண்டு நிறைவு விழாவும், பட்டமளிப்பும் கொண்டாடப்பட்டது. 2010 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்கம் தனது பொன்விழாவைச் (1960-2010) சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. காலை, மாலை என இரு அரங்குகளாக

கொழும்பு தமிழ் சங்கத்தில் நடைபெற்றது. பொன் விழாவை ஒட்டி சைவநாதம் என்னும் சிறப்புமலரும் வெளியிடப்பட்டது. நாடாளவிய ரீதியில் பேச்சு, பண்ணிசை, நாடகம், வில்லிசை, புராணபடனம், திருமுறைப்பாடல், அபிநயநடனம், கதாப்பிரசங்கம் முதலான போட்டிகளை நடாத்தி அதில் வெற்றி ஈட்டிய மாணவர்களுக்கு அரங்கில் பரிசுகளும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டன. மாலை அரங்கில் சைவமாநாடும் இடம் பெற்று இனிதே நிறைவுற்றன.

தற்போது சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர் மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்கள் தலைவராகவும் சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன் அவர்கள் உபதலைவராகவும் சைவப்புலவர் கந்த சத்தியதாசன் அவர்கள் செயலாளராகவும், சைவப்புலவர் கலாபூஷணம் சு.செல்லத் துரை அவர்கள் தேர்வுச் செயலாளராகவும், பொருளாளராக சைவப்புலவர் சி.நந்தகுமார் அவர்களும், செயலாளர்களாக சைவப்புலவர்களான ச.முகுந்தன், நித்திய தீர்தரன் அவர்களும், பிரச்சாரச் செயலாளர்களாக சைவப்புலவர்களான கா.கமலநாதன், பொன்.சுகந்தன் அவர்களும், போஷகராக சைவப்புலவர்மணி இ.செல்லத்துரை அவர்களும், புலம்பெயர் நாடுகள் இணைப்பாளராக செ.நாவரசன் அவர்களும் இன்றுவரை அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்க முகாமைத்துவக் குழுவாகச் செயலாற்றி வருகின்றனர்.

மட்டக்களப்பில் சைவ மாநாடும் பட்டமளிப்பு விழாவும் - 2012

1964 ஆவணி மாத விடுமுறையில் மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்தில் சைவப்புலவர் மாநாடு நடாத்தப்பட்டது. இதில் சைவப்புலவர் கா.அருணாசல தேசிகர் அவர்கள் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார், அவருக்குச் சைவசித்தாந்த சிகாமணி எனும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. இங்கு சைவப்புலவர் தேர்வில் முதலாம் பிரிவில் சித்தி பெற்ற மைக்காக தற்போதைய தலைவராக விளங்கும் திரு.மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்களுக்குத் தங்கப் பதக்கம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது.

இம்முறை அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத்தின் 52வது சைவ மாநாடும் பட்டமளிப்பு விழாவும் 48 வருடங்களுக்குப் பின்பு மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கை நிறுவக மண்டபத்தில் 2102 ஒக்டோபர் மாதம், 28ம் திகதி காலை 8.30 தொடக்கம் மாலை 4.30 மணி வரை சுவாமி விபுலானந்தர் அரங்கு, சைவப்புலவர் கா.அருணாசல தேசிகர் அரங்கு என இரு அரங்குகளாக நடைபெற்றது.

இவ்விழாவிற்கு அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத் தலைவர் சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர் திரு.மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்களும் விழாக் குழுத்தலைவரான சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன் அவர்களும் தலைமை வகிக்க, பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள் முதன்மை விருந்தினராகவும் கலந்து சிறப்பிக்கின்றனர். இந்நிகழ்வில் 6 பேர் சைவப்புலவர்கள் பட்டத்தினையும், 17 பேர் இளஞ்சைவப் புலவர் பட்டத்தினையும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். அவர்களோடு சித்தாந்த வித்தகர் என்ற பட்டத்தை சைவப்புலவர் க.நல்லரெத்தினம் என்பவரும் சைவப் புரவலர் என்ற பட்டத்தினை மட்டக்களப்பு பிரபல தொழிலதிபர், தேசகீர்த்தி திரு.வி.ரஞ்சிதமுர்த்தி அவர்களும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். மட்டக்களப்பில் பி.ரி.அரசன் அவர்களுக்குப் பின்பு இப்பட்டத்தைப் பெறுபவர் இவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவ மகாநாட்டில் தொன்மை நெறியும் சிவவழிபாடும் என்ற தலைப்பில் வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களும்.

சைவக் கோயில்களின் திருப்பணிகள் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் மா.செல்வராஜா அவர்களும் உரையாற்றினர்.

இவ்விழாவைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக, சைவநாதம் என்னும் சிறப்பு மலர் வெளியீடும், கலாபூஷணம் ஆ.அரசரெத்தினம் அவர்களின் நெறியாளுகையில் மட்டு நகரின்னிசை நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது.

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் சைவப்புலவர் தேர்வுகள் விதிகளும் பாடவிதானமும்

அ.தேர்வு விதிகள்

01. கிடமும் காலமும்

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் நடத்தும் வருடந்தோறும் ஏப்ரல் மாதத்தில் வரும் 3ஆம் வாரத்தில் வெள்ளி, சனி, ஞாயிறு தினங்களில் யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, கொழும்பு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களிலும் தேவையேற்படி வெளிநாட்டிலும் நடைபெறும். போதிய விண்ணப்பங்கள் இல்லாத தேர்வு நிலையங்கள் மாற்றியமைக்கப்படும்.

02. விண்ணப்பங்கள்

தேர்வுக்குத் தோற்ற விரும்புவோர் வருடம் தோறும் நவம்பர் மாதம் 30ம் திகதிக்குப் பிந்தாமல் உரிய படிவத்தில் தலைவர், அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம், 153, கே.கே.எஸ்.வீதி, கொக்குவில் என்ற முகவரிக்கு பதிவுத்தபாலில் அனுப்ப வேண்டும். விண்ணப்பப் படிவத்தினையும் பாட விதானத்தையும் மேற்படி விலாசத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

03. தேர்வுக் கட்டணம்

இளம் சைவப்புலவர் அல்லது சைவப்புலவர் தேர்வுக்கு ரூபா 500 தேர்வுக்கட்டணப் பணமாகும். தேர்வுக்கட்டணப்பணம் காசக்கட்டளை (M.O) அல்லது அஞ்சற்கட்டளை (P.O) ஆகத் தேர்வு விண்ணப்பத்துடன் அனுப்ப வேண்டும். கட்டளைகள் யாவும் கொக்குவில் தபால் கந்தோரில் மாற்றும் வகையில் குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

குறிப்பு :

விண்ணப்பப்படிவத்தினையும், கட்டணத்தையும் நேரிலும் சமர்ப்பிக்கலாம்.

04. பிந்திய விண்ணப்பங்கள்

பிந்திய விண்ணப்பங்கள் வருடந்தோறும் ஜனவரி 31ம் திகதிவரையும் ஏற்கப்படும். பிந்திய விண்ணப்பங்களுக்கு அவ்வத்தேர்விற்குரிய கட்டணப்பணத்தோடு ரூபா 50/= மேலதிகமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

05. தேர்வின்றும் விலகுதல்

தேர்விற்கு விண்ணப்பம் அனுப்பிய பின் ஏற்புடைக் காரணம் பற்றி அவ்வருடத் தேர்விற்கு தோற்றமுடியாதவர் தேர்வுத் தினத்திற்கு இரு கிழமைக்கு முன் எழுதி விண்ணப்பித்தால் கட்டணம் இன்றி அடுத்துவரும் தேர்வுக்குத் தோற்ற அனுமதிக்கப்படுவர். நோய் காரணமாயின் வைத்திய அத்தாட்சிப்பத்திரம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இவ்வரிமை ஒரு முறைக்கு மேல் தொடர்ந்து வழங்கப்படமாட்டாது.

06. தகுதி (தேர்வு எழுதும் முன் சமய தீட்சை பெற்றிருத்தல் வேண்டும்)

அ. இளம்சைவப்புலவர் தேர்வுக்குத் தோற்றுவோர் பின்வரும் தகுதிகளில் ஒன்றினைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

- சைவபரிபாலன சபை, சைவசித்தாந்த பிரவேச, பாலபண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி.
- ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை அல்லது தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி இறுதிப் பரீட்சையில் சித்தி.
- கல்விப் பொதுத் தராதரப் உயர்தரப் பரீட்சை (A/L) (இந்து சமயம் / இந்துநாகரிகம் உட்பட) சித்தி
- சைவசமய அறிவும் அனுட்டானங்களும் உடைய 40 வயதுக்கு மேற்பட்டோர்

ஆ. சைவப்புலவர் தேர்வுக்குத் தோற்றுவோர் கீழ்வரும் தகுதிகளில் ஒன்றினைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

- இளம்சைவப்புலவர் தேர்வு
- சித்தாந்த பண்டிதர் தேர்வு (சைவப்பரிபாலன சபை)
- பாலபண்டிதர், பண்டிதர் தேர்வு (ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கம்)
- பல்கலைக்கழக பட்ட இறுதித் தேர்வு.

07. பாடங்களும் சீத்தியும்

தேர்வுகள் இளம்சைவப்புலவர் தேர்வு, சைவப்புலவர் தேர்வு என இருவகைப்படும். ஒவ்வொரு தேர்வுக்கும் இலக்கணம், இலக்கியம், சாத்திரம், வரலாறு, உரைநடை என ஐந்து பாடங்களும் ஒவ்வொரு பாடவினாப்பத்திரங்களுக்கும் மதிப்பெண் 100. 5 பாடங்களிலும் தனித்தனி 35க்குக் குறையாமல் மதிப்பெண் பெற்று மொத்தத்தில் 175 - 249 வரை பெறுவோர் மூன்றாம் வகுப்பிலும், 250 தொடக்கம் 374 வரை பெறுவோர் இரண்டாம் வகுப்பிலும் 375க்கு மேல் பெறுவோர் முதலாம் வகுப்பிலும் சித்திபெற்றவராகக் கருதப்படுவர். எக்காரணம் கொண்டும். நூனசித்தி வழங்கப்படமாட்டாது.

08. தேர்வுப் பெறுபேறுகள்

வருடந்தோறும் ஜூலை மாதம் முடிவதற்குள் பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதோடு தோற்றியோருக்கும் அறிவிக்கப்படும்.

09. சான்றிதழ் பத்திரமும் பட்டமும்

தேர்வு பெறுபேறுகள் வெளியான பின் நேரடுத்து வரும் அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்க வருடாந்த மகாநாட்டில் பட்டம் வழங்கப்படும். சைவப்புலவர் பட்டத்திற்கு தரப்படும் தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

10. பரிசீல்கள்

இரண்டு வகைத்தேர்வுகளிலும் முதலாம் பிரிவில் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் ஆளாகச் சித்திபெறுவோருக்கு பெறுமதிவாய்ந்த பரிசீல்கள் வழங்கப்படும்.

குறிப்பு :

கடந்த கால மாதிரி வினாத்தாள்களையும் வேண்டி சில நூல்களையும் பெற விரும்புவோர் தலைவருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

ஆ. பாடவிதானம்

01. இளஞ்சைவப்புலவர் தேர்வு

01. இலக்கணம்

1. நன்னூல் காண்டிகை (நாவலர்)
2. யாப்பருங்கலக்காரிகை
3. தண்டியலங்காரம் (பொதுவியல், பொருளியலில் மட்டும்)

02. இலக்கியம்

1. திருமுருகாற்றுப்படை
2. ஒன்பதாம் திருமுறை முழுவதும்.
3. கந்தபுராணம், தட்சகாண்டம் முழுவதும்.
4. திருக்குறள் - அறத்துப்பால் முழுவதும்
5. சுந்தரர் தேவாரம் முழுவதும்.

03. சாத்திரம்

1. திருவுந்தியார்
2. திருக்களிற்றுப்படியார்
3. உண்மைநெறி விளக்கம்
4. திருவருட்பயன்
5. கொடிக்கவி
6. வினாவெண்பா

04. உரைநடை

1. சமயக் கட்டுரை (பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை)
2. பெரியபுராண வசனம் (ஆறுமுகநாவலர்)
3. ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்
4. சைவக்கிரியை விளக்கம் (திரு.ச.சிவபாதசுந்தரம்)
5. சிவாலய தரிசன விதி (ஆறுமுகநாவலர்)

05. வரலாறு

இதிகாசங்கள், புராணங்கள், தர்மசாஸ்த்திரங்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் மரபுகள், நான்கு புருடார்த்தங்கள், கிரியைகள், திருக்கோயில் அமைப்பு, திருவிழாக்கள், இலங்கையில் சைவசமய வளர்ச்சி

02. சைவப்புலவர் தேர்வு

01. இலக்கணம்

1. தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் (நச்சினார்க்கினியம்)
2. தொல், சொல்லதிகாரம் (சேனாவரையம்)
3. செந்தமிழ் இலக்கணம் i, ii, iii (பண்டிதர் க.நாகலிங்கம்)
4. நன்னூல் விருத்தி

02. இலக்கியம்

1. பெரியபுராணம் (திருநாவுக்கரசர் புராணம் முழுதும்)
2. திருவாசகம் முழுவதும்
3. சம்பந்தர் தேவாரம் முழுவதும்
4. 10ம் திருமுறை முழுவதும்.

03. சாத்திரம்

1. சிவஞானபோதச் சிற்றுரை
2. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்
3. சிவப்பிரகாசம்
4. உண்மைவிளக்கம்
5. சங்கற்ப நிராகரணம்

04. உரைநடை

1. இரண்டாம் சைவ வினாவிடை (ஆறுமுகநாவலர்)
2. நான்காம் பாலபாடம் (ஆறுமுகநாவலர்)
3. திருக்குறளின் உட்கிடை சைவசித்தாந்தமே (க.வச்சிரவேலு முதலியார்)
4. சித்தாந்த விளக்கில் சைவக்கிரியைகள் (பண்டிதர் மு.கந்தையா)
5. பெரியபுராண சூசனம் (ஆறுமுகநாவலர், கலாநிதி பண்டிதர் மு.கந்தையா)

05. வரலாறு

இலங்கையில் சைவக் கோயில்கள், வேதம், சிவாகமம், இறைவனின் திருவுருவங்கள், கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, இசைக்கலை, நடனக்கலை, இலங்கையின் சைவசமய வளர்ச்சி, சைவம் வளர்க்கும் நிறுவனங்கள் (சைவபரிபாலன சபை, சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம், விவேகானந்த சபை, அகில இலங்கைத் திருமுறை மன்றம் சைவப் புலவர் சங்கம் போன்றன)

மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை

தலைவர்

அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம்

153, கே.கே.எஸ்.வீதி,

கொக்குவில்

0212223458

சு.செல்லத்துரை

தேர்வுச் செயலாளர்

16, இரெத்தனாகர பிளேஸ்

தெஹிவளை

இலங்கை

0112739238

உ
சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்

சைவப்புலவர் / இளஞ்சைவப்புலவர் தேர்வு விண்ணப்பப் படிவம்

கில.....

01. விண்ணப்பதாரியின் முழுப் பெயர்	
02. அஞ்சல் முகவரி	
03. தகப்பன் / கணவன் பெயர்	
04. சமயம்	
05. தொழில்	
06. வயது : பிறந்த ஆண்டு மாதம் திகதி	
07. தற்போதுள்ள அதிகூடிய கல்வித் தகைமை உதாரணம் : A/L, B.A (இளஞ்சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர்)	
08. தேர்வுப் பதிவுத் தொகை அனுப்பிய தபாற்கந்தோர், காசுக் கட்டளை இலக்கம், திகதி.	
09. சமய தீட்சை பெற்றுள்ளீரா? அப்படி யானால் தீட்சா குருவின் பெயர், முகவரி, தீட்சை பெற்ற இடம், ஆண்டு, மாதம்	

மேற்கூறிய விபரங்கள் முழுவதும் உண்மையென உறுதியாய்ச் சொல்கின்றேன்.

.....
விண்ணப்பம் செய்பவர் கையொப்பம்

10. சான்றிதழ்

திரு அவர்கள் தேர்வுக்கு
தோற்றுவதற்கு வேண்டிய தகுதிகள் அனைத்தும் உடையவர் என
உறுதியளிக்கின்றேன்.

.....
பதவி

.....
உறுதிப்படுத்துபவர் கையொப்பம்

முகவர் :

திகதி :

* உறுதிப்படுத்துபவர் சைவப்புலவர் சங்க உறுப்பினராய் அல்லது சைவசித்தாந்த பண்டிதராய் அல்லது சைவப்புலவராய் அல்லது சைவப் பாடசாலை அதிபராய் இருத்தல் வேண்டும்.

* அதிகூடிய கல்வித் தகைமைச் சான்றிதழின் பிரதியை இணைக்குக.

இளஞ்சைவப்புலவர் : ரூபா 500, சைவப்புலவர் : ரூபா 500

சைவப்புலவர் வ.செல்வையாவுன் வாழ்வும் பணியும்

பிறப்பு

யாழ்ப்பாணத்து இளவாலை சித்திரமேழியில் 1920.04.15ம் திகதியில் வயிரவப்பிள்ளை சின்னத்தங்கம் தம்பதியினரின் ஏக புதல்வனாகப் பிறந்தார்.

கல்வி

இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் S.S.C சித்தியடைந்தார். இளவாலை சென்ஹென்றீஸ் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்றார். 1945 தொடக்கம் 1946 வரையில் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியராகப் பயிற்சி பெற்றார். இக்காலத்தில் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். 1946ல் சென்னை சைவசித்தாந்த சமாஜத்தாரின் இளம் சைவப்புலவர் தேர்வில் சித்திபெற்றார். 1949ல் கனகசபை மகேஸ்வரியைக் கரம்பிடித்தார். 1953ல் சைவப்புலவர் தேர்விலும் சித்தியடைந்தார். 1960 இல் சென்னை சர்வகலாசாலை நடத்திய வித்துவான் தேர்வில் சித்தியடைந்து பட்டம் பெற்றார்.

தொழில்

1948 அக்டோபரில் புத்தளம் சாகிராக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அதன் பின்னர் 1951 மார்ச் மாதம் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப் பட்ட அன்று அங்கு ஆசிரியராகக் கடமை ஏற்றார்.

1959ல் யாழ் இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியரானார். 1971 இல் அதே வித்தியாலயத்தில் அதிபராகப் பதவி உயர்வு பெற்றார். 1976இல் பன்னாலை சேர் கனகசபை வித்தியாலயத்தின் அதிபராகப் பொறுப்பேற்றுக் கடமை யாற்றி 1978.04.14 இல் ஓய்வு பெற்றார்.

ஆற்றிய பணிகள்

1955 இல் அகில இலங்கை தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தாபித்து அதன் கௌரவ செயலாளராகப் பணிபுரிந்தார்.

1956, 1957இல் தமிழ் மொழிக்கு சம உரிமை கோரி அகில இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் கொழும்பில் மூன்று மாநாடுகளை நடாத்தினார்.

1960 இல் மல்லாகம் இந்துக் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்கத்தின் தலைவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு தொடர்ந்து 12 வருடங்கள் தலைவராகப் பணிபுரிந்தார்.

1961இல் சைவ கலாசார மன்றத்தை அமைத்து அதன் மூலம் இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தை மகா வித்தியாலயமாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். 1962இல் திரு.K.இராமநாதன் செட்டியார் BA B.L அவர்களுக்கு யாழ்/நாவலர் சைவப்பிரகாசர் வித்தியாலயத்தில் வரவேற்பு விழா ஒன்றை நடாத்தினார். 1963இல் யாழ் இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் சைவ மாநாடு ஒன்றை நடாத்தினார். அதே ஆண்டு இளவாலை பெரியவிளானில் சைவகலாசார மன்றத்தின் அனுசரணையுடன் விளையாட்டுப் போட்டி ஒன்றையும் நடாத்தி வெற்றி பெற்றோருக்கு பரிசில்களையும் வழங்கினார்.

1964ல் மட்டக்களப்பில் அகில இலங்கை சைவப் புலவர் மகாநாட்டை நடாத்தி சைவப் புலவர் அருணாசல தேசிகருக்கு கௌரவப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

1965ல் டிசம்பரிலும் 1966 ஜனவரியிலும் சென்னை சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்.

சிதம்பரத்தில் சைவ விழா ஒன்றை நடாத்தியது. இவ்விழாவில் அகில இலங்கைச் சைவபுலவர் சங்கமும் இணைந்து மகாநாடு ஒன்றை நடாத்தியது. அம் மகாநாட்டிற்கு பண்டிதை செல்வி.தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, புரவலர் இ.வைத்தியலிங்கம் (பொறியியலாளர்) மட்டக்களப்பு சைவப்புலவர், பண்டிதர் திரு.தி.கிருஷ்ணபிள்ளை முதலியோரை அழைத்துச் சென்று சொற்பெருக்காற்ற வைத்தார். அந்நிகழ்ச்சியின் போது விசக்கடி வைத்தியர் க.சிறுமப்பலத்திற்கு சைவப்புலவர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. சைவப்புலவர் திரு.சு.செல்லத்துரை சிவதீட்சை பெற்றார்.

1966ல் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கப் பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்டார்.

1966ல் கண்டியில் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்க மகாநாடு நடைபெற்றது. அம் மகாநாட்டில் கலைமகள் ஆசிரியர் கி.வா.ஐகந்நாதன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்தார். அவருக்கு பொன்னாடை போர்த்தி "சைவபூஷணம்" பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டது. 1967ல் நாவலப் பிட்டியில் ஆத்மஜோதி முத்தையாவின் ஆதரவோடு சைவமகாநாடு ஒன்றை நடாத்தினார். அதே ஆண்டு இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் நாவலர் விழாவை நடாத்தினார். இவ்விழாவில் நாவலர் உருவப் படம் ஊர்வலமாக எடுத்துவரப் பட்டது. 1968ல் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி யில் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்க மகாநாட்டை நடாத்தினார். இம்மகாநாட்டில் புலவர் கருணாலயப் பாண்டியருக்கு சித்தாந்த வித்தகர் பட்டம் அளித்து பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவிக்கப் பட்டது. அதே ஆண்டு நாவலப்பிட்டியில் சிவதீட்சை வைபவத்தையும் நடாத்தினார்.

1968ல் சென்னையில் நடந்த உலகத் தமிழர் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டார். 1969ல் திருக்கேதீஸ்வரம் அப்பா மடத்தில் நாவலர் உருவப்படத்தை திரைநீக்கம் செய்து

வைத்து மகாநாடு, அபிஷேக ஆராதனை, அன்னதானம் முதலியவையும் நடாத்தினார். இதனை அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கமும், சைவஇளஞ்சூர் மத்திய மகாசபையும் இணைந்து நடத்தினர். இதே ஆண்டு ஹற்றன் இந்து மகாசபையின் ஆதரவோடு அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம் சைவ மகாநாடு ஒன்றை நடாத்தியது.

1970ல் வேலணையில் அகில இலங்கை சைவப்புலவர் மகாநாடு நடாத்தப்பட்டது. இம்மகாநாட்டில் சைவப்புலவர் பட்டங்களும் கௌரவப் பட்டங்களும் வழங்கப் பட்டது.

1971ல் யாழ்நகர மண்டபத்தில் அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் 10 ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடப்பட்டது. இதனையொட்டி கலைவிழா ஒன்றையும் நடாத்தினார். இதுமட்டுமன்றி அகில இலங்கை ரீதியில் திருமுறை ஓதுதல், நடனம், நாடகம், ஓவியம் ஆகிய போட்டிகளை நடாத்தி வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கங்களை பரிசாக வழங்கவும் வழிவகுத்தார். 1971 ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டார். யாழ் இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் முதன் முதலாக இல்லங்கள் வகுத்து விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடாத்தினார். அவ்வாண்டு பாலர் வகுப்பு, பாலர் வகுப்பு பொருட்காட்சியும், கலைவிழாவும், சென்யோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் அணிவகுப்பு ஒன்றையும் நடாத்தினார். இலங்கை மெய்கண்டான் ஆதீனனத்தோடு இணைந்து 1975ல் பம்பலப் பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் சைவசித்தாந்த எழில்ஞானப் பெருவிழாவொன்றையும் நடாத்தினார்.

1976ல் பன்னாலை சேர் கனகசபை வித்தியாலயத்திற்கு அரச உதவிப் பணம் முப்பதாயிரம் ரூபாவும் பொதுமக்கள் கொடுத்த பணமும் கொண்டு மேடையுடன் கூடிய மண்டபம் ஒன்றை அமைத்தார். 1979ல் மலேசிய சுற்றுப்பிரயாணம் ஒன்றை மேற்கொண்டு அங்கு சொற்பொழிவும் ஆற்றினார்.

1978ல் கீரிமலையில் யோகர் சுவாமி மகளிர் தவநிலையம் ஒன்றை நிறுவி அந்நிலையத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றினார். 1992ம் ஆண்டு நாட்டில் நிலவிய பிரச்சினை காரணமாக இடம்பெயர்ந்து மானிப்பாயில் தங்கியிருந்தார். இக்காலத்தில் சமய சொற்பொழிவு முதலியவற்றைச் செய்து வந்தார். இலங்கை மெய்கண்டார் ஆதீன குரு முதல்வர் சமாதி அடைந்த ததால் ஆதீனத்தை மீளவும் தாபித்து சீலத்திரு ஞானப்பிரகாச பிரமச்சாரிய சுவாமிகளை குரு முதல்வராகச் சேவையாற்றச் செய்தார். 1995ஆம் ஆண்டு மீண்டும் இடம்பெயர்ந்து வவுனியாவில் தங்கினார். இக்காலத்தில் கருத்தரங்குகள், சொற் பொழிவுகள் போன்றவற்றைச் செய்து வந்தார்.

1997ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் “சைவ நீதி” என்ற மாதச் சஞ்சிகைக்கு கௌரவ ஆசிரியராகி அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவினார். சைவ நீதி சஞ்சிகை மூலம் பல போட்டிகளை நடாத்தி தங்கப் பதக்கம் முதலான பெறுமதியான பரிசில்களையும் வழங்கினார்.

2001 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் கொழும்பில் சைவசித்தாந்த எழில்ஞானப் பெருவிழா சிறப்புற நடைபெற நெறிப்படுத்தி தலைமை தாங்கி நடாத்தினார். இவ் விழாவின் திருவாவடுதறை ஆதீன இளைஞ சந்நிதானம் எழுந்தருளி ஆசியுரை வழங்கியது. 2002ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் கலாசார அமைச்சினால் இவருக்கு கலாபூஷண விருதும் வழங்கப்பட்டது. 2003ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 06ம் திகதி வியாழக் கிழமை முற்பகல் சிவபத மடைந்தார்.

ஆக்கியளித்தவை

1. திருமணம் 1975
2. நால்வர் நெறியில் நாவலர் 1979
3. கருணைமழை பொழிந்த வள்ளர் 1989
4. சித்திர மேழி ஞான வைரவர் போற்றிடும் திரு அகவல் - 1991
5. பெரியவிளான் வடசேரிப் பிள்ளையார் போற்றிடும் திரு அகவல் - 1992

6. சுதுமலை புவனேஸ்வரி அம்மன் போற்றிடும் திரு அகவல் - 1992
7. சைவ நீதிக் கதைகள் பாகம் -1 - 1992
8. இறைநாம அர்ச்சனை - 1992
9. மானிப்பாய்ச் சோதி போற்றித் திரு அகவல் - 1995
10. மகாவிஷ்ணு போற்றித் திரு அகவல் 1996
11. வவுனியா குருமன்காடு காளியம்மாள் பஞ்சதோத்திர பாமாலை.
12. வவுனியா வேப்பங்குளம் சித்திர விநாயகர் திருவஞ்சற் பாமாலை-1996
13. நவராத்திரி நாயகிகள் போற்றித் திரு அகவல் - 1996
14. செயா உலக நீதிக்கதைகள் முதலாம் பாகம் - 1996
15. திருவஞ்சற் பாத்திரட்டு - 1997
16. மெய்கண்டான் ஆதீன வரலாறு - 1997
17. தெய்வக் கீர்த்தனாஞ்சலி - 2000
18. ஈழத்துச் சித்த சிரோமணிகள்

இறைவனின் அங்கமாக ஆகும் நிற்கும் தன்மை	
1. காலம்	- திருவடிகள்
2. யோகஜம்	- கணைக்கால்கள்
3. சிந்தியம்	- கால்கிரகங்கள்
4. காரணம்	- கணைக்கால்கள்
5. ஆதீனம்	- ஸ்தூபிகள்
6. தீபம்	- சிவபடைகள்
7. சூட்சுமம்	- சூன்யம்
8. சச்சிரம்	- கிருபு
9. ஆதீனமான்	- சூகூ
10. சந்திரபேதம்	- நார்
11. விஜயம்	- வயிறு
12. நீச்சலாசம்	- கிருதயம்
13. சுவாயம்புவம்	- தளங்கள்
14. ஆக்கினாயம்	- கண்கள்
15. வீரம்	- கழுத்து
16. சிவரவம்	- சிவிகள்
17. மகுடம்	- கீர்டம்
18. விமலம்	- திருக்கரங்கள்
19. சந்திரஞானம்	- மார்பு
20. சிவம்	- திருமுகம்
21. புரோகத்தம்	- நாக்கு
22. ஸந்தம்	- கண்கள்
23. சீதம்	- சிந்தி
24. சந்திரணம்	- குண்டலங்கள்
25. சூட்சுமத்தம்	- பூநூல்
26. பாரமேசுவரம்	- ஆரங்கள்
27. கிரணம்	- கிரத்தின ஆபணம்
28. வாகுளம்	- ஆடை

சைவப்புலவர் கா.அருணாசல தேசிகர்ன் வாழ்வும் பணியும்

மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிகளில் சுதேச கல்வியும், அதனோடு தொடர்புடைய சைவமும், தமிழும் விரைவாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. இவ்வளர்ச்சியினை மிதவாத சுதேசப்புரட்சி எனக் கூறுதல் சாலப் பொருந்தும். ஐரோப்பியரின் ஆதிக்கம் மட்டக்களப்பில் தீவிரமடைந்த காலப்பகுதிகளில் அன்றே சுதேச இயக்கம் உருவாகலாயிற்று. குறிப்பாக ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கமும் அவர்களின் நிருவாகத் தலைமையகமும் மட்டு மாவட்டத்தின் புளியந்தீவிலேயே அமைந்திருந்தது. சைவப்புலவர் அவர்களும் இவ் ஊரையே பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் சைவத்திலும், சைவசித்தாந்த வாழ்வியலிலும், தமிழிலும் இடையறாத பற்றுக் கொண்டதற்கும் தன் வாழ்வை அவற்றுக்காக அர்ப்பணித்தமைக்கும் இதுவே காரணமாயிற்று எனலாம். இவருக்கு முன்பே சுவாமி விபுலானந்தர், சரவணமுத்தன், அருணாசலம் ஆகியோர் தமிழையும், சைவத்தையும் போற்றிய ஒரே பருவத்தினராக விளங்கினர். அவர்களோடு அருணாசல தேசிகரும் இணைந்து கொண்டு செயற்பட்டதன் பலாபலனே மட்டக்களப்பு சுதேசி இயக்கம் வலுப் பெற்றது எனலாம்.

வாழ்வியல் குறிப்புகள்

அருணாசல தேசிகர் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் புளியந்தீவு எனும் ஊரில் காசிநாத சோதிடருக்கும் சின்னப்பிள்ளை அம்மையார் எனும் தம்பதியினருக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர். இவர் 1888 முதல் 1969 வரை 81 ஆண்டுகள் தம்மிற் காலம் வாழ்ந்தவர். இளமைப் பருவத்தில் தனது தந்தையிடம் ஆணைப்பந்திக் கோயிலோடு இணைவுபட்டிருந்த ஒரு திண்ணைப் பள்ளியில் தனது வித்தியாரம்பத்தைத் தொடங்கிய இவர் அரசடியிலிருந்த மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையில் கல்வி பயின்று உரிய உயர்தரத்தை அடைந்தார்.

அவருக்கு உவப்பு மிகுந்த தொழிலாக ஆசிரியத் தொழில் விளங்கியமையால் நற்பிட்டிமுனை சைவப்பாடசாலையில் ஆசிரியப் பணியைத் தொடங்கிய இவர், தொடர்ந்து 1949 இல் ஓய்வு பெறும் வரை 40 வருடங்கள் ஆணைப்பந்தி சைவப் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். பாடசாலை நேரம் என்று பாராமல் சாயங்காலப் பள்ளி, இரவுப் பள்ளி என்பவற்றையும் நடத்தினார்.

இவர் சைவப்புலவர் தேர்வில் திறமைச் சித்தி பெற்று “சைவப் புலவரானார்” இராம கிருஷ்ண சங்கத் துறவி அவி நாசாதந்த அடிகளார் “தேசீகர்” என்ற பட்டத்தைச் சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தினார். 1952ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு தமிழ்க் கலை மன்றம் இவரது சமய அறிவைப் பாராட்டி “தேசீகமணி” என்ற பட்டத்தைச் சூட்டி பெருமிதப்படுத்தியது. 1964ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு நகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்க சைவமாநாட்டில் அவருக்குச் “சீத்தாந்த சீகாமணி” என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். இன்றுவரை இப்பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட ஒரே ஒரு ஈழத்தவர் என்ற பெருமையினையும் அருணாசல தேசிகர் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்கின்றார். இவ்வாறு இவருக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற பட்டங்கள் அவரின் சைவத்தமிழ் புலமைக்கும், சைவசித்தாந்தப் புலமைக்கும் கட்டியம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

சைவசமயப் பணிகள்

மட்டக்களப்பு சைவக் கோயில்களில் சொற்பொழிவுக் குரலோனாக தனது 15 வயது முதல் 65 வயது வரை கூவிக் கூவி சளையாது சைவத்தின் ஏற்றத்திற்கு குரல் பொழிந்து கொண்டிருந்தவர். எந்தப் பொருளை எடுத்துக் கொண்டாலும் பேச்சுத் தமிழை விடுத்து இலக்கணத்திலே

ஆழ அகலமாக உதாரணம் கையாண்டு சொற்பொழிவு ஆற்றும் விதம் தூங்குபவரையும் விழித்துக் கொள்ளச் செய்யும் என்று அவர் சொற்பொழிவைக் கேட்ட ஆர்வலர்கள் கூறுகின்றனர். இவருடைய சொற்பொழிவுகள் பெரும்பாலும் ஆகம வழிபாடு, சிவாலய அமைப்பு, கோயில் கிரிகை முறைகள், சைவ ஆசாரம், ஒழுக்கத்தோடு வாழுதல், அன்பு என்பவற்றை வலியுறுத்தியும், வற்புறுத்தியுமே அமைந்திருந்தன. ஆறுமுகநாவலரைப் போல அருணாசலதேசிகரும் ஒய்வொழிவின்றி தனது நாவன்மைப்புலத்தால் மட்டக்களப்பில் ஊர்தோறும் அமைந்த சைவக் கோயில்களினெல்லாம் சைவ சமயப் பிரசங்கம் புரிந்தார். குறிப்பாக ஆனைப்பந்தி பிள்ளையார் கோயிலில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் தவறாது சைவப் பிரசங்கம் செய்து வந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் பிரசங்கம் புரியும் பணிக்கு பண்டிதர் த.கிருஷ்ண பிள்ளை திரு.வ.சித்திவிநாயகம், திரு.சீ.நாகையா அவர்களையும் பயிற்றுவித்தார். அதேவேளை சைவசமயப் பேச்சாளர்களுக்கு ஆலோசனை நல்கும் பணியையும் மேற்கொண்டார். மட்டக்களப்பு சிறைச்சாலையில் கைதிகளை நல்வழி நோக்கிற்கு இட்டுச் செல்வதற்கும் அடிக்கடி அங்கு சென்று சமயப் போதனைகள் புரிந்து வந்தார்.

ஆசிரியப் பணியில் பக்குவம் கொண்ட மாண்பால் சைவமாணவர்கள் இலகுவில் கற்றுப் புரிந்து கொள்வதற்காக பன்னிரண்டிற்கு மேற்பட்ட நூல்களை யாத்தவர். அவற்றுள் சைவசமய ஆரம்ப போதினி (1962), சைவசமய இளைஞர் போதினி (1958), இந்துமாணவர் பக்திப் பாடல்கள் பாமணிமாலை (1961), இந்துசமய மாதமகத்துவ மான்மியம் (1960), சைவ இலக்கிய கதாமஞ்சரி (1964), சைவசமய சிந்தாமணி (1960), சித்தாந்த சிரோண்மணி, மெய்ஞ்ஞானதீபம், சர்வஞானோத்தராகம சாரசங்கிரகம், அருட்பாத் திரட்டும் அரும் பொருட்பாக்களும் விநாயகர் மகத்துவ நுட்பமும் புனியநகர் ஸ்ரீ சித்தி விக்னேஸ்வர் ஆலய மான்மியமும் (1968), முருகன் மகத்துவ

நுட்பம் போன்ற பன்னிரண்டு நூல்களும் இன்று கிடைக்கப்பெற்றவையாகும். இவையனைத்தையும் அழியாது பாதுகாக்கச் சைவச் சான்றோர் சைவ சமயக் களஞ்சீயம் என்று தொகுத்து நூலாக்கி வெளியிட்டுள்ளனர்.

தேசிகர் அவர்கள் சைவசமயக் கட்டுரைகள் பலவற்றையும் எழுதியுள்ளார். அந்நாட்களில் கல்லடி வேலனின் “சுதேச நாட்டியம்” என்ற பத்திரிகையில் தேசிகரின் பல கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. அவைகளைப் படித்தோர் அன்று “ஆராய்ச்சியும் அனுபவமும் கலந்து கற்போரின் மன உணர்வைத் தூண்டக் கூடியவை” என்று பாராட்டியுள்ளனர். 1953 இல் எவ்.எக்ஸ்.சீ.நடராஜாவின் எண்ணெய்ச் சிந்து நூலிற்கு இவர் எழுதிய முன்னுரையும் ஆய்வுப் புலம் கொண்டது எனக் கூறுகின்றனர்.

தேசிகமணியவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் தேவை கருதியும், உணர்ச்சி நிலைக் கேற்ப பலதரப்பட்ட வசன நடைகளைக் கையாண்டு எழுதியும் வந்துள்ளார். சைவசமய விடயங்களை எழுதும் போது வடமொழி கலந்த மணிப்பிரவாள நடையையும் இவர் கையாண்டுள்ளார்.

முத்தமிழ் முனிவரான சுவாமி விபுலானந்தருடனும் நெருக்கமான உறவு பூண்டவர் தேசிகரவர்கள். இவர்களோடு வித்துவான் சரவணமுத்தனும் சேர்ந்து பற்பல கைங்கரியங்களை அந்நாட்களில் புரிந்தவர்கள். விபுலானந்த அடிகளார் பல புதிய பாடசாலைகளை உதயமாக்குவதிலும், சமயம் வளர்ப்பதிலும் ஈடுபட்டிருந்த பொழுது அவருக்கு அருணாசல தேசிகரும், சரவணமுத்தனும் உறுதுணையாக இருந்தார்கள். மட்டுநகரில் விபுலானந்தரின் கல்விப் பணிகள் வெற்றிக்கனி ஈட்டுவதற்கு இவர்கள் இருவருமே மூல கர்த்தாக்களாகச் செயற்பட்டனர். இதனால் மட்டக்களப்புத் தமிழக நூலாசிரியர் இவ்விருவர்களையும் “விபுலானந்த அடிகளாரின் தளபதிகள்” என்று வியந்து பாராட்டி இருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

மட்டக்களப்பு இராம கிருஷ்ண சங்கக் கிளை சுவாமி விபுலானந்த அடிகளாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அன்று முதல் இராம கிருஷ்ண சங்கத்திற்கும், தேசிகமணிக்கும் மிக நெருங்கிய உறவு ஏற்பட்டது. இக்கிளை விபுலானந்த அடிகளாரால் மட்டக்களப்பு மக்களிடம் அடைக்கலம் விட்டுச் சென்ற பொருளென தேசிகமணிகருதினார். இதனால் அடிகளாரின் மறைவின் பின்பும் மிஷ்னுடன் தொடர்பு கொண்டவராக இருந்த தேசிகர் மிஷ்னின் வளர்ச்சிக்கும் அதன் பாரம்பரியங்களுக்கும்

ஆக்கபூர்வமான தொண்டுகள் புரிந்தார்.

நிறைவுரை

மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் முதற் சைவப் புலவராக ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்து மற்றும் பல சைவப்புலவர்கள் தோன்றிப் பணி புரிந்திட வழிகாட்டியாக விளங்கியவர். என்றால் அது அருணாசல தேசிகர்தான். இதனால் மட்டு நகரில் அவதரித்த மைந்தர்களுள் மறக்கமுடியாத மாமனிதராகவும் அவர் விளங்குகின்றார்.

புனைக்குரிய பூவகைகள்

01. கோட்டுப்பூ : மரப்பூ, கோங்கு, கொன்றை, பொன்னாவரை, மந்தாரை, சண்பகம், குரா, மகிழ், வெட்சி, கடம்பு, ஆத்தி, பவள மல்லிகை, குறிஞ்சி ஆகியவற்றின் பூக்கள்.
02. செடிப்பூ : நிலப்பூ, அல்லி, நந்தியாவர்த்தை, குடமல்லிகை, வெள்ளெருக்கு, செம்பரத்தை, கொக்கிறகு, மந்தாரை, செவ்வந்தி, வெட்டிவேர், இலாமிச்சைவேர், மருக்கொழுந்து, சிவகரந்தை, விஷ்ணுகிராந்தி, மாசிப்பச்சை, திருநீற்றுப்பச்சை, பொற்றலைக்கையாந்தகரை, எள்ளு, பூளை (சிறுபீளை), அறுகு (வெள்ளறுகு) என்பன.
03. கொடிப்பூ : மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, ஸிச்சி (சிறுசென்பகப்பூ), வெண்காக்கொன்றை, கருங்காக்கொன்றை (காக்கணம்பூ), கருமுகை, தாளி என்பன.
04. நீர்ப்பூ : செந்தாமரை, வெண்தாமரை, செங்கழுநீர், நீலோற்பலம், செவ்வாம்பல், வெள்ளாம்பல் என்பன.

தெய்வங்களுக்குகந்த பூக்கள்

- கொன்றைப்பூ - சிவனுக்குப் பிரியமானது
- முல்லைப்பூ - விஷ்ணுவுக்குப் பிரியமானது
- நீலோற்பலம் - உமைக்குப் பிரியமானது
- திருவாத்தி - விநாயகருக்குப் பிரியமானது
- சண்பகப்பூ - முருகனுக்குப் பிரியமானது
- செங்கழுநீர்ப்பூ - சூரியனுக்குப் பிரியமானது
- குமுதம்பூ - சந்திரனுக்குப் பிரியமானது
- மந்தாரை - இந்திரனுக்குப் பிரியமானது
- மதுமத்தை - குபேரனுக்குப் பிரியமானது
- நந்தியாவர்த்தம்பூ - நந்திக்குப் பிரியமானது

சைவப்புலவர் இ.வடிவேலன் வாழ்வும் பணிகளும்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற உயரிய கோட்பாட்டினை இலட்சியமாகக் கொண்டு மட்டக்களப்பினைப் பிறப்பிடமாகவும், திருகோணமலையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டு அங்குள்ள மக்களின் நண்பனாக, தொண்டனாக, சேவகனாக வாழ்ந்து மறைந்தும், மறையாமலும் பேசப்பட்டு வருபவர் பண்டிதர் ஐயா அவர்கள். இவர் சைவத்திற்கும் சைவசித்தாந்தத்தின் வளர்ச்சிக்கும் அளப்பெரும்பணிபுரிந்தவராவார்.

வாழ்வியல் குறிப்புகள்

மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தி சித்திவிநாயகர் கோயில் சூழலில் இராசையா கற்பகப்பிள்ளை தம்பதியினருக்கு முருகப்பெருமானின் நேர்த்தி அருளால் பிறந்தமையால் வடிவேல் என்று நாமம் பெற்றார். ஆரம்பக் கல்வியை ஆணைப்பந்தி இராமகிருஷ்ணச் சங்க தமிழ்ப் பாடசாலையில் கற்றார். பின்பு சைவப்புலவர் அருணாசலதேசிகரிடம் நீண்டகாலம் கல்வி பயின்றார். பின்பு மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலையில் சேர்ந்து ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று 1953ம் ஆண்டுவரை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1959ம் ஆண்டு முதல் 1976 வரை ஸ்ரீ கோணேஸ்வர வித்தியாலயத்தின் அதிபராகவும் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றார். 1950ம் ஆண்டிலே மதுரை தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய பரீட்சையில் சித்தியெய்தி பண்டிதரானார். 1952ம் ஆண்டு சென்னை சைவசித்தாந்த மகாசமாஜ சைவப்புலவர் தேர்விலும் சித்தி பெற்று சைவப்புலவரும் ஆனார். 1953ம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் சமய இலக்கிய கதாபிரசங்கங்கள், நற்சிந்தனைகள் சொல்லும் பணியில் ஏறத்தாழ 20 வருடங்கள் பணிபுரிந்தார். 1958ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக 30 வருடங்கள் திருகோணமலை சிவயோக ஆச்சிரமத்தில் செயலாளராக இருந்து

ஆன்மீகத் தொண்டாற்றினார். 1976ம் ஆண்டு முதல் பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலய பரிபாலன சபையின் செயலாளராகப் பணியாற்றியுமுள்ளார். 1958ல் தொண்டைமண்டலம் காஞ்சிபுரம் ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் மடத்திற்கு குரு சன்னிதானத்தால் “சைவசித்தாந்த சீகாமணி” என்ற பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. 1993ல் திருகோணமலை ஸ்ரீ பத்திரகாளி தேவஸ்தான ஆதீன கர்த்தாவால் “கலைமாமணி” என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அதே ஆண்டில் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் “ஞானசீரோண்மணி” என்ற பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. இந்துசமய பிரதேச அபிவிருத்தி முன்னால் அமைச்சர் கௌரவ செ.இராசதுரையவர்கள் “கதாபிரசங்கவாரிதீ” என்ற பட்டத்தையும் வாரிவழங்கி ஐயா அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தினார்.

சைவப்பணிகள்

வடிவேல் ஐயாவின் தொண்டுகளுக்கெல்லாம் காரணமானவர்கள் மூவர் சைவப்புலவர் கா.அருணாசலதேசிகர் இயற்கலைக்கு வித்திட்டார், சுவாமி விபுலானந்தர் இசைக்கலைக்கு வித்திட்டார், கோபாலகிருஷ்ண பாகவதர் நடனக்கலைக்கு வித்திட்டார் இதனால் பண்டிதர் ஐயாவிடம் முத்தமிழும் முழுமையுற்றது. அதனால் அவர் தம் தொண்டுகளும் அவை சார்பானவையாக அமைந்திருந்தது. இவரால் பல நூல்கள் எழுதி வெளியிடப்பட்டன. அவைகள் திருகோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள், கோணேசர் கோயில் வரலாறு, சண்முகா சரணம், திருமுறைப் பண்ணிசைத் திறனாய்வு, கோணமலை அந்தாதி, கோணேசர் கல்வெட்டு, சுவாமி விவேகானந்தரின் ஞானக் குரல், திருக்கோணேஸ்வரம் தொன்மையும் வன்மையும், ஞானவிருத்தம் முதலாம், இரண்டாம் பாகங்கள் என்பனவாகும்.

இவருடைய இலக்கிய வாழ்வை நோக்கும் போது இவர் திருகோணமலையுடனும் திருக்கோணேஸ்வரத்துடனும் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட பாங்கு புலப்படுகின்றது. 1963, 1981ம் ஆண்டுகளில் திருக்கோணேஸ்வர கும்பாபிஷேக மலரை வடிவமைத்த பெருமைக்குரியவர். இந்துசமயக் கலாசார திணைக்களத்தின் அனுசரணையில் திருகோணமலை அந்தாதியைப் பதிப்புச் செய்தவர். அதே போல் கோணேசர் கல்வெட்டையும் பதிப்புச் செய்தவர். இவை தவிர திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றியும், திருகோணமலை பற்றியும் எழுதிய நூல்கள் எல்லாம் அதற்குக் கட்டியம் பகருகின்றன.

பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் திருக்கோயில் களில் எழுந்தருளி அருள் சொரியும் மூர்த்தியின் கீர்த்தியை பிரபந்தங்களால் கருத்தாளமும், கவிச்சுவையும் மலியப் பாடியவர். அவ்வாறு பாடிய நூல்களாவன, கதிர்காமக்கந்தன் மீது நெஞ்சுவிடு தூது, கோணேசர் அருள்கேட்டல் பதிகம், கோணேசர் கண்ணொளி ஈந்த பதிகம் என சுமார் இருபதுக்கு மேற்பட்ட ஆலயங்களுக்கு மேல் தொடுத்த திருவூஞ்சல் பாடல்களும் அவற்றில் அடங்குகின்றன.

கோயில் களிலும், வானொலியிலும் கதாப்பிரசங்கம், சமயப்பிரசங்கம், பண்ணிசைப்பாராயணம் புரிந்து தள்ளுவதில் கைதேர்ந்தவராக விளங்கியவர்.

இவருடைய இப்பணியில் ஒரு ஆழமும் தனித்துவமும் பிரதிபலிக்கும் என்று இவர் உரையை, இசையை அனுபவித்தோர் செப்பியுள்ளனர். எடுத்துக் கொண்ட பொருளைவிட்டு, நழுவிவிடாமல் அதை யொட்டிய பொருத்தமான புராண இதிகாசப் பாடல்களில் பொருத்தம் கண்டு கண்டு உரைப்பது அவரது உரையின் தனித்துவம் என்றும் பலர் புகழுரைத் துள்ளனர்.

நைஷ்டிக பிரமச்சாரிய வாழ்வு வாழ்ந்த பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் தன் வாழ்வை “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதுவே” என்ற தாண்டகவேந்தரின் தாரக தேவார மந்திரத்திற்கு அமைய 35 வருடங்கள்

ஆசிரியப் பணியும் 40 வருடங்களுக்கு மேலாக கோயிற்பணிகளும், முழு நேரமும் முழு மூச்சுப் பிரகையடையும் வரையும் சமூகத் தொண்டும், ஊர்த் தொண்டும் புரிந்து வாழ்ந்து உத்தமனானவர்.

குரலாற் தொண்டுபுரிந்தும், எழுத்தாற் தொண்டுபுரிந்தும் உயர்ந்தும் கலைப்பணி வாழ்வு வாழ்ந்தும் தனக்கென்று ஓர் முத்திரை பதித்த பண்டிதர் வடிவேல் ஐயா அவர்கள் கிழக்கிலங்கை தந்த சொத்தாகவும், ஆவணமாகவும் கணிக்கப் படுகின்றார்.

**சப்த லிபங்கத்தலங்களும் -
சுவநடனங்களும்**

சீரார் திருவாரூர் தென் நாகை நள்ளாறு காரார் மறைக்காடு காறாயில்-பேரான் ஓத்த திருவாய்மூர் உவந்ததிருக் கோளிலி சப்த விடங்கத் தலம்

- திருவாரூர் - அசபா நடனம்
- திருநள்ளாறு - உன்மத்த நடனம்
- திருநாகைக் காரோணம் - பாராவராத தங்க நடனம்
- திருக்காறாயில் - சூக்குட நடனம்
- திருக்கோளிலி - சீருங்க நடனம்
- திருவாய்மூர் - கமல நடனம்
- திருமறைக்காடு - கம்சபாத நடனம்

அட்டத்த்கும் பாலகர்கள்

- கிழக்கு - இந்திரன்
- தென்கிழக்கு - அக்கினி
- தெற்கு - யமன்
- தென்மேற்கு - நீருதி
- மேற்கு - வருணன்
- வடமேற்கு - வாயு
- வடக்கு - குபேரன்
- வடகிழக்கு - ஈசானன்

கீழ்க்கு மாகாண சைவப் புலவர்கள்

இல.	சைவப் புலவர் பெயர்	முகவரி	சீர்தியடைந்த ஆண்டு
01.	திரு.கா.அருணாசல தேசீகர்	ஆனைப்பந்தி, மட்டக்களப்பு	தெரியாது
02.	திரு.வ.சீத்திவிநாயகம்	ஆனைப்பந்தி, மட்டக்களப்பு	1960
03.	திரு.த.கிருஷ்ணபிள்ளை	கல்லடி, மட்டக்களப்பு	1960
04.	திரு.கி.வடிவேல்	அன்புவழிபுரம், திருகோணமலை.	1965
05.	திரு.வி.ரீ.செல்லத்துரை	காரைதீவு, மட்டக்களப்பு	1965
06.	திரு.க.நல்லரெத்தினம்	பாலமுனை, மண்டூர், மட்டக்களப்பு	1967
07.	திரு.வே.தம்பிராசா	ஆரைப்பற்றை-01, மட்டக்களப்பு	1967
08.	திரு.ச.சாந்தலிங்கம்	குருக்கள்மடம், மட்டக்களப்பு	1967
09.	திரு.க.வேல்முருகு	சம்மாந்துறை, மட்டக்களப்பு	1968
10.	திரு.அ.பரசுராமன்	மணற்சேனை, தோப்பூர், திருகோணமலை.	1970
11.	திரு.சா.தில்லைநாதன்	கல்லடி, மட்டக்களப்பு	1973
12.	திரு.வை.பாலகிருஷ்ணன்	626, அன்புவழிபுரம், திருகோணமலை.	2001
13.	திரு.சு.துஷ்யந்த்	பெரியகல்லாறு-01, மட்டக்களப்பு	2010
14.	திருமதி.லோபா ஜெயரஞ்சித்	வாணிவித்தியாலய ஒழுங்கை, வாழைச்சேனை	2011
15.	செல்வி.நே.டிஹாசி	50, கண்ணகிபுரம், வாழைச்சேனை	2011
16.	திரு.கி.கோபாலபிள்ளை	தேற்றாத்தீவு, மட்டக்களப்பு	2012
17.	திருமதி.சி.சரோஜினிதேவி	42B, உவர்மலை மத்திய வீதி, திருகோணமலை	2012
18.	திருமதி சீவானந்தஜோதி ஞானசுரியம்	25/7, மாரியம்மன் கோயில் வீதி, கல்லடி, மட்டக்களப்பு	2012
19.	திருமதி.புலம்பலதா கலாரஞ்சன்	முனைவீதி, தம்பிலுவில்-01 திருக்கோவில்	2012

கீழ்க்கு மாகாண இளஞ்சைவப் புலவர்கள்

இல.	சைவப்புலவர் பெயர்	முகவர்	சீத்தியடைந்த ஆண்டு
01.	திரு.சீ.காசிநாதர்	மட்டக்களப்பு	1967
02.	திரு.சே.சாமத்தம்பி	மட்டக்களப்பு	1967
03.	திரு.பொ.கணபதிப்பிள்ளை	மட்டக்களப்பு	1967
04.	திரு.நா.கணபதிப்பிள்ளை	ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு	1967
05.	திரு.செ.சீவசம்பு	மட்டக்களப்பு	1967
06.	திரு.சீ.கணபதிப்பிள்ளை	நீதமன்ற வீதி, திருக்கோவில்	1967
07.	திரு.செ.வீணசேகரம்	3ம் வட்டாரம், கட்டைபறிச்சான், முகூர், திருகோணமலை.	1967
08.	திரு.கா.சோமசுந்தரம்	ஆரையம்பதி-3, மட்டக்களப்பு	1967
09.	திரு.அ.குகராசா	நீதமன்ற வீதி, திருகோணமலை	2000
10.	திரு.எ.ஜெயரஞ்சித்	வாணிவித்தியாலய ஒழுங்கை, வாழைச்சேனை.	2004
11.	செல்வி.சீ.தங்கரெத்தினம்	நகராட்சிமன்றம், திருகோணமலை	2010
12.	செல்வி.யோ.யோகனி	கருணைபுரம், வாழைச்சேனை	2010
13.	செல்வி.கி.ஜீவகலா	புதுக்குடியிருப்பு, வாழைச்சேனை	2010
14.	செல்வி.அ.சுஷாந்தினி	சீல்வர்லேன், வாழைச்சேனை	2010
15.	செல்வி.கி.ரஜிப்பிரியா	பிரதான வீதி, கல்குடா	2010
16.	திருமதி.தவலெட்சுமி யோகேந்திரன்	கண்ணகிபுரம், வாழைச்சேனை	2010
17.	செல்வி.கே.விமலா	புதுக்குடியிருப்பு, வாழைச்சேனை	2010
18.	செல்வி.ர.யரணியா	53, விநாயகர் வீதி, மட்டக்களப்பு	2010
19.	செல்வி.சீ.நீர்மலசாந்தி	எல்லைவீதி, புதுநகர், மட்டக்களப்பு	2010
20.	செல்வி.ஹ.தர்மியா	புதுக்குடியிருப்பு, வாழைச்சேனை	2011
21.	செல்வி.ம.சுஷ்யந்தினி	கண்ணகிபுரம், வாழைச்சேனை	2011
22.	செல்வி.த.சுதர்சினி	புதுக்குடியிருப்பு, வாழைச்சேனை	2011
23.	திரு.க.சீவதர்சன்	கண்ணையடி, வாழைச்சேனை	2011
24.	செல்வி.சு.சுவாணியா	விநாயகபுரம், வாழைச்சேனை	2011
25.	செல்வி.யோ.சுகீர்தா	பிள்ளையார் கோவில் வீதி, வாழைச்சேனை	2011
26.	செல்வி.ப.அங்கவை	திருப்பமுகாமம், மட்டக்களப்பு	2011

கீழ்க்கு மாகாண இளஞ்சைவப் புலவர்கள்

கில.	சைவப்புலவர் பெயர்	முகவர்	சித்தியடைந்த ஆண்டு
27.	செல்வி.ம.தர்மினி	பெரியபோரதீவு, மட்டக்களப்பு	2011
28.	திருமதி.கஜேந்தினி உதயகுமார்	கிண்ணையடி, வாழைச்சேனை	2011
29.	திரு.பு.அனோஜ்	பெரியநீலாவணை, கல்முனை	2011
30.	செல்வி.த.சர்மிளா	பெரியகல்லாறு-3, மட்டக்களப்பு	2011
31.	செல்வி.ந.சசிகலா	எருவில், களுவாஞ்சீகுடி	2011
32.	செல்வன்.சு.கரீகரன்	முணையூர், தம்பிலுவில், திருக்கோவில்	2011
33.	செல்வன்.நா.மேனருபன்	கண்ணகிபுரம், மகளுர், களுவாஞ்சீகுடி	2011
34.	திரு.மா.புருசோத்மன்	எருவில் களுவாஞ்சீகுடி	2011
35.	செல்வன்.கோ.ரவீந்திரராஜா	சூறையடிவீதி, சூறையாண்டி	2011
36.	திரு.சு.பரமநாதபிள்ளை	கல்முனை -02	2011
37.	செல்வன்.செ.நித்தியராஜ்	எருவில், களுவாஞ்சீகுடி	2011
38.	திரு.ஜி.பால்ராஜ்	கருங்காலச்சோலை, வாழைச்சேனை.	2011
39.	திரு.வை.ஜெயந்தன்	பேத்தாழை, வாழைச்சேனை	2011
40.	திரு.இ.திருமராசா	480/113, கந்தப்பர் வீதி, பாண்டிருப்பு	2011
41.	செல்வி.தி.டிக்ஷனப்பிரியா	மாரியம்மன் கோவில் வீதி, களுவாஞ்சீகுடி	2012
42.	திரு.ர.நல்லதம்பி	முதூர், திருகோணமலை.	2012
43.	திரு.வே.சந்திரகுமார்	ஒந்தாச்சிடம், களுவாஞ்சீகுடி	2012
44.	செல்வி.மகேஸ்வரி ரமணி	பேத்தாழை, வாழைச்சேனை	2012
45.	செல்வி.தி.யுனித்தா	கிரான், மட்டக்களப்பு	2012
46.	திரு.பா.சுதாகரன்	23, கற்ப்பாளை, முத்துக்கல, பொலநறுவை	2012
47.	செல்வி.ஸ்.அஸ்வினி	கிருதயபுரம், மட்டக்களப்பு	2012
48.	செல்வன்.பு.கிருஷ்ணத்	வாழைச்சேனை வீதி, கல்குடா	2012
49.	செல்வி.க.ஜிவரதி	113, தேசீகர் வீதி, காரைதீவு	2012
50.	திருமதி.ஸ்ரீஜெயகுமார் மலர்வீழி	கிரான், மட்டக்களப்பு	2012
51.	திரு.கி.ஜெயசங்கர்	செங்கலடி	2012
52.	செல்வி.செ.நிதர்சினி	கல்குடா, மட்டக்களப்பு	2012

பக்த இலக்கியம்

பண்டிதர் சீ.தம்பிராசா

தமிழகம் பல்லவர் என்னும் நல்லவர் ஆட்சிக்குட்பட்டது. கி.பி.6 தொடக்கம் 9 வரையான காலப்பகுதியைப் பல்லவர் காலமென அழைப்பர். அக்காலத்தில் மீண்டும் இலக்கிய முயற்சிகள் தளைவிடத் தொடங்கின. அதற்கு அரசாங்க ஆதரவும் கிடைத்தது. அவைதீகவாதிகளான பெளத்தர், சமணர் முதலியவர்களது கலை, கலாசர முயற்சிகள் மழுங்கடிக்கப் பட்டன. வைதீகவாதிகள் எனப்படும் இந்துக் களுடைய செயல்திறம் மேலோங்கத் தொடங்கியது. இந்துக்களிடையே இருந்த சைவம், வைணவம் என்னும் இரு சமயப் பிரிவினர்களுடைய இலக்கிய, கலாசார நிகழ்ச்சிகள் மேலோங்கத் தொடங்கின.

காலம் அதற்குரிய சூழலை உருவாக்கும் என்பார்களே, அதற்கேற்பச் சிறந்த சமய குரவர்கள் உருவானார்கள்.

அவர்களிடமிருந்து அதிகமான பக்திப் பாடல்கள் வெளிவந்தன. சைவசமயத்திடையே இருந்த சமய குரவர்களை நாயன்மார்களென்றும், வைணவ சமய குரவர்களை ஆழ்வார்கள் என்றும் நாமறிந்து கொண்டோம். நாயன்மார்களில் முக்கியமானவர்கள் நால்வர். அது போல ஆழ்வார்கள் பன்னிருவராவார்கள். அவர்கள் அனைவரும் பக்திரசஞ் சொட்டும் பாக்களைப் பாடினார்கள். அவைகளில் நாயன்மார் பாடிய பாடல்களைப் பிற்காலத்தவர் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுத்து வைத்தனர். இதனை நம்பியாண்டார் நம்பியென்னும் அருளாளர் வகுத்துவினார். அதுபோல பன்னிரு ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்கள் திவ்விய பிரபந்தங்கள் என வகுக்கப்பட்டன.

சைவசமயத்தில் தோன்றிய நாயன்மார்களில் முக்கியமானவர்கள் நால்வர். அவர்கள்; திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் என்பவர்களாவர். சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் மூவரும் பாடிய அருட்கவிகளைத் தேவாரம்

என நாம் நாவாரப் பாராட்டுகின்றோம். தேவாரம் பாடிய காரணத்தால் மூவர் பெருமான்களையுஞ் சேர்த்து தேவார முதலிகள் எனவும் அழைப்பார்கள். மற்றைய மகான் மாணிக்கவாசகர் பாடியவற்றைத் திருவாசகம் என்னும் பெருவாசகமாகப் பெரிதும் போற்று கின்றோம். அவர்கள் அக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த சவாலை ஏற்றுக் கொண்டு பெளத்தம், சமணம் ஆகிய சமய வாதிகளால் சைவ சமயத்துக்கேற்பட்டிருந்த தாக்கத்திலிருந்து அதனை மீட்டெடுத்து சைவத்தை மீண்டும் உயர் நிலைக்குக் கொண்டுவர்ப்பாடுபட்டார்கள். அவர்கள் ஆண்டவனது உண்மைத் தொண்டர்களாயிருந்த காரணத்தால் அப்பெருமான் திருவருளும் அவர்களை வழிநடத்தியது.

நாயன்மார் நால்வரும் பாடிய பாடல்கள் சாதாரணமானவையல்ல. அற்புதம் நிறைந்த பொற்பதமுள்ளவை. பக்திரசஞ் சொட்டுபவை. தித்திக்குந் தேனமுதச் சுவையுள்ளவை. அவர்கள் ஆலயங்கள் தோறுஞ் சென்று ஆண்டவனை வந்தித்து வணங்கி உள்ளுணர்வு பெற்றுப்பாடியவை. ஆண்டவனே சில பாடல்களுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தாரென்றால் அப்பாடல்களின் அருட்கனிவை எம்போன்றோரால் விண்டுரைக்க முடியுமா? “பீத்தா...” எனத் தொடங்கிக் கொடுத்துச் சுந்தரரைப் பாடுமாறு பணித்த அருமைப் பாட்டை என்னென்பது இவற்றிலிருந்து நாயன்மார் நால்வரும் பாடிய பாடல்கள் அத்தனையும் ஆண்டவனால் உவந்தேற்றுக் கொள்ளப்பட்டவை என்பதை நாம் மனத் திருத்திக் கொள்ளக் கடவோம். இதற்குச் சான்றுகள் இலக்கியங்களிலுள்ளன. “அர்ச்சனை பாட்டேயாகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடுக” எனச் சிவன் சுந்தரரைப் பாடுமாறு பணித்ததாகப் பெரியபுராணம் கூறுவது இதற்கோர் ஆதாரமாகும்.

மேலும், “பண்ணொன்றிசைபாடு அடியார்கள் குடியாக மண்ணின்றி விண்கொடுக்கும் மணிகண்டன்” என்று திருஞானசம்பந்தரும், “பண்ணிற் பாடல்கள் பக்திசெய் வித்தகர்க்கு அண்ணித்தாகும் அமுது”

அன்று திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் “பாடுவார் பசி தீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளை வாய்” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், “தந்ததுன்தன்னைக் கொண்டதென்றன்னைச் சங்கராயார்கொலோ சகூரர் அந்தமில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் யாகு நீ பெற்றதென்பால்” என்று மணிவாசகப் பெருமானும் பாடியிருப்பவற்றிலிருந்து ஆண்டவனுக்கும் இவ்வடியார்களுக்கும் இடையிலுள்ள அந்நியோன்னியம் விளங்கும்.

நால்வர் நற்றமிழும் அன்புநெறியை அகங்குழைந்து என்புருக்கப்பாடுகின்றது. இயற்கையின் எழிலுக்கூடாக ஆண்டவனது கருணையை எடுத்து விளக்குகின்றது. தென்னாடுடைய தமிழை என் நாட்டவர்க்கும் ஆக்கி விருந்தளிக்கிறது. சம்பந்தர் தமது தேவாரங்களில் நந்தமிழாம் செந்தமிழை சிறப்பித்துப் பாடியிருக்கின்றார். “திருநெறியதமிழ்” என்றும் “மறையிலங்கு தமிழ்” என்றும், “தவமல்குதமிழ்” என்றும் பலவாறாக அவர் வாய்மொழியாற் தமிழ் பாராட்டப்பட்டிருப்பது நாம் அகத்தின் கண் இருத்திப் போற்றத்தக்கது. அப்பருடைய தேவாரங்கள் இறைவனின் இயல்பையும், அவர் தம் தோற்றத்தையும் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. “குளித்த புருவமும்” என்று ஆரம்பிக்கும் அவரது பாடல் இடது பாதம் தூக்கி ஆடுகின்ற இறைவனை நம் மனக்கண் முன்னே நிறுத்தும் என்பது நிதர்சனம். சுந்தரர் ஞானத்துள் யோக நெறியைக் காட்டியவர். இறைவனின் தன்மையையும் உயிர்களின் தன்மையையும் அவர்களுடைய பாடல்களில் காணலாம். மணிவாசகப் பெருமான் பாடிய திருவாசகம் பிற சமயத்தவரையும் கவர்ந்திருக்கும் காந்த

சக்தி வாய்ந்தது. அனுபவித்தார்க்கு அருமருந்து பிறப்பறுத்து பேரின் ப்பெருவாழ்வு கூட்டவல்லது. சிவனடியார்க்கு ஞானச் சுரங்கம். நாவினிக்கப் பாடக் கூடியது உயிரினிக்க உணரக் கூடியது. ஆழ்வார்கள் பாடிய பாசுரங்களும் தேவார திருவாசங்கள் போல இனிமையும் அழகும் பெற்றிருப்பதுடன், தமிழுக்கு அணிகலனாகவும், உயிருக்கு உறுதுணையாக இருக்கக் கூடிய தகுதிவாய்ந்தவையாகும்.

இனித் தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பாசுரம் ஆகியவற்றிலிருந்து வகைக்கொரு பாடலை எடுத்தனுபவிப்போம். முதல் சம்பந்தர் தேவாரம் ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வோம்.

“தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்

தூவென் மதிசூடி

காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென் உள்ளங்
கவர்கள்வன்

ஏடுடைய மலரான் முனைநாட் பணிந்தேத்த
அருள்செய்த

பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானிவனன்றே”

இப்பாடல் சிவனது அருளால் மூன்று வயதில் பாடிய தென்பது ஐதீகம். இதுவே அவரது முதற் பாடலுமாகும். எம் பெருமான் செவியிற் தோடணிந்து எருது வாகனமேறி, தலையில் பிறை சூடியிருக்கின்றார். மேனியெங்கும் சுடலைச் சாம்பல், இப்படிப்பட்டவர்தான் என் உள்ளங்கவர் கள்வனாகவும் இருக்கிறார்.

இவர் மலர்மீது அமர்ந்திருக்கும் பிரம்மன் முன்பு ஒரு நாள் பணிந்து துதிக்க அவருக்கு அருள் சுரந்தவர். இத்தகையவர் தான் திருத்தோணிபுரம் எழுந்தருளியிருக்கும் பெம்மாலாவார். முழுமுதற் பரம்பொருளாம் சிவபெருமான் சம்பந்தரை மூன்று வயதிலே ஆட்கொண்டு விட்டதால் அவருள் ளத்தில் ஆண்டவன் காட்சி கொடுத்ததைக் கண்டு ஆனந்த பரவசராகியிருப்பதை இப்பாடலிற் காண்கின்றோம். “என் உள்ளங் கவர்கள்வன்” என்ற தொடரில் பக்திரசம் வெளிப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

அப்பர் தேவாரம்

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற்
குமிழ்சீர்ப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல் மேனியிற்பால்
வெண்ணீறும்
இனித்தமுடைய எடுத்தபொற் பாதமுங்காணப்
பெற்றாற்
மனிதப்பிறவியும் வேண்டுவதோ இம்மாநிலத்தே”

அப்பரடிகள் சிவனது நடனத்திருக் கோலத்தை அகத்திற்கண்டு அதனால் ஏற்பட்ட உணர்ச்சிப் பெருக்கினால் பாடிய பாடல் இது. இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதமும் என்ற தொடரில் பக்திரசம் ததும்புகிறது. பரமன் பாதத்தைத் தூக்கியது போலப் பக்திச்சுவையும் மிக்குப்பாய்வதையும் அகக்காட்சியிற் கண்டு அனுபவிக்கலாம்.

சுந்தரர் தேவாரம்

“பித்தா பிறைசூடி பெருமானே அருளாளா
எத்தால் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்
கூன்னை
வைத்தாய் பெண்ணை தென்பால் வெண்ணெய்
நல்லூரருட்றையும்
அத்தாவுனக் காளாயினீ யல்லே னெனலாமே”

ஆண்டவன் பித்தா என்று தொடங்கிக் கொடுக்கச் சுந்தரர் பாடிய பாடலிது. சிவன் தலையிலே பிறைசூடியிருக்கிற திருக் கோலக்காட்சி சுந்தரரை ஆட்கொண்ட பான்மையை இதிற்காண்கிறோம். எந்த நிலையிலும் உன்னை மறவாது மனதிலே நினைத்துக் கொண்டிருப்பேன் என்ற பக்தி வைராக்கியமாகத் தொனிப்பது சிவனடியார்க்குப் பெருவிருந்தாகும்.

திருவாசகம்

“மெய்தானரும்பி விதிர்விதித்துள் விரையார்
கழற்கென்
கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவீர்ந்துனைப் போற்றிசயசய
போற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேனுடையாய் என்னைக்

கண்டுநூலாஹம்” Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

பக்தியின் மெய்ப்பாடாக “மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதித்து” என்ற தொடர் விளங்குகிறது. உன்னைப் போற்றும் ஒழுக்கத்தைக் கைவிடேன் என்பது மணிவாசகரது உள உறுதியை உணர்த்துகிறது. மேலும், பக்திச்சுவை பாடலில் வரிக்குவரி அலையலையாக வருவதை உள்ளுணர்வால் உணர்ந்து கொள்ளவும் அதனால் இன்புறவும் ஏதுவாக இப்பாடல் அமைந்திருப்பதையறியலாம். ஏனைய பாடல்களும் இதே பாணியில் அமைந்திருப்பதாற்றான் “வாதவூர் எங்கோன் திருவாசகமென்னுந் தேன்” என்று போற்றப்படுகிறது.

இங்கு காட்டிய பாடல்களில் வரும் சொற்றொடர்களெல்லாம் பக்திக்கு அனுசரணையாய் ஒத்திசைவதும், பாடல்களில் எழும் ஓசை, பக்திரசம் அலையெறிவதை உணர்த்துவதும் உற்றுணர்வார்க்குப் பெருவிருந்தாகும். எனவே பக்தி இலக்கியம் தமிழன்னைக்குச் சூட்டிய அணிகலனாக எண்ணி நாம் பெருமிதமடையலாம்.

நலம் தரும் நவநானியங்கள்

கிரகம்	தானியம்	நைவேத்தியம்
சூரியன்	கோதுமை	சர்க்கரைச்சாகும்
சந்திரன்	நெல்லரிசி	பாயசான்னம்
செவ்வாய்	துவரை	அன்னம்
புதன்	பயறு	தயிர்ச்சாகும்
வியாழன்	கடலை	பாற்சாகும்
வெள்ளி	மொச்சை	நெய்ச்சாகும்
சனி	எள்ளு	எள்ளுச்சாகும்
ராகு	உழுந்து	உழுந்துச்சாகும்
கேது	கொள்ளு	புளிச்சாகும்

திருவாசகத்தல் பக்தியுணர்வு

சைவப்புலவர் சைவசீத்தாந்த பண்டிதர் திருமதி. சி. ஞானசூரியம்

இறைவன் மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகவும் அவர்களை அறவழியில் ஒழுக வைக்கவும் சில அருளாளர் களைப் படைக்கின்றான். சமயகுரவர் நால்வருள் ஒருவரான ஆளுடைய அடிகள் எனும் மாணிக்கவாசகப் பெருந்தகை திருவாதவூர் உதித்தார். ஆழ்ந்த உண்மையையே நெறியாகக் கொண்டு இருந்தபடி இருந்த இடத்திலேயே இருந்து காட்டி சிவபெருமானால் நேரிலே வந்து அழியாத அனுபவச் செல்வத்தை பெற்றவர் மாணிக்கவாசகர். சிவபிரான் முன் விண்ணப்பஞ் செய்த நாயன்மார்களில் “நாயினும் கடையேனை” என்றும் “நாயிற்கடையாய் கிடந்த அடியேற்கும்” என்றும் “நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர்” என்றும் “நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்ச்சிவிகை ஏற்றுவித்த” என்றும் நாத்தமுப்பேறப் பாடியவர் மாணிக்கவாசகர். பக்திக்கும் ஞானத்திற்கும் பாலமாக விளங்கும் இறைவனை ஞானகுருவாகப் பெற்றவர். அவருக்கு குருவடிவில் ஞானத்தை உணர்த்தினான் இறைவன். மாணிக்கவாசகர் இன்பத்திலும் இறைவனைத் தவிர வேறு சிந்தனை அற்றவராய் திகழ்ந்தார். மனம் எப்பொருள் பற்றி சதா சிந்திக்குமோ அப்பொருள் சித்திக்கும் என்பதற்கு அவரை இறைவன் ஆட்கொண்ட தன்மைகள் சான்றாகின்றன. பிறவியின் பயனே இறைவனை அடைதல் என்னும் உண்மையை பல இடங்களில் இவரின் வரலாறு உணர்த்துகின்றது.

“கூத்தினர் தம்மை வேறு கோலம் வேறாகுமோ போல்” என மந்திரிப்பதவியை ஏற்றும் இறைவனை அடைந்து பேரீன்பம் அனுபவிக்கும் வேட்கை உடையவராய் தேடும் பொருளும் சிவன் கழலே என வாழ்ந்தவர். வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈவானாகிய இறைவன் திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமரத்தின் கீழே அடியார்கள் புடைகுழ குருமூர்த்தியாய்

உட்கார்ந்து இருப்பதைக் கண்டவாதவூருக்கு உரோமம் சிலிர்த்தது. இதயம் மலர்ந்தது. கண்கள் கழிகூர்ந்து. நுண் துளியரும் பின் “சாயாவன் புதளைத்தது. இவை பரம அதிசய குறிப்புக்கள் என்று உணர்ந்து உள்ளம் ததும்பியது”. ஆகமம் ஓதும் ஓசை கேட்டு பக்தி உணர்வினால் உடல் மாற்றம் ஏற்பட்டது வாதவூருக்கு அன்று. இன்று வாசகத்தைக் கேட்டு எமக்கு பக்தி உணர்வு உடம்பில் ஏற்படுகிறது. இதை வாடிய பயிரை கண்டபோதெல்லாம் வாடும் வள்ளலார். “திருவாசகத்தை கேட்ட போது கீழ்ப்பறவை சாதிகளும் பொல்லா விலங்குகளும் மெஞ்ஞானம் பெறும் என்றால் நாம் கேட்டு மெஞ்ஞானம் அடைவதில் வியப் பொன்றும் இல்லை” என்றார்.

தம்மை ஆட்கொண்ட குருமணியை நினைந்து நினைந்து கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக கோயிற்பத்து, புணர்ச்சிப்பத்து, செத்திலாத்துப்பத்து, பிரார்த்தனைப்பத்து, ஆசைப்பத்து, உயிருண்ணிப்பத்து, திருப்புலம் வாழாப்பத்து, எண்ணப்பத்து ஆகிய திருவாசகப் பதிகங்கள் பக்தி உணர்வுக்கு ஆதாரமானவை. திருப்பெருந்துறை நகரத்தின் உள்ளே சென்று அங்குள்ள விளையாட்டுக்களை கண்ணுற்று அம்மானை, பொற்சுண்ணம், கோத்தும்பி, தெள்ளேணம், பூவல்லி, உந்தி, தோணாக்கம், சதகம் ஆகிய பதிகங்களை ஓதி உருகினார். இதன் வாயிலாக பல சிவாகம நூட்பங்களை நமக்கு அறிவுறுத்தும் பொருட்டு ஆணவம் கன்மம், மாயை எனும் மும்மலச் செய்தி “திருத்தசாங்கம்” பசு, பாசம் எனும் ஆகமச் சொற்கள் கண்டபத்து -07 இலும் பழமலமெனும் மூலகன்மம் திருப்பாண்டிப்பதிகம் -08 இலும் இறைவனின் வியாபக்தன்மை கோயிற்றிருப்பதிகம் -07 இலும்

முத்தியில் உயிர் சிவமாம் தன்மை பெறும் போது அங்கு உள்ளது என்னும் பேருண்மையை அச்சோதிப்பதிகம் -01 இலும் போன்ற அரிய பெரிய சித்தாந்த நுட்பங்கள் திருவாசகத்தில் காணப்படுகின்றன. இது சைவ சமய மக்களின் “சமயக் கருவுலம்” என குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதை இன்று நாம் திருவாசக முற்றோதலில் ஓதி உருகி பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றோம்.

முதல் நான்கு பாடல்களும் இறையியல்பு உயிர் இயல்பு தடைகள் தடை நீக்கி வழிகள் முதலியற்றை வெளிப்படுத்தினாலும் நனிச்சிறப்பு மிக்க “திருச்சதகம்” தொடர் சிந்தனையின் ஆற்றலாகும். அந்தாதித் தொடரில் அமைந்துள்ள எட்டுப்பதிகங்களும் தொடர்சிந்தனைக்கு உறுதுணை செய்வன. அதேபோல் திருவெம்பாவை பெற்ற பெரும் புகழும் பேச முடியாது. சிந்தை அணு ஒவ்வொன்றும் சிலுக்க வைக்கும் திருவாசகம் “சிந்தனைக் கினிய” “செவிக்கினியது” “இரும்பு மனம் குளைக்கும் இயல்புடையது” “உவமை யிலாக் கலைஞானம் அது” நாம் மெய் ஞானம் பெற திருவாசகத்திலும் விஞ்சிய வாசகம் இல்லை. தமிழுக்கு பெருமை சேர்க்கும் பேரிலக்கிய வரிசையை சேர்ந்தது. மாணிக்கவாசகர் “மெய்யேன் உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்” “உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா...” (சிவபுராணம் - 33)

இதை அச்சோபதிகம் -06 “உய்யும் நெறிகாட்டு வித்திட்டு ஓங்காரத்துப்பொருளை” என்று அறிவால் சிவனே என அறிதியிட்டு கூறப்படும் மணிவாக்கு. உய்யும் நெறிகண்ட உத்தமர். மெய்யை மெய்யாக கண்டு அனுபூதி நிலையிற் பிறந்த வாக்குகளாம். இதை உன்னத உணர்வின் நிலையில் திளைத்துச் சொன்னார் என்பதை எம்மால் உணரமுடியாது. ஆனால் அதைபாடும் போது பக்தி உணர்வும் உளக்கிளர்ச்சியும் உண்டாகிறது.

சிவஞானபோத சித்தாந்தக்கருத்தில் “தம்முதல் குருவுமாய் தவத்தினில் உணர்த்திவிட்டு” என்ற தம்முதல் குருவை “நானேயோ தவம் செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்” என்றும் “அருபரத்தொருவன் அவனியில் வந்து குருபரனாகி அருளிய பெருமை” என்றும் ஆனந்தத்தில் மூழ்கி தனது பசு கரணங்கள் எல்லாம் பதி கரணங்களாக உப்பெற்றதை “சித்தமலம் அறிவித்து சிவமாக்கி எனையாண்ட” (அச்சோப்பதிகம்) “அடியார் உள்ளத்து அன்பு மீதார” (கீர்த்தி திருவகவல்) “உள்ளத்து உணர்ச்சியை கொள்ளவும் படான்” (திரு அண்டப்பகுதி) “ஊற்றிருந்து உள்ளம் களப்போமன் போற்றித்தொழுது உளம் உருகி அழுது உடல் கம்பித்து” (போற்றித்திருவகவல்) “உருகா உள்ளத்து உணர்விலியோன்” (கோயிற் திருப்பதிகம்) “விரும்பும் அடியார் உள்ளத்துள்ளாய்” (நீத்தல் விண்ணப்பம்) எனும் பாடல்கள் சான்றாகின்றன.

மணிவாசகரின் இறை பக்தி உணர்வின் மெய்ப்பாட்டை திருச்சதகத்தின் மெய்யுணர்தலில் தான் திரிகரணங்களாலும் இறைவனை வழிபட்ட உண்மையை வெளிப்படுத்தியதும் எமது மெய்சிலிர்கின்றது. “மெய்தான் அரும்பி விதிர் விதித்துன் விரையார் களற்கென்” என அனுபவ பேரின்பத்தில் அவர் கண்ட “மெய்மை” பொய்மையில் புரளும் எம்போலியரால் உணரமுடியாது. எனினும் “கருங்கல் மனமும் கசிந்துருகும்” “இரும்பு மனம் குளைக்கும் திருவாசகம்” என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

“வான்கலந்த மணிவாசகனின் வாசகத்தை நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீன் சுவை கலந்து ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே” என அருட்சோதி வள்ளலார் பெருமைப்படு த்துகிறார்.

இறைவனின் பரத்துவத்தை தான் உணர்ந்து எம்மவர்களுக்கு உணர்த்த
“வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி

ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய்
இன்மையுமாய்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக்
கூத்தாட்டு

வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி
வாழ்த்துவனோ” என்று திருச்சதகமும்

“குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலா செழுஞ்சுடர்க் குன்றே...” என்று
கோயில் பதிகம் -05 உம் அவரது
இயல்பை கூறுகின்றன. மேலும்

“ஓர்நாமம் ஒருவரும் இல்லார்க்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம்
கொட்டாமோ” என்பதோடு நின்று விடாமல்
தான் இறையடியார் களுள்
பொய்யானவனோ என்று “என்மனம்
வஞ்சகமனம்” “அன்பும் தூய அன்பு
இல்லை” “தீய நினைவுடையவன்” என்றும்
அழுது முயன்று தான் இறையருளைப்
பெறவேண்டம் என்று தன்னைக்காட்டி
ஆன் மாவை பக் குவான் மாவாக் க
முயல்வது உணர்ச்சி மிக்கது.

“யானேபொய் என் நெஞ்சம் பொய் என்
அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப்
பெறலாமே” என்பதுடன்
“ஆமாறன் திருவடிக்கே அகங்கு மையேன்
அன்புருகேன்
பூமாலை புணர்ந்தேன்...” (திருச்சதகம்)
என்றும்

“தன்மனம் உருகி இறைவனைப் பாட
வில்லை ஆடவில்லை பொல்லாத தேடாத
மனது என்பதை சுட்டிக்காட்டி “பிண
நெஞ்சே” என்று கேவலநிலையில் கூறுவது
உணர்வு ததும்புகிறது.

“ஆடுகின்றநிலை கூத்துடையான் கழற்
கன்பிலை என்புருகிப்
பாடுகின்றநிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதமலர்
சூடுகின்றநிலை சூட்டுகின்றதுமில்லை
துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடுகின்றநிலை தெருவுதோறலறிலை
செய்வதொன்றறியேனே” என்று மனதை

நொந்து புலன்களால் தன்னைக் கட்டுப்
படுத்தி மனதை திசை திருப்ப முயலும்
போது

“மலங்கப்புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையை
செய்ய

விலங்குமனத்தால் விமலா உனக்கு..”

என்றும்

“மாறினின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலன் ஐந்தின்
வழியடைத்ததுதே.....”

“இந்திரிய வயமயங்கி....” எனப்பல
இடங்களில் சுட்டுவதால் உணர்வு
மேம்படுகிறது.

உயிர் பிறவிக்கு வருவதற்கு முன்னுள்ள
நிலை கேவலநிலை - பிறப்புக்கு உட்பட்டு
இருக்கும் நிலை சகலநிலை- இறப்பு
நீங்கிய நிலை சுத்தநிலை. இம் முன்று
நிலையையும் (கண்டபத்து-477 இல்)

“உருத்தெரியாக் காலத்தே
உள்புகுந்தென் உளமன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக்
கருணையினால் ஆண்டு கொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத்
தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நானடியேன்
அணிகொள்தில்லை கண்டேன்”

பிறப்புக்கு காரணம் வினை. வினையால்
உடலையும் உடலால் வினையையும்
மாறிமாறி எடுத்து இன்ப துன்ப அனுபவம்
கிட்டுகின்றது. இதை திருவாசகத்தில்
“மாயப்பிறப்பறுக்கும்...” “முந்தைவினை
முழுவதும்...” “பொல்லாவினையே...”
“புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகி
பல்மிருகமாகி பறவையாய் பாம்பாகி
எல்லாப் பிறப்பும்.....” என கூறுகின்றார்.

பதியாகிய இறைவன் ஆன்மாக்களின்
மலபந்தத்தை நீக்க முயல்கிறான்.
இறையின் அருள் நோக்கத்தால்தான்
பந்தம் அகல முடியும் என்பதை
திருவாசகம் காட்டும் விதம் நயத்தக்க
உணர்வே. “அவனருலாலே அவந்தாள்
வணங்கி” (18) “மெய்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற
மெய்ச்சுடரே” (38) “அஞ்ஞானம் தன்னை
அகல்விக்கும் நல்லறிவே” (40) “ஆக்குவாய்

காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்” (42) “பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்” (48) “பாசமாம் பற்றறுத்து பாரிக்கு மாரியனே” (64) “காக்குமெங்காவலனே” (78) “மீட்டிங் குவந்து வினைப் பிறவி சாராமே” (87) “கள்ளப்புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே” (88) “அல்லற பிறவி அறுப்பான்” (91)

மணிவாசகர் இக்கூற்றுக்களை தன்மேல் ஏற்றி கூறியிருந்தாலும் பக்குவான் மாக்கள் ஈடேற உணர்வில் பதிப்பதோடு நால்வகை வழிபாடாகிய சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்பவற்றின் மூலம் ஈடேற மார்க்கம் உள்ளது என்று அழகாக (ஆனந்தமாலை -03 (645) இல்)

“சீலமின்றி நோன்பின்றிச் செறிவேயின்றி அறிவின்றித் தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய் சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை மாலுங்காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறிறேக் கோலங்காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன் என்றோ கூடுவதோ”

சீலம் - சரியை நோன்பு - கிரியை செறிவு - யோகம் அறிவு - ஞானம் ஆகிய

செந்தமிழ்களில் முறையே அருளிச் செய்துள்ளார். இதில் ஏதேனும் ஒரு நெறியில் உறைப்புடன் நின்றால் வீடுபேறு கிட்டும்.

எனவே திருவாசகம் அன்புணர்வும் பக்தி உணர்வும் வளர்ப்பன. மொழிக்கு நெகிழ்ச்சியை இனிமையை கனிவை அளிப்பன. ஒப்புயர்வற்ற திருவாசகம் ஒதுவோர் காதலாகி கசிந்து கண்ணீர் மல்கி நிற்பர். ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கு உறுதுணையாய் ஒதுவதற்கு இனியதாய் எளியதாய் உள்ளது. கற்பனைக் களஞ்சியம் சிவப்பிரகாச அடிகளார்.

“திருவாசக மிங்கொருகால் ஓதில் கருங்கல் மனமும் கசிந்துருகக் கண்கள் தொடுமணற் கேணியில் சுரந்து நீர் பாய அன்பர் ஆகுனர் அன்றி அன்பதை உலகில் மற்றையோரிலரே” என திருவாசக அன்பு ஊற்றுநிலையை உணர்ந்து உருகுகின்றார்.

வாழ்க திருவாசகத் தேனுணர்வு வையமெல்லாம்

வளர்க எம்மிடையே சைவ உணர்வு.

ஒதுவோம்! உய்வோம்! முத்தி காண்போம்!

சுபம்

நவமணிகள்	நிறம்	கோள்
மாணிக்கம்	அருணன்	சூரியன்
முத்து	பால்	சந்திரன்
பவழம்	செம்மை	செவ்வாய்
மரகதம்	கரும்பச்சை	புதன்
புப்பராகம்	பசும்பொன்	வியாழன்
வைரம்	சுத்தவெண்மை	சுக்கிரன்
நீலம்	நீலம்	சனி
கோமேதகம்	கருமை	ராகு
வைரூபம்	கருஞ்செம்மை	கேது

திருமந்திரத்தல் தோத்திரப் பாடல்கள்

கலாபுஷணம் சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை

சைவ சமயத்தவர்களாகிய எமக்கு இரு கண்கள் போன்றவை சைவத்திருமுறைகளும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களும். சமய குரவர் நால்வராலும் அவர்களின் வழிவந்த அருளாளர்களாலும் அருளிச் செய்யப் பெற்றவையே பன்னிரு முறைகள் எனும் வைத்திருமுறைகள்.

சைவசித்தாந்தப் பெருநெறியை விளக்கும் மெய்கண்ட நூல்கள் பலவற்றுக்கும் இத்திருமுறைகளே மூலமாய் அமைந்துள்ளன. காலநோக்கில் பார்த்தாலும் சைவத்திருமுறைகள் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டை அண்மித்த காலத்தில் தோன்றியவை. மெய்கண்ட நூல்கள் கி.பி பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டை அண்மித்த காலத்தே தோன்றியவை. திருமுறைகளின் சாரமே மெய்கண்ட நூல்கள்.

சைவத்திருமுறைகள் தோத்திர நூல்கள் எனவும், மெய்கண்ட நூல்கள் எனவும் சொல்லப்படும். பத்தாம் திருமுறை யாகிய திருமுலரின் திருமந்திரம் சாத்திரமாகவும் தோத்திரமாகவும் கொள்ளப்படும் சிறப்புடையது. திருமந்திரத்தில் தமிழர் சமயம் பேசப்படுகிறது; தமிழ்த் தத்துவம் பேசப்படுகிறது; தமிழ் அறம் பேசப்படுகிறது.

இது, தமிழ் மந்திரம் எனவும், தமிழ் ஆகமம் எனவும், தமிழ் மூவாயிரம் எனவும் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய மூவாயிரம் ஆண்டுகாலப்பகுதியில் தோன்றியதென்றும், திருவாவடுதுறையில் யோக நிடைலிருந்த திருமுல சுவாமிகள் இதனை அருளிச் செய்தார் எனவும் பெரியோர்கள் கூறுவர்.

சைவம், சிவநெறி, சிவபெருமான், சைவசித்தாந்தம், சிவகதி, பதி பசு பாசம், சாயுச்சியமுத்தி முதலான சைவம் சார்ந்த சொற்களையும் அவைபற்றிய தத்துவ

விளக்கங்களையும் முதன் முதலில் தமிழிற் கூறிய காலத்தால் முந்திய மூத்த நூலாகத் திருமந்திரம் விளங்குகின்றது. திருமந்திரம் சாத்திரமாகவும், தோத்திரமாகவும் இருந்தாலும், தத்துவ விளக்கங்கள் நிறைந்திருப்பதாலும் மந்திர வடிவாயிருப்பதாலும், ஆசிரியர் உதவியின்றி விளங்கிக் கொள்ள முடியாதிருப்பதாலும் அதனைப் பலரும் பயில்வதில் ஆர்வம் காட்டுவது குறைவு எனலாம். எனினும் சைவசமய உண்மைகளையும், வழிகாட்டு முறைகளையும் போதனையாகவும், சாதனையாகவும் சொல்கின்ற திருமந்திரம் தமிழர்க்குக் கிடைத்த பெருஞ் சொத்து சைவசமயத்தை முழுமையாக அறிவதற்குரிய நூல் என்றால் அது திருமந்திரமே. தமிழ் முனிவர் திருமுலர் தமிழ் நிலமாகிய திருவாவடுதுறையில் இருந்து, தமிழில் செய்த நூல் எனும் சிறப்பு இதற்கு உண்டு.

பெரிதும் தத்துவங்களைப் பேசுகின்ற நூலாக இருந்தாலும் தோத்திர வடிவில் தத்துவங்களைச் சொல்லும் தனிச் சிறப்பும் இதற்கு உண்டு, தோத்திரம் எனில் இறைவனைப் பக்தியுடன், போற்றித் துதித்து வாழ்த்திப் பாடப்படுவது எனப் பொதுவான விளக்கம் சொல்லலாம்.

இந்த நோக்கில் திருமந்திரத்தில் உள்ள சில தோத்திரப் பாடல்களைக் காணலாம். எந்த நூலைச் செய்யப்புகினும் நூல் இடையீடின்றி நிறைவேய்தற் பொருட்டுத் தான் வழிபடுகடவுளையோ அன்றி நூலுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளையோ வாழ்த்தி வணங்குதல் மரபு. அந்த வகையில் திருமந்திரத்தில் காப்புச் செய்யுளாக இருக்கும் மந்திரம்,

ஐந்து கரத்தினை ஆனை முகத்தினை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

என்பதாகும். இது ஞான நூல் ஆதலால் நூற்கு ஏற்புடைக் கடவுளை வாழ்த்தி வணங்கும் தோத்திரப் பாடலாக அமைந்துள்ளது.

முவாயிரம் தமிழ் எனும் திருமந்திரத்தை அருளிய திருமூலர் சுவாமிகள் நந்தியாகிய சிவபெருமான் தனக்கு உணர்த்திய திருமந்திரத்தைக் காலையில் கருத்தறிந்து ஓதினால் ஞாலமுதல்வனாகிய சிவபெருமானை அடையலாம் என்கின்றார் இதன் மூலம் திருமந்திரத்தைத் தினமும் தோத்திரமாகப் பாடியுணர்ந்து வழிபட வேண்டும் என்பதையும் அதன் பயனாகச் சிவப்பரம் பொருளை அடையலாம் எனவும் உணர்த்துகின்றார்.

மூலன் உரைசெய்த முவாயிரம் தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந்து ஓதிடின்
ஞாலத் தலைவனை நன்னுவரன்றே

- (99)

எனும் இந்த மந்திரம் அகச்சான்றாகவே அமைந்ததைக் காண்கின்றோம். தோத்திரத் திற்குரிய இலகுவான மொழி நடையில் இலகுவில் பொருள் விளங்கக் கூடியதாய் இருப்பதையும் காண முடிகின்றது.

காப்புச் செய்யுளில் “நந்தி மகன்” தனைப் போற்றுகின்றேன் எனப்பாடியவர் அந்த நந்தியாகிய சிவபெருமானே தனக்கு இந்த மந்திரத்தை உணர்த்தினார் என இந்த மந்திரத்தில் அதன் உயர்வை உணர்த்தினார்.

நந்தியாகிய சிவபெருமான் தான் முழு முதற் கடவுள் என்பதையும் அவரோடொப்பார் வேறு யாரும் இல்லை என்பதையும் அவன் அண்டசராசரங்கள் அத்தனையையும் கடந்து நின்று அருள் பவன் என்பதையும் போற்றிப்பாடும் மந்திரம் இது.

சிவனோ டொக்கும் தெய்வம் தேடினும்
இல்லை
அவனோ டொப்பார் இங்கு யாவரும்
இல்லை

புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவனச் சடைமுடித் தாமரையானே
- (05)

உலக எல்லைகளையெல்லாம் கடந்து அகிலத்துக்கும் அண்டத்துக்கும் அப்பாலும் பொகான்னொளி வீசித்திகழும், நெருப்புச் சுடர் போல மின்னும் விரிசடைக் கடவுளின் குளிர்ந்ததாமரை போன்ற திருவடிகளில் போற்றிவணங்குவோம்.

சக்தியும் சிவமுமாய் பெருமான் ஆன்மக்களை மலபந்தத்திலிருந்து விடுவித்து அருள் புரிவதற்காகச் சிதம்பரத்தில் ஐந்தொழில் திருநடனம் ஆடுவதைக் குறிக்கும் தோத்திர வடிவிலான திருமந்திரம் இதோ.

மாணிக்கத்து உள்ளே மரகத சோதியாய்
மாணிக்கத்து உள்ளே மரகத மாடமாய்
ஆண்பொன் மன்றல் ஆடும் திருக்கூத்தைப்
பேணித் தொழுது என்ன பேறு பெற்றாரே
(131)

மாணிக்கம் சிவந்த ஒளிச்சுடர் வீசும். மரகதம் பச்சை நிறம் உடையது. சிவபெருமான் சிவந்த திருமேனி உடையவர் எனவே மாணிக்கம் என்றார். பசுமை நிறங் கொண்ட உமையை மரகதம் என்றார். சிவனுள் சக்தி ஒன்றி இருக்கிறது. சதாசிவம் சக்தியும் சிவமுமாகக் காட்சி தருகிறது இதையே “மாணிக்கத்துள் மரகதச் சோதியாய் என்றும், மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமாய்” என்றும் கூறினார். இப்படிப்பட்ட சக்தியும் சிவமும் பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் ஆனந்த நடனம் காணப்பெற்று வணங்கித் தொழுவார்கள் எத்துணையோ பேறுபெற்றவர்கள், புண்ணியவான்கள் என்பது இத்தோத்திரப் பொருளாயிருப்பதை உணர்ந்து விளக்கின்றோம்

பண்சுமந்த பாடல் கேட்டு ஆனந்தங்
கொண்டு அருள்புரியும் பராபரனைத் தன்
கண் அகத்தே வைத்துக் காதல் செய்து
போற்றுகின்றேன் எனும் பொருளமைந்த
மந்திரம் இதோ.

மண் அகத்தான் ஒக்கும் வான் அகத்தான்
ஒக்கும்
வீண் அகத்தான் ஒக்கும் வேத அகத்தான்
ஒக்கும்
பண் அகத்து இன்னிசையாய்ப் பாடல்
உற்றானுக்கே
கண் அகத்தே நின்று காதலித்தேனே-(31)

இறைவன் அவரவர் தன்மைக்கும் மனப் பக்குவத்துக்கும் ஏற்ப வந்தருள் செய்வான். மண்ணகத்திலுள்ள மானிடர்க்கு மானுட உருக்கொண்டு வருவான். வானவர்க்கு வானுலகத்தேவனாய்த் திகழ்வான். இந்திரன் முதலான விண்ணுலகத்தவர்க்கு விண்ணாளும் வேந்தனாய் வீற்றிருப்பான், இரும்பைப் பொன்னாக்கும் சித்தர்களுக்கு அவனும் ஒரு சித்தனாய்ச் சித்தி தருவான். இசைக்கு ஏற்ற இனிய பாடல்களைப் போல அன்பர் உள்ளத்தே நாதவடிவாய் நிற்கும் நாயகனை நானும் என் கண்ணுக்குள்ளே வைத்து தவயோகம் புரிந்தேன் என நினைந்து தொழுகின்றார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” எனத் தொடங்கிய தன் திருத்தொண்டத் தொகையில் நம்பிரான் “திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்” எனப்பாடுகின்றார். திருமூலரும் அதேபோலத் தானும் அடியார்க்கெல்லாம் அடியவனாய் இருந்து அந்த அடியர்களின் அருள் துணையால் சிவப்பரம் பொருளின் திருவடி கூடும் பேறு பெற்றேன் எனத் தொழுகின்றார்.

அடியார் அடியார் அடியார்க்கு அடிமைக்கு
அடியனாய் நல்கீட்டு அடிமையும் பூண்டேன்
அடியார் அருளால் சீவனடி கூட
அடியான் இவன் என்று அடிமை கொண்டேனே
(2624)

எனும் மந்திரத்தில் மாணிக்கவாசகர் “உன் அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய்” என வேண்டுவது போலத்தான் அப்பேறு பெற்றதாகக் கூறுவதைக் காணலாம்.

இவ்விதம் திருமந்திரத்தில் தத்துவ விளக்கத்துடன் கூடிய தோத்திரப் பாடல்களைப் பரக்கக் காணலாம். இறுதியாகவுள்ள வாழ்த்தில் கூட

வாழ்கவே வாழ்க என் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க என் மலம் அறுத்தான் பதம்
வாழ்கவே வாழ்க மெய்ஞ் ஞானத்தவன்தான்
வாழ்கவே வாழ்க மலம் இலான் பாதமே
(3047)

எனப் பெருமானுடை திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்கிப் பாடுவதைக் காணலாம். திருவடி ஞானம் முத்தி சித்திக்கும் எனும் அவருடைய மந்திர வாக்கு மெய்யாச்சித்தித்ததை நினைந்து நாமும் போற்றிப்பாடுவோம், பயன் பெறுவோம்.

சைவசமய தத்துவத்தையும், வழிபாட்டையும் முழுமையாக உணரவைக்கும் ஒரே நூல் திருமந்திரம். கிறிஸ்தவர்க்கு பைபிளும், இஸ்லாமியருக்கு குர்ஆனும், பௌத்தர்களுக்குத் திரிபிடகமும் போல் சைவர்களுக்கு மேலான ஒரே நூல் திருமந்திரம் என உணர்ந்து போற்றுவோம்.

ஐவகைப் பசுக்களில் திருந்து கீடைக்கும் விழுத்கள்

- நந்தை - இப்பசு கருமை இல்லாத பொன்னிறமுடையது. இதன்மூலம் கிடைப்பது விழுதி ஆகும்.
- பக்திரை - இப்பசு கருமை நிறமுடையது. இதன் மூலம் கிடைப்பது பசிதம் ஆகும்.
- சுரபி - இப்பசு வெண்மை நிறமுடையது இதன் மூலம் கிடைப்பது பசுமம் ஆகும்.
- சுசீலை - இப்பசு புகைநிறமுடையது இதன் மூலம் கிடைப்பது சாரம் ஆகும்.
- சுமலை - இப்பசு செந்நிறமுடையது. இதன் மூலம் கிடைப்பது கிரட்சை ஆகும்.

புரட்சியின் வித்தும், பண்பாட்டின் இருப்பிடமும் பெரியபுராணம்

திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன்,

உலகெலாம் உய்யத் தெய்வமாத் தமிழினால் “தொண்டர் சீர் பரவுவார்” இயற்றிய பாமாலையாம் பைந்தமிழ்க் காப்பியம் பெரியபுராணமாகும்.

இங்கிதன் நாமம் கூறின்

“பொங்கிய இருளை ஏனைப்
புற இருள் போக்குகின்ற
செங்கதிரவன் போல் நீக்கும்
திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்”

அரனாரின் அடியவர்களின், தொண்டர்களின் வரலாற்றை விரித்துக் கூறுவதால் இந்நூற்குத் “திருத்தொண்டர் புராணம்” எனும் பெயரேற்பட்டது. இந்நூலிற் கூறப்படுகின்ற ஒவ்வொரு நாயனாருடைய வரலாறும் “புராணம்” என்ற பெயரோடு அமைந்துள்ளது.

“சைவ முதல் திருத்தொண்டர் தம்பிரான் தோழர் நம்பி” என்று சேக்கிழார் கூறுவதால் (தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில்) “திருத்தொண்டர் புராணம் சுந்தரர் புராணமே” என்று சாற்றுவோருமுளர். இப் புராணத்தின் நோக்கம் என்ன என்று அவரே கூறுகின்றார்.

“உலகம் உய்யவும், சைவ நின்றோங்கவும் அலகில் சீர் நம்பி ஆரூரர் பாடிய நிலவு தொண்டர்தம் கூட்டம் நிறைந்துறை குலவு தண்புனல் நாட்டணி கூறுவோம்”

(பாடல் 40)

அவர் கூறியவண்ணம் இன்றுவரை உலகம் உய்ந்து வந்துள்ளது. சைவமும் நின்று ஓங்கி நிலவி வருகின்றது.

சிலப்பதிகாரம் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற மூவேந்தர் ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட எழுந்த நூல். அவ்வளவேயாயின் பெரிய புராணம் தமிழ் மக்களின் பெருமைப் பாட்டைக்காக்க சாதி பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க, சமத்துவத்தை நிலை நாட்ட எழுந்த ஓர் ஒப்பற்ற எழிலோவியம்

-அருளோவியம். அறிஞர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் பெரியபுராண ஆராய்ச்சியுரையில் பெரிய புராணம் ஓர் சமுதாயம் என்றே சாற்றுகின்றார்.

பெரியபுராணம் புரட்சியின் வித்தாய் அமைந்ததோர் அருளோவியம் என்பதனை நிலைநாட்ட முதலில் பெரியபுராணம் தோன்றிய காலச் சூழ்நிலையை அறிந்து கொள்ளுதல் மிக அவசியமாகின்றது.

பெரியபுராணம் தோன்றிய காலச்சூழ்நிலை கி.பி. 10, 11, 12ம் நூற்றாண்டுகள் தமிழக வரலாற்றில் தனக்கென தனித்த தோர் இடம் பெற்ற சிறப்புடைய காலகட்டமாகும். இதனை இடைக்காலம் என்று இயம்புவர். ஆம் இது இடைக்காலம்தான். இடர்க்காலமன்று. இனியகாலம், பொற்காலம், பக்தி இயக்கம் என்னும் வித்து முளைத்தெழுந்த இனிய காலம்.

“வரப்புயர நீர் உயரும்
நீர் உயர நெல் உயரும்
நெல் உயரக் குடி உயரும்
குடிஉயரக் கோல் உயரும்
கோல் உயரக் கோன் உயர்வான்”

என்ற மொழிக்கேற்ப இராசராசன் போன்ற சோழ மன்னர்களின் செங்கோல் உயர்ந்த காலம். செழுமை பிறந்த காலம்.

“வண்மை இல்லை ஓர் வறுமை கின்மை
யால்
தண்மை இல்லை நேர் செறுநர் கின்மை
யால்”

என்ற நிலை இருந்தது. எங்கும் அமைதி தவழ்ந்தது. அன்பு கொலுவிருக்கும் பொற்காலமாய் இருந்தது.

“தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கவ்வும்” என்றாற் போல் சமணமானது தமிழகத்தில் முபுனி என நுழைந்தது. சைவத்தை

மறைத்து அன்பை அழித்தது. அராஜகம் புகுத்தியது. பெண்ணடிமை, சாதிக்கொடுமை போன்ற பல இருள்மைகளை இழுத்துப் போர்த்தியது.

அநபாயச் சோழனும் இச்சுழலில் சிக்குண்டான். சீவகசிந்தாமணி போன்ற சிற்றின்பக் காவியங்களில் மன்னனும், மக்களும் மதியங்கி வீழ்ந்தனர்.

தருமத்தின் வாழ்வை சூது கவ்வினாலும் தருமம் மறுபடி வெல்லும் என்றாற் போல தக்க தருணத்தில் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடித் தமிழை - சைவத்தை வாழவைத்து சமுதாயத்தில் எண்ணிறந்த புரட்சிகளைச் செய்து சீர்திருத்தினார் தம் பாமாலையால் சேக்கிழார் பெருமான் எனின் மிகையாகாது.

ஆர்ப்பாட்டம் ஏதுமின்றி அமைதியான முறையில் அன்னைத்தமிழால் பாமாலை பாடி ஒரு பெரும் புரட்சியைச் செய்தவர் சேக்கிழார். திருமலைச்சருக்கம் தொடங்கி வெள்ளாளைச் சருக்கம் ஈறாக புரட்சியைக் காணலாம்.

கலப்புத் திருமணம்

இருமனங்கள் கூடுவதே திருமணம். சாதிமதம் என்ற வேறுபாடு தேவையில்லை.

தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் திருவாரூரில் பரவையாரைச் சுந்தரர் காண்கின்றார்.

“கற்பத்தின் பூங்கொம்போ?
காமன்தன் பெருவாழ்வோ?
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ?
சீவனருளோ?”

என்று எண்ணி அதிசயிக்கின்றார்.

இருவரும் நோக்கினர் :

“முன்னே வந்தெதிர் தோன்றும் முருகனோ அழகனோ?” என்று எண்ணி அவரிடம் தன் மனத்தை இழக்கின்றார் பரவையார்.

அந்தணர் குலத்தில் பிறந்து அரச குலத்தில் வளர்ந்த கணிகையார் குல

மங்கை பரவையை மணக்கின்றார். மறையோரோ முன்னின்று நடத்துகின்றனர். காதலித்துக் கடிமணம் புரிந்து கொள்கிறார். இது எத்தனை பெரிய புரட்சி.

“உழு குலத்தில் பிறந்தோரே
உலகய்யப் பிறந்தோரே”

என்று போற்றப்படும் வேளாள குலத்தில் பிறந்த சங்கிலியாரை மணக்கின்றார்.

அந்தணர் - கணிகையார்

அந்தணர் - வேளாளர்

குலத்தை இணைத்த பெருமை சேக்கிழாரையே சாரும். திருநாட்டியத்தான் குடி வேளாளர் மரபில் தோன்றிய திருக்கோட்டபுலியார், சிங்கடி, வனப்பகை என்ற தம் இரு பெண்களை அந்தணர் குலம் தோன்றலாம் சுந்தரரை மணக்குமாறு வேண்டுகின்றார். மேலும், வணிகர் சிவநேயச் செட்டியார் தனது மகள் பூம்பாவையை மறையவர் குலத்தோன்றலாம் திருஞானசம்பந்தருக்கு மணம் முடித்துக் கொடுக்க என்றே வளர்த்ததாக அவளுக்கு உயிர் கொடுத்தது. போன்ற வாழ்வும் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஞானசம்பந்தரிடம் வேண்டினார். இதனால் சேக்கிழாரே கலப்பு மணப்பற்று புலனாகும்.

தீண்டாமை :

பாணர்குலம் - திருவேற்காடர் கோயிலுட் செல்ல முடியவில்லை. பண்ணமைத்து யாழ் மீட்டிப் பரமனைப்பாடி பணிந்தார். உடன் இறைவன் ஆணையின் பேரில் அந்தணர்கள் அவரை எதிர் கொண்டு அழைத்துச் செல்கின்றனர். சம்பந்தருடன் உடனணைந்து பண்ணமைத்துப் பாடி வந்தார். அது கண்ட அந்தணர் சிலர் அடுக்காமொழி பேசினர். ஆனால் சம்பந்தர் அதைப் பொருட்படுத்த வில்லை. ஒரு சமயம் வேள்விக்கு பாணரையும் அழைத்துச் சென்று வேள்வித் தீவலஞ்சுழித்துச் சுடர் விட்டெரிவதையும் அனைவருக்கும் காட்டி அரனின் அடிக்கீழ் அடியவர் அனைவரும் ஒன்றே என்ற

நந்தனார் புராணத்திலும் அன்பு நெறியில் அரனின் “அடிக்கீழ்” நிற்பவர் யாவரும் சமம் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்தினார்.

சமபந்திப் போசனம்

சமபந்திப் போசனமே சன்மார்க்க நெறியாம் என்று சாற்றுகின்றார் சேக்கிழார். வேதியர் குலத் தோன்றலாம் சுந்தரர், அரசர் குலத் தோன்றலாம் சேரமான் பெருமானைக் கணிகையர் காரிகையாம் பரவையார் இல்லில்தான் அன்போடு விருந்து உபசாரம் செய்கின்றார். அன்றைய சூழலில் இவ்விடயம் ஒவ்வாது ஆனால் நடந்தது.

மேலும் மாமாத்துவ மரபினராய சிறுத்தொண்டர் பைரவராகிய அடியவருடன் அமர்ந்து நரமாமிசம் உண்ணுதலைக் காட்டுகின்றார்.

மாமாத்துவ மரபினர் உயிர் காக்கும் முறையினர். உயிர் கொண்டு ஊன் பொதியை உண்ணும் வழக்கம் அவர்கட்கு இல்லை. பைரவரோ நரமாமிசம் உண்பவர்கள். அவ்வாறிருக்க வந்திருக்கும் அடியவரின் அன்பு வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிச் சிறுத்தொண்டர் நரமாமிசத்தை அமுதோடு உண்கிறார். அதுவும் அந்த நரமாமிசம் யாருடையது? தான்பெற்ற மகனுடையது. அதனை உண்ண எத்துணைப் பொறுமையும் சகிப்புத்தன்மையும் வேண்டும். அப்பப்பா இதுவல்லவோ அன்புநெறி.

அந்தணர் குலத்தோன்றலாம் அப்பூதியடிகள் வேளாளர் குலத் தோன்றலாம் நாவுக்கரசருடன் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவருந்துகின்றார். இவ்வாறு சமபந்தி போசன முறையில் பெரும் பிடிப்புள்ளவராக இருந்தார் சேக்கிழார்.

கில்வாழ்க்கையில் மகளிருக்கும் சம உரிமை

பெண்களைப் பார்ப்பதும், பழகுவதும் அவர்களோடுறைவதும் பாவம் என்று பறைசாற்றிய சமணர்கள் பலர் செங்கோல்

புரிந்த காலத்தில் மங்கையர்க்கரசியார் தன்கொள்கை வழுவாது சைவத்தையே பற்றி நிற்கும் உரிமையைப் பாண்டியன் சமணனாயிருந்த போதும் அளித்திருந்தான்.

அரசியார் திருஞானசம்பந்தர் மூலம் சைவத்தை வாழ வைக்கின்றார். அரசியின் ஆலோசனை கேட்கின்றான் மன்னவன். இவ்வாறு மனையாளிடம் ஆலோசனை கேட்கும் வழக்கம் இளையான்குடி மாறநாயனார். சிறுத்தொண்டர் போன்றோர் வரலாறுகளிலும் காணலாம்.

மேலும் பரத்தமை ஒழுக்கம் பூணுதல் அந்நாளில் ஆண்களின் வழக்கமாயிருந்தது. இதனை எதிர்த்து போர்க்கொடி எழுப்பும் ஓர் பெண் பற்றி நமக்குக் கூறுகின்றார் சேக்கிழார்.

திருநீலகண்டர் ஒருமுறை பரத்தமை ஒழுக்கம் கொண்டு மீண்டும் மனைக்கு வந்தபோது “எம்மைத் தீண்டுவீராகில் திருநீலகண்டம்” என்று கூறி

“அம்புறுபுணர்ச்சியின்மை

அயலறியாமல் வாழ்ந்தார்”

அவ்வம்மையார்.

மேலும் சுந்தரர் சங்கிலியாரை சம்மணமாக செய்து கொண்டுவிட பரவையார் சினக்கிறார். இதனால் பெண்ணுரிமையைப் பெரிதும் நிலைநாட்டுகிறார் சேக்கிழார்.

உடன்கட்டை ஏறுதலைத் தடுத்தல்

உடன்கட்டை சதி என்று கொள்ளப் படுவதோர் கொடுமையை அந்நாளிலேயே கண்டிருக்கின்றார் சேக்கிழார். இதனை திலகவதியார் திருப்புராணத்தில் கூறுகின்றார்.

தொண்டுநெறி

தொண்டு நெறியே சிறந்தது. தலைமை என்றும் ஆபத்தானது என்பதை நாவுக்கரசர்

“என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” எனும் கொள்கையோடு

“கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார் ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கினார்” எனும் தன்மையோடு

“பரமனைப் பற்றினால் பாதகம் நேரா” என்று எடுத்துரைக்கின்றார்.

இரசீகர் மன்றம்

அரனின் தொண்டர்க்கே, அன்பு நெறியா ளர்கட்கே இரசிகர் மன்றம் வைத்தல் சிறந்தது என்பதை அப்பூதியடிகள் புராணத்தில் விளக்குகின்றார்.

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்”

எனும் வீரத்தோடு “அத்தனுக்கு ஆட்பட்டு” அவனருளாலே அவன் தாழ் பணிந்து போற்றிய அடியார்களின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த புதுமைகளை, புரட்சிகளைத் திரட்டித் தொகுத்து தந்துவிளங்கும் அற்புதப் படைப்பாகப் பெரியபுராணம் விளங்குகின்றது. இதனைப் புதுமைக் காப்பியம், புரட்சிக் காப்பியம் என்றால் மிகையாகாது.

பெரியபுராணத்தில் பண்பாடு

பெரியபுராணத்தில் பண்பாட்டினைப் பின் வரும் தலைப்புகளில் ஆய்வு செய்யலாம்.

பண்பாடு

மனிதனையும் அவனுடைய பண்பாட்டினையும் பிரிக்கவியலாது. பண்பாடு இல்லாமல் சமுதாயம் இல்லை. கரடு முரடாக இருக்கின்ற மக்களின் உள்ளங் களும் செம்மைப்படுத்தப்படும் பொழுது பண்பட்ட உள்ளமாக மிளிரும்.

டாக்டர்.தே.பொ.மீனாட்சி சுந்தரரால் “பண்பாடு” என்று பேசுகின்றோம். ஆனால் அதன் பொருளை அறிவது அருமை. பண்படுத்திய நிலம் என்று சொல்வது போல்

“பண்பட்ட மனம் என்றால் பண்பட்ட மனிதப் பாங்கு என்றும் பேசலாம்” என்கிறார்.

“இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு”

இயேசுநாதர் :

“உன்னை ஒரு கன்னத்தில் அறைகிறவனுக்கு மறு கன்னத்தையும் காட்டு. உன் அங்கியை எடுத்துக் கொள்ள தடை பண்ணாதே”

மகாத்மகாந்தி

“ஒழுக்கம், தைரியம், வலிமை, நற்குணங்கள், மகத்தான காரியங்களுக்காக தன்னை மறந்து வேலை செய்வது என்ற பண்புகளை வளர்க்க முயலவேண்டும்” பண்பாடும், சமயமும் பிரிக்க முடியாதவை டி.எஸ்.எலியட் என்பர்.

“சமயத்தினின்று தோன்றிய பொருளே பண்பாடு பண்பாட்டினின்று தோன்றிய பொருளே சமயம்

சமயத்தின் அமைப்பே பண்பாட்டின் அமைப்பு”

எனக் கூறினார். பண்பாடு தோன்றுவதற்குச் சமயமும் ஒரு நிலைக்களன்.

தனிமனிதப் பண்பாடு

தனிமனிதப் பண்பாடு எல்லோருக்கும் ஒன்றுபோல் இருக்கும் எனக் கூற முடியாது. இடம், காலம், தட்பவெப்பம், உணவு, சூழ்நிலை இவற்றை ஒத்துப் பண்பாடு வேறுபடும்.

திண்ணனார் :

இறைவனுக்குக் கண்களைக் கொடுத்தார். இது தனிமனிதப் பண்பாடு.

திருநீலகண்டர் :

அடியார்க்கு திருவோடு வழங்குதல்.

மானக்கஞ்சார் :

தன் திருமகளாரின் கூந்தலை மாவிரத முனிவராய் வந்த இறைவனுக்கு அறிந்து கொடுத்தல்.

திருக்குறிப்புத் தொண்டர் :
அடியார்களின் கந்தைகளைத் துவைத்துக்
கொடுத்தல்.

அப்பூதியடிகள் :
தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்து அறம் செய்தல்.

நேசநாயனார் :
அடியார்களுக்கு கோவணம் அளித்தல்.

பட்டினத்தார் :
“வாளான் மகவரீந்தூ ட்டவல்லேனல்லன்
மாது சொன்ன
சூளாலிளமை சூறக்கவல்லேனல்லன்
தொண்டு செய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்லன்
நானினிச்சென்
றாளாவ தெப்படியோ திருக்காளத்தி
யப்பருக்கே”

சொல்காக்கும் பண்பாடு :
அமர்ந்திநாயனார், கோவணம் - துலை
- எடைகட்கு எடைமாற்றுக் கோவணம் -
மனைவி, புதல்வன் தட்டில் ஏறி சமன்
செய்தார் - பக்தியால் சமன் செய்தார்.

“மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடன் ஏற
அண்டர் தம்பிரான் திருஅரைக்கோவணம்
அதுவும்
கொண்ட அன்பினிற் குறைபடா அடியவர்
அடிமைத்
தொண்டும் ஒத்தலால் ஒத்துநேர் நின்றத
த்துலைதான்”
என்று சேக்கிழார் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

மூவரும் ஒருவரை ஒருவர் பிரியாது ஒத்த
கருத்தினராய் பண்பாட்டு வாழ்க்கை
உடையவர் என்பது தெரிகின்றது.

உயிர்த்துக்கத் துணியும் பண்பாடு
ஏனாதிநாயனார் - அதிகுரன் - போர்
நெற்றியில் நீறு - அதிகுரன் ஏனாதிநாய
னாரைக் கொல்ல வாளை வீசியபோது
அவருடைய திருவுள்ளம் இருந்த
நிலையைச் சேக்கிழார்.
“அந்நின்ற தொண்டர் திருவுள்ளம்
ஆரநிலார்”

என வியந்து பாராட்டினார். தாம் இறக்கப்
போகின்றோம் எனத் தெரிந்தும் அத்
திருவுள்ளம் அதனை ஏற்கத் துணிந்தது.
உயிரையும் பொருட்படுத்தாத அவர்தம்
உயரிய பண்பாடு ஏயர்கோன் கலிக்காமர்,
உறையூர் புலிச்சோழர், அரிவாட்டர்,
கருவூர் புகழ்ச் சோழர் - உயிர் இழக்கத்
துணிந்த பண்பாடுள்ளவர்கள்.

உறுப்பிழக்கத் துணியும் பண்பாடு

கண்ணப்பர் - அன்பும் பண்பும்
“அன்புடமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல்
இவ்விரண்டும்
பண்புடமை என்னும் வழக்கு” -
திருவள்ளுவர்

இறைவன் தனக்குரிய வலப்பக்கத்தில்
கண்ணப்பரை “ஏன் வலத்தில் மாறிலாய்
நிற்க” என்றார். இடதுபக்கம் “உமைக்குரிய
யது. இது இறைவனின் பண்பாடு”.

கணம்புல்லர்
தில்லை இறைவனுக்கு கணம் புல்லால்
விளக்கு எரிக்க அது போதாமையால் தம்
திருமுடியைக் கொண்டு விளக்கு
எரித்தார்.

முர்த்தி நாயனார் :
மதுரையைக் கைப்பற்றிய கருநாடர்
மன்னன் முர்த்தி நாயனாருக்கு சந்தணக்
காப்பு கிடைக்காதவாறு வழிகளை
அடைத்தபோது அவர்தம் கையையே
கட்டையாகக் கொண்டு கல்லில்
தேய்த்தார். புறத்தோல், நரம்பு, எலும்பு
முறையாகத் தேய்ந்தன.

மன்னவர்க்கு உதவும் பண்பாடு
திருப்பனந்தாள் - இலிங்கத் திருமேனி

ஒருபக்கம் சாய்ந்திருந்து மன்னன் கவலை
- தாடகை என்ற சிவப்பிராமணப் பெண்
- மாலை சாத்தல் - இறைவன் திருமுடி
சாய்தல் - நேர் செய்ய மன்னன் முயலல்
- குங்குலியக்கலய நாயனார் நேர்
செய்தல்.

பணிவுகாட்டும் பண்பாடு
அப்பரும், சம்பந்தரும்

அப்பரே என்றார் சம்பந்தர் - அடியேன்
என்றார் அப்பர் - சம்பந்தரின் சிவிகை
தூக்கினார். தாமும் உடல் கொண்டு
தாங்குவன் யான் என்றார்.

தன்குயர் மறைக்கும் பண்பாடு
அப்பூதியடிகள் - அப்பருக்கு உணவு
படைத்தல் - பாம்பு தீண்டி மகன் உயிர்
துறந்த போது-

“கிப்போதிங்கவன் உதவான்” என்றார்.
பாலகனை எழுப்பிய பின்பும்
“அறவரும் பெருமை அன்பர் அமுது செய்
தருளுதற்குச் சிறிதீடையூறு செய்தான்
கிவன்” என்று சிந்தை நொந்தார்.

உயர் வரச்செய்து காக்கும் பண்பாடு

கன்னியும் காதலனும் - திருமருகல் -
“வாளரவு தீண்டவுந்தான் தீண்டகில்லான்”
எனக் கூறி தமிழர் பண்பாட்டினை
சேக்கிழார் எடுத்து இயம்புகின்றார்.

திருஞானசம்பந்தர் - வணிகனுக்கு,
பூம்பாவைக்கு உயிர் கொடுத்தார்.

பகைவனைக் காக்கும் பண்பாடு

மெய்பொருள் நாயனார் - தன்னைக்
கொல்ல வந்த முத்தநாதனைக் காத்தார்.

தாழ்ந்தோரைப் பணியும் பண்பாடு

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் - நீறு
அணிந்த மேனியனாக தோன்றிய மேனி
வெளுத்த வண்ணானை வணங்கினார்.

அடியாரைத் தேடும் அருட்பண்பாடு -
சேரமானும், ஆரூரரும் தில்லை - சிலம்
பொலி தாமதம்.

தவற்றை ஏற்ற பண்பாடு

எறிபத்தர் - சிவகாமி ஆண்டாரின் மலர்
கூடையைப் பறித்த யானையையும்,

ஐவரையும் வெட்டி வீழ்த்திய போதும்
கோவிக்காமல் - மன்னன் புகழ்ச் சோழன்
மன்னிப்புக் கேட்டான்.

மனம் மாறிய பண்பாடு

சமணத் தருமசேனர் திருநாவுக்கரசர்
ஆனார். கூன்பாண்டியன் - சம்பந்தரால்
நின்ற சீரநெடுமாறன் ஆனான்.

சமயப்பண்பாடு

திருநீறு பூசுதல், திருவமுது செய்வித்தல்
- இன்னும் பல. பெரியபுராணம் காட்டும்
பண்பாடு இப்படி இருக்க இன்று நாம்
காணும் பண்பாடு வேறுவிதமாக
இருக்கின்றது.

இவ்வுலகம் அமைதிபெற, மக்கள்
அச்சமின்றி நல்வாழ்வு வாழ மறம் அழிந்து
அறம் ஓங்க, மன்னுயிர் கவலையின்றி
உலவ பெரியபுராணம் காட்டுகின்ற
பண்பாட்டின்படி நாம் வாழத்தலைப்பட
வேண்டியது அவசியமாகும்.

“என்றும் கின்பம் பெருகும் கியல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளும் ஓங்கிட
மன்றுளாரடியாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவீ உலகெலாம்”

வைய நீடுக, மாமழை மன்னுக
மெய் வீரும்பே அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தான்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்டிரு நீறு சீறக்கவே

பூழியர் கோன் வெப்பொழித்தபுகலியர்
கோன் கழல் போற்றி

ஆழிமீசைக்கன் மிதப்பில் அணைந்த
பிரான்அடி போற்றி

வாழி திருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம்
போற்றி

உழியமலத்திருவாதவூரர் திருத்தாள்
போற்றி

சமுதாய வழிகாட்டல் சைவத் திருமுறைகள்

கலாநதி க.பிரேமகுமார்

சைவம் தந்த பன்னிரு திருமுறைகள்

சைவம், வைணவம் என இரு பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்து சமயம் உலகில் தோன்றிய பழமையான சமயமாகும். அதில் குறிப்பாகச் சைவசமயம் தொன்மை வாய்ந்தது எனக் கூறலாம். “சைவசமயமே சமயம்” என்று தொடங்கும் தாயுமானவரின் தமிழ்ப் பாடல் சைவசமயத்தின் மாண்பை உலகெங்கும் பறைசாற்றுவதாக அமைகிறது. “சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறில்லை அதில் சார் சீவமாம் தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் வேறில்லை” என்று சைவ எல்லப்ப நாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளது சிந்திக்கத்தக்கது.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் சைவநெறிக்கு ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது எனக் கூறலாம். காரணம், இந்த காலத்தில் தான் இறைவனின் தூதர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர் போன்ற நால்வரும் தோன்றி காலத்திற்கும் அழியாத அரிய செயல்களைச் செய்தனர். இவர்களால் சைவமும் வளர்ந்தது, தமிழும் வளர்ந்தது. பின்னர் தென்னிந்தியாவில் (கேரளா) தோன்றிய ஆதி சங்கரரால் சைவ சமயம் தளைத் தோங்கியது. இந்துமத வழிபாட்டை காணாபத்தியம், கௌமாரம், சாக்தம், சௌரம், வைணவம், சைவம் என வகையாகப் பிரித்து இறைஇன்பம் பெற வழிகாட்டினார். “ஆறுவகைச் சமயத்தல் அருந்தவரும்” என்கின்ற பெரியபுராணம் மற்றும் “அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய்” என்ற சிவஞான சித்தியார் பாடல் மூலமும் நாம் அறியலாம். ஆதி சங்கரர் தமது வேதாந்தக் கொள்கையான அத்வைதத்தைப் போதித்து நிலைநாட்டவும், இந்தியாவில் சிருங்கேரி, பூரி, பத்ரி, துவாரகை போன்ற புண்ணிய தலங்களில் திருமடங்களை நிறுவினார்.

சைவசமயம் தழைக்க அரும்பாடுபட்ட சமய அருளாளர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்க வாசகர், திருமூலர், சேக்கிழார், அருணகிரி நாதர், குமரகுருபரர், இராமலிங்க அடிகளார் மற்றும் பலர் சிவனடியார்களின் வழிவழி யாக வந்து இறைவன் மீது தெய்வத் தமிழால் பாடியருளினார்கள். சிறந்த சிவனடியார்களில் முக்கியமான சிலர் நாயன்மார்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றார்கள். இவர்கள் அறுபத்து மூவராவர். இவர்களில் திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்), திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் மற்றும் நாயன்மார் வரிசையில் இல்லாத மாணிக்க வாசகரும் முதன்மையானவர்கள். இந்த நால்வரும் “சைவசமயக் குரவர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். நாயன்மார்களின் வரலாறு கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டில் சேக்கிழாரால் “பெரியபுராணம்” என்ற பெயரில் எழுதப்பட்டது. தமிழ் சைவ சமயத்தின் தோத்திரப் பாடல்களை அருளிச் செய்தவர்கள் திருஞானசம்பந்தர் முதல் சேக்கிழார் வரை உள்ள நாயன் மார்கள் ஆவர். அவை பன்னிரண்டு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பெற்று தொகுக்கப்பெற்றன. இவற்றை “பன்னிரு திருமுறைகள்” என அழைப்பர். இவை முதலாம் இராஜராஜன் காலத்தில் வாழ்ந்த நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவரால் தொகுக்கப்பெற்றன.

“சைவத்திருமுறைகள்” என அழைக்கப்படும் பன்னிரு திருமுறைகளில் நாயன் மார்களின் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

“தோடுடைய செவியன் வீடையேறி யோர்கூர் வெண்மதிசூடிக்....” என்று தொடங்கும் முதலாம் திருமுறை (1469 பாடல்கள்), இரண்டாம் திருமுறை (1331 பாடல்கள்), மூன்றாம் திருமுறை (1358 பாடல்கள்), யாவும் திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரப்பாடல்கள் ஆகும்.

நான்காம் திருமுறை (1070 பாடல்கள்), ஐந்தாம் திருமுறை (1015 பாடல்கள்), மற்றும் ஆறாம் திருமுறை (981 பாடல்கள்), அனைத்தும் திருநாவுக்கரசர் அருளிய தேவாரப்பாடல்கள் ஆகும்.

“பித்தாபிறை சூடிவெரு மானெயரு ளாளா...” என்று தொடங்கும் ஏழாம் திருமுறை (1025 பாடல்கள்), சுந்தரர் அருளிய தேவாரப்பாடல்கள் ஆகும். எட்டாம் திருமுறை மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகம், திருகோவையார் ஆகும். திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஒன்பதாம் திருமுறை, பத்தாம் திருமுறை திருமுலரின் திருமந்திரம், பதினோராம் திருமுறை திருவாலவாயுடையார், காரைக் காலம்மையார் போன்றோர் முதல் நம்பியாண்டார் நம்பி வரை பன்னிருவர் பாடிய திருப்பாடல்கள், பன்னிரண்டாம் திருமுறை சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய “திருத்தொண்டர் புராணம்” (பெரிய புராணம்) 12 திருமுறைகளில் சுமார் பதினெட்டாயிரம் பாடல்கள் உள்ளன. அவை இறைவனை அடையச் செய்யும் தோத்திரப் பாடல்களாகும். தம் உடலில் அமைந்த ஏழு நிலைகளிலும் சோதியாகவும், ஞானமாகவும் இறுதியில் இன்பமாகவும் கண்டும் தூய்த்தும் பெற்ற அனுபவத்தைப் புறச் சமுதாயம் செம்மையும், சீர்மையும், வாய்மையும், வான்மையும் பெறுமாறு செயலாலும் மொழியாலும் வெளிப்படுத்தினார்கள். அவையே திருமுறைகள், திருமுறைகளைத் திருநெறிய தமிழ் எனவும் திருநின்ற செம்மைத் திருமொழி எனவும் பெயர்ப் படுத்தினார்கள். திருநெறிய தமிழ் அனுபவத்தைச் செம்மை நலம் என்றார் மாணிக்கவாசகர். “என்னையும் இருப்பது ஆக்கினன்” என்றார் மாணிக்கவாசகர் “என்னையும் நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்றார் திருமுலர். தமிழ் செய்தல் என்றால் மொழி பெயர்த்தல் அன்று இறை இன்பத்தில் ஆழ்ந்து நின்று பெற்ற இன்பத்தைப் பிறர்துய்க்குமாறு மொழியால் வழங்குதல் என்பது பொருள்.

இருவகைச் சமுதாயம்

உலகம் என்பது இருவகைச் சமுதாயங்களைத் தன்னுட் கொண்டது. அவை அகச் சமுதாயம், புறச் சமுதாயம் என்பன.

உலகில் வாழும் தனிமனிதன் தன்னுடைய வாழ்வியல் அமைப்பில், “சமுதாயம்” என்ற சொல் ஆவணப்படுத்தப் பெறுமானால், அது அவனுக்குப் புறத்தேயுள்ள சமுதாயம் தான். தனிமனிதன் தன்னளவில் ஒரு சமுதாயமே. உடல், மனம் முதலிய அகக் கருவிகள், ஆன்மா அல்லது உயிர், இறைநிலை என்ற நான்கின் கூட்டமே தனிமனிதன். அதனால் அவன் ஒரு சமுதாயமே. இறைநிலை என்பதை உளங்கொளாதவர்கள் மனச்சாட்சி எனக் கொள்வர். எவ்வாறாயினும், உயிரானது வரையறைக்கு உள் எடங்கிய செயல்முறையும், விரிவான விளக்கம் இல்லாததாகவும் காணப்படுதலின், அவையெல்லாம் உடைய ஒன்று தனிமனிதன் உள்ளேயே நிறைந்து நின்று செயல்படுவதாகக் கொள்ள இடந்தருகிறது. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நான்கின் கூட்டமே - சமுதாயமே தனிமனிதன்தான். அவ்வகையில் அவன் ஓர் அகச்சமுதாயவாதி ஆகின்றான்.

புறச் சமுதாயத்தை விரிவாக விளக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. இயங்குதிணை, நிலைத்திணைப் பொருள்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய நிலையில் மனிதன் தன்னுடைய உள்ளத்தில் அமைத்துக் கொள்ளும் கருத்தமைவே (Concept) புறநிலைச் சமுதாயம்.

அகநிலைச் சமுதாய வெற்றியாளர்கள்

புற உடல், மனம் முதலிய அகக் கருவிகள், உயிர் அல்லது ஆன்மா, இறைநிலை என்ற நால்வகைக் கூறுகள் அடங்கிய அகநிலைச் சமுதாயக் கூட்டுறவில் செயல் தலைமை தாங்குவது உயிர். அது தன்னுடைய செயன்மைத் திறத்தால் ஏனைய கூறுகளை அடக்கி ஆளலாம், அல்லது அடக்கித் தானே அவற்றிற்கு அடிமை ஆகலாம். செயல்

தன்மையை ஏற்ற ஆன்மாவானது யாருக்கு அடிமையாகின்றதோ அதற்கேற்பப் பெயர் பெறுகிறது. உடலுக்கு அடிமையாகும் போது விலங்கு அல்லது மிருகம் ஆகிறது. மனத்திற்கு அடிமையாகும் போது குரங்கு ஆகிறது. தானே தன்னை அடக்கி ஆளும் போது ஐந்தவித்தான் ஆகிறது. ஐந்தடக்கி, மனம் அடக்கி வாழும் போது ஏதேனும் ஒரு சமயத்தில் அனைத்தையும் இழந்து ஆன்மா அனைத்திற்கும் அடிமையாகிவிடுகிறது. ஆனால், செயன்மைத் தலைமை ஏற்ற ஆன்மாவானது அல்லது உயிரானது தன்னுடைய செயல் தன்மையை முழுமையாக, தன்னுள் இருக்கும் இறைதன்மைக்கு இறைநிலைக்குத் தாழ்ந்து அடிமையாக்கி விடுமேயானால், இறைநிலையானது தலைமையேற்றுத் தன்னுடைய செயன்மையைத் தொடங்கிவிடும். இறைநிலையின் தலைமைத் தன்மைச் செயன்மைப் பாட்டில் தன்னை ஒடுக்கிக் கொண்டு, தலைமைச் செயன்மையைத் தன்மூலம் வெளிப்படுத்துமேயானால், அந்த ஆன்மாவானது தலையால் நடக்கும் பேற்றினை அடைகிறது.

ஆன்மாவானது அல்லது உயிரானது தனக்குக் கருவிகளாக அமைந்த உடலையும், மனம் முதலிய அறிகருவிகளையும் தனித்தனியே இறையாண்மைக்கு அடிமைப்படுத்த வேண்டும். அவற்றையெல்லாம் தனக்குக் கருவிகள் என நினைத்தல் கூடாது. பின்னர், ஆன்மாவானது தன்னை முழுமையாக இறையாண்மைக்கு அடிமையாக்குதல் வேண்டும். அப்போது இறை அல்லது இறையாண்மையானது ஆன்மா, மனம், உடல் ஆகிய அனைத்தையும் தன்மயமாக்கிவிடும். ஆன்மாவின் மூலம், ஆன்ம மனத்தின் மூலம், ஆன்ம உடலின் மூலம் இறையாண்மையே வெளிப்படும். தனி மனிதன் வழியாக இறையாண்மைச் செயல்கள் வெளிப்படும். அப்படி நின்று இறையாண்மைச் செயல்களைத் தன் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர்களே திருமுறை ஆசிரியர்கள். அவர்கள் மூலம் வெளிப்பட்ட இறைவன் மொழிகளே திருமுறைகள்.

அகச் சமுதாய வெற்றியில் திளைத்தவர்களையே திருவள்ளுவர் “நீத்தார்” என்றார். அவர்கள் இல்லறத்தாரும் அல்லர் துறவறத்தாரும் அல்லர். இருமையையும் நீத்த அருளாளர்கள். இவர்கள் நிலையைத் திருஞானசம்பந்தர் தாம் அருளிய “திரு எழுசூற்று கிருக்கை” என்னும் பதிகத்தில்

“கிருமைகில் ஒருமையும்
ஒருமையின் பெருமையும்”

என்று எடுத்துக் கூறிச் சிறப்பித்தார்.

அகநிலைச் சமுதாய வெற்றியின் பயன் கிரண்டு. ஒன்று : கிறைவனை நேர்நிறுத்திக் காணுதலும், காட்டுதலும். கிரண்டு : சமுதாயச் சீர்கேட்டினை உணர்தலும், சமன்மைப்படுத்தலும். அகநிலைச் சமுதாய வெற்றி பெற்ற திருமுறை ஆசிரியர்கள் இறைவனை நேர்நிறுத்திக் கண்டார்கள், காட்டினார்கள். திருஞானசம்பந்தர் தாம் கண்டார், தம் தந்தைக்குக் காட்டினார். காரைக்கால் அம்மையார் “காண்பார்க்குக் காணலாம் தன்மையனே” என்று தம் அற்புத்த திருவந்தாதியில் கூறினார்.

“கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க” என்றும்,

“சிவனை யானும் தேரின்ன் காண்க” என்றும் தேமதுரத் திருவாசகத்துள் மணிவாசகர் அருளியுள்ளார்.

இறைநிலையைத் தம் உடம்பினுள் ஆறு இடங்களில் ஒளிப் பொருளாகக் கண்டு, ஞான விளக்கம் கண்டு, ஆறையும் கடந்த ஏழாம் இடத்தில் இறைநிலையை இன்ப மயமாகக் கண்டு அதன்மேல் இருந்தும், கிடந்தும், அதனுள் அமிழ்ந்தும் துய்த்த அநுபவத்தைத் தமிழாக்கி புறச் சமுதாயம் செழிப்புறுமாறு தந்தவர்கள் திருமுறை வாணர்கள்.

புறச் சமுதாயச் சீர்கேடும் செம்மையும்

1. புறநிலைச் சமுதாயம் : நில அடிப்படையில் பல்வேறாக அமைந்துள்ளது. திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கர

சரும் உலக ஒருமைச் சமுதாயம் அமைய வேண்டும் என்று கருதி வித்திட்டீர்கள்.

உலகின் எந்த ஒரு பகுதியில், எந்த ஓர் உடலில் ஓர் உயிர் பிறந்தாலும் அந்த உயிரானது திருவாரூரின் குடியரிமை பெற்றது என்று கொள்ள வேண்டும்.

“பாரூர் எல்லாம் ஒருர் என்னும் ஆரூர்” என்பது அப்பரடிகள் திருவாக்கு. அமெரிக்க நாட்டில் ஒரு சிவன் கோவில் இருந்தால், அந்த நாட்டை வளமைப்படுத்துவதற்குரிய சிவகலையானது ஆரூரிலிருந்து காலையில் புறப்பட்டு அங்கே சென்று பகற் பொழுது முழுவதும் தங்கியிருந்து, அக்கோவில் வழிபடுபவர்களைச் செழுமைப்படுத்திவிட்டு, இரவில் தமிழகத்துக்கு தில்லைச் சிதம்பரத்தில் வந்து நிறைவு பெற்றுவிடும் என்பதைத் திருவாரூர்ப் புதிகங்களிலும் திருத்தாண்டவத்திலும் அப்பரடிகள் விளக்குகின்றார்.

02. வாழ்வியல் சீர்கேடு :

இன்றுள்ள புறநிலைச் சமுதாயத்தில் உள்ள குறை ஒன்று உண்டு சமுதாய மக்கள் சமமன்மை நிலையில் இல்லாமல் இருமை நிலையில் உள்ளனர். இருமை நிலை என்பது கொடுப்பவன், ஏற்பவன்; ஆள்வோன், ஆளப்படுவன்; முதலாளி - தொழிலாளி; கற்போன் - கற்கப்படுபவன் என எல்லா நிலைகளிலும் இருமை உண்டு. இருமை நிலைகள் கெட்டு ஒருமை நிலை உண்டானால்தான் சமுதாயம் சமன்மை பெறும் என்பது திருமுறைச் சமுதாய உண்மை. அதை எப்படிப் பெறுவது?

“தொண்டு” என்ற வகையில் ஒரே குலம் அமைய வேண்டும். இறைவன் மக்களுக்கு தொண்டர் “குலம் கொடுத்துக் கோள் நீக்க வல்லான் தன்னை” என்று பாடிய அப்பர் அடிகள் “புறஉலகச் சமுதாயம் தொண்டுக் குலம்” என்ற ஒருமைக் குலத்தை கொண்ட சமுதாயமாக அமைதல் வேண்டும் என எடுத்துக் காட்டுவதோடு உழைத்தும் காட்டுகிறார்.

03. புனிதர் பேரவை அமைப்பு :

அகச்சமுதாய நெறியில் நின்று வெற்றி பெற்று இறை இன்பத்தை துய்தவர்களே புனிதர்கள். அவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமையப் பெறல் வேண்டும். புறநிலைச் சமுதாயத்தில் குற்றம் இழைப்பவர்களை உடனுக்குடன் ஒறுத்து, புறநிலைச் சமுதாயத்தைச் செழுமைப்படுத்துதல் வேண்டும். இறைவனே குற்றம் செய்யினும் “புறகு” என்று தள்ளக் கூடிய ஆளுமைத்திறம் அக்குழுவுக்கு இருத்தல் வேண்டும்.

சுந்தரரும் திருவாரூர் புற்றிடங்கொண்ட பிரானும் புனிதர் பேரவை முன்பு வந்து நின்று, குற்ற நீக்கம் பெற்ற வரலாறு விரிக்கிற பெருகும். அப்போது இறைவன் சுந்தரரிடம் “என்னை அடைவது என்பது ஒரு பொது வழக்கு. இவர்களையே அடைந்து பேணித் தொண்டு செய்ய வேண்டும் நீ” என்று இறைவனே எடுத்துக் கூறிய வரலாறு திருமுறைகளில் உள்ளது. விரிவாக இதை ஆராய்ந்து புறச் சமுதாயத்துக்கு அளிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

தனிமனிதன் தன்னுடைய வாழ்வியல் மைப்பில் அக, புறச் சமுதாயங்களை நேர் நிறுத்திக் கண்டு வாழ வேண்டியவனாகிறான். அகநிலைச் சமுதாய வெற்றி பெற்றவன் புனிதன் ஆகிறான். அவனே புறநிலைச் சமுதாயச் சீர் கேட்டை உணரவும் செம்மைப்படுத்தவும் உரிய வனாகிறான் என்பவை திருமுறைகள் காட்டும் சமுதாய உண்மைகள் ஆகும்.

- வாய்த்தகு நந்தமக்கு ஈதோர் பிறவி மதித்திடும் -

உசாத்துணை

1. சமயமும் தமிழும் - முனைவர் இரா. இராஜேஸ்வரன், செந்தமிழ் மொழி மகாநாட்டுச் சிறப்புமலர் - 2010
2. ஆன்மீகமும் தமிழும் - தினதந்தி இலவச இணைப்பு - 2010
3. திருமுறைகள் காட்டும் சமுதாய உண்மைகள்: பேராசிரியர் வை. இரத்தினசபாபதி செந்தமிழ் மொழி மகாநாட்டுச் சிறப்புமலர் - 2010
4. சைவம் வளர்த்த தமிழ் - கலாநிதி. க. பிறேம்மகுமார். ஒந்தாச்சி மடம் ஸ்ரீ கற்பக விக்னேஸ்வர் ஆலய மகா கும்பாபிஷேக மலர் - 2012

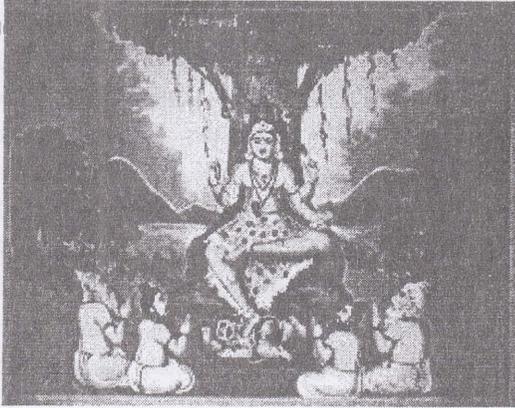
சீவஞானபோத மங்கல வாழ்த்து

சைவப்புலவர் கலாபுஷணம் சு.செல்லத்துரை

மங்கல வாழ்த்து என்பது ஒரு நூலைச் செய்யும் புலவனால் அந்த நூல் இனிதே நிறைவேய்த இறைவனை வேண்டி வாழ்த்திப் பாடப்படுவது.

வாழ்த்தின் உள்ளூறையாக வாழ்த்து, வணக்கம், நூற்பொருள் உணர்த்தல் இருக்கும்.

சிவ

கல் ஆல் நிழல் மலைவு
கில்லார் அருளிய
பொல்லார் கிணை மலர்
நல்லார் புனைவர் ஏ

கிதன்பெருள் : கல் ஆலமரத்தின் நிழலின் தட்சணாமூர்த்தியாக எழுந்தருளி இருந்து ஞானத்தின் தெளிவை உணர்த்திய முழு முதற் கடவுள் தந்த பொல்லாப்பிளையார் ஆகிய ஞான முதல்வருடைய திருவடிகளை நல்லோர் வணங்குவர் என்பதாகும்.

1. சிவஞானபோதம் 12 சூத்திரங்களை உடையது.
2. பொது அதிகாரம் உண்மை அதிகாரம் எனும் இருபிரிவுகளையுடையது.
3. பிரமாணஇயல், இலக்கணஇயல், சாதன இயல், பயன்இயல் எனும் நாலு இயல்களை உடையது.
4. ஒவ்வொரு இயலும் மும்முன்று சூத்திரங்களை உடையது.

இதனை மங்கல வாழ்த்து உள்ளூறையாக உணர்த்துவதைப் பார்ப்போம்.

1. இம் மங்கல வாழ்த்து 12 சொற்களால் ஆனது, 12 சூத்திரத்தை உணர்த்தும்.
2. முதல் இருவரியும் ஒரு தொடராகவும் பின் இருவரியும் ஒரு தொடராகவும் அமைவது இரு அதிகாரங்களை உணர்த்தும்.
3. கல் ஆல் மலை எனும் மூன்று சொற்களும் இடத்தின் தன்மையைக் குறிப்பது பிரமாண கியலைக் குறிக்கும் அதில் 3 சூத்திரத்தையும் குறிக்கும்.

மலைவு இல்லார் அருளிய எனும் மூன்று சொற்களும் செயல் கூறுதலின் கிலக்கண கியலைக் குறிக்கும் அதில் 3 சூத்திரத்தையும் குறிக்கும்.

பொல்லார் கிணை மலர் எனும் மூன்று சொற்களும் திருவடியை உணர்த்தலால் அது பயன் கியலைக் குறிக்கும் அதில் 3 சூத்திரங்களையும் குறிக்கும்.

நல்லார் புனைவர் ஏ எனும் மூன்று சொற்களும் பயன் கூறுதலின் பயன் கியலைக் குறிக்கும் அதில் மூன்று சூத்திரங்களையும் உணர்த்தும்.

மங்கல வாழ்த்து நூலில் உள்ளதை உள்ளூறையாக உணர்த்துவது நயத்தற் குரியது.

சீன்முத்திரைத் தத்துவம்

பெருவீரல் - பதி

சுட்டுவீரல் - பசு

ஏனைய முன்று வீரல்கள் - பாசம்

பசுவானது பாசமெனும் அஞ்ஞானத்திலிருந்து மெய்ஞானமெனும் பதியை நோக்கி கூடுவதே சீன்முத்திரைத் தத்துவமாகும்.

நல்ல சீவதன்மம்

சைவப்புலவர் சீத்தாந்த பண்டிதர் மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை

உலகில் காணப்படும் சமயங்கள் பல. அவற்றின் கொள்கைகள் நெறிமுறைகள் வெவ்வேறானவை. ஒன்றினோடொன்று ஒத்தும் மாறுபட்டும் காணப்படுகின்றன இவ்வாறாகக் காணப்படுவது இயல்பே. ஏனெனில் மனிதரும் வெவ்வேறு தரத்தில் அமைந்து இருப்பதனால் என்க.

மக்களின் இருப்பிட வேறுபாடு, காலநிலை வேறுபாடு, கலாசார பண்பாட்டு வேறுபாடு, மரபு வேறுபாடு என்பனவற்றால் அவர்களின் சமய ஒழுக்க நெறிகளும் வேறுபாடாக அமைந்திருக்கின்றன.

மக்கள் அவரவர் பக்குவ நிலைக்கேற்பச் சமயக் கொள்கைகளை உணர்ந்தும், உணர்த்தப்பட்டும் அவற்றின் வழி ஒழுகுகின்றனர்.

எவ்வகைச் சமயமும் அவ்வச்சமயஞ் சார்ந்த மக்களைத் தத்தஞ் சித்தாந்த முடிவில் கூறப்பட்ட உயர்நிலை அடையச் செய்வதையே இலக்காகக் கொண்டுள்ளன.

இவ்வகையில் சைவசமயமானது தனது சித்தாந்த முடிவில் காட்டிய நெறியாக விளங்குவனவே சைவ நாற்பாதங்கள் அல்லது நால்வகை நெறிகள் என்றழைக்கும் சைவசாதனங்களாகும். இவ்வழி அல்லது நெறி நின்று சாதனை செய்வோர் முடிவில் சிவனடியைச் சேர்வர் என்பதே சித்தாந்த சைவ அல்லது சைவசித்தாந்தக் கொள்கையாகும்.

முரசு சமய நெறி நின்றும் அகச்சமயம்
புக்கும்
புகன் மிருதிவழிபுமுன்றும் புகலும் ஆச்சிரம
அறத்துறைகளவையடைந்து மருந்தவங்கள்
புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள்
படித்தும்
சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேதச்
சீர்ப்பொருளை மிகத் தெளிந்துஞ் சென்றால்

திறத்தடைவரீதீர் சரியை கிரியாயோகஞ்
செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்
சேர்வர்

சந்தான குரவருள் ஒருவராகிய அருணந்தி சிவாச்சாரியார் சிவஞானசித்தியாரில் சைவத் திறத்தடைவதற்குக் கடக்க வேண்டிய நெறிகளையும் கூறிச் சைவ சமயத்திறத் தடைந்தோர் ஒழுக வேண்டிய நெறிகள் இவை எனப் படிமுறைப்படுத்தி இறுதியான ஞானத்தினாலேயே சிவனடி சேர்வர் என உரைத்தருளினார்.

மேற்கூறப்பட்ட சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னும் நான்கு நெறிகளிலும் எமது மனம் வாக்கு காயம் எனும் திரிக ரணங்களும் ஒன்றித்துச் செயற்பட வேண்டும். செயல் வினை எனவும் கூறப்படும். நல்வினை, தீவினை என இரண்டாகவும், பின்னர் அவற்றை மேலும் பசு நல்வினை, பசுத்தீவினை, சிவநல்வினை, சிவத்தீவினை எனவும் விரிவுபடுத்திக் கூறுவர். இவற்றால் விளையும் பயன் புண்ணியம் பாவம் என்றும் அவற்றின் அநுபவமே இன்பம் துன்பம் என்றும் உரைப்பர். தினை விதைத்தால் தினை அறுப்பர் வினை செய்தால் வினைப்பயன் அநுபவித்தே தீர் வேண்டும்.

ஆயின் வினைப்பயன் வினை செய்தாரைச் சாராமல் இருப்பதற்கும் உபாயம் உண்டு என்பதை சைவநெறி தெளிவுறுத்தியுள்ளது. பற்றின்றி - செய்யாமல் செய்த - நிஷ்காமிய வினைப்பயன் செய்தவரைச் சாராது என்பதற்கு உலக நெறியிலும் ஆன்மீக நெறியிலும் எடுத்துக் காட்டுகள் உளவாம்.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் இந் நால்வகை நெறிகளையும் மிக விரிவாக எடுத்து விளக்கியுள்ளன. சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் எட்டாஞ் சூத்திரங்க ளுள் இவை தெளிவுறுத்தப்படுகின்றன.

முற்பட்ட திருக்களிறுப்படியார் ஆசிரியர் இந்நெறிகளை வேறொருவகையில் தெளிவு படுத்தியுள்ளார்.

இந்நால்வகை நெறிகளுள் சரியை கிரியை என்பவற்றை ஒன்றாக வகைப்படுத்தியும் ஏனைய யோகம், ஞானம் என்பவற்றைத் தனித்தனியாகவும் எடுத்துக் கொண்டு முறையே சீவதன்மம், சீவயோகம், சீவஞானம் என விளக்குகின்றது திருக்களிறுப் படியார் என்னும் சைவசித்தாந்த நூல்.

ஆசிரியர் மாணவனுக்கு உபதேசிப்பதாகவே பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

நல்ல சீவதன்மத்தால் நல்ல சீவ யோகத்தால் நல்ல சீவஞானத்தால் நான் அழிய - வல்லதனால்

ஆரேனும் அன்பு செயின் அங்கே தலைப் படுங்கான்

ஆரேனும் காணா அரன்.

சிவனைக் கருத்தாவாகக் கொள்ளாத சமயங்களிலே நின்று சாதித்துக் கெடாத குற்றமற்ற சிவனை நோக்கின சைவ சித்தாந்தத்திலே சிவதன்மத்தாலேயாதல், சிவயோகத்தாலேயாதல், சிவஞானத்தாலேயாதல் சிவனைக் கூடும்படி சாதிக்குமவர்; தங்களாலே செய்யப்பட்டதாகக் கருதாமல் கருத்தாவின் ஏவலொன்றையறிந்து, தம்முடைய சுதந்திரத்தை விட்டு, அவன் கைப்பட்டுவர வல்லவர் ஆவர். அவர்களே அந்தக் கருத்தாவின் மேலே மிக்க அன்பை வைக்கில் அவரிடங்களிலே சென்று தலைப்படாநிற்பன் பிரம விஷ்ணுக்கள் இன்றளவும் காணப்படாத சிவன் என்பது இச்செய்யுளின் பொருள்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சிவதன்மத்தை அறிந்து அவ்வழிச்செல்ல விரும்புவர்கள் அறிவதற்காக அதனை மெல்வினையென்றும் வல்வினை என்றும் இருவகைப்படுத்தி விளக்குகின்றார் ஆசிரியர்.

மெல்வினையெயின்ன வியனுலக்லாற்றரிய வல் வினையெயின்ன வருமீரண்டுள் - சொல்லீர்

சீவதன்மமா மவற்றிற் சென்றதிவே செல்வாய் பவகன்ம நீங்கும் படி.

“மெல்வினை என்றும் உலகத்தாராலே செய்தற்கரிய வல்வினை என்றுஞ் சிவனை வழிபடத்தக்க இந்த இரண்டு வகையும் சொல்லுமிடத்து சீவதன்மம் என்றே சொல்லப்படும் ஆதலால் இவை இரண்டினுள் உன்னுடைய கருத்துக்குப் பொருந்தின தொன்றை வேறொரு பயன்களை கருதாதே செய்வாயாக. உன்னுடைய பிறப்புக்கு ஏதுவாகிய வினை விட்டு நீங்கும்படி பயன்கருதிப் பாதங்களை அடையாமல் பதமுத்தி அல்லாத பரமுத்தியாகிய சாயுச்சியமே பெறும் பொருட்டு உண்மையான சிவஞானத்தைப் பெற வேண்டும்” என்பது இதன் கருத்து.

“அவா என்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவா அப்பிறப்பு எனும் வீத்து”

என்னும் குறள் இவ்விடத்து சிந்திக்கத்தக்கது. பிறப்புக்கு வித்தாக அமைவது அவா ஆகிய விருப்பே.

மேலே கூறப்பெற்ற இரண்டு வினைகளுள் “ஆகமங்களிலே அருளிச் செய்த முறைப்படி அருச்சித்து வழிபடத்தக்க கிரியா விதிக்குப் பக்குவனாகும்படி தன்னுடைய அவயவங்களினாலே அந்தந்தக் காலங்களிலே செய்யத் தக்க திருவலகு, திருமெழுக்கு, திருவிளக்கு, திருநந்தவனம், திருப்பள்ளித்தாமம், திருமஞ்சனம், திருமாலை, கூத்து, பாட்டு முதலாயுள்ள தொழில்களும், திருவேடத்தாரைவழி படுகை, சிவபத்தருக்கு வேண்டுவன செய்கை, திருமந்திரம் செபித்தலுமாகிய குற்றமற்ற வழிபாடான சரியையும், இந்தச் சரியையின் முதிர்ச்சியாலே திருவுள்ளத் தடைத்துச் சிவனை அருச்சித்து வழிபடுகின்ற கிரியா விதியும் நல்ல செயற்பாடென்றும், யாவராலும் எளிதாகச் செய்யக் கூடியவையென்றும் திவ்வியாகமங்கள் இவற்றையே மெல்வினை எனக்கூறுவதாகத் திருக்களிறுப்படியார் அமைந்துள்ளது. “ஆதியை அர்ச்சித்தற்கங்கமுமங்கங்கே தீதில் திறம் பலவுஞ் செய்வனவும் - வேதியனே

நல் வினை யாமென்றே நமக்குமெளி
தானவற்றை
மெல்வினையே யென்றது நாம்வேறு”

இவ்வாறான சரியை கிரியையினை மெல்வினை ஆக்கி இந்த நிலைகளின் முதிர்ச்சியாலே பின்பு உண்டான பிறப்பிலே சிவனளவிலே அயரா அன்பின் காரணமாக இவனிடமிருக்கும் வல்வினை யிருக்கும் முறைமையினை விளக்குவதற்கு மூன்று செய்யுள்கள் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகள் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

“வரங்கள் தரும் செய்யவயீரவருக்குத்
தங்கள்
கரங்களினால் அன்று கறியாக்க - கிரங்காதே
கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவீனையே
யானவற்றை
வல்வினையே யென்றது நான்மற்று”

“பாதகமேன்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத்தாளிரண்டுள் -
சேதிப்பக்
கண்டீசர் தாமம்பரிசளித்தார் கண்டாயே
சண்டீசர்தன் செயலாற்றான்”

“செய்யிலுகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
ஐயவிதுவமுது செய்கென்று -பையவிருந்
கூட்டியறுத்தவர்க்கே யூட்டியறுத்தவரை
நாட்டியுரை செய்வதென்னோநாம்”

மேற்படி பாடல்கள் முறையே சிறுத் தொண்டர், சண்டேஸ்வரர், அரிவாட்ட நாயனார் முதலியோர் செய்த செயற்கருஞ் செயல்களை எடுத்துக்காட்டி இவ்வகையினவே வல்வினை என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய கொடிய வல்வினைகளைச் செய்யும் போதே அக்கொடிய செய்கைகளால் அகிதம் வராமல் சிவனை நோக்கியே நின்று சிவனளவில் வைத்த அன்பின் பெருமையாலே இந்தச் செயல்களையும் முறையான செயல்களெனக் கொண்டு தம்மையும் மெள்ளச் சிவன் கையிலே கொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே அவர்கள் இறைவன் கைப்பட்டு முத்திபெற நிற்பார்கள்.

ஒருவனுக்கு உழவு ஓரிடத்திலும் தநுசு ஓரிடத்திலுமானால் ஒன்றுக்கொன்று உதவி கூடாது. அவையிரண்டும் ஓரிடத்திலே யானால் அவன் சூரனாய் விடுவதில் சந்தேகமில்லை. அதுபோலச் செய்கின்ற செயல்களில் அகிதம் வராமற் சிவனை நோக்கியே செய்யும் இந்தச் செயல்களும் சிவன் செயலென்றே கொண்டு தம்மையும் அவன் கையிலே கொடுத்துப் பரங்கெட்டு விடுகையாலே இவன் பெறுகின்ற முத்திக்கும் இழவு உண்டாகாது என்க.

உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள் ஏகனாகி இறைபணி நின்றவர்கள் - தம் செயல் அற்றுத் தாம் அற்று - எல்லாம் அவன் செயலே என்ற நிலைப்பாட்டில் நிற்கையினாலே - ஆவியும் உடலும் உடமையும் எல்லாம் இறைவனிடம் ஒப்படைத்தமையாலே ஆகாமிய வினையாகிய நிகழ் வினைப்பயன்கள் அவர்களைச் சாரா என்பதே சைவ சித்தாந்த உண்மை.

“அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
ஏகனாகிய இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே”
என்பது சிவஞானபோதம் பத்தாஞ் சூத்திரம் மேலும் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளும்.

“சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின்
மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரும் நோய்”
என்று எடுத்து இயம்பி இத்தை அரண் செய்வதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சீவஞானசித்தியார் பகரும் அளவை இலக்கணம்

சைவப்புலவர் சு.சுவாமிநாதர்

01. அறிமுகம்

சைவசித்தாந்த சாஸ்திர நூல்கள் பதினான்கு. அவற்றை அருளியவர்கள் எழுவர். இவை கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலப் பகுதிகளில் தோன்றியவைகளாகும். இந்நூல்களில் முதன்மையானவை வகிப்பது சிவஞானபோதமாகும். இதற்கு வழி நூலாகவும் சாஸ்திர நூல்களில் விரி நூலாகவும் விளங்குவது சகலாகம பண்டிதரான அருணந்திசிவாச்சாரியார் அருளிய சிவஞானசித்தியாராகும். இது சுபக்கம் பரபக்கம் எனும் இரண்டு பகுதிகளை உடையது. இதில் சுபக்கம் சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருள்களை தீவிரமாக மெய்யியல் நோக்கில் ஆராயும் பகுதியாகும். மேனாட்டு அளவாராட்சியியலின் ஆளுகை இப்பகுதியின் பதினான்கு விருத்தப்பாடல்களில் பாய்ச்சப்பட்டுள்ளது. அதுவே அளவை இலக்கணமாகும். அளவை என்றால் என்ன? அவை எவ்வாறு சைவசித்தாந்த மெய்ப்பொருள்களை அளக்கின்றது? அவை நவீன ஆய்வியலின் மீது பாய்ச்சியிருக்கும் தாக்கம் தான் என்ன? என்பவற்றை சிறுக ஆராய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

02. அளவையியல் பற்றிய அறிமுகம்

அளவையியல் என்பதனைத் தருக்கம், நியாயம் என்று பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் செப்புகின்றன. “வினாவும் செப்பும் வழா அல் ஒம்பல், வினாவும் செப்பே வினா எதிர்வரினே” என்ற சிறிய செய்யுளிலிருந்து தொல்காப்பியர் தருக்க முறையில் நின்றவர் என்பது புலனாகின்றது. இருப்பினும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தினுள் ஒன்றான சிவஞானசித்தியாரில் மட்டுமே அளவையியலின் தார்ப்பரியம் அழுத்தம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடற்குரியது.

இனி அளவையியல் என்றால் என்ன வென்று பார்ப்போம். அன்றாட வாழ்க்கையில் பொதுவாகப் பொருட்களை எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவுகளினால் அளந்தறிகின்றோம். அதைப் போலவே, சிறப்பாகச் சிந்தனை வாழ்வில் கட்செவிப் புலன்கட்கு அப்பாற்பட்ட அடிப்படை உண்மைகள் பலவற்றையும் ஐயமறத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் துணையாதல் பற்றி ஆராய அறிய அளவையியல் தேவைப்படுகின்றது. சித்தாந்திகள் அளவையியலை பிரமாணம் என்று கூறுகின்றனர். அதற்கு அவர்கள் மேல்வருமாறு விளக்கமளிக்கின்றனர். பிர: உபசர்க்கம், மா:அளத்தல், நம்:விகுதி (நகரம் ணகரமானது வடமொழி விதி) இதன் பிரகாரம், உலகத்துப் பதார்த்தங்களை எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவினால் அளந்தறிவதற்குக் கருவியாதலினாற் பிரமாணம் அளவை எனப்பட்டது.

“பதி முதலிய பொருள்கள் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படாதனவாதலால், அவை ஆகமம், அனுமானம் என்னும் இரண்டு கருவிகளாலும் ஆன்மசிற்சக்தியால் அளந்தறியப்படுவனவாம். ஆதலால் ஆன்ம சிற்சக்தியே பிரமாணமாம். ஆகமம், அனுமானம், காட்சி என்னும் மூன்றும் ஆன்மசிற்சக்திக்கு அறிவைத் தோற்றுவிக்கும் துணைக் கருவிகள். ஆதலின் அவையும் பிரமாணங்கள் என உபசாரமாகக் கொள்ளலாம்” என்று சிவஞானசித்தி சுபக்க உரையாசிரியர்களில் ஒருவரான எம்.திருவிளங்கம் குறிப்பிடுகின்றார்.

03. அளவையியலின் வர்க்கங்கள்

சைவசித்தாந்தம் கூறும் பதி, பசு, பாசம் என்னும் முப்பொருள் கோட்பாடுகளை தத்துவார்ந்த ரீதியாக ஆராயவும், அறியவும் அளவையியலறிவு எவ்வளவு அவசியமானது என்பதனை அருணந்தி

சிவாசாரியார் மேல்வரும் பாடலொன்றி னால் இரத்தினச் சுருக்கமாக குறிப்பிட்டிருப்பது அவரின் தர்க்க மெய்யறிவை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

“அளவை காண்டல் கருத லுரை யபாவம்
பொருளொப்பதென்பர்
அளவை மேலு மொழிபுண்மை யைதி
கத்தோ டியல்பென நான்
களவை காண்ப ரவையிற்றின் மேலுமறவை
ரவை யெல்லாம்
அளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றிம்
முன்றி னடங்கீடுமே”

சைவசித்தாந்தப் பொருள் களில் உண்மையை அளப்பதற்கு

- i. காட்சி அளவை
- ii. கருதல் அளவை
- iii. உரை அளவை
- iv. இன்மை அளவை
- v. உண்மை அளவை
- vi. உவமை அளவை
- vii. ஒழிவு அளவை
- viii. வழக்கு அளவை
- ix. இயல்பு அளவை
- x. பொருள் அளவை

இப் பத்து அளவை முறைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயினும் இவை அனைத்தும் காட்சி அளவை, கருதல் அளவை, உரை அளவை ஆகிய முன்றினுள்ளும் அடங்கும் என மேற் குறிப்பிட்ட பாடல் செப்புகின்றது.

04. அளவையியலின் இலக்கணங்கள்

முவகை அளவைகளும், அவற்றின் இலக்கணங்களும், முவகை அளவைகளின் வர்க்கங்களும், அவற்றின் இலக்கணங்களும் அவற்றால் ஏற்படும் போலிகளையும் அருணந்தி சிவாசாரியார் சிவஞான சித்தியார் நூலின் சுபக்கம் எனும் பகுதியில் தெளிவுற ஓதியுள்ளார். சைவசித்தாந்த உலகிலே சைவசித்தாந்த அளவை முறைகளையும், அதன் இலக்கணங்களையும் இவருக்கு முன்போ, பின்போ இதுவரை யாரும் தெளிவுறுத்தவும் இல்லை, அவற்றுக்கு சித்தாந்தத்திலே அழுத்தமும்

கொடுக்கவில்லை. இவர் ஒருவரே இவ்வாறான முறையில் இறங்கி சைவ சித்தாந்தத்தை கிரேக்க மெய்யியலுக்கு இணையான ஒரு தத்துவமாகப் பிரகடனஞ் செய்துள்ளார். என்பது இவ்விடயத்தில் யாவரும் கவனிக்கற் பாலது.

இனி முவகை அளவை முறைகளையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து கொண்டு செல்லும் போது அளவையியலின் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள் எவ்வாறு சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை வளப்படுத்தியிருக்கின்றது. இந்து தத்துவக் கோட்பாட்டில் எவ்வாறு சைவசித்தாந்தம் அழுத்தம் பெற்று நிறுவலடைந்திருக்கின்றது. என்பது சைவசித்தாந்தத்தை ஆழ அகலமாகக் கற்போருக்கு இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் ஓர் விடயமாகும்.

4.1 காட்சி அளவை

ஐயமும் திரிபுமின்றிப் பொருள்களின் உண்மை நிலையைக் கண்டறிவது காட்சி அளவை ஆகும். இதைப் பிரத்தியட்சம், காண்டல் என்றும் அழைப்பர்.

அருணந்தி சிவாச்சாரியார் காட்சியின் இலக்கணங்களை மேல்வரும் பாடலொன்றினால் அடுக்கிக் கொண்டு ஈற்றில் குற்ற மற்ற காட்சி எவ்வாறு உருவாகும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“மாசறு காட்சி யையந் திரிவீன்றி விகற்ப முன்னா
ஆசற வறிவ தாகு மநுமான மவீநா
பாவம்
பேசறு மேதுக் கொண்டு மறை பொருள்
பெறுவ தாகும்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கீடாம்
பொருளைக்காட்டும்”

- i. நிருவிகற்பக் காட்சி :
ஒரு பொருளைப் பொதுவகையாகக் காணும் ஆன்மசித்தசக்தி
- ii. ஐயக்காட்சி :
அதனை இன்னதென்று துணியாது ஆராயும் ஆன்மசித்தசக்தி

iii. விபரீதக்காட்சி :

அதனை மற்றொன்றாகக் கருதும் ஆன்மசித்தசக்தி

iv. சவிகற்பக் காட்சி :

பெயர் முதலிய வேறுபாடுகளோடு அறியும் ஆன்மசித்தசக்தி

“காண்டல் வாயின் மனந் தன்வே தனையோ டியோகக் காட்சியின ஈண்டு நான்காம்” எனச் சிவஞானசித்தியார் பாடல் காட்சியளவையை நான்காகப்பகுத்து, அதன் இலக்கணங்களையும் அதன் அளவாக்க ஆராய்ச்சிகளையும் வகுத்துக் காட்டியுள்ளது.

i. வாயிற்காட்சி :

“உயிரினோடுணர்வு வாய் லொளியுரு வாத் பற்றிச் செய்வொடு வீகற்ப மின்றித் தெரீவதிந் திரியக்காட்சி” ஆன்ம அறிவானது புலன்களாகிய வாயில்களைச் சார்ந்து பெறுகின்ற புறப் பொருண்மை குறித்த அறிவு, மனம் மற்றும் புத்தியின் பாற்படும் பொழுது நிகழ்வது வாயிற் காட்சியாகும். இந்த அறிவானது துணியப்பட்டது, ஆயினும் பிண்ட வடிவமானது, நிலைபேறின்மை உடையது.

ii. மானதக் காட்சி :

“அயர் விலித் திரிய ஞான ஐம்புலன் சார்ந்து யர்க்கண் மயர்வற வந்த ஞான மானதக் காண்டலாமே” இக் காட்சியறிவு சித்தத்தின் பாற்படுத்தப்பட்டு, மறதி மற்றும் விகற்ப விபரீதமின்றி, ஆன்ம அறிவில் சென்று சேரல் மானதக்காட்சியாகும்.

iii. தன்வேதனைக் காட்சி :

“அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவீனனுக் கராக மாத் தகுந்தன் வேதனையாங் காட்சி” புத்தியினால் துணியப்பட்ட ஆன்ம அனுபவம் ஆகும். கலை, காலம், நியதி, வித்தை, அராகம் ஆகிய ஐந்தும் பொருந்திய இன்பதுன்பங்களை அறிவது தன்வேதனைக் காட்சியாகும்.

iv. யோகக்காட்சி :

“சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்.... பொருந்திய தேச கால வியல் பகல்

பொருள்களெல்லாம். திருந்குணர்கின்ற ஞான மயோக நற் காண்டல்” நிருவிகற்ப ஞானம், ஞானானந்த அனுபவ சுவாவமாக நின்றலும், சவிகற்பஞானம் மூவிடத்தும், முக்காலத்தும் விரிந்த பொருளை யோக சமாதியில் அறியும் அறிவு யோகக் காட்சி ஆகும்.

பொதுவாக காட்சியளவைகளை நோக்கும் போது தற்காலக நினைவு, நிரந்தர நினைவு, வாயில்கள் (Sense Receptors) என்னும் உடலியக்க உண்மைகள், பாவகமாகிய சார்புநிலை யோகமாகிய ஆய்வு ஈடுபாடு மற்றும் உள்ளுணர்வுச் செயற்பாடு ஆகிய நவீன ஆய்வியல் பரிணாமங்களை காட்சியளவை சுட்டும்.

மற்றும் உற்று அவதானித்தல், சோதித்தல், தனிநிலை ஆய்வு, அளந்தறிதல் என்னும் கண்டறிதல் செயல்பாடுகள், மற்றும் நேர்முகம், தகவல் சேகரிப்பு, வினாத் தொகுப்பு என்னும் கேட்டறிதல் யுக்திகள் ஆகியவை காட்சியளவையால் ஆராயப் படுகின்றன.

4.2 கருதல் அளவை

காட்சியளவை குற்றமற்றதாயினும் கருதல் அளவையே ஆய்வில் பெரிதும் பயில்வது. நேரே அறியப்படாமல் சாதித்து பெற வேண்டியதாய் மறைந்து நிற்கும் பொருண்மையை, அதனை விட்டு என்றும் நீங்காத உடன் நிகழ்வாகிய ஏதுவைக் கொண்டு, சாதித்து அறியும் ஆன்ம அறிவு கருதல் அளவை ஆகும். இதுவும் புலனறி வாய்த் தொடங்கிப் பகுத்தறிவாய் முடிவுறுவதேயாகும்.

கருதல் அளவையை அனுமானம் என்றும் அழைப்பர். இவ் அனுமானம் இரண்டு வகைப்படும்.

i. தன் பொருட்டனுமானம்

ii. பிறர் பொருட்டனுமானம்

பக்கம் மூன்றில் மூன்றேதுவுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத்தக்க ஞானம், தன் பொருட்டனுமானம் எனப்படும். பக்கங்கள் மூன்றாகும் அவை பக்கம்,

சபக்கம், விபக்கம் என்பனவாகும். இவ் மூவகைப் பக்கங்களின் இலக்கணங்களை சிவஞானசித்தியார் பாடல் மேல்வருமாறு உரைத்துள்ளது.

“மூன்று பக்கம் பக்க நகர் பக்கநகரில்
பக்கமெனத்
தோன்றும் பக்கந் துணி பொருளுக் கிடமா
முவமை நகர்பக்கம்
ஆன்ற பொருள் சென்றடையாத விடமா
நகரில் பக்கமுதல்
என்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமா
மொன்று பொருளின்றாம்”

இம்மூன்று பக்கங்களில்

- அ. கருத்தினால் துணியப்படும் பொருள் இருக்குமிடம் பக்கம் ஆகும்.
- ஆ. அதற்கு உதாரணமாய்க் காட்டப்படும் காட்சியினால் துணிந்த பொருள் இருக்கும் இடம் சபக்கம் ஆகும்.
- இ. துணிந்த பொருள் இல்லாத விடத்து அதனை விபக்கம் என்பர்.

தன் பொருட்டநுமானம் என்று அழைக்கப்படும் சுவார்த்தனுமானம் நான்கு படிநிலைகளைக் கொண்டு உண்மையை அளக்கின்றது அப்படிமுறைகள் முறையே.

- அ. ஹேது - மலையில் புகையுள்ளது.
- ஆ. வியாப்தி- புகையிருப்பின் தீயிருக்கும்
- இ. பத்ய - புகை மலையில் உள்ளது
- ஈ. சாத்திய - தீ உள்ளது.

தான் உணர்ந்ததைப் பிறருக்கும் தெரிவிக்கும்படி உணர்த்துவது பிறர் பொருட்டநுமானம் எனப்படும். இதனைப் பரார்த்த அனுமானம் என்றும் அழைப்பர். இது இரண்டு வகைப்படும்.

- i. உடன்பாட்டுப்பிறர் பொருட்டநுமானம்
- ii. எதிர்மறைப் பிறர் பொருட்டநுமானம்

“இம்மலை நெருப்புடையது; புகையுடைமையால், யாது, யாது புகையுடையது அது அது புகையுடையது அடுக்களைப் போல்” என்பதற்கிணங்க உடன்பாட்டுப் பிறர் பொருட்டநுமானத்தில் ஐந்து படிமுறைகளினூடாக வாய்ப்பு பார்க்கப்படுகின்றது.

- அ. பிரதிஞ்சை - இம்மலை நெருப்புடையது
- ஆ. ஹேது - ஏனெனில் அங்கு புகை உள்ளது
- இ. திருட்டாந்தம் - எங்கு எங்கு புகையுளதோ அங்கெங்கெல்லாம் நெருப்பும் உண்டு அடுக்களைப் போல்
- ஈ. உபநயம் - தீயுடன் தொடர்புடைய புகைமலையில் உள்ளது.
- உ. நிகமனம் - ஆகவே அந்தமலையில் தீ உள்ளது.

அதேபோல் எதிர்மறைப் பிறர் பொருட்டநுமானத்தை வாய்ப்பு பார்க்கும் போது அது மேல்வருமாறு அமையும்.

- அ. பிரதிஞ்சை - இம் மலையில் நெருப்பில்லை
- ஆ. ஹேது - அங்கு புகையில்லை
- இ. திருட்டாந்தம் - எங்கெங்கு புகையில்லையோ அங்கெல்லாம் நெருப்பில்லை தடாகம் போல,
- ஈ. உபநயம் - இம்மலையில் தடாகம் போல புகையில்லை
- உ. நிகமனம் - ஆகவே இம்மலையில் நெருப்பில்லை

இவ்விரு அனுமானங்களைத் தவிர சிவஞான சித்தியார் பாடலில் வேறு மூன்று அநுமானங்கள் பற்றியும் குறிப்புகளுண்டு. அவைகள் மேல்வருமாறு.

- i. பூர்வக் காட்சி அநுமானம் :
நாற்றமாகிய ஏதுவைக் கொண்டு மலரை அறிவது போலது பூர்வக் காட்சியாகும்.
- ii. கருதலனுமானம் :
ஒருவன் சொல்லும் வார்த்தை கொண்டு அவனறிவின் அளவுணர்வது போலது கருதலனுமானம் ஆகும்.
- iii. உரையனுமானம் :
இப்போது நிகழும் சுகதுக்க மோகங்கள், முற்பிறவியில் புரிந்த கன்மங்களின் பயன் என்று ஆகமங்கள் சொல்லுதலாற் இப் பிறவியில் செய்யும் ஆகாமிய கன்மங்கள் காரணமாகச் சுகதுக்க மோகங்கள் மீண்டும் வரும் என்று அனுமானித்தல் உரையனுமானம் ஆகும்.

இவ்வாறு பொருண்மையை ஏதுக்களால் சாதித்து அறிதல் என்பது நவீன ஆய்வியலில் கருதுகோளாக்கம், தரவுகள் சேகரித்தல், ஆய்வுமுறை, மாறுபாட்டு மெய்மைகள் கண்டறியப்படல், வகைப்படுத்தல் விளக்கம் அளித்தல், கருத்துருவாக்கம், காரணகாரியவியல் கொள்கையாக்கம் ஆகிய விடயங்களை அகலப்படுத்தும்.

4.3 உரையளவை

பெறப்பட்ட அறிவைப் பயன்படுத்திப் பொருண்மையைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைத்தல் உரையளவையாகும். உரையளவை நூல் அளவையே. ஆகமப் பிரமாணம் என்பதை உரையளவை என்று மாற்றியதோடு, பல்வேறு நூல்களை சித்தியாரில் சான்று காட்டியுள்ள அருணந்திசிவாசாரியார் நூல் அளவையையே ஆகமப் பிரமாணம் என ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

காட்சி அளவையும், கருதல் அளவையும் சில வேளைகளில் வழக்கலாகலாம். இத்தருணத்தில் அவ்வழக்கல்களை நீக்கி உண்மையை உள்ளபடி தருக்க முறையில் அமைவதே ஆகமப் பிரமாணமாகும். இதனை சிவஞான சித்தியார் நூலாசிரியர் “அநாதியே அமலன் ஆய அறிவன் நூல் ஆகமத்தான்” என்று உரைக்க. இதை முன்னமே தொல்காப்பியனார் “வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்” என்று உரைத்திருப்பதும் உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இத்தகைய ஆகமத்தின் தூய்மையையும், பெருமையையும் அருணந்தி சிவாசாரியார் மேல்வரும் பாடலொன்றில் அழுத்தியுள்ளார் “பழுதிலா மறை கண்டநூல் பழுதின்றி யுண்டது பாரின் மேல் மொழிவர் சோதீடம் முன்னி இன்னது முடியும் என்பது முன்னமே அழி விலாதது கண்டனம் அவையன்றியும் சீல ஆகமங்களின் எழுதீயார் படி என்று கொண்டிரு நிதி யெடுப்பதும் எண்ணிடே”

இவ்வாறு உண்மைப் பொருளை உறுதியாக உணர்த்துவதில் ஆகமங்களுக்குச் சித்தாந்திகள் அளித்துள்ள சிறப்பைக்

கருதியே உரையளவையை ஆகமப்பிரமாணம் என்று அழைப்பர்.

ஆகமப் பிரமாணம் மூன்று வகைப்படும் என்று சிவஞானசித்தியார் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது அவை.

- i. தந்திரவுரையளவை
- ii. மந்திரவுரையளவை
- iii. உபதேசவுரையளவை

வேதாகமங்களின் கரும காண்டத்தில் சொல்லப்படும் கிரியைகளை அனுஷ்டிக்கும் வகையைத் தெரிவது தந்திரவுரையளவையாகும். உபாசனைக் காண்டத்தினுள் சொல்லப்படும் கடவுள் வழிபாட்டைத் தெரிவது மந்திரவுரையளவையாகும். ஞான காண்டத்திற் சொல்லப்படும் பதிபாசங்களின் இயல்பைத் தான் உணருமாறும் பிறர்க்கு உணர்த்துமாறும் தெரிவது உபதேசவுரையளவை ஆகும்.

இவ்வகையான ஆகமப் பிரமாணங்கள் நவீன ஆய்வியலில் விளக்க வரையறைகள், குறியீடுகள், கொள்கைகள், பழமொழிகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பவை ஆகும். நூலாய்வுப் புலங்கள் அனைத்தும் உரையளவையின் பாற்படல் உரைக்கப்பட்டதாகும்.

05. கிறுதியுரை

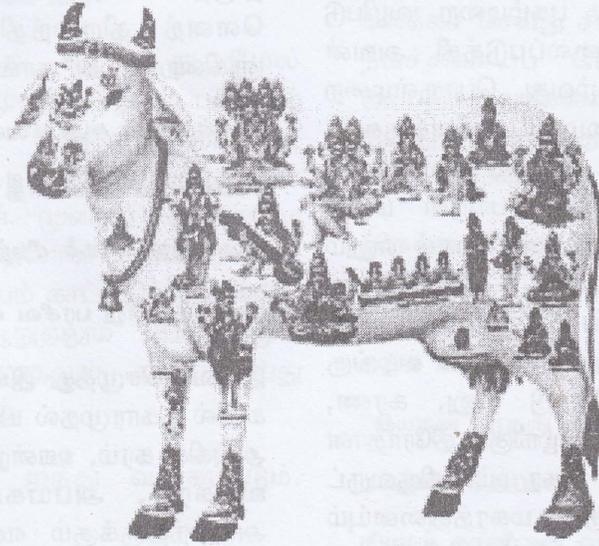
உலகில் இற்றைக்கு நிலைத்து நிற்கும் சமயங்களையும் அவற்றின் தத்துவங்களையும் எடுத்தாராயும் போது, வைதிக சமயத்தின், குறிப்பாக சைவசமயத்தின் சைவசித்தாந்தம் சமுத்திரத்தைப் போன்று ஆழ அகலமானது. எந்த ஒரு தத்துவ உண்மையை உறுதியுடன் நிரூபிக்கும் போது ஏதாவது ஓர் அடிப்படை அல்லது மூலாதாரம் இருப்பது அவசியமானதாகும். இதை நன்குணர்ந்த அருணந்தி சிவாசாரியாரும் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளை நிறுவ அளவை முறைகளைக் கையாண்டிருக்கிறார். இந் துதத்துவ முறைகளில் சைவசித்தாந்தம் ஒன்றே அளவையியலை திட்பமாகவும், நுட்பமாகவும் ஆராய்ச்சி செய்துள்ள செய்துவருகின்ற தத்துவமாகும் என்பதற்குத் தக்க சான்றினை அருணந்திசிவாசாரியாரே தந்துள்ளனர்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. திருவிளங்க தேசிகர்.மு,
“சிவஞானசித்தியார் புத்துரை
(சுபக்கம்)”
கூட்டுறவு தமிழ் நூற் பதிப்பகம்,
யாழ்ப்பாணம் - 1971
2. “மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு”
(இருபகுதிகள்)
கழக வெளியீடு - 1969
3. லஷ்மணன்.கி,
“இந்து தத்துவ ஞானம்” - 1960
4. தேவசேனாதிபதி.வ.ஆ,
“சைவ சித்தாந்த அடிப்படைகள்”
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் - 1982
5. Tranlated by : E.B.Cowell & A.E.Cough
Kegum Paul
“Sarva Darsana Samgraha”
London
6. தமிழில் ஏ.ஜி.எத்திராஜுலு,
“இந்து தத்துவ இயல்”
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை - 1982

கோமாதாலில் உறையும் தெய்வங்கள்

கொம்பின் அடியில் -	பிரமவிட்டுணுக்கள்	திமிலில் -	அருக்கர்கள்
கொம்பின் நுனியில் -	கோதாவரி முதலிய	மார்பில் -	சாத்தியர்
	தீர்த்தங்களும்	நான்கு கால்களிலும் -	அனிலவாயுக்கள்
	சராசரங்களும்	முழுந்தாள்களில் -	மருத்துவர்
சிரத்தில் -	சிவன்	குரத்தின் நுனியில் -	நாகலோகத்தார்
நடுநெற்றியில் -	உமாதேவி	குரத்தின் நடுவில் -	கந்தருவர்
உள்நாசியில் -	முருகக்கடவுள்	மேற்குரத்தில் -	தேவமாதர்கள்
இரு காதுகளிலும் -	அச்சுவினி தேவர்	முதுகில் -	உருத்திரர்
இரு கண்களிலும் -	சூரிய சந்திரர்	சந்திகளில் -	வசுக்கள்
பல்லில் -	வாயு	அரைப்பலகையில் -	பிதிர்கள்
நாவில் -	வருணன்	பகத்தில் -	சப்தமாதர்கள்
ஊங்காரத்தில் -	சரஸ்வதி	அபானத்தில் -	இலக்குமி
இருதயத்தில் -	இயமன்	அடிவாலில் -	நாகேசர்
கெண்டைத்தலத்தில் -	இயக்கர்	வால் மயிரில் -	சூரியன் ஓளி
உதட்டில் -	உதயஅஸ்தமன்	முத்திரத்தில் -	கங்கை
	சந்திகள்	சாணத்தில் -	யமுனை
கழுத்தில் -	இந்திரன்	உரோமத்தில் -	முனிவர்கள்

போற்றி ஓம் நமச்சீவாய

சைவப்புலவர், வித்தியாகலாபமணி சா.தில்லைநாதன்

நமச்சீவாயவே ஞானமும் கல்வியும்

நமச்சீவாயவே நான் அறி விச்சையும்

நமச்சீவாயவே நா நவீன்று ஏத்துமே

நமச்சீவாயவே நன்நெறி காட்டுமே.

-திருநாவுக்கரசு நாயனார்-

செம்பொருட்டுணிவினரான சித்தாந்த சைவசமயிகள் நாளும் ஓதும் பொருள்மறை அஞ்செழுத்தாகும். மறை இருவகையன. அவைபுகழ்மறை, பொருள் மறையென்பனவாம். புகழ்மறை வழிபடு கடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி அவன் திருவடியினைப் புகழ்வது. பொருள்மறை மெய்ப்பொருளுண்மையை விளக்குவது. ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் புகழ்மறையன்றிப் பொருள்மறையாம். இப்பொருள் மறை செப்பும் பொருள் பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருளுண்மையாம். முப்பொருளுண்மையும் முறையே சி, ய, ம என்னும் அட்சரங்களால் பஞ்சாக்கரத்தில் வழங்குகின்றது. இவற்றினோடு தனு, கரண, புவன, போகங்களை வழங்கும் திரோதான சக்தியைக் குறிக்க நகரமும், திருவருட்சக்தியைக் குறிக்கும் மகரத்தினையும் சேர்த்து நமசிவய என அஞ்செழுத்து வழங்குகின்றதென்பது தேர்ந்து தெளிந்தோரது கூற்றாகும். நான்மறைகள் போன்று திருவைந் தெழுத்தும் எந்தைபிரானால் அருளப்பட்ட மந்திரமாம். இதனாலன்றோ தமிழ்த் தவமுதாட்டியான ஔவையார் தன்னை இறைவனார் ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு ஐந்தெழுத்துண்மையே உணர்த்தினார் என்பதனை

“மாயப் பிறவி மயக்க மறுத்துத் திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய் பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து” என விநாயகரகவலில் வலியுறுத்துமாற்றைக் காண்க. இத்திருவைந் தெழுத்தே யசுர்வேதத்து ஸ்ரீ ருத்திர மந்திரத்தின் நடுநாயகமாகவும் விளங்குகின்றது.

ஏனைய மந்திரங்களுக்கு எழுத்தெண்ணிக் காட்டப்பட்டாலும் ஒவ்வொருமுத்துக்கும் பொருள் கொடுக்கும் மரபினை இதுகாறும் எவரும் காட்டினாரல்லர். ஆயின் ஐந்தெழுத்தோ ஐம்பொருளினைக் குறிக்கும் ஐந்தெழுத்துக்களாகும். இதன்பொருட்டே ஆளுடைய நம்பியும் ‘அந்தியும் சந்தியும் அஞ்சுபதம் சொல்லி’ என அருளினார். இவ்வைந்து பதமான சிவன், அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம்மாயை என்பவற்றின் கூட்டே சிவன் திருநாமமான ‘சிவயநம்’வின் பொருளெனத் திருமந்திரம் அறிவுறுத்தருளுகின்றது. அ.தாவது

சிவன்அருள் ஆய சிவந்திரு நாமம்

சிவன்அருள் ஆன்மாத் திரோதம் மலம்மாயை

சிவன்முத லாகச் சிறந்த நிரோதம்

பவம் தகன்று பரசீவ னாமே.

இவ்வஞ்செழுத்து இறைவனது அவயவங்களில் நகாரமுதல் யகாரமீறாக முறையே அங்கிக் கரம், ஊன்று பாதம், துடிக்கரம், வீசுகரம், அபயகரம் என்பவற்றில் அமைந்திருக்கும் என்பதனை உண்மை விளக்கம் எடுத்தியம்புகின்றது. இதன் படி சிகாரமாகிய சிவத்தினால் படைக்கப்பட்ட ஆன்மாவின் மலத்தை முயலகனை மிதித்த பாதத்தினால் வலிகுன்றச் செய்து, நகாரமான திரோதான சக்தி (மாயா காரியங்கள் திரோதான சக்தியில் இருந்து தோன்றுகின்றன) அங்கிக் கரத்தெரிந் தொழிய யகரமாகிய ஆன்மாவை அபய கரத்தினால் நேசத்தோடணைத்துக் காத்து வீசுகரத்தினால் வகாரமாகிய அருள் சொரிந்து ஆனந்தவாரிதியான திருவடியில் ஆன்மாவை அழுத்துதலே எந்தையார் பரதத்தில் அஞ்செழுத்தின் பொருள் என்பது போதரும்.

“சேர்க்கும் துடிசீகரம் சீற்கனவா வீசுகரம் ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கில் இறைக்கு

அங்கி நகரம் அடிக் கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமகூ தான்.

என்பதனாலறிக.

இன்னும் இவ்வஞ்செழுத்தே முதல்வனது சகளத்திருமேனியில் நகாரமுதல் யகாரமீறாக முறையே பாதம், உந்தி, தோள், முகம், சிரமாக அமைந்திருக்கும் என்பதனையும் உண்மை விளக்கம் காட்டுகிறது.

ஆடும் படிசேர்நல் லம்பலத்தான் ஐயனே

நாடும் திருவடியீ லேநகரம் - கூடு

மகரம் உதரம் வளர்தோள் சீகரம்

பகருமுகம் வாமுடியப் பார்.

இத்திருப்பாட்டுக் கீழிருந்து மேல் நோக்குதல். இம்முறையே நறும் புகையும் உறும் ஒளியும் கொண்டு அவ்வவ் விடங்களை சுட்டிக்காட்டி வழிபடுதல் வேண்டும். இதன் முன்னர் ஓங்காரமே நல்திருவாசியாதலால் அப்பொருள் வடிவாயும் தூப தீபம் காட்டுதல் வேண்டும். அப்பேற்றால் ஆறுதலும் பேரின்பமும் கூடுதலும் சிறப்புறுதலும் ஆம் என்பது இனிது தேற்றமாம்.

இப்பஞ்சாக்கரம் ஐந்து வகைப்படும். அவை:

1. தூல பஞ்சாக்கரம் - நமசிவாய
2. சூக்கும பஞ்சாக்கரம் - சிவாயநம
3. அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம்
சிவாயசிவ
4. மகாகாரண பஞ்சாக்கரம் - சிவ
5. மகாமனு - சி

இவற்றில் பின்னைய நான்கும் முத்தி காமிகட்கும், முன்னையது போகிகா மிகட்கும் பொருத்தமானது என்பது சான்றோர் கருத்து.

இத்தகைய திருவைந் தெழுத்தின் பெருமையை இனிநோக்குவாம். அள விலாத பெருமையுடையதான ஐந்தெழுத் தின் பெருமையை நாம் உரைக்கப்புகுவது ஆற்றிடை நுண்மணலெண்ணித் துணைக்

கெடுக்கப் புகுவது போன்றது. ஆதலின் இப்பெருமைகளை தமிழ்மறைகளினின்று நோக்குவதே சாலச் சிறந்தது. பஞ்சாக்கரப் பெருமையினைக் கூறும் பதிகங்கள் தமிழ்மறையின் கண்ணுள்ளன. அவை திருஞானம் பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய 'கூஞ்சலும் கூஞ்சலீ லாத போழ்தினும்', 'காதலாக்கி கசீந்து மண்ணீர் மல்கீ', திருநாவுக்கரசு நாயானார் அருளிய 'சொற்றுணை வேதியன்' சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய 'மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி' என்னும் பதிகங்களாம். திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் நடந்த தனது திருமணச் சடங்கில் கலந்து கொண்ட சிவனடியார் களையெல்லாம் காதலாகி எனத் தொடங்கும் நமச்சிவாயப் பதிகம் பாடி சம்பந்தப் பெருமான் சோதியுட் கலக்கச் செய்து சிவனடி சேரச் செய்தார். நமச்சிவாயப் பெருமையைக் கூறும் அப்பதிக வரிகளையே இவண் குறிப்பி டுவது பொருத்தமென எண்ணுவாம். எங்ஙனமெனின்,

“நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கீந்நினைந்

தக்கு மாலைகொ டங்கையீ லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது”

“ஓயமன் றாதரு மஞ்சவ ரின்சொலால்

நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
ந்யமந் தானினை வார்கீனீ யாரினெற்றி

நயன னாமம் நமச்சி வாயவே”

மேலும்,

“கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்

இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின்

எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவர்”

“மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய

பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்

சீந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்கும்”

“நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்

உரைசெய் வாயின ராய் னுருத்திரர்,

விரவீ யேயு கு வித்திடும்”

பவப்பிணி நீக்கும் அருமருந்தன்ன பஞ்சாக்கர மந்திரம் உலகிற் பயின்ற பாவத்தையும் நீக்கவல்லதென்பதனைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் மேல் வருமாறு அருள்கின்றார்.

வீண்ணுற வடுக்கிய வீறகின் வெவ்வழல்

உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்

பண்ணிய வுலகிநீர் பயின்ற பாவத்தை

நண்ணிநீன் றறுப்பது நமச்சீ வாயவே.

அம்மட்டோ, நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது, இல்லக விளக்கது இருள்கெடுப்பது சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது போன்ற இன்னோரன்ன பல சிறப்புக் களையும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தமது நமச்சிவாயப் பதிகத்திலே விரவி வைத்துள்ளார்.

நமச்சிவாயத்தின் நுண் பொருட் பரப்பெல்லாம் அடுபுகளெய்திய பெரிய புராணத்தில் நிரம்பியிருக்கக் காணலாம். புன்சமயநெறியினிற்காட்பட்டு வருந்திய அப்பர் பெருமானுக்கு தமக்கையார் அஞ்செழுத்தோதித் திருநீறு கொடுத்து சைவசமயமே நற்சமயமென உறுதி கொள்ளச் செய்தார். அமர்நீதி நாயனார் அஞ்செழுத்தோதி தராசுத்தட்டில் ஏறி நேர்நிற்கச் செய்தார். அந்தகரான தண்டியடிகள் அஞ்செழுத்தோதிக் குளத்திலிறங்கி ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணும் பெற்றார். சிறப்புலி நாயனார் அஞ்செழுத்தோதி சிவபூசையியற்றி உய்திபெற்றார். ஆனாய நாயனார் அஞ்செழுத்தையே புல்லாங்குழ லிலிசைத்து மீண்டுவாரா வழியருள் பெற்றார். காரைக்காலம் மையார் அஞ்செழுத்தோதி வண்டல் பயின்றார். புகழ்ச்சோழர் தழலிடை மூழ்கும் போது ஓதியது அஞ்செழுத்தே. நம்பியாரூரரை வெள்ளை யானையி லேற்றிக் கயிலாயம் சென்ற போது, சேரமான் பெருமாள் தனது பரியின் காதில் அஞ்செழுத்தோதி நம்பியாரூரருக்கு முன் கயிலை சேர்ந்தார் என்பன போன்ற பல சம்பவங்களைப் பெரியபுராணத்தைப் பயில்வோர் யாவரும் காணலாம். இன்னும் சேக்கிழார் பெருமாள்

இஃது உலகிடைக் காணும் ஏனைய மந்திரங்கள் எல்லாம் தோன்றுதற்குத் தாயாகவுள்ளதென்றும், தோன்றிய மந்திரங்களுக் கெல்லாம் முதன்மை வாய்ந்தது என்றும் அஞ்செழுத்தோதுவார் கண்ணெடுத்து நோக்கும் திசையினும் ஏனைய மந்திரங்கள் நண்ணாது என்றும் அருளினார்.

இஃதிங் கனமாக, மாணிக் கவாசக சுவாமிகளைத் தவிர்த்து அஞ்செழுத்தைப் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமன்று. மண்ணி னிற் பிறந்து மண்ணாவதற்கு ஒருப்படுகின்ற மாந்தர்களைத் திருந்திய வழியிற் சென்று திருவடி சேர்க்கும் தன்மையதான திருவாசகத்தில் “நமச்சீவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க” என்று தொடங்கி “நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சீவாயநம வெனப் பெற்றேன்” என அஞ்செழுத்தையே ஆங்கு நிறுத்துவைத் தலான் இனிது வழங்குமாறு வைக்கின்றார் மாணிக் கவாசக சுவாமிகள். பெரும் பிறவிப் பெளவத்தினால் எற்றுண்டு கன்னியரெனும் காற்றினால் கலக்குண்டு கமாவான் என்னும் சுறவின் வாய்ப்பட்டு அழுந்தி உய்யுமாறு எண்ணி அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக்கிடக்கும் போது முதலந்த மில்லா மல்லற் கரை காட்டி ஆட் கொண்டார் இறைவன் என மணிவாசகப் பெருந்தகை திருச்சதகத்தில் வியக்கின்றார்.

தனியேன் பெரும்பிறவிப் பெளவத் தெவ்வத் தடந்தீரையால் எற்றுண்டு பற்றொன்றிற் கனியை நேர் துவர் வாயார் என்னும் காலாற் கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டினியென்னே உய்யுமா றென்றென் றெண்ணி அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேனை முனைவனே முதலந்தம் கில்லடி மல்லற் கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் முர்க்க னேற்கே

இன்னும் ஓளவைப் பிராட்டியாரும்

“சீவாய நமவென்று சீந்தித் திருப்போர்க்கு கபாயம் ஒருநாளும்லை - உபாயம் கிதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்

வீதியே மதியாய் விடும்” என்று தமது நல்வழியிலே அருள்கின்றார்.

இவ்வாறு ஒப்பானதும் மிக்கானதுமான பஞ்சாக்கரத்தினை நாம் நெக்குளார்வம் மிகப் பெருக கையில் அக்கு மாலை கொண்டு காதலித்தோதினால் அது இம்மை மறுமைப் பயனை அளிக்கவல்லது என்பது திண்ணம். அஞ்செழுத்து அம்மையப்பரையே காட்டுதலால் அஞ்செழுத்தைச் செபிக்க ஆன்மபோதம் கெடும். கெடவே உமையொரு பாகனார் வந்து குற்றமறக் கிருபை பண்ணுவார் என்பது திருக்களிற்றுப் படியாரது மேல்வரும் பாடல்.

அஞ்செழுத்து மேலம்மை அப்பர்தமைக் காட்டுதலால்

அஞ்செழுத்தை ஆறாகப் பெற்றறிந்தே - அஞ்செழுத்தை

ஓதப்புகுக் குள்ள மதியுங் கெடலுமைகோள்

கேதமற வந்தளிக்குங் கேள்.

சைவசித்தாந்த நன்மக்கள் யாவரும் அஞ்செழுத்தோதலை தமது பெருங் கடனாக எண்ணக்கடவர். அஞ்செழுத்தினை வெறுமனே வாய்பாடகச் செபிக்காமல் அதனை பொருளுணர்து அன்புடன் ஓத வேண்டும். அஞ்செழுத்து முதலாகிய மந்திரங்களை உச்சரித்து அதன் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுடைய அட்சர சொரூபத்தை அறிந்து சத்தி சிவான் மமாயிருக்கிற அட்சரத்தை இருதயத்திலே வைத்தால் அந்தச் சத்தி தானே சிவனை இரண்டறக் கலப்பிப்ப ளென்று கொடிக்கவி எடுத்தியம்புகின்றது.

அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்

பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் - நெஞ்சழுத்திப்

பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்

கூசாமற் காட்டக் கொடி. (அஞ்செழுத்து - சிவாயநம, எட்டெழுத்து - ஓம் ஆம் ஓளம் சிவாயநம, ஆறெழுத்து - ஓம் நமசிவாய, நாலெழுத்து - ஓம் சிவாய)

உழுத சால்வழியே உழுவான் பொருட்டுப் பஞ்சப் புலன்வழியே இழுப்புண்டு பகிர் முகமாகிச் செல்லும் இழுதை நெஞ்சத்தை அந்தர் முகமாகி ஆண்டவனை நினைதற்கு சிறந்த மந்திரம் இப்பஞ்சாக்கரமே. இதகாறும் கூறியவற்றா லாயத்தக்கன யாவையெனின் நமச்சிவாயத்தால் அறிநெறி பற்றி தீவினை தேய்ந்து சீர் நெறி நாடிச் செம்பொருள் கூடுதல் உயிரடையும் முதன்மைப் பேறாம். ஆதலால் யாமும் அஞ்செழுத்தை ஓதி உய்தி பெறுவோமாக.

“புன்னகையால் புரமுன்றெரித்த பிரானகு திருநாமப் பஞ்செழுத்தை ஓதா நாளெல்லாம் எமக்குப் பிறவா நாளே.”

போற்றிலும் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்குகின்றேன்

போற்றிலும் நமச்சிவாய புகலிடம் பிற்தொன்றில்லை

போற்றிலும் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்

போற்றிலும் நமச்சிவாய சயசய போற்றி - திருவாசகம்-

பஞ்ச பூத லிங்கத் தலங்கள்

பிருதவி (மண்) -	திருக்காஞ்சி
அப்பு (நீர்) -	திருவானைக்கா
தேயு (கீ) -	திருவண்ணாமலை
வாயு (காற்று) -	திருக்காளத்தி
ஆகாயம் (வெளி) -	சிதம்பரம்

ஆறாதாரத் தலங்கள்

முலாதாரம் -	திருவாரூர்
சுவாதிட்டானம் -	திருவானைக்கா
மணிபுரகம் -	திருவண்ணாமலை
அநாகதம் -	சிதம்பரம்
விசுத்தி -	திருக்காளத்தி
ஆக்ஞை -	காசி

சீவலங்க வழுபாடு

வித்துவான் கலாபுஷணம் வசந்தா வைத்தியநாதன்

“மருந்துவேண் டில்லைவ மந்திரங் கள்ளிவை
புரீந்துகேட் கப்படும் புண்ணியங் கள்ளிவை
தருந்துகே வன்குடித் தேவர்தே வெய்திய
அருந்தவத் தோர்தொழும் அடிகள்வே
டங்களே”

- திருஞானசம்பந்தர் -

சிவன் என்ற சொல்லிற்கு மங்கல வடிவினன் என்பது பொருள். மங்கலம் என்பதற்கு நன்மைதரும் அனைத்துப் பொருட்களுமே மங்கலம்தான். தானும் மங்கலத் தன்மையாகி தன்னை வழிபடும் அடியவர்களுக்கும் மங்கலத்தை அருளும் தெய்வம் சிவபிரானையன்றி வேறு தெய்வம் இல்லையென்பதுதான் சர்வ உண்மை.

“குறைவீலா மங்கலக் குணத்தன் ஆதலின்
ந்நைமலம் அநாதியின் நீங்கி ந்நலின்
அறைகுவர் சீவன்என அறிவின் மேலவர்
கிறைஅவன் பெருமையை யாவர் கூறுவார்”

என அருளிச் செய்வார் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள். சிவபெருமானுக்குரிய திருமேனிகள் மூன்றாகும் அவை அருவம், உருவம், அருவுருவம் எனப்படும். அருவத் திருமேனி வடிவமற்றது. எல்லோராலும் உணர முடியாது. அகத்தில் கண்கொண்டு உள்ளோக்கி, அகமுக நோக்காக உணரும் ஞானிகளுக்கு மட்டுமே அவ்வடிவம் புலப்படும். அந்தர் முகஸு மாரரத்யா - பஹிக் முகஸீதுர்லபா. உள்ளுமுகமாக இறைவனை உணர்வார்க்கு அல்லாது புறவழிபாடுகளால் அவனை அடைய முடியாது. என்று லலிதா சஹஸ்ரநாமம் தெளிவாக்கும்.

உருவத்திருமேனி கை, கால், முகம் முதலிய உருவங்களுடன் கூடியது. இறைவன் இந்திரியங்களின் பிடிக்கு அப்பாற்பட்டவன். இப்படியன், இந்நிறத்தன், இவ்வண்ணத்தன், இவன் இறைவன் என்று சுட்டிக் காட்ட முடியாதவன். உபநிடதங்கள் இறைவன் நிலையினை இது என அறியாதவையாய், இவன் இப்பெயர்

எனக் காட்ட முடியாததாய் இவன் இதல்லாதவன் (நேதி.....நேதி...) எனப் பல இன்மைகளைக் கூறி அவனை விளக்க முன் வந்தன. உபநிடதங்களில் திருவுருவ வணக்கத்தைப் பற்றித் தெளிவான ஆதாரங்கள் இல்லை. திருவுருவ வகைகள் சாமானிய மக்களும் திருவருள் பெற்றுக் கடைத்தேறுவதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதில் சிவனின் திருக்கோலங்கள் மிகவிரிந்த அளவில் அறுபத்து நான்கு எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரிவைச் சுருக்கி இருபத்தைந்து திருவுருவ வகைகளை ஆன்றோர் அமைத்துள்ளனர்.

அடுத்து அருவத்திற்கும், உருவத்திற்கும் இடைப்பட்ட அருவுருவநிலை. கண்களால் காணவும் கைகளால் பற்றக் கூடியதாகவும் இருத்தலின் இது இருநிலைகளும் விரவப் பெற்ற வடிவமாகும். அதுதான் சிவபெருமானுக்கே தனித்ததாக அமைந்தது இலிங்க மூர்த்தமாகும். வேத வழிபாட்டில் அக்கினி முக்கியம் வாய்ந்தது. கண்ணால் காண முடியாத தேவர்களுக்கு கண்ணால் காணமுடிகின்ற அக்கினிதான் பிரதிநிதி அனைத்து தேவர்களும் அக்கினி முகமாகவே அவிபாகத்தைப் பெறுகின்றனர். இதனால் ஹுதபுக், ஹவ்யவாட் என்பது அக்கினியின் பெயர்களாகும் தூணாக மாலும் அறியாவண்ணம் நெடிதுயர்ந்து நின்றார். சிவபெருமான் இந்த நெருப்புமலை காலக்கிரமத்தில் குளிர்ந்து நெருங்கித்திரண்டு இறுகிக் கருநிறம் பெற்றது. அதுவே சிவலிங்க வடிவாகிற்று

“செங்கணானும் பிரமனும் தம்முள்ளே
எங்குந் தேடித்தீர்ந்தவர் காண்கிலார்
கிங்குந் நேனென்றி லிங்கத்தே தோன்றினார்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய முர்த்தயே”
(திருநாவுக்கரசர்)

“லிங்கம் என்னும் சொல் அடையாளம் என்ற பொருள் உணர்த்தும் ஒரு

சிவாசாரியார் மேல்வரும் பாடலொன்றி னால் இரத்தினச் சுருக்கமாக குறிப்பிட்டிருப்பது அவரின் தர்க்க மெய்யறிவை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

“அளவை காண்டல் கருத லுரை யபாவம்
பொருளொப்பதென்பர்
அளவை மேலு மொழிபுண்மை யைத்
கத்தோ டியல்பென நான்
களவை காண்ப ரவையீற்றின் மேலுமறைவ
ரவை யெல்லாம்
அளவை காண்டல் கருதலுரை யென்றம்
முன்றி னடங்கீடுமே”

சைவசித்தாந்தப் பொருள் களில் உண்மையை அளப்பதற்கு

- i. காட்சி அளவை
- ii. கருதல் அளவை
- iii. உரை அளவை
- iv. இன்மை அளவை
- v. உண்மை அளவை
- vi. உவமை அளவை
- vii. ஒழிவு அளவை
- viii. வழக்கு அளவை
- ix. இயல்பு அளவை
- x. பொருள் அளவை

இப் பத்து அளவை முறைகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயினும் இவை அனைத்தும் காட்சி அளவை, கருதல் அளவை, உரை அளவை ஆகிய முன்றினுள்ளும் அடங்கும் என மேற் குறிப்பிட்டபாடல் செபுகின்றது.

04. அளவையியலின் இலக்கணங்கள்

மூவகை அளவைகளும், அவற்றின் இலக்கணங்களும், மூவகை அளவைகளின் வர்க்கங்களும், அவற்றின் இலக்கணங்களும் அவற்றால் ஏற்படும் போலிகளையும் அருணந்தி சிவாசாரியார் சிவஞான சித்தியார் நூலின் சுபக்கம் எனும் பகுதியில் தெளிவுற ஓதியுள்ளார். சைவசித்தாந்த உலகிலே சைவசித்தாந்த அளவை முறைகளையும், அதன் இலக்கணங்களையும் இவருக்கு முன்போ, பின்போ இதுவரை யாரும் தெளிவுறுத்தவும் இல்லை, அவற்றுக்கு சித்தாந்தத்திலே அழுத்தமும்

கொடுக்கவில்லை. இவர் ஒருவரே இவ்வாறான முறையில் இறங்கி சைவ சித்தாந்தத்தை கிரேக்க மெய்யியலுக்கு இணையான ஒரு தத்துவமாகப் பிரகடனஞ்செய்துள்ளார். என்பது இவ்விடயத்தில் யாவரும் கவனிக்கற் பாலது.

இனி மூவகை அளவை முறைகளையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து கொண்டு செல்லும் போது அளவையியலின் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகள் எவ்வாறு சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை வளப்படுத்தியிருக்கின்றது. இந்து தத்துவக் கோட்பாட்டில் எவ்வாறு சைவசித்தாந்தம் அழுத்தம் பெற்று நிறுவலடைந்திருக்கின்றது. என்பது சைவசித்தாந்தத்தை ஆழ அகலமாகக் கற்போருக்கு இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் ஓர் விடயமாகும்.

4.1 காட்சி அளவை

ஐயமும் திரிபுமின்றிப் பொருள்களின் உண்மை நிலையைக் கண்டறிவது காட்சி அளவை ஆகும். இதைப் பிரத்தியட்சம், காண்டல் என்றும் அழைப்பர்.

அருணந்தி சிவாசாரியார் காட்சியின் இலக்கணங்களை மேல்வரும் பாடலொன்றினால் அடுக்கிக் கொண்டு ஈற்றில் குற்றமற்ற காட்சி எவ்வாறு உருவாகும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“மாசறு காட்சி யையந் திரிவீன்றி விகற்ப
முன்னா
ஆசற வறிவ தாகு மநுமான மவீநா
பாவம்
பேசறு மேகூக் கொண்டு மறை பொருள்
பெறுவ தாகும்
காசறு முரையிம் மானத் தடங்கீடாம்
பொருளைக்காட்டும்”

- i. நிருவிகற்பக் காட்சி :
ஒரு பொருளைப் பொதுவகையாகக் காணும் ஆன்மசித்தசக்தி
- ii. ஐயக்காட்சி :
அதனை இன்னதென்று துணியாது ஆராயும் ஆன்மசித்தசக்தி

iii. விபரீதக்காட்சி :

அதனை மற்றொன்றாகக் கருதும் ஆன்மசித்தசக்தி

iv. சவிகற்பக் காட்சி :

பெயர் முதலிய வேறுபாடுகளோடு அறியும் ஆன்மசித்தசக்தி

“காண்டல் வாயின் மனந் தன்வே தனையோ டியோகக் காட்சியென ஈண்டு நான்காம்” எனச் சிவஞானசித்தியார் பாடல் காட்சியளவையை நான்காகப்பகுத்து, அதன் இலக்கணங்களையும் அதன் அளவாக்க ஆராய்ச்சிகளையும் வகுத்துக் காட்டியுள்ளது.

i. வாயிற்காட்சி :

“உயிரினோடுணர்வு வாய் லொளியுரு வாத் பற்றிச் செய்வொடு வீகற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி” ஆன்ம அறிவானது புலன்களாகிய வாயில்களைச் சார்ந்து பெறுகின்ற புறப் பொருண்மை குறித்த அறிவு, மனம் மற்றும் புத்தியின் பாற்படும் பொழுது நிகழ்வது வாயிற் காட்சியாகும். இந்த அறிவானது துணியப்பட்டது, ஆயினும் பிண்ட வடிவமானது, நிலைபேறின்மை உடையது.

ii. மானதக் காட்சி :

“அயர் விலித் திரிய ஞான ஐம்புலன் சார்ந்து யர்க்கண் மயர்வற வந்த ஞான மானதக் காண்டலாமே” இக் காட்சியறிவு சித்தத்தின் பாற்படுத்தப்பட்டு, மறதி மற்றும் விகற்ப விபரீதமின்றி, ஆன்ம அறிவில் சென்று சேரல் மானதக்காட்சியாகும்.

iii. தன்வேதனைக் காட்சி :

“அருந்தின்பத் துன்ப முள்ளத் தறிவினனுக் கராக மாத் தகுந்தன் வேதனையாங் காட்சி” புத்தியினால் துணியப்பட்ட ஆன்ம அனுபவம் ஆகும். கலை, காலம், நியதி, வித்தை, அராகம் ஆகிய ஐந்தும் பொருந்திய இன்பதுன்பங்களை அறிவது தன்வேதனைக் காட்சியாகும்.

iv. யோகக்காட்சி :

“சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்.... பொருந்திய தேச கால வியல் பகல்

பொருள்களெல்லாம். இருந்துணர்கின்ற ஞான மீயோக நற் காண்டல்” நிருவிகற்ப ஞானம், ஞானானந்த அனுபவ சுவாவமாக நின்றலும், சவிகற்பஞானம் மூவிடத்தும், முக்காலத்தும் விரிந்த பொருளை யோக சமாதியில் அறியும் அறிவு யோகக் காட்சி ஆகும்.

பொதுவாக காட்சியளவைகளை நோக்கும் போது தற்காலக நினைவு, நிரந்தர நினைவு, வாயில்கள் (Sense Receptors) என்னும் உடலியக்க உண்மைகள், பாவகமாகிய சார்புநிலை யோகமாகிய ஆய்வு ஈடுபாடு மற்றும் உள்ளுணர்வுச் செயற்பாடு ஆகிய நவீன ஆய்வியல் பரிணாமங்களை காட்சியளவை சுட்டும்.

மற்றும் உற்று அவதானித்தல், சோதித்தல், தனிநிலை ஆய்வு, அளந்தறிதல் என்னும் கண்டறிதல் செயல்பாடுகள், மற்றும் நேர்முகம், தகவல் சேகரிப்பு, வினாத் தொகுப்பு என்னும் கேட்டறிதல் யுக்திகள் ஆகியவை காட்சியளவையால் ஆராயப் படுகின்றன.

4.2 கருதல் அளவை

காட்சியளவை குற்றமற்றதாயினும் கருதல் அளவையே ஆய்வில் பெரிதும் பயில்வது. நேரே அறியப்படாமல் சாதித்து பெற வேண்டியதாய் மறைந்து நிற்கும் பொருண்மையை, அதனை விட்டு என்னும் நீங்காத உடன் நிகழ்வாகிய ஏதுவைக் கொண்டு, சாதித்து அறியும் ஆன்ம அறிவு கருதல் அளவை ஆகும். இதுவும் புலனறி வாய்த் தொடங்கிப் பகுத்தறிவாய் முடிவுறுவதேயாகும்.

கருதல் அளவையை அனுமானம் என்றும் அழைப்பர். இவ் அனுமானம் இரண்டு வகைப்படும்.

i. தன் பொருட்டனுமானம்

ii. பிறர் பொருட்டனுமானம்

பக்கம் மூன்றில் மூன்றேதுவுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத்தக்க ஞானம், தன் பொருட்டனுமானம் எனப்படும். பக்கங்கள் மூன்றாகும் அவை பக்கம்,

சபக்கம், விபக்கம் என்பனவாகும். இவ் மூவகைப் பக்கங்களின் இலக்கணங்களை சிவஞானசித்தியார் பாடல் மேல்வருமாறு உரைத்துள்ளது.

“மூன்று பக்கம் பக்க நகர் பக்கநகரில்
பக்கமெனத்
தோன்றும் பக்கந் துணி பொருளுக் கிடமா
முவமை நகர்பக்கம்
ஆன்ற பொருள் சென்றடையாத விடமா
நகரில் பக்கமுதல்
என்ற வீரண்டும் பொருளுண்மைக்கிடமா
மொன்று பொருளின்றாம்”

இம்மூன்று பக்கங்களில்

- அ. கருத்தினால் துணியப்படும் பொருள் இருக்குமிடம் பக்கம் ஆகும்.
- ஆ. அதற்கு உதாரணமாய்க் காட்டப்படும் காட்சியினால் துணிந்த பொருள் இருக்கும் இடம் சபக்கம் ஆகும்.
- இ. துணிந்த பொருள் இல்லாத விடத்து அதனை விபக்கம் என்பர்.

தன் பொருட்டநுமானம் என்று அழைக்கப்படும் சுவார்த்தனுமானம் நான்கு படிநிலைகளைக் கொண்டு உண்மையை அளக்கின்றது அப்படிமுறைகள் முறையே.

- அ. ஹேது - மலையில் புகையுள்ளது.
- ஆ. வியாப்தி- புகையிருப்பின் தீயிருக்கும்
- இ. பத்ய - புகை மலையில் உள்ளது
- ஈ. சாத்திய - தீ உள்ளது.

தான் உணர்ந்ததைப் பிறருக்கும் தெரிவிக்கும்படி உணர்த்துவது பிறர் பொருட்டநுமானம் எனப்படும். இதனைப் பரார்த்த அனுமானம் என்றும் அழைப்பர். இது இரண்டு வகைப்படும்.

- i. உடன்பாட்டுப்பிறர் பொருட்டநுமானம்
- ii. எதிர்மறைப் பிறர் பொருட்டநுமானம்

“இம்மலை நெருப்புடையது; புகையுடைமையால், யாது, யாது புகையுடையது அது அது புகையுடையது அடுக்களைப் போல்” என்பதற்கிணங்க உடன்பாட்டுப் பிறர் பொருட்டநுமானத்தில் ஐந்து படிமுறைகளினூடாக வாய்ப்பு பார்க்கப்படுகின்றது.

- அ. பிரதிஞ்சை -
இம்மலை நெருப்புடையது
- ஆ. ஹேது -
ஏனெனில் அங்கு புகை உள்ளது
- இ. திருட்டாந்தம் -
எங்கு எங்கு புகையுளதோ அங்கெங்கெல்லாம் நெருப்பும் உண்டு அடுக்களைப் போல்
- ஈ. உபநயம் -
தீயுடன் தொடர்புடைய புகைமலையில் உள்ளது.
- உ. நிகமனம் -
ஆகவே அந்தமலையில் தீ உள்ளது.

அதேபோல் எதிர்மறைப் பிறர் பொருட்டநுமானத்தை வாய்ப்பு பார்க்கும் போது அது மேல்வருமாறு அமையும்.

- அ. பிரதிஞ்சை -
இம் மலையில் நெருப்பில்லை
- ஆ. ஹேது -
அங்கு புகையில்லை
- இ. திருட்டாந்தம் -
எங்கெங்கு புகையில்லையோ அங்கெல்லாம் நெருப்பில்லை தடாகம் போல,
- ஈ. உபநயம் -
இம்மலையில் தடாகம் போல புகையில்லை
- உ. நிகமனம் -
ஆகவே இம்மலையில் நெருப்பில்லை

இவ்விரு அனுமானங்களைத் தவிர சிவஞான சித்தியார் பாடலில் வேறு மூன்று அநுமானங்கள் பற்றியும் குறிப்புகளுண்டு. அவைகள் மேல்வருமாறு.

- i. பூர்வக் காட்சி அநுமானம் :
நாற்றமாகிய ஏதுவைக் கொண்டு மலரை அறிவது போலது பூர்வக் காட்சியாகும்.
- ii. கருதலனுமானம் :
ஒருவன் சொல்லும் வார்த்தை கொண்டு அவனறிவின் அளவுணர்வது போலது கருதலனுமானம் ஆகும்.
- iii. உரையனுமானம் :
இப்போது நிகழும் சுகதுக்க மோகங்கள், முற்பிறவியில் புரிந்த கன்மங்களின் பயன் என்று ஆகமங்கள் சொல்லுதலாற் இப் பிறவியில் செய்யும் ஆகாமிய கன்மங்கள் காரணமாகச் சுகதுக்க மோகங்கள் மீண்டும் வரும் என்று அனுமானித்தல் உரையனுமானம் ஆகும்.

இவ்வாறு பொருண்மையை ஏதுக்களால் சாதித்து அறிதல் என்பது நவீன ஆய்வியலில் கருதுகோளாக்கம், தரவுகள் சேகரித்தல், ஆய்வுமுறை, மாறுபாட்டு மெய்மைகள் கண்டறியப்படல், வகைப்படுத்தல் விளக்கம் அளித்தல், கருத்துருவாக்கம், காரணகாரியவியல் கொள்கையாக்கம் ஆகிய விடயங்களை அகலப்படுத்தும்.

4.3 உரையளவை

பெறப்பட்ட அறிவைப் பயன்படுத்திப் பொருண்மையைப் பிறர்க்கு எடுத்துரைத்தல் உரையளவையாகும். உரையளவை நூல் அளவையே. ஆகமப் பிரமாணம் என்பதை உரையளவை என்று மாற்றியதோடு, பல்வேறு நூல்களை சித்தியாரில் சான்று காட்டியுள்ள அருணந்திசிவாசாரியார் நூல் அளவையையே ஆகமப் பிரமாணம் என ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

காட்சி அளவையும், கருதல் அளவையும் சில வேளைகளில் வழக்கலாகலாம். இத்தருணத்தில் அவ்வழக்கல்களை நீக்கி உண்மையை உள்ளபடி தருக்க முறையில் அமைவதே ஆகமப் பிரமாணமாகும். இதனை சிவஞான சித்தியார் நூலாசிரியர் “அநாதியே அமலன் ஆய அறிவன் நூல் ஆகமத்தான்” என்று உரைக்க. இதை முன்னமே தொல்காப்பியனார் “வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்” என்று உரைத்திருப்பதும் உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இத்தகைய ஆகமத்தின் தூய்மையையும், பெருமையையும் அருணந்தி சிவாசாரியார் மேல்வரும் பாடலொன்றில் அழுத்தியுள்ளார் “பழுதிலா மறை கண்டநூல் பழுதின்றியுண்டது பாரின் மேல் மொழிவர் சோதிடம் முன்னி இன்னது முடியும் என்பது முன்னமே அழி விலாதது கண்டனம் அவையன்றியும் சில ஆகமங்களின் எழுதியோர் படி என்று கொண்டிருந்தி யெடுப்பதும் எண்ணிடே”

இவ்வாறு உண்மைப் பொருளை உறுதியாக உணர்த்துவதில் ஆகமங்களுக்குச் சித்தாந்திகள் அளித்துள்ள சிறப்பைக்

கருதியே உரையளவையை ஆகமப்பிரமாணம் என்று அழைப்பர்.

ஆகமப் பிரமாணம் மூன்று வகைப்படும் என்று சிவஞானசித்தியார் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது அவை.

- i. தந்திரவுரையளவை
- ii. மந்திரவுரையளவை
- iii. உபதேசவுரையளவை

வேதாகமங்களின் கரும காண்டத்தில் சொல்லப்படும் கிரியைகளை அனுஷ்டிக்கும் வகையைத் தெரிவது தந்திரவுரையளவையாகும். உபாசனைக் காண்டத்தினுள் சொல்லப்படும் கடவுள் வழிபாட்டைத் தெரிவது மந்திரவுரையளவையாகும். ஞான காண்டத்திற் சொல்லப்படும் பதிபாசங்களின் இயல்பைத் தான் உணருமாறும் பிறர்க்கு உணர்த்துமாறும் தெரிவது உபதேசவுரையளவை ஆகும்.

இவ்வகையான ஆகமப் பிரமாணங்கள் நவீன ஆய்வியலில் விளக்க வரையறைகள், குறியீடுகள், கொள்கைகள், பழமொழிகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பவை ஆகும். நூலாய்வுப் புலங்கள் அனைத்தும் உரையளவையின் பாற்படல் உரைக்கப்பட்டதாகும்.

05. கிறுதியுரை

உலகில் இற்றைக்கு நிலைத்து நிற்கும் சமயங்களையும் அவற்றின் தத்துவங்களையும் எடுத்தாராயும் போது, வைதிக சமயத்தின், குறிப்பாக சைவசமயத்தின் சைவசித்தாந்தம் சமுத்திரத்தைப் போன்று ஆழ அகலமானது. எந்த ஒரு தத்துவ உண்மையை உறுதியுடன் நிரூபிக்கும் போது ஏதாவது ஓர் அடிப்படை அல்லது மூலாதாரம் இருப்பது அவசியமானதாகும். இதை நன்குணர்ந்த அருணந்தி சிவாசாரியாரும் சைவ சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளை நிறுவ அளவை முறைகளைக் கையாண்டிருக்கிறார். இந்துதத்துவ முறைகளில் சைவசித்தாந்தம் ஒன்றே அளவையியலை திட்டமாகவும், நுட்பமாகவும் ஆராய்ச்சி செய்துள்ள செய்துவருகின்ற தத்துவமாகும் என்பதற்குத் தக்க சான்றினை அருணந்திசிவாசாரியாரே தந்துள்ளனர்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. திருவிளங்க தேசிகர்.மு,
“சிவஞானசித்தியார் புத்துரை
(சுபக்கம்)”
கூட்டுறவு தமிழ் நூற் பதிப்பகம்,
யாழ்ப்பாணம் - 1971
2. “மெய்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கு”
(இருபகுதிகள்)
கழக வெளியீடு - 1969
3. லஷ்மணன்.கி,
“இந்து தத்துவ ஞானம்” - 1960
4. தேவசேனாதிபதி.வ.ஆ,
“சைவ சித்தாந்த அடிப்படைகள்”
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் - 1982
5. Tranlated by : E.B.Cowell & A.E.Cough
Kegum Paul
“Sarva Darsana Samgraha”
London
6. தமிழில் ஏ.ஜி.எத்திராஜூலு,
“இந்து தத்துவ இயல்”
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்
சென்னை - 1982

கோமாதாவில் உறையும் தெய்வங்கள்

கொம்பின் அடியில் -	பிரமவிட்டுணுக்கள்	தமிழில் -	அருக்கர்கள்
கொம்பின் நுனியில் -	கோதாவரி முதலிய தீர்த்தங்களும் சராசரங்களும்	மார்பில் -	சாத்தியர்
சிரத்தில் -	சிவன்	நான்கு கால்களிலும் -	அனிலவாயுக்கள்
நடுநெற்றியில் -	உமாதேவி	முழந்தாள்களில் -	மருத்துவர்
உள்நாசியில் -	முருக்ககடவுள்	குரத்தின் நுனியில் -	நாகலோகத்தார்
இரு காதுகளிலும் -	அச்சுவினி தேவர்	குரத்தின் நடுவில் -	கந்தருவர்
இரு கண்களிலும் -	சூரிய சந்திரர்	மேற்குரத்தில் -	தேவமாதர்கள்
பல்லில் -	வாயு	முதுகில் -	உருத்திரர்
நாவில் -	வருணன்	சந்திகளில் -	வசுக்கள்
ஊங்காரத்தில் -	சரஸ்வதி	அரைப்பலகையில் -	பிதிர்கள்
இருதயத்தில் -	இயமன்	பகத்தில் -	சப்தமாதர்கள்
கெண்டைத்தலத்தில் -	இயக்கர்	அபானத்தில் -	இலக்குமி
உதட்டில் -	உதயஅஸ்தமன்	அடிவாலில் -	நாகேசர்
சந்திகள் -	சந்திகள்	வால் மயிரில் -	சூரியன் ஒளி
கழுத்தில் -	இந்திரன்	முத்திரத்தில் -	கங்கை
		சாணத்தில் -	யமுனை
		உரோமத்தில் -	முனிவர்கள்

போற்றி ஓம் நமச்சீவாய

சைவப்புலவர், வித்தியாகலாபமணி சா.தில்லைநாதன்

நமச்சீவாயவே ஞானமும் கல்வியும்

நமச்சீவாயவே நான் அறி விச்சையும்

நமச்சீவாயவே நா நவீன்று ஏத்துமே

நமச்சீவாயவே நன்நெறி காட்டுமே.

-திருநாவுக்கரசு நாயனார்-

செம்பொருட்டுணிவினரான சித்தாந்த சைவசமயிகள் நாளும் ஓதும் பொருள்மறை அஞ்செழுத்தாகும். மறை இருவகையன. அவைபுகழ்மறை, பொருள் மறையென்பனவாம். புகழ்மறை வழிபடு கடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி அவன் திருவடியினைப் புகழ்வது. பொருள்மறை மெய்ப்பொருளுண்மையை விளக்குவது. ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் புகழ்மறையன்றிப் பொருள்மறையாம். இப்பொருள் மறை செப்பும் பொருள் பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருளுண்மையாம். முப்பொருளுண்மையும் முறையே சி, ய, ம. என்னும் அட்சரங்களால் பஞ்சாக்கரத்தில் வழங்குகின்றது. இவற்றினோடு தனு, கரண, புவன, போகங்களை வழங்கும் திரோதான சக்தியைக் குறிக்க நகரமும், திருவருட்சக்தியைக் குறிக்கும் மகரத்தினையும் சேர்த்து நமசிவய என அஞ்செழுத்து வழங்குகின்றதென்பது தேர்ந்து தெளிந்தோரது கூற்றாகும். நான்மறைகள் போன்று திருவைந் தெழுத்தும் எந்தைபிரானால் அருளப்பட்ட மந்திரமாம். இதனாலன்றோ தமிழ்த் தவமுதாட்டியான ஔவையார் தன்னை இறைவனார் ஆட்கொள்ளும் பொருட்டு ஐந்தெழுத்துண்மையே உணர்த்தினார் என்பதனை

“மாயப் பிறவீ மயக்க மறுத்துத் திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய் பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து” என விநாயகரகவலில் வலியுறுத்துமாற்றைக் காண்க. இத்திருவைந் தெழுத்தே யசர்வேதத்து ஸ்ரீ ருத்திர மந்திரத்தின் நடுநாயகமாகவும் விளங்குகின்றது.

ஏனைய மந்திரங்களுக்கு எழுத்தெண்ணிக் காட்டப்பட்டாலும் ஒவ்வொருமுத்துக்கும் பொருள் கொடுக்கும் மரபினை இதுகாறும் எவரும் காட்டினாரல்லர். ஆயின் ஐந்தெழுத்தோ ஐம்பொருளினைக் குறிக்கும் ஐந்தெழுத்துக்களாகும். இதன்பொருட்டே ஆளுடைய நம்பியும் ‘அந்தியும் சந்தியும் அஞ்சுபதம் சொல்லீ’ என அருளினார். இவ்வைந்து பதமான சிவன், அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம்மாயை என்பனவற்றின் கூட்டே சிவன் திருநாமமான ‘சிவயநம்’வின் பொருளெனத் திருமந்திரம் அறிவுறுத்தருளுகின்றது. அ. தாவது

சிவன்அருள் ஆய சிவந்திரு நாமம்

சிவன்அருள் ஆன்மாத் திரோதம் மலம்மாயை

சிவன்முத லாகச் சிறந்த நிரோதம்

பவம் தகன்று பரசீவ னாமே.

இவ்வஞ்செழுத்து இறைவனது அவயவங்களில் நகாரமுதல் யகாரம்றாக முறையே அங்கிக் கரம், ஊன்று பாதம், துடிக்கரம், வீசுகரம், அபயகரம் என்பவற்றில் அமைந்திருக்கும் என்பதனை உண்மை விளக்கம் எடுத்தியம்புகின்றது. இதன் படி சிகாரமாகிய சிவத்தினால் படைக்கப்பட்ட ஆன்மாவின் மலத்தை முயலகனை மிதித்த பாதத்தினால் வலிகுன்றச் செய்து, நகாரமான திரோதான சக்தி (மாயா காரியங்கள் திரோதான சக்தியில் இருந்து தோன்றுகின்றன) அங்கிக் கரத்தெரிந் தொழிய யகரமாகிய ஆன்மாவை அபய கரத்தினால் நேசத்தோடணைத்துக் காத்து வீசுகரத்தினால் வகாரமாகிய அருள் சொரிந்து ஆனந்தவாரிதியான திருவடியில் ஆன்மாவை அழுத்துதலே எந்தையார் பரதத்தில் அஞ்செழுத்தின் பொருள் என்பது போதரும்.

“சேர்க்கும் துடிசீகரம் சீற்கனவா வீசுகரம் ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கில் கிறைக்கு

அங்கீ நகரம் அடிக் கீழ் முயலகனார்

தங்கும் மகரமகூ தான்.

என்பதனாலறிக.

இன்னும் இவ்வஞ்செழுத்தே முதல்வனது சகளத்திருமேனியில் நகாரமுதல் யகாரம்றாக முறையே பாதம், உந்தி, தோள், முகம், சிரமாக அமைந்திருக்கும் என்பதனையும் உண்மை விளக்கம் காட்டுகிறது.

ஆடும் படிசேர்நல் லம்பலத்தான் ஐயனே

நாடும் திருவடியீ லேநகரம் - கூடு

மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்

பகருமுகம் வாமுடியப் பார்.

இத்திருப்பாட்டுக் கீழிருந்து மேல் நோக்குதல். இம்முறையே நறும் புகையும் உறும் ஒளியும் கொண்டு அவ்வ விடங்களை சுட்டிக்காட்டி வழிபடுதல் வேண்டும். இதன் முன்னர் ஓங்காரமே நல்திருவாசியாதலால் அப்பொருள் வடிவாயும் தூப தீபம் காட்டுதல் வேண்டும். அப்பேற்றால் ஆறுதலும் பேரின்பமும் கூடுதலும் சிறப்புறுதலும் ஆம் என்பது இனிது தேற்றமாம்.

இப்பஞ்சாக்கரம் ஐந்து வகைப்படும். அவை:

1. தூல பஞ்சாக்கரம் - நமசிவாய
2. சூக்கும பஞ்சாக்கரம் - சிவாயநம
3. அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம் சிவாயசிவ
4. மகாகாரண பஞ்சாக்கரம் - சிவ
5. மகாமனு - சி

இவற்றில் பின்னைய நான்கும் முத்தி காமிகட்கும், முன்னையது போகிகா மிகட்கும் பொருத்தமானது என்பது சான்றோர் கருத்து.

இத்தகைய திருவைந் தெழுத்தின் பெருமையை இனிநோக்குவாம். அள விலாத பெருமையுடையதான ஐந்தெழுத் தின் பெருமையை நாம் உரைக்கப்புகுவது ஆற்றிடை நுண்மணலெண்ணிக் கணக்

கெடுக்கப் புகுவது போன்றது. ஆதலின் இப்பெருமைகளை தமிழ்மறைகளினின்றும் நோக்குவதே சாலச் சிறந்தது. பஞ்சாக்கரப் பெருமையினைக் கூறும் பதிகங்கள் தமிழ்மறையின் கண்ணுள்ளன. அவை திருஞானம் பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய 'கூஞ்சலும் கூஞ்சலீ லாத போழ்தினும்', 'காதலாக்கி கசீந்து மண்ணீர் மல்கி', திருநாவுக்கரசு நாயானார் அருளிய 'சொற்றுணை வேதியன்' சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய 'மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி' என்னும் பதிகங்களாம். திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் நடந்த தனது திருமணச் சடங்கில் கலந்து கொண்ட சிவனடியார் களையெல்லாம் காதலாகி எனத் தொடங்கும் நமச்சிவாயப் பதிகம் பாடி சம்பந்தப் பெருமான் சோதியுட் கலக்கச் செய்து சிவனடி சேரச் செய்தார். நமச்சிவாயப் பெருமையைக் கூறும் அப்பதிக வரிகளையே இவண் குறிப்பி டுவது பொருத்தமென எண்ணுவாம். எங்ஙனமெனின்,

“நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்தனைந்

தக்கு மாலைகொ டங்கையீ லெண்ணுவார் தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது”

“இயமன் றாதரு மஞ்சவ ரின்சொலால்

நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால் நயமந் தானினை வார்கனி யாடுன்றி

நயன னாமம் நமச்சி வாயவே”

மேலும்,

“கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்

இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயீடன்

எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவர்”

“மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய

பந்த னையவர் தாமும் பகர்வரேல்

சீந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்கும்”

“நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்

உரைசெய் வாயின ராயீ னுருத்திரர்,

விரவீ யேபுகு வித்திடும்”

பவப்பிணி நீக்கும் அருமருந்தன் னபஞ்சாக்கர மந்திரம் உலகிற் பயின்ற பாவத்தையும் நீக்கவல்லதென்பதனைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் மேல் வருமாறு அருள்கின்றார்.

விண்ணுற வடுக்கிய வீறகின் வெவ்வழல்

உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்

பண்ணிய வுலகிநீர் பயின்ற பாவத்தை

நண்ணின் றறுப்பது நமச்சீ வாயவே.

அம்மட்டோ, நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது, இல்லக விளக்கது இருள்கெடுப்பது சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது போன்ற இன்னோரன்ன பல சிறப்புக்களையும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தமது நமச்சிவாயப் பதிகத்திலே விரவி வைத்துள்ளார்.

நமச்சிவாயத்தின் நுண் பொருட் பரப்பெல்லாம் அடுபுகளெய்திய பெரிய புராணத்தில் நிரம்பியிருக்கக் காணலாம். புன்சமயநெறியினிற்காட்டு வுருந்திய அப்பர் பெருமானுக்கு தமக்கையார் அஞ்செழுத்தோதித் திருநீறு கொடுத்து சைவசமயமே நற்சமயமென உறுதி கொள்ளச் செய்தார். அமர்நீதி நாயனார் அஞ்செழுத்தோதி தராசுத்தட்டில் ஏறி நேர்நிற்கச் செய்தார். அந்தகரான தண்டியடிகள் அஞ்செழுத்தோதிக் குளத்திலிறங்கி ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணும் பெற்றார். சிறப்புலி நாயனார் அஞ்செழுத்தோதி சிவபூசையியற்றி உய்திபெற்றார். ஆனாய நாயனார் அஞ்செழுத்தையே புல்லாங்குழ லிலிசைத்து மீண்டுவாரா வழியருள் பெற்றார். காரைக்காலம் மையார் அஞ்செழுத்தோதி வண்டல் பயின்றார். புகழ்ச்சோழர் தழலிடை மூழ்கும் போது ஓதியது அஞ்செழுத்தே. நம்பியாரூரரை வெள்ளை யானையி லேற்றிக் கயிலாயம் சென்ற போது, சேரமான் பெருமாள் தனது பரியின் காதில் அஞ்செழுத்தோதி நம்பியாரூரருக்கு முன் கயிலை சேர்ந்தார் என்பன போன்ற பல சம்பவங்களைப் பெரியபுராணத்தைப் பயில்வோர் யாவரும் காணலாம். இன்னும் சேக்கிழார் பெருமான்

இஃது உலகிடைக் காணும் ஏனைய மந்திரங்கள் எல்லாம் தோன்றுதற்குத் தாயாகவுள்ளதென்றும், தோன்றிய மந்திரங்களுக் கெல்லாம் முதன்மை வாய்ந்தது என்றும் அஞ்செழுத்தோதுவார் கண்ணெடுத்து நோக்கும் திசையினும் எனைய மந்திரங்கள் நண்ணாது என்றும் அருளினார்.

இஃதிங் கனமாக, மாணிக் கவாசக சுவாமிகளைத் தவிர்த்து அஞ்செழுத்தைப் பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமன்று. மண்ணி னிற் பிறந்து மண்ணாவதற்கு ஒருப்படுகின்ற மாந்தர்களைத் திருந்திய வழியிற் சென்று திருவடி சேர்க்கும் தன்மையதான திருவாசகத்தில் “நமச்சீவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க” என்று தொடங்கி “நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சீவாயநம வெனப் பெற்றேன்” என அஞ்செழுத்தையே ஆங்கு நிறுத்துவைத் தலான் இனிது வழங்குமாறு வைக்கின்றார் மாணிக் கவாசக சுவாமிகள். பெரும் பிறவிப் பௌவத்தினால் ஏற்றுண்டு கன்னியரெனும் காற்றினால் கலக்குண்டு கமாவான் என்னும் சுறவின் வாய்ப்பட்டு அழுந்தி உய்யுமாறு எண்ணி அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக்கிடக்கும் போது முதலந்த மில்லா மல்லற் கரை காட்டி ஆட் கொண்டார் இறைவன் என மணிவாசகப் பெருந்தகை திருச்சகத்தில் வியக்கின்றார்.

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத் தடந்திரையால் ஏற்றுண்டு பற்றொன்றிற்றிக் கனியை நேர் சுவர் வாயார் என்னும் காலாற் கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட் டினியென்னே உய்யுமா றென்றென் றெண்ணி அஞ்செழுத் தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றனை முனைவனே முதலந்தம் கில்லடி மல்லற் கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் முர்க்க னேற்கே

இன்னும் ஓளவைப் பிராட்டியாரும்

“சீவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு

கபாயம் ஒருநாளும்மில்லை - உபாயம்

கிதுவே மதியாகும் அல்லாத வெல்லாம்

வீதியே மதியாய் வீடும்” என்று தமது நல்வழியிலே அருள்கின்றார்.

அத்தன்மையைக் காட்டுகின்ற ஒரு குறியைக் காட்டுவது வழக்கம். அதுபோல சிவமாகிய பொருளை நேரில் காட்டமுடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அச்சிவப்பொருள் இத்தன்மையானது என்று காட்டும் அடையாளமே சிவலிங்கம். பூதவெளியாகிய ஆகாயத்தை உற்றுநோக்கினால் அது உயர்ந்தும் பரந்தும் தோன்றும். அவ்வாறே ஞானவெளியாகிய சிவப்பரம்பொருளை உணர்த்தும் சிவலிங்க வடிவமும் உயர்ந்தும் வட்டமாக அகன்றும் உள்ளது. இதனைத் திருமந்திரம்

“குரைகின்ற வாரீக்குவலய நீரும்
பரக்கின்ற காற்றும் பயில்கின்ற தீயும்
நீரைகின்ற வாறிவை நீண்டகன்றானை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறியேனே”
(திருமந்திரம்)

ஆதலால் சிவலிங்கம் சிவப்பொருளையும் சிவப்பொருளின் உண்மை சொருபமாகிய பரவெளியையும் உணர்த்தும் முகமாக அமைந்துள்ளது. மேலும் சிவலிங்கம் என்பது எல்லாம் தோன்றி மறையும் மூலம் லிங் - லயம், கம் - தோன்றுதல் இக் கருத்தினை சுப்பிரபேதாகமம் குறிப்பிடுகின்றது.

“லயம் கச்சந்தி பூதாந் சங்ஹாரே நிகிலா ந்ச
சீருஷ்டி காலே யதா சீருஷ்டிஸ் தஸ்மாத்
லிங்க முதாகிருதம்”

ஊழிப்பிரளய காலத்திலே அசையும், அசையாத அத்தனை பொருட்களையும் சிவத்திலே இலயம் அடைந்து, படைப்புக் காலத்தில் அதனின்றே உற்பத்தியாகின்ற மைகயால் “இலிங்கம்” எனப்பட்டது.

“லிகி” தாதுவினின்று பிறந்து சித்தரித்தல் என்ற பொருளையும் கொண்டிருப்பதால் சிவன் படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில் களால் பிரபஞ்சத்தை சித்தரிக்கிறார். என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். “சிவலிங்கம்” சிவமாகிய இலிங்கம் என விரியும் இதில் “சி” கரம் நாதமாகிய சிவத்தையும் “வ” கரம் விந்துவாகிய பீடத்தையும் உணர்த்தும். இதனையே ஆவுடையார் என்கின்றோம். இதுவே சிற்சக்தி. ஆகாயமாகிய பரவெளியில் எப்பொழுதும்

ஓர் அசைவு உண்டு. அவ்வசைவு சுழன்று கொண்டேயிருக்கும். அதனை உணர்த்தவே சிவத்தின் கீழே ஆவுடையார் காணப்படுகிறது. இதனை கோமுகி அல்லது கோமுகை என அழைப்பர். பசுக்களாகிய உயிர்களைத் தன்னிடத்து அழைத்து மலநீக்கம் செய்து சிவமாக்கும் செயலுக்குக் குறியீடாய் அமைந்துள்ளது.

இவ்வண்ணம் சக்தியும், சிவமுமாய், ஆணாகவும், பெண்ணாகவும் அமைந்து இறைவன் உயிர்களுக்குத் திருவருள் புரிகின்றான்.

“சக்தியுஞ் சீவமும் ஆயதன்மை இவ் வுலகம்
எல்லாம்
ஓத்துஓவ்வா ஆணும் பெண்ணும் உணர்
குணங் குணியும் ஆக
வைத்தனன் அவளால் வந்த ஆக்கம்
இவ்வாழ்க்கை எல்லாம்
இத்தையும் அறியார் பீட இலிங்கத்தின்
கியல்பும் ஓரார்”
(சிவஞானசித்தியார் 1- 89)

விந்து சக்தி பீடரூபமாக விளங்கிச் சுத்த மாயாகாரியமும், அசுத்தமாயாகாரியமும் பிரகிருதிகாரியமுமாகிய மூவகை அந்து வாக்களையும் வியாபித்து நிற்கும். ஞான சக்தி இலிங்க ரூபமாய் நின்று அவ்விந்து சக்தியைக் காரியப்படுத்தும் இயல்பே பீடலிங்க ரூபமாம்.

மேலும் ஆவுடையாரின் கீழ் எண்கோணமாகவும், எண்கோணத்தின் கீழே நாற்கோணமாகவும் பிரதிஷ்டாலிங்கம் அமைந்திருக்கின்றது. இதன் பொருள் நான்கு திசைகளும், எட்டுத் திக்குகளும் மாயிருக்கிற எல்லாம் சக்தியினால் ஆக்கப்படுவன என்பதை உணர்த்தப் பொருட்டேயாகும்.

பிரபஞ்சமனைத்தும் பூ, காய், கனி, கிழங்கு, கோள்கள் என அனைத்துமே சிவலிங்க வடிவமே என்பதை ஞானாவரண விளக்கம் உரைக்கின்றது.

“மச்சரங்கமும், மலரவன் அங்கமும்
விச்சீரால்கமும் இல்லை மண் மீதிலே
அச்செலாம்லிங் காங்க பகாங்கமே
பீச்சர் காவெம் பிரானை தில்லையே”

சிவமும், சக்தியும் இல்லையாயின் சுத்தம், சுத்தா சுத்தம், அசுத்தம் ஆகிய மூவகைப் பிரபஞ்சங்களும் இல்லையாகும். இதனாலேயே உருத்திரகிருதயோபனிதம், வாயு சங்கிதை முதலிய பிரதான நூல்கள் சிவமும், சக்தியும் தம்முட்ப் பிரிப்பின்றிக் கலந்து விளங்கும் சிவலிங்க உண்மையை தெளிவுடுத்துகின்றது.

சிவலிங்க வழிபாட்டின் மேன்மையை மகாபாரதம் தெளிவாக ஓர் நிகழ்வின் மூலம் அறுதியிட்டு உணர்த்துகின்றது. திருவுருவ வழிபாட்டை விட அருவுருவமாகிய சிவலிங்க வழிபாடே சிறந்து நிற்கின்றது என்பதே அது.

குருஷேத்திரப் போர் கௌரவ பாண்டவப் படைகள் ஒருவருக்கொருவர் பொருது நிற்கின்றனர். துரோணரின் மகன் அசுவத்தாமன் அர்ச்சுனனுக்கு நிகரான வில்லாளி. அதுமட்டுமல்ல ஏழு சிரஞ்சீவியரில் ஒருவன். அப்படிப்பட்ட திறமை சாலியான அசுவத்தாமா, நர, நாராயணர்கள் மேல் மிகுந்த சக்தி வாய்ந்த ஆக்னேயாஸ்திரத்தை விடுத்தான். ஊழித் தீயெனப் பொங்கி வந்த அந்த அஸ்திரம் பாண்டவ சேனையை நெருப்பிலிட்ட ஊகா முள்ளைப் போலப் பொசுக்கியது. ஆனால் பார்த்தனுக்கும், பார்த்த சாரதிக்கும் எந்தத் தீங்கையும் செய்ய முடியாது திரும்பியது. அஸ்திரம் திரும்பியதைக் கண்ட அசுவத்தாமன் மனம் உடைந்தான். போரை நிறுத்தி விட்டுப் போர்க்களத்தை விட்டு அகன்றான்.

எதிர்ப்பட்ட வியாசர் அசுவத்தாமன் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கிய காரணத்தைக் கேட்டார். அதற்கு அசுவத்தாமனும் வலிமையும், ஆற்றலும் மிக்க என்னுடைய அக்கினி அஸ்திரத்திற்கு யாராலும் எதிர்நிற்க முடியாது. அப்படியிருக்க கேசவ அர்ஜுனரை வெல்ல முடியாத இரகசியத்தை அறியச் சென்று கொண்டிருக்கின்றேன் என்று கூறினான்.

அசுவத்தாமா! நீ குடாகேசனையும், ஹ்ரிஷீ கேசனையும் போல தீபத்தால் சிறப்புற்றவன் நீ சிவபெருமானை விக்கிரகத்தில்

ஆராதிக்கின்றாய். ஆனால் அர்ஜுனனும் கண்ண பெருமானும் யுகந்தோறும் சிவனை சிவலிங்க வடிவிலே வடிபடுகின்றார்கள். அதனால் அவர்களது தவ வலிமை உனது தவவலிமையிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது. என்ற உண்மைக் காரணத்தை அசுவத்தாமனுக்கு உணர்த்தி நல்வழிப்படுத்தினார்.

மகேஸ்வர வடிவங்கள் அனைத்திற்கும் மேலானது சிவலிங்க வழிபாடே என்பதை சிவாகமங்கள் நமக்கு நன்குணர்த்தி முக்திப் பாதைக்கு வழிகாட்டுகின்றது. நாமும் ஆன்றோர் காட்டிய நல்வழியை பயன்படுத்தி சிறந்த வாழ்வு வாழ்வோம்.

நலமே தழைக!

சப்த சிவலிங்கங்கள்

01. சுயம்பு - தானே தோன்றியது.
02. தைவீகம் - தேவர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது.
03. திவ்யம் - தேவ இருடிகளால் தாபிக்கப்பட்டது.
04. ஆருடம் - மானுட இருடிகளால் தாபிக்கப்பட்டது.
05. மானுடம் - அரசர்களால் தாபிக்கப்பட்டது.
06. ராஷஸம் - இராஷசர்களால் தாபிக்கப்பட்டது.
07. பாணம் - பாணாசுரனால் தாபிக்கப்பட்டது.

மூலகைச் சுயம்புலிங்கங்கள்

1. நிர்மூல சுயம்பு - நீருக்குள் இருப்பது.
2. சமூலம் சுயம்பு - மலையில் இருப்பது.
3. பார்த்திவம் சுயம்பு - மண்ணுக்குள் இருப்பது.

தீவை

சைவப்புலவர் செல்லையா நவந்தகுமார்

தீவை என்ற சொல்லின் பொருள் ஞானத்தைக் கொடுத்துப் பாசத்தை (மலத்தை) கெடுப்பதாகும் (தீ-கொடுத்தல், வை-கெடுத்தல்) இது சமயம், விஷேடம், நிர்வாணம் என மூன்று வகைப்படும்.

சமய தீவை பெற்றவரே சைவசமயி மந்திர பூர்வமாக சங்கற்பித்துச் செய்யப்படும் விவாகம், அந்தியேட்டி, சிரார்த்தம் முதலிய கிரியைகள் செய்வதற்குரிய தகுதியுடையவர் தீவை பெற்றவரே. அதுவென்றி தீவை பெற்றவரே விரதம் முதலியன அனுஷ்டிக்கவும், சைவசமய சாஸ்த்திர தோத்திர நூல்களைக் கற்பதற்கும் திருமுறை ஓதுவதற்கும் புராண படனம் செய்வதற்கும் தகுதியுடையவராவர்.

சிவபுண்ணியம் பொதுச்சிவபுண்ணியம், சிறப்புச்சிவபுண்ணியம் என இருவகைப்படும். தீவையில்காது செய்யப்படும் தொண்டுகள் பொதுச்சிவபுண்ணியத்தைச் சாரும் தீவைபெற்றுச் செய்யும் தொண்டுகள் சிவபுண்ணியமாகச் செய்வதற்கு நன்மை பயக்கும் முகவரி எழுதாது அனுப்பும் கடிதம் உரியவரைச் சென்றடையாதது போல தீவை இல்லாதவர் செய்யும் தொண்டுகளின் பயன் உரியவரைச் சாராது பொதுச் சிவபுண்ணியத்தைச் சாரும்.

திருத்தொண்டர் சரித்திரத்தைச் சொன்ன உப மன்னிய முனிவரைச் சேக்கிழார் “யாதவன் றுவரைக் கிறையாகிய மாதவன் முடிமேலடி வைத்தவன்” என்றார். உப மன்னிய முனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவ தீவை செய்தார். அச்சரித்திரம் வருமாறு

கிருஷ்ணர் புத்திரப்பேறு வேண்டித் தினமும் சிவபூசை செய்து வந்தார். நெடுங்காலம் சிவபூசை செய்தும் இறைஅருள் கிடைக்கவில்லை. ஒருநாள் உபமன்னிய முனிவர் சிவபூசைக்குப் பூக்கள் கிடைக்கவில்லை.

கிருஷ்ணர் பூசித்துவிட்ட

மிதந்து வர அவற்றை எடுத்துப்பித்து முனிவர் பூசை செய்தார். இதை அறிந்த கிருஷ்ணர் முனிவர் முன் வந்து வணங்கி இச்செயல் பற்றி வினவினார். சைவ ஆகமத்தில் விதித்தபடி தீவை பெற்று மந்திர கிரியா பாவனையால் சிவனைப் பூசித்தலே பூசையாகும். தீவை இல்லாது செய்யும் பூசை பூசையும் அல்ல அங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட பத்திர புஷ்பங்கள் நிருமாலியமுமாகா என்றார் முனிவர் கிருஷ்ணர் முனிவரைப் பணிந்து அவரிடம் தீவை பெற்றுச் சிவபூசை செய்து தான் விரும்பிய பயனைப் பெற்றான். இதிலிருந்து தீவை பெறாது செய்யும் பூசை, வழிபாடு பயனற்றது என அறிய முடிகின்றது.

சைவநூலில் கூறப்பட்டதும் பாசமுன்றையும் தவிர்ப்பதும் மேலானதுமாகிய தீவை யைத்தவிர வேறுயாதொரு ஆச்சிரமும் இவ்வுலகத்திலே மனிதருக்கு மேன்மையன்று. ஆதலால் தீவையினால்தான் மோட்சம். ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக்கருமங்களினாலும் மோட்சமில்லை. அத்து வசத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனிதர் கோலின்றி நடக்கத் தொடங்கிய குருடர் போல்வர். தோணியின்றிக் கடலைக் கடக்க விரும்பினவர் போல்வர் என்று வாய்சங்கிதையிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

தீவை பெறுதலைத் “தீசா மந்திர உபதேசம்” என்று குறிப்பிடுவர். மந்திரங்களில் உயர்ந்ததாகிய திருவைந்தெழுத்தைக் குரு மூலமாக உபதேசிக்கப்படுவதே தீவையாகும். இறைவனே குருவாகவந்து உபதேசித்து ஆன்மாவை பாசங்களின்றும் மீட்டுத்தன் திருவடிக்கீழ் இருக்கும் படி அருள்வான்.

மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் இறைவன் தீவை கொடுத்து அருளும் முறையைச் சிவஞான சித்தியார் பாடல் மூலம் அறியலாம்.

உரைதரும்இப் பசுவர்க்கம் உணரின்
முன்றாம்
உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயாகலர்
சகலர்

நிரையின்மல மலம்கன்ம மாயை
நிற்கும் முதல் கிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையில் அருள் பரந்துவிதா சத்திநிபா
தத்தால்
கழிப்பான்மலம் சகலர்க்கும் கன்மம்
ஒப்பில்
தரையில்ஆ சான்முர்த்தி ஆதார மாகித்
தரித்து ஒழிப்பன் மலமசகூர்த்தா சத்தி
நிபா தத்தால்

ஆணவமலம் மட்டும் உடைய விஞ்ஞான கலருக்கு அவர்கள் அறிவே வடிவாகி உள்ளின்று உணர்த்தி மலநீக்கம் செய்வான். ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இரு மலங்களை உடைய பிரளயாகருக்கு இறைவன் நீலகண்டமும் மான்மமுதாங்கிய திருக்கரமும் உடைய மகேஸ்வர வடிவில் வந்து மலநீக்கம் செய்வான். வேறொரு வடிவை ஆதாரமாகக் கொள்ளாது இறைவன் தமது வடிவில் அருள் புரிவதால் இவ்விருவகையினருக்கும் செய்யப்படும் தீட்சை நிராதாரதீட்சை எனப்படும். ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை யுடைய சகலருக்கும் இறைவன் மானிட வடிவில் உள்ள குருவை ஆதாரமாகக் கொண்டு மலநீக்கம் செய்து அருள் புரிவதால் அவர்களுக்குச் செய்யும் தீட்சை சாதாரதீட்சை எனப்படும்.

முதியவர், பாலர், நோயுடையோர், ஆசார ஒழுக்கம் இல்லாத அபக்குவருக்கும் பீஜா கரமின்றிச் செய்யும் உபதேசம் நீர்ப்பீஜ தீட்சை எனப்படும். பக்குவர்களுக்குச் செய்யும் தீட்சை சபீச தீட்சை எனப்படும்.

சமய தீட்சை

முதலாவதாகச் செய்யப்படும் தீட்சை. இது சிவதீட்சை என்றும் கூறப்படும். 7 அல்லது 9 வயதிலே தகுதிவாய்ந்த சிவாச்சாரியார் மூலம் தீட்சை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இது நயனம், பரிசம், மானசம், வாசகம், சாத்திரம், யோகம், ஓளத்திரி என ஏழு வகைப்படும்.

01. நயன தீட்சை - ஆசாரியர் சிவமாக நின்று சீடனைத் தலை தொடங்கி கால் வரையும் அருட்பார்வையால் பார்த்து அவனுடைய மலத்தைக் கெடுத்தல்.

02. பரிச தீட்சை - ஆசாரியர் தமது கையைச் சிவபெருமானுடைய திருக்கரமாகப் பாவித்து சீடனின் தலையில் கை வைத்து அவனுடைய மாய மலத்தைக் கெடுத்தல்.

03. மானச தீட்சை - யோகமார்க்கமாக ஆசாரியார் சீடனுடைய மனத்தில் பிரவேசித்து ஆன்ம போதத்தை நீக்கி சிவபோதத்தை உண்டாக்குதல்.

04. சாத்திர தீட்சை - பதி, பசு, பாச இயல்புகளை விளக்கி பசு பாசத்தினின்றும் நீங்கி பதியையடையும் தன்மையை போதிப்பதாகும்.

05. வாசக தீட்சை - திருவைந்தெழுத்தையும் பதினொரு மந்திரத்தையும் உபதேசித்தல்.

06. யோகதீட்சை - நிராதார சிவயோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவித்தலாகும்.

07. ஓளத்திரி தீட்சை - ஓளத்திரி என்பது ஓமத்தோடு கூடச் செய்யப்படுவது எனப் பொருள்படும். (ஹோத்திரம் - ஓமம்) ஓளத்திரி தீட்சைக்கு உரித்தில்லாதார்க்கு நயனம் முதலிய தீட்சை செய்யப்படும். ஓளத்திரியோடு கூடவும் செய்யப்படும். ஓளத்திரி தீட்சை கிரியாவதி, ஞானவதி என இருவகைப்படும். குண்டமண்டலங்களை புறத்தேயிட்டு ஆகுதி செய்து செய்யப்படுவது கிரியாவதி, ஞானவதி குண்டமண்டலங்களையும் கிரியைகளையும் மானசமாகச் செய்வது.

சமயதீட்சை சரியைக்குரியது. சமய தீட்சை பெறுபவர்களுக்கு குரு உபதேசித்த மந்திரத்தை செவிக்கும் அதிகாரம் உண்டு.

வீசேட தீட்சை

சமய தீட்சை பெற்று ஒழுங்காக நாள் தோறும் அனுட்டானம் செய்து வருவோர்

சிவனைப் பூசிக்க விரும்பிக் குருவை அடைந்து தமது எண்ணத்தை விண்ணப்பிக்க, அவர்கள் பக்குவத்தை அறிந்து சிவ பூசை எழுந்தருள் எப்பண்ணும் அதிகாரத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதே விஷேட தீட்சையாகும். சிவபூசை ஆன்மாத்த பூசை, பரார்த்த பூசை, அதிகார பூசை என மூன்று வகைப்படும். ஆன்மாத்த பூசை - தன் ஆன்மா ஈடேற்றத்திற்காகச் செய்யப்படுவது. இது அவருக்கு மட்டுமன்றி மனைவி, மக்களுக்கும் பயனளிக்கும். பரார்த்தபூசை - பிறர் பொருட்டு செய்யப்படுவது. இது திருக்கோயிலில் நிகழும் பூசையாகும். இதில் அவ்வூர் மக்களும் அக்கோயிலில் வழிபடுவோரும் பயன்பெறுவர். அதிகார பூசை - மடாலயங்களில் ஸ்தாபகர்களால் அத்திரு மடங்களின் நிலைபேற்றின் பொருட்டு எழுந்தருளுவிக்கப்பட்ட முக்திகளை அவ்வாசாரியார்கள் வழிவழியாகச் செய்துவரும் பூசை.

ஆன்மாத்த பூசை - சுத்த பூசை, கேவல பூசை, மிச்சிர பூசை என மூன்று வகைப்படும். சுத்த பூசை சிவலிங்கத்தை மட்டும் பூசிப்பது. கேவல பூசை - சிவலிங்கத்தோடு, உமாதேவி, விநாயகர், முருகன், இடபதேவர் ஆகிய ஐவரையும் பூசிப்பது. மிச்சிர பூசை - சூரியன், விநாயகர், சிவலிங்கம், உமாதேவி, முருகன், இடபதேவர், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய எழுவரையும் பூசிப்பது.

ஆன்மார்த்த லிங்கம் - இட்டலிங்கம் (உடையவர்) ஷணிக லிங்கம் என இருவகைப்படும்.

இட்டலிங்கம் அல்லது உடையவர் - பாணம் அல்லது படிகம், கல் மரகதம், உலோகம் ஆகியவற்றில் ஒன்றாலான சிவலிங்கம். காணிகலிங்கம் - பூசித்த பின் விடப்படுவது. மண், அரிசி, அன்னம், ஆற்று மணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்கம், சந்தணம், கூர்ச்சம், புஸ்பமாலை, சக்கரை, மா ஆகிய பன்னிரு பொருட்களுள் ஒன்றாலான சிவலிங்கம். விசேட தீட்சை கிரியைக்கும் யோகத்திற்கும் உரியது.

விசேட தீட்சை பெறுபவர்களுக்கு மட்டுமே சிவபூசை செய்வதற்கும், சிவயோகப் பயிற்சி செய்வதற்கும் அதிகாரம் உண்டு.

நிர்வாண தீட்சை

பந்த பாசம் அனைத்தையும் நீக்கிச் சிவபெருமான் திருவடியை அடையும் படி செய்யும் தீட்சை நிர்வாண தீட்சையாகும். இது அசத்தியோ நிர்வாணம், சத்தியோ நிர்வாணம் என இருவகைப்படும். அசத்தியோ நிர்வாணம் தேகாந்தத்தில் முக்தியைப் பயப்பது. சத்தியோ நிர்வாணம் அப்பொழுதே முக்தி பயப்பதாகும். தீவிர பக்குவருக்கு அசத்தியோ நிர்வாண தீட்சையும், தீவிர பக்குவருக்கு சத்தியோ நிர்வாண தீட்சையும் செய்துவைக்கப்படும். நிர்வாண தீட்சை ஞானத்திற்குரியது.

தீட்சைபெற்றோர் காலை, மாலை ஆகிய இரு வேளைகளிலும் செய்யும் வழிபாடு அனுட்டானம் எனப்படும். அனுட்டானத்திலே மந்திர சுத்தி செய்த திருநீற்றைக் குழைத்து மந்திரம் சொல்லி பதினாறு இடங்களிலே பூச உடல் தூய்மையும், வலிமையும் அடையும். திருவைந்தெழுத்தை செபம் செய்வதால் மனமும், ஆன்மாவும் தூய்மையடையும். “சீவாயநம என்று சீந்தீருப்போருக்கு அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை” என்பது ஓளவையார் வாக்கு.

பாடசாலைகள், சைவசமய நிறுவனங்கள், மன்றங்கள் ஆண்டுக்கொருமுறையேனும் சமயதீட்சை ஒழுங்கு செய்து நடாத்தினால் சைவ ஆசாரநெறி பரவுதலுடன் சிவஞான அறிவும், சிவஅனுட்டான பொழிவும் பெருகிச் சைவம் எனும் பயிர் தானே தழைத்தோங்கும்.

எல்லோரும் தீட்சை பெற்று திருநீறு உருத்திராக்கம் தரித்து திருவைந்தெழுத்தைச் செபித்து சிவனைப் பூசித்து வழிபட்டு பிறவி பெற்ற பயனைப் பெற வேண்டும்.

“ஆசையநாய் பசம்விடாய் ஆனசீவ்யூசை பண்ணாய் நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீ நினையாய் - சீ சீனமே தவிராய். திருமுறைகள் ஓதாய் மனமே உனக்கென்ன வாய்”

- குருஞானசம்பந்தர் -

ஞானமே முத்தீக்கு வழி சீவபெருமானே மலமகற்றுவான்

சைவசித்தாந்த பண்டிதர், சைவப்புவவர் செ.கந்த. சத்தியதாசன்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழவும் நாம் ஒவ்வொருவரும் எண்ணினால் நல்ல கதியாகிய சிவசக்தியைப் பெறவும், திருக்கமழலத்தில் வீற்றிருக்கும் பெண்களுள் மிகவும் நல்லவளாக எல்லோரிலும் கருணைமிகுந்த உமையம்மை யாரோடு குருவில் உயர்ந்தவராகவும், செயலில் உயர்ந்தவராகவும், ஞான அறிவில் பெரியவராகவும், பெருங்கருணை மிகுந்தவராகவும் உள்ள பெருந்தகையாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைச் சென்று கண்டுகைகள் தொழல் வேண்டும் என்பதை.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்
வைகலாம்”

என்று சம்பந்தக் குழந்தை பாடியுள்ளார்.

ஆலய வழிபாடு என்பது ஆன்மாக்களை லயப்படுத்தி சமய தீட்சை பெற்று ஞான நிலையைப் பெறச் செய்து மேலாகிய திருவருளைப் பெறுவதனால் மலங்களில் இருந்து நீங்கி முக்தி இன்பம் பெறும் நிலையின் முதற்படியாகும் “சென்று நாம் சீறு தெய்வம் சேரோம் மல்லோம்...” எனும் நாவுக்கரசரின் வாக்கிற்கமைய காலப் போக்கில் பெருந்தெய்வமாகிய பெருந்தகையாகிய சிவாலயம் சென்று சரியைத் தொண்டு செய்வதும் சிவனடியார்க்கு தொண்டாற்றுவதும் திருவுருவ வழிபாடு செய்வதும் அதனால் முன்னேறி விசேட தீட்சை பெற்று அகத்தாலும் புறத்தாலும் சிவலிங்கப் பூசை செய்து அருவுருவத்திருமேனியாகிய சதாசிவனை வழிபாடு செய்வதும் அதனால் முன்னேறி அகத்தினாலேயே அந்தர்யாகத்தால் சிவனது உருவமற்ற அருவத்திருமேனியைக் கண்டு தரிசிப்பதும் ஒருவன் ஞானமுதிர்ச்சியைப் பெறுவதற்கேயாகும். ஞானமே ஒவ்வொருவருக்கும் இருவினையொப்பு மலப்ரிபாகம் சக்திநிபாதத்தை ஏற்படுத்தி முக்தியின்பத்தை வழங்கக்கூடியதாகும்.

இவ்வகையிலேயே சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் முக்திக்குரிய வழிபாட்டுச் சாதனங்களில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் படிமுறை வழிபாட்டு நெறி முறைகளை நமக்குக் கூறுகின்றது. இதனையே தாயுமானவர். அரும்பு மலராகி, காயாகி, காய் கனியாகும் நிலைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். அரும்பின்றி மலரேது, காயேது, கனியேது என்கின்றார். “வீரும்பும் சரியை முதல் மெய்ஞானம் நான்கும் அரும்பு, மலர், காய், கனியன்றோ பராபரமே” இக் கருத்தை சிவப்பிரகாசப் பாயிரத்தில் உமாபதி சிவாச்சாரியாரும் தெளிவுபடுத்துகின்றார். தான் எதற்காக இந்நூலை ஆக்கினேன் என்பதையும் அதன் பயனையும் சிவப்பிரகாசம் என்ற நூல் ஆன்மாக்களுக்குள்ளே சிவத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் வழிமுறைகளையும் கூறுகின்றது என்றார்.

நாம் காமியமாக பயன்கருதிச் செய்யப்படும் வழிபாடுகளும், தான தர்மங்களும் அவ்வப்போது இன்பமான பயன்கள் தந்தாலும் அவை நித்தியமற்றதால் பின்னர்தான் துன்பத்தையே ஆன்மாவுக்கு தந்து கொள்கின்றது. நாம் நித்திய இன்பத்தை பெறவேண்டும் எனில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் முதலியவற்றைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டால் அவை உண்மை ஞானத்தை நமக்கு கிடைக்கச் செய்யும். சித்த சத்தியை ஏற்படுத்தும் இதனையே அருளாளர்கள் “சீத்தமழகி யார் பாடாரோ நம் சீவனை” என்றும் “சீத்தமெல்லாம் எனக்கு சீவமயமே” என்றும் எடுத்துக் கூறியதை நோக்கலாம்.

கிரியையென மருவுமவை யாவு ஞானம்
கிடைத்தற்கு நிமித்தமெனக் கிளக்கு
முண்மைச்
சரியை கிரியா யோகத் தன்மை யோர்க்குச்
சாலோக சாமீப சாருபங் கண்
மருவியீடும் உயர்ஞானம் கிரண்டா மாறா

மலம் அகல வகலாத மன்னுபோதத்
திருவருளொன் றொன்றதனைத் தெளிய

ஒதுள்

சீவாகமம் என்று உலகறியச் செப்பு நூலே.

- சிவப்பிரகாசம்

பிரிப்பற்று இரண்டறக்கலத்தல். விளங்கக் கூறின் பசுவாகிய காதலி பதியாகிய காதலனுடன் இணைவது, நெருப்புத் தணலினுள் உள்ள பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்பு போன்றது. ஆற்று நீர் கடல் நீருடன் கலப்பது போன்றதாகும். உமாபதி சிவம் திருவருட்பயனில் தாள் + தலை என்ற இரு சொற்கள் புணருமிடத்து தாடலை என்ற வடிவம் வருவது போல பசு பதியுடன் அத்துவிதமாக கலத்தலே சைவசித்தாந்தம் கூறும் முக்தியாகும்.

இவ்வாறு உயர்ந்த முக்தி பெறுவதற்கு ஞானம் பெறுவது அவசியமானதாகும். ஒருவருக்கு நோய் இன்னதென்று அறிந்த வைத்தியனே அந்நோயை நீக்க முடியும். முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானே ஆன்மாக்களின் சகல இயல்புகளையும் அறியக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவன் சிவன் முற்றறிவு, முடிவிலாற்றல், பேரருள் என்னும் இலக்கணங்களை இயல்பாகக் கொண்டவர். அவரே எம்மிடமுள்ள மலங்களை அகற்றவல்லவர். சிவனடியைச் சேர வேண்டும் எனில் ஞானம் மிகமிக இன்றிய மையாதது. இந்த ஞானம் நான்கு வகைப்படும். ஞானத்தில் சரியையாகிய கேட்டல், ஞானத்தில் கிரியையாகிய சிந்தித்தல், ஞானத்தில் யோகமாகிய தெளிதல், ஞானத்தில் ஞானமாகிய நிஷ்டைகூடல் என்பனவும் ஒவ்வொருவரும் தாம் கேட்ட ஞான நூல்களைச் சிந்தித்தல் பின் தெளிந்து அதன் வழி ஒழுகுதல் வேண்டும். முதல் மூன்றையும் பெற்றுவிட்டு நிஷ்டை கூடி வாழாவிட்டால் பசுமுக்தியே கிடைக்கும். பின்னர் பூமியில் பிறந்து ஞானம் கைவரப்பெற்று சாயுச்சிய முக்தியாகிய பரமுக்தியைப் பெறுவர்.

“கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிஷ்டை கிளத்தல் எனவீரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம் வீட்டையடைந் திருவார் நீட்டை

மேவீனோர்கள்

மேவாகு தப்பினவர் மேலாய பதங் கட்டு
ஈட்டிய புண்ணிய நாடராகி கின்பம்

கினிகு நுகர்ந்கு அரனருளால் கிந்தப்

பார்மேல்

நாட்டிய நற்குலத்தினில் வந்தவதர்க்குக்

குருவான்

ஞானநிஷ்டை யடைந்தடைவர் நாதன்தாளே”

(சி.சி. 8.2.3.)

எனவே ஒவ்வொருவரும் சைவ சாதனை களை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். சிவபெருமானது திருவடிகளைச் சேர்த்தற்குரிய நல்ல நெறிகள் தாசமார்க்கம், சற்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கமாகும். இவற்றையே சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இவை முறையே சாலோக, சாமீப, சாருப, சாயுச்சிய முத்திகளைத் தரும் சிவசாயுச்சியமே முடிவானதும் உயர்ந்ததுமான முக்தியாகும். முதல் மூன்றும் பசு முக்தி என்றும் அபர முக்தி என்றும் அழைக்கப்படும். பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், தேவர்கள் எல்லோரும் பசு முக்தியில் (பதவி) வாழ்பவர்கள். சிவபெருமானின் ஏவல் களைச் செய்பவர்கள் இவர்கள் கூட மீண்டும் மண்ணிலே வந்து பிறந்துதான் பரமுக்தியைப் பெற முடியும். ஆனால் மண்ணில் வாழும் நாம் மகிமை தெரியாமல் வாழ்க்கையை வீணடிக்கின் றோம். பலர் சைவ சமயத்தில் பிறந்தும் மதம் மாறி தம்மைத்தாமே சீரழிக்கின் றார்கள் வேறு சிலர் சைவநெறியைக் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள் இல்லை. சிவ நெறியைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் கூட சரியை நெறிக்கு அப்பால் செல்கின் றார்கள் இல்லை. விசேட தீட்சை பெற்று சிவலிங்கப் பூசை செய்கின்றார்கள் இல்லை. இதனையே மணிவாசகர் “புவனியற் போய்ப்பிறவாமையில் நாள்நாம் போக்குகின்றோம் அவமே கிந்தப் பூம் சிவனும்யக் கொள் கின்றவாறு என நோக்கில்லாமல் வாழ்கின்றோம்” என எம்மைவிழிப்படையச் செய்கின்றார். இதனை பின்வரும் சிவஞானசித்தியார் பாடலும் கூறுகின்றது.

சன்மார்க்கம் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர

மார்க்கந்

தாதமார்க்கம் என்றுஞ் சங்கரனை
யடையும்
நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக
நற்கிரியா சரியை என நவிறுவதும்
செய்வர்
சன்மார்க்க முக்திகள் சாலோக்கிய
சாமீப்பிய
சாரூப்பிய சாயுச்சியம் என்று சதுர்விதமாம்
முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்து முத்தி
முடிவென்பர்
முன்றனுக்கு முத்தி பதம் என்பர்
(சி.சி.8.270)

ஒருவன் ஞானம் கைவரப் பெற்று ஞானி
யாகிவிட்டான் எனில் அவன் என்ன கருமம்
செய்தாலும் ஆகாமியவினை பற்றிக்
கொள்ளாது. அவர்கள் ஞாயிறு எங்கெ
ழுதால் என்ன என்றிருப்பர். யாதொன்றை
யும் விரும்பிச் செய்யமாட்டார்கள் பற்றி
ன்மையே முன்னிற்கும். அவர்கள்
குழந்தைகள் போலும் உன்மத்தர்
போலவும் பற்றினிற்சிச் செயற்படுவதால்
புதிய வினைகள் பற்றாது. “பெறீனும்
அபேதம் பிரமத்துலகிற்கு உறுதியுனிச் செய்க
வீனையும்” எனும் சைவசமய நெறியும்
இக்கருத்தை உணர்த்தும்.

“ஞாலமதில் ஞானநஷ்டை யுடையோருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவ
தொன்றிலைச்
சீலமிலைத் தவமில்லை வீரதமொடாச்
சீரமச்
செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சீத்த
மலமில்லைக்
கோலமிலைப் புலனில்லைக் கரணமில்லைக்
குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமும்
கில்லைப்
பாலருடன் உன்மத்தர் பசாசர் குண மருவிப்
பாடலினோடு ஆடலிவை பயின்றிடினும்
பயில்வார்”
(சி.சி. 8.3.4)

இவ்வகையில் ஞானம் பெற்று மேலான
முக்தியின்பத்தைப் பெறுவதற்கு சிவ
வழிபாடும், சிவபக்தியும் மட்டுமின்றி சிவ
னடியார் வழிபாடும் தொண்டும் இன்றி
அமையாதது. சிவனடியார்பால் அன்பில்லா
தவர்கள் சிவத்தின் மேலும் அன்பிலார்.

தம் மேலும் அன்பில்லாதவர்களாக
வாழ்வார்கள். இவர்கள் உலகில் இருந்தா
லும் அறிவின்மையால் பிணங்கள்
போலவே கிடப்பர். இவர்கள் ஆசையோடு
சிவனடிபேணும் மெய்யன்பர்களோடு கூடி
அவர் பணிகளை மெய்ப்பணிகளாகக்
கொண்டு பணிந்து அவர்களோடு பேசி
தற்பேதம் இன்றி சிவனையும் சிவனடியார்
களையும் கும்பிட்டு வாழ்ந்து கொள்வதே
மேலானதாகும். இதனையே அருண்மொழி
த்தேவரும். பின்வரும் பாடலூடாகக்
காட்டுகின்றார்.

“மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன்
மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார் தமை அமுது செய்
வீத்தல்
கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு
கண்டு ஆர்தல்
உண்மையாம் எனில் உலகர் முன் வருக”
என உரைத்தார்.

சிவஞானபோதம் 12ம் சூத்திரம் கூட
ஞானம் பெற்று ஒருவர் மலங்கள் நீங்கப்
பெற்று சீவன் முத்தராக வாழும் போது
பெருங்காயம் இல்லாவிட்டாலும் பெருங்
காயமிட்டுவைத்த பாத்திரம் அவ்வா
சனையை வீசுவதுபோல அவரிடத்தில் மல
வாசனை வீசும் சார்ந்ததன் வண்ணமாக
வாழும் சதசத்தாகிய உயிர்கள்
மலவாசனையின் பக்கம் சாராது சிவ
சிந்தனையுடன் இருந்து கொள்ள
சிவனடியார் வேடத்தையும், சிவனிடம்
வைத்துள்ள தூய அன்பையும்
கோயிலையும் சிவன் என்றே எண்ணிப்
பணியாற்ற வேண்டுமாம். என்கிறார்.

செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா
அம்மலம் கழிகி(கி) அன்பொடு(உ) மரி(கி)
மாலறநேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயத்தானும் அரன் எனத் தொழுமே.
(சி.போ. 12)

பெரிய புராணத்தில் கூட 63 நாயன்மார்க
ளில் 19 பேர் சிவனடியாரைச் சிவமாகவே
பாவனை செய்து நற்சேவையாற்றி
வாழ்வில் உயர்ந்து, முக்தி இன்பம்
பெற்றுக் கொண்டார்கள். எனவே நாமும்

இந்தப் பூவுலகில் அரிதிலும் அரிதாகிய மானிடப்பிறவியைப் பெற்று வாழும் காலத்தில் சிறிய சிறிய இன்பங்களை விட்டு சைவ ஆசார சீலர்களாக சைவ சமயத் தீட்சை முதலியவற்றைப் பெற்று எந்நேரமும் சிவசின்னங்களைத் தரித்து சைவர் என்ற பெருமையோடும் ஆலயப் பணிகளைச் செவ்வனே ஆற்றி அதிநின்றும் முன்நெறி கிரியை நெறியில் சிவபூசை முதலியவற்றைச் செய்து அந்தரங்கமான

யோகவழிபாட்டில் உயர் நிலை பெற்று ஞானம் கைவரப் பெற முனைதல் வேண்டும். அவ்வேளை சிவபெருமான் எம் கருமம் சிவகருமம் ஆக்கி எம்மை மேன்மை காண வைப்பான். எமது வாழ்வின் இலட்சியத்தை நாம் அடையலாம். மேலும் பலரையும் சிவத்தின் பால் பக்தி கொள்ள வைத்து ஞானம் பெறச் செய்யலாம்.

மெய்கண்டதேவர் குறித்து

சுவாமி விபுலாணந்தரின் ஆழ்ந்த ஆதங்கம்

“சைவசித்தாந்த உண்மைகளை எடுத்துக் கொள்வோம்; தமிழர்களுக்கு அருங்கலம் போன்றிருக்கின்ற மெய்கண்டனின் சித்தாந்த நூலை முறைப்படி ஆராய்ந்து விருத்தி செய்வோமாயின் கொன்வியூஸியஸ், புத்தர், ஸாதுஷ்டிரர் முதலியோர்களுடைய நூல்களைத் துருவித் துருவி ஆராய்கின்ற மேற்றிசையறிஞர்கள் மெய்கண்டானை உவப்புடனேற்று பீடத்திலிருத்திப் பணிந்துநிற்பர்” என்று துணிந்து கூறுவதோடு அமையாது;

“இதுவரையில் மேற்றிசையோர் மெய்கண்டானை மதியாமலிருப்பது ஏனென்றால் மெய்கண்டானுடைய அரிய நூலை முறைப்படி அறியாமையினாலென்போம்” என்று காரணம் கூறி;

“முறைப்படி ஆராய்தல் என்றால் பிழை பொதிந்த ஒரு விருத்தி உரையையோ, தப்புத் தவறான ஒரு ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பையோ எழுதிவிட்டிருப்பதல்ல. சிவஞான சுவாமிகள் செய்தது போல் இலக்கண தருக்க பாண்டித்தியங் காட்டிக் கற்ற நூற் பொருளணைத்தையும் பொழிந்து ஒரு மகாபாடிய மெழுதிவிடுவதுமல்ல. இனித் திராவிடக் கொள்கை நிறுவி உலகிலுள்ள ஏனையோரெல்லாம் எமக்கிணையில்லை யென்று சொல்லும் ஒரு சாரரைப் போல் மெய்கண்டான் முற்றொடர்பில்லாது ஆகாயத்தில் முளைத்த பூ என்று சொல்லி விடுவதுமல்ல” என்று அதனை விளக்கி,

“முன்னிருந்த ஆசிரியருக்கும் சிவஞானபோத ஆசிரியருக்கும் பொதுவியல்பு, மெய்கண்டானுடைய சிறப்பியல்பு பிறநாட்டு ஆசிரியருக்கும். மெய்கண்டானுக்குமுள்ள ஒற்றுமை விகற்பம். மெய்கண்டான் உதித்ததற்கு முன், தமிழ் நாட்டுச் சமய நிலை ஆசிரியரது காலம், முதுநூல், வழிநூல் வரலாறு, பிற்பட்ட ஆராய்ச்சியினால் மெய்கண்டானது நூலில் காணப்படும் வழுக்கள், வழுவமைதி என்றின்னோரன்ன வற்றையெல்லாம் பிறநாலுதவி, பிறமொழி நூலுதவி கொண்டு ஆராயின் அவ்வராய்ச்சி உலகத்திற்குப் பயன்படுவதாகும். உலகு அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்”

என்று வழிமுறைகளையும் முன் வைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தருவருட்பயன் கூறும் தருவருள்

சைவப்புலவர் இ.கோபாலபிள்ளை

சைவ வாழ்வில் திருவருளும், குருவும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. மனித வாழ்வின் இறுதி இலட்சியமான பிறவாத நிலையாகிய மோட்சத்தை அடைவதற்கு இறைவனுடைய திருவருளும், அதே வேளையில் குருவின் அருளும் அவசியமாகின்றன. இதனையே “அவன் அருளாலே அவன் தாழ் வணங்கி” என்ற மணிவாசகரின் கூற்றும், “அவன் அருளை கண்ணாகக் காணின் அல்லால்” அவன் இறைவன், அவன் இவ்வண்ணத்தான் என்றெழுதிக் காட்டாவெண்ணாதே” என்ற கூற்றும் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ் இரண்டின் நுட்பத்தையும், தெளிவையும் உமாபதிசிவாச்சாரியார் ஓதிய திருவருட் பயன் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

திருவருள் என்பது இறைவனது அருள் சக்தியாகும். இச்சக்தியின்றி எந்த ஒரு உயிரினங்களாலும் வாழ முடியாது. இச்சக்தியானது இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து நீக்கமின்றி நிற்கும் என்பதை சிவஞானபோதம் தனது இரண்டாவது சூத்திரத்தில் மிகத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளது. இச்சக்தியே திருவருளாகவும், குருவடிவம் தாங்கியும் வந்து எம்மைத் தடுத்தாட் கொள்ளும் என்பதே சைவ சித்தாந்தத்தின் துணிவாகும். இதனாலேயே, உமாபதி சிவாச்சாரியார் தனது திருவருட் பயனில் திருவருளுக்கு மேலான பொருள் ஒன்றும் இல்லை என்பதை “அருளிற் பெரிய தகிலத்தில் வேண்டும் பொருளில் தலையிலது போல்” எனக் கூறினார்.

இத்தகைய திருவருள்தான் ஆன்மாக்கள் செய்த பிரார்த்தன வினையை அனுபவிக்கவும், பெருக்கவும், அவற்றின் பயனை அனுபவிக்கவும் துணையாகவும் நிற்கின்றது. அதாவது, ஆன்மாக்கள் தாம் செய்த முன்வினைக்கேற்ப இவ்வுலகில் வாழ்வதற்கான தனு, கரணங்களை இறை

வனின் ஐந்தொழில்களால் பெற்று வாழும் போது, அவ் வினையில் இருந்து விடுபடுவதற்கு செயற்பட வேண்டியுள்ளது. அவ்வேளையில் அச் செயற்பாட்டிற்கும், செயலின் மூலம் பலனை அனுபவிப்பதற்கும் திருவருளே காரணமாக அமைகின்றது. இதனையே திருவருட்பயன். “பெருக்க நுகரவினை பேரொளியாய் எங்கும் அருக்கன் என நிற்கும் அருள்”

என்ற பாடல் மூலம் விளக்குகின்றது. இவ்வாறு திருவருளானது ஆன்மாக்கள் வினைகளைப் பெருக்கவும், அவற்றின் பயனை நுகரவும் துணை செய்து எங்கும் பேரொளியாய் நிற்கும் எனக் கூறப்படுகின்றது.

ஆன்மா, உடலெடுக்கும் போதே ஆணவமும் செம்பில் கழிம்பு போல் சேர்ந்து விடுவதால் அறிவித்தால் மட்டும் அறியக்கூடிய தன்மையைப் பெறுவதுடன், தான் இறைவனுடைய திருவருளுடன் சேர்ந்திருப்பவன் என்பதையும் மறந்துவிடுகின்றது. இறைவனின் திருவருளாலேயே நாம் செயற்படுகின்றோம் என்பதை மறந்து விடுகின்றது. இதனால், தன்னுடைய செயல்கள், நிலை அனைத்திற்கும் தானே காரணமெனவும் நினைக்கின்றது. இறைவனில் திருவருளானது எம்மீது பரந்து நின்று எம்மை வழிநடாத்திச் சென்றாலும், அதன் உண்மையை உணர்வதில்லை. இது எவ்வாறு இருக்கின்றது என்றால், பாற்கடலில் வாழும் மீன்களானது பாலின் தன்மையை உணராது, அக்கடலில் வாழும் சிறிய மீன்களைத் தேடித் திரிவதைப் போல் உள்ளது என்பதையே திருவருட்பயன்

“பாலாழி மீனாமும் பான்மைத் தருயிர்கள் மாலாழி ஆழும் மறுத்து”

என்ற பாடல் மூலம் விளக்குகின்றது.

மேலும், எமது ஐம் பொறிகள் கூட தாம் ஆன்மாவின் மூலமே செயற்படுகின்றோம் என்பதையும் உணராமல் இருப்பது போலவும், எமக்கு பூமியே ஆதாரம் என்பதை நாம் உணராமல் வாழ்வதும் போலவே, மலங்களினால் உருவாகின்ற அறியாமை காரணமாக நாம் திருவருளின் தன்மையை உணராமல் வாழ்கின்றோம். எனவே, ஞான நூற் பொருளை திருவருளின் இயல்பை மனவடக்கத்தோடு இருந்து குருவிடம் கேட்டறிந்து, சிந்தித்து தெளிந்து திருவருள் துணையாக இருப்பதை உணர்ந்து அதன் வழி செல்ல வேண்டும். அவ்வாறின்றி நாம் உலக இன்பங்களையே அனுபவிக்க விரும்புவது திருவருட்பயன் கூறுவது போல்,

பரப்பமைந்து கேண்மின் இது பாற்கலன்
மேற் பூகை
கரப்பருந்த நாடுங்கடன்

என்பது போல் அமையும் எனவே திருவருளின் சிறப்பை அறிந்து, அதன் வழி நின்று, எமது சைவ வாழ்வை மேம்படுத்திக் கொள்வோம்.

மேலும், குரு என்றால் அறியாமையை நீக்குபவர் என்பதே பொருளாகும். அறிவும், ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற குருவை அடைவதே இறைவனின் திருவருள் தான். மாணவன் ஒருவன் தனது சூழ்நிலைக்கும், இயற்கை அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப, பல குறை நிறைகளைப் பெற்றிருப்பான். இதனால், குறித்த மாணவனின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, அவனைச் சிந்திக்க வைத்து, கல்வி அறிவூட்டி, அவனது குறைகளையும் நீக்கி அவனிடத்து சிறந்த ஆற்றல்களையும் வளர்ப்பதற்கு சிறந்த குரு அவசியமாகின்றது. இந்த நிலையில் அம்மாணவனுக்கு மிகவும் சிறந்த ஒரு குரு அமைவது கூட இறைவனின் திருவருளால்தான் என்பதே சித்தாந்தத்தின் கருத்தாகும். இதனையே திருபருட்பயனில் “அறியாமை உள் நின்றளித்ததே காணும் குறியாகி நீக்காத கோ”

ஆன்மாவினுடைய நோய் போன்ற ஆணவம், மாயை ஆகிய மலங்களால் உண்டாகும் அறியாமையை நீக்குவதற்கும் சிறந்த குரு அவசியமாகின்றது. மும்மலங்களினாலும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் சகல மல பரிபாகம் அடைவதற்குரிய சிவ புண்ணியச் செயல்களில் இறங்கி நிஷ்காமிய வினைகளையே செய்வதும் அவ்வேளையில் இறைவனின் திருவருளே குறித்த ஆன்மாக்களை குருவடிவம் தாங்கி வந்து தடுத்தாற் கொள்கிறது. அதாவது, வனவேடன் ஒருவன் தான் நன்றாகப் பழக்கிய வனவிலங்குகளைக் கொண்டு மேலும் பல புதிய வன விலங்குகளைப் பிடிப்பது போலவே, திருவருளானது குருவடிவம் தாங்கிவந்து பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களை தடுத்தாற் கொள்கின்றது. இதையே திருவருட்பயன் “பார்வை என மக்களை முன்பற்றி
பிடித்தற்காம்
போர்வை எனக் காணார் புவி”

என்ற பாடல் மூலம் விளக்குகின்றது. இறைவன் மீது அசையாத நம்பிக்கையும் பக்தியும் கொண்ட மாணிக்கவாசகரையும் இறைவனின் திருவருளே குருந்தை மரத்தடியில் குருவடிவம் தாங்கியிருந்து அவரைத் தடுத்தாற்கொண்டது. இறைவனே தோழனாக நினைத்து அவர் மீது பக்தி கொண்டு சக மார்க்க நெறியைப் பின்பற்றி வந்த அந்தணரையும், அவரது திருமணத்தின் போது இறைவனின் திருவருளே கிழப் பிராமண வடிவம் தாங்கிவந்து தடுத்தாற் கொண்டது. இதனால் இறைவனின் திருவருளே குருவடிவம் தாங்கிவந்து பக்தர்களை தடுத்தாற் கொள்கின்றது. என்பதையும் சித்தாந்த சாஸ்த்திரங்களின் ஊடாக அறிய முடிவதுடன் குருவின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர முடிகின்றது. குருவின் சிறப்பை திருக்களிற்றுப்படியார் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

ஆகமங்கள் எங்கே அறு சமயம் தாவினங்கே
யோகங்கள் எங்கே உணர்வொங்கே- பாகத்து
அருள்வடிவம்தானுமாய் ஆண்டிலனேஸ் அந்தக்
பெருவடிவை யார்வார் பேசு

என்ற பாடல் விளக்கி நிற்கின்றது. இத்துடன் குருவானவர் பசு, பாச அறிவு நிலைகளைக்

கடந்து பதிஞானம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களிடம் இறையொளியே பிரகாசிக்கும் அவர்களுடைய மனம், புத்தி, அந்தக்கரணங்கள் யாவும் சிவகரணங்களாகவே செயற்படும். இந்த வரிசையில் நின்றவர்களாக சித்தர்களையும் நாயன்மார்களையும் குறிப்பிடவும் முடிகின்றது. இருப்பினும் மனிதர்களாகிய எம்மிடையே உள்ள அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஆன்மீக அறிவை வளர்க்க உதவும் தீட்சை தருவோரையும் உண்மையான குருவாகவே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நிலையில்லாத உலக இன்பங்களில் நாட்டம் உடையவரும், ஆணவ இருளால் மறைக்கப்பட்ட அறிவுடையவரும், ஞானமாகிய ஒளியைப் பெறுபவர்களும் ஞானமான திருவருளையும், அவ்வருளின் உருவமான குரு வடிவத்தையும் சிறுதும் அறியமாட்டார்கள். இதையும் திருவருட்பயன்.

பொய் இருண்ட சிந்தைப் பொறி இயலார் போதமாம்
மெய்யிரண்டும் காணான் மிக

எனக் கூறுகின்றது. இதனாலேயே சைவசித்தாந்தம் குரு, லிங்க, சங்கம வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. எமது மூதாதையர்களும் நாம் போற்ற வேண்டியவர் வரிசையில் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற நிலையில் தெய்வத்திற்கும் முன்னிலையில் குருவை முதன்மைப்படுத்தியுள்ளனர். சிவஞான போதம் “இறைவன் குரு லிங்க சங்கமங்களில் தயிரில் நெய் போல் பிரகாசமாயும், ஏனைய இடங்களில் பாலில் நெய்போல் அப்பிரகாசமாயும் நிற்பன்” எனக் கூறி குருவின் சிறப்பைச் சுட்டிநிற்கின்றது. எனவே, சைவமக்கள் இச்சித்தாந்தம் கூறுகின்ற திருவருளையும், குருவையும் உணர்ந்து தம்வாழ்வை ஒளிமயமாக்கிக் கொள்வோமாக.

பயன்படு நூல்கள்.

1. திருமந்திரம்
2. சைவசித்தாந்தம் - டாக்டர்.எம்.முத்துராமன்
3. திருவருட் பயன்
4. நாயன்மார் வரலாறு
5. சிவஞானபோதம்

நவ பாஷாணம்

நீருக்கோயிலின் மூலவறையில் அருள் பாலிக்கும் மூர்த்தியின் கீழ் இருக்கும் மருந்துக் கூட்டை நவபாஷாணம் என்று அழைப்பர். நவபாஷாணத்தில் ஒன்பது வகையான நோய்தீர்க்கும் அருமருந்துச் சரக்குகள் காணப்படுகின்றன அவை

1. ரசகர்ப்பூரம்	2. சவ்வீரம்	3. இரசம்	4. கந்தகம்
5. சாதலிங்கம்	6. மீருதரீசங்க	7. அர்தாரம்	8. மனோசீலை
8. வெள்ளைப் பாஷாணம்

பழனிமலையிலுள்ள மூலக்கீரகம் போகநாதர் என்னும் சீத்தரால் நவபாஷாணங்கள் எனப்படும் ஒன்பதுவகை மருந்துச் சரக்குகளால் உருவாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

நவபாஷாணங்களுக்கும் நவக்கீரகங்களுக்கும் இடையில் தொடர்பிருக்கின்றது. எனவே நவபாஷாணச் சீலையாக எழுந்தருளியிருக்கும் பழனி முருகனை வழிபடுவோருக்கு நவக்கீரகங்களால் எவ்வீத கேடும் ஏற்படமாட்டாது.

உண்மைநெறி விளக்கம் உணரவைக்கும் தசகாரியம்

இளஞ்சைவப்புலவர் செல்வி.மனோரா ஐயாத்துரை

முன்னுரை

முத்தி என்பது மனிதப் பிறவி எடுத்த உயிர்களின் சிறப்புரிமையாகும். உலகின் நிலையாமையைக் கண்டு அதனை விடுத்து நிலையான மெய்பொருளைக் காண விளைந்து, சாதனை செய்ய முயற்சித்து அவ்வாற்தம் சாதனையைத் தொடரும் போது அந்த உயிரின் அறிவில் நிகழும் செயற்பாடுகளை தசகாரியம் என்று கூறுவர். சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைத் தசகாரியம் விளக்குகின்றது. இந்த ஞானச் செய்தியினை உமாபதி சிவாசாரியார் உண்மை நெறி விளக்கத்தில் ஆறுபாடல்களில் நெறிப்படுத்தித் தந்துள்ளார்.

சித்தாந்த அட்டகத்தில் ஏழாவதாகவும், மெய்கண்ட சாத்திரத்தில் பதின்மூன்றாவதாகவும் திகழும் உண்மைநெறி விளக்கம் சகலநிலையில் உள்ள உயிர் சிவனின் திருவடியைத் தலைக்கூட்டும் நெறியே உண்மை நெறியாகும் என்று கூறுகின்றது. அவைகள் தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம் தத்துவசுத்தி, ஆன்ம ரூபம், ஆன்ம தரிசனம், ஆன்ம சுத்தி, சிவரூபம் சிவ தரிசனம் சிவயோகம், சிவபோகம் என்பனவாகும். இவைகள் ஆரம்ப நிலையில் உள்ள சாதகர்கள் தெளிவாக அறிய வேண்டிய நெறிகளாகும்.

01. தத்துவ ரூபம் :

மாயேயங்களான தனு கரண புவன போகங்களை ஞானாசிரியன் உபதேசம் கேட்டு பொதுவகையால் காணுதல் தத்துவ ரூபமாகும்.

02. தத்துவ தரிசனம் :

கேட்ட உபதேசத்தை அறிவின் கண் நிறுத்தி சிந்தித்து மாயேயங்கள் சடம் - அறிவற்றவை என்று அறிதல் தத்துவ தரிசனமாகும்.

03. தத்துவ சுத்தி

இதுவரை காலமும் மாயேயங்களால் ஆன உடம்பை நான் என்று இருந்தேன். இவை நான் அல்லேன் என்று அறிந்து அறிவின் கணிநுந்து நீக்கி அவற்றில் தோயாது இருத்தல் தத்துவசுத்தியாகும்.

04. ஆன்மரூபம்

இத்தனுகணங்களுக்கு வேறாக ஆன்மா உண்டு என்று பொதுவகையால் உணர்த்தல் ஆத்ம நுட்பமாகும்.

05. ஆத்ம தரிசனம்

இவ்வான்மா சித்துப்பொருள் இது சடமாகிய தனு கரணாதிகளைச் செலுத்தி அறிவது. ஆன்மா கர்த்தா, இந்த ஆன்மாவிற்கு மேல் அறியும் பொருள் இல்லையென்று நினைத்தல் ஆத்ம தரிசனமாகும்.

06. ஆன்ம சுத்தி

இங்ஙனம் தானே கர்த்தா என்று நின்ற ஆன்மா இச்சாஞான கிரியைகளின் குறையை உணர்ந்து திருவருளில் ஒருங்கி அதன் வழியே நின்றல் ஆன்ம சுத்தியாகும்

07. சிவரூபம்

தன்னை சித்து என அறிந்து தனக்கு மேல் ஒரு சித்துப் பொருள் இல்லை என்றும் திருவருளால் உணர்த்த வந்த குருவைத் தம்மில் ஒருவராக எண்ணிக்கொண்டிருந்த ஆன்மா தனக்கு மேல் ஒரு சித்துப் பொருள் உண்டென ஐயுற்று நினைத்தல் சிவ ரூபமாகும்.

08. சிவ தரிசனம்

இவ்வாறான பொதுவகையால் ஐயுற்று அறிந்த ஆன்மா தனக்கு மேல் சித்துப் பொருள் உண்டு என தெளிந்து அறிந்தாலும் உணர்த்த வந்த திருவருள் தனக்குக் கருவியே என்று எண்ணுதல் சிவ தரிசனமாகும்.

09. சிவ யோகம்

அங்ஙனம் முனைத்து நின்ற ஆன்மாவிற்கு திருவருள் நீயே கர்த்தாவாக இருந்தால் இதுவரை மலத்தில் கிடந்திருக்க மாட்டாயே கிடந்திருந்தாலும் நீயே அதிலிருந்து மீட்டிடுப்பாயே திருவருள் அல்லவா உன்னை அதிலிருந்து மீட்டது. இங்ஙனம் இருக்க எவ்வாறு கர்த்தாவாக இருப்பாய் என உணர்த்த, உணர்ந்து அத்திருவருளில் அடங்குவது சிவ யோகமாகும்.

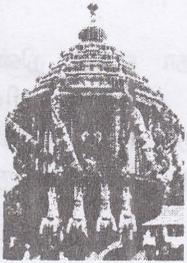
10. சிவபோகம்

இங்ஙனம் திருவருள் ஆன்மாவை சிவத்தில் சேர்க்க, அவ்வான்மா திருவருளின் அனுபவத்தில் நின்றுவிடாமல் அது காட்டிய சிவத்தில் அழுந்தி நின்றல் சிவபோகம் ஆகும்.

தத்துவரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, பாச ஞானத்தில் நிகழ்வன. ஆன்ம ரூபம், ஆன்ம தரிசனம், ஆன்ம சுத்தி

ஆகியன ஆன்மாவை அறிதலும், விடுதலும் திருவருளைச் சார்தலுமாகும் குருவின் உபதேசத்தால் அன்றி இவை நிகழமாட்டா. “எம்மை உடையாய் எம்மை ஆளுடையாய் என்னை ஏதும் அறிந்திலேன் எம்பெருமான்” என்று அப்பர் சுவாமிகள் தமது சிவபோக அனுபவத்தை கூறுதலில் இருந்து அறியலாம்.

கரும்பில் உள்ள மொழிகள் மொழிக்கு மொழி சுவையைக் கூட்டிக் கொண்டே போவது போல இப்பத்துக் காரியங்களும் படிப்படியாக ஆன்மாவின் அறிவின் கண் விளங்க சிவஞான விளைவும் கூடிக் கொண்டே செல்லும். முப்பத்தாறு தத்துவங்களான மாயாயந்திர தனுவினுள் அழுத்திக் கிடந்த ஆன்மா அவற்றை விட்டு நீங்கி சிவப் பரம்பொருளின் கண் உள்ள தூய அதன் எண் குணங்களும் தன்பால் மேம்பட்டு நிற்க சிவமாம் தன்மை பெற்று முக்தி நிலை அடையும்.

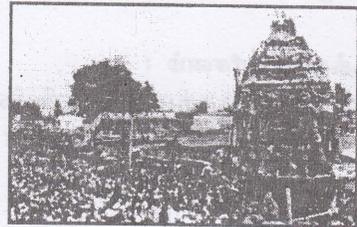
தேர்த்(இரதம்) தத்துவம்

கொடிகள் - புண்ணிய நதிகள், குளங்கள் ஆகியன
கலன்கள் - கர்மேந்திரிய, ஞானேந்திரியங்கள்
முளைகள் - அறுபத்துநாலு கலைகள்
மணிகள் - வேத, உபாகம், தர்ம நூல்கள்

விதானம் - நட்சத்திரங்கள்
சட்டங்கள் - யாகங்கள்
அச்சு - மந்திர கலை
வில்நாண் - வாசுகி
அம்பு - வீஷ்ணு
அம்பின் கூர் - அக்கினி தேவன்

மேல்விரி - மோட்சலோகம்
திரைச்சீலை - ஏழு சமுத்திரங்கள்
வில் - மகாமேரு
வில்லிற் கட்டிய மணி - சரஸ்வதி
அம்பு இறகு - வாயுதேவன்

இத்தேரில் கங்கை முதலிய தேவ மாதர்கள் பாட, ஊர்வசி முதலிய நடன மாதர்கள் நடக்க, சிவபெருமான் எழுந்தருளி, தேவர்கள் வேண்டுகோட்படி கிரிபுரத்து அசுரர்களையும், அவர்கள் நகரங்களையும் புன்சிரிப்பால் அழித்து, அம் மூன்று அசுரர்களையும் ஆட்கொண்டு தேவர்களைக் காத்தது.

சைவநெறியும் திருக்கோயில்களும்

பேராசிரியர் மா.செல்வராஜா

அறிமுகம்

சைவநெறி சிவத்தை முழுமுதலாகக் கொண்ட நெறியாகும். சைவர்கள் சிவனையே முழுமுதலாகக் கொண்டு சிவ சின்னங்களை அணிந்து கொள்வதுடன் திருவைந்தெழுத்தை தினமும் ஓதுபவர்களாகவும், அதேநேரம் என்றும் இறை பணியாற்றுவவர்களாகவும் திகழ்பவர்கள். மனிதனின் உண்மையான உயர்வானது அவனது உள்ளத்தில் உறையும் உயர்ந்த கருத்துக்களும், அக் கருத்துக்களை செயற்படுத்துவதில் அவன் கொண்டுள்ள ஊக்கத்திலுமே தங்கியுள்ளது. இதனாலேயே உயர்ந்த எண்ணங்களை உள்ளத்திற் கொண்டு மனிதன் செயற்படவேண்டும் எனச் சைவநெறி கூறுகின்றது. உள்ளத்தனையது உயர்வு என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

சைவநெறி பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனா கூலங்களைத் தரும் தத்துவப் பரப்புகளுள் ஒன்றே சைவசித்தாந்தமாகும். முப்பொருள் (பதி, பசு, பாசம்)பற்றிய உண்மைகளைக் தத்துவார்த்த ரீதியாக புலப்படுத்துவதே சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். சைவசித்தாந்த கொள்கையின் நிமித்தம் முடிவான உள்பொருளாகிய பதி உண்டாக்கப் படாதவன், எல்லா ஆற்றலும் நிறைந்தவன், தூய்மையானவன், என்றும் தளைகளில் சிக்காதவன். இத்தகைய பதி அவனது சக்தியின் துணைக் கொண்டும் மாயையினை முதற்காரணமாகக் கொண்டும் தான் நிமித்தக் காரணமாகவும் செயற்பட்டு ஆன்மாக்களின் பொருட்டு பிரபஞ்சத்தினைத் தோற்றுவிக்கின்றார்.

சைவசித்தாந்தம் ஆன்மாக்களைப் பசு எனும் சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றது. ஆன்மாக்கள் எண்ணிறைந்தவை, எங்கும் நிறைந்தவை, எல்லாம் அறிந்தவை. இவையே ஆன்மாக்களின் இயல்பான தன்மை எனச் சைவ சித்தாந்தம் கூறும்.

ஆயினும் அவ்வான்மாக்கள் தம்மை முடிவற்றவை, குறைவுபட்டவை, குறையறிவுடையவை என்று எண்ணுகின்றன. இதற்குக் காரணம் அவற்றைப் பீடித்திருக்கும் மும்மலங்கள் அல்லது அழுக்குகளாகும். ஆணவம், கன்மம், மாயை என இம்மலங்களைச் சைவசித்தாந்தம் கூறும்.

சைவசித்தாந்தம் ஆன்மாக்களை மூவகையினவாகக் காட்டுகின்றது. அவை சகலர், பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர் என்பவையாகும். மூன்று மலங்களாலும் பீடிக்கப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்கள் சகலர் என்ற பிரிவையும், மாயையினின்றும் விடுதலை பெற்ற ஆன்மாக்கள் பிரளயாகலர் என்ற பிரிவையும், ஆணவத்தை உடைய ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானகலர் என்ற பிரிவையும் கொள்ளும். சைவசித்தாந்தம் ஆன்மாவுிற்குத் தனி நிலை உண்டெனக் கொள்ளுகின்றது. ஆன்மா இறைவனது தன்மையைத் தனது தன்மையாகக் கருதுகின்றதே ஒழிய தன்னை இறைவனாக நினைப்பதில்லை என்பது சைவசித்தாந்தக் கொள்கை. இந்த வகையில் சைவநெறியும் திருக்கோயில்களும் எனும் தலைப்பில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

திருக்கோயில்களும் நாற்பாதங்களும்

ஆன்மாவின் விடுதலை நான்கு நிலைகளாக இடம் பெறுவதைச் சைவ சமயிகள் கருதுவர். இதனை நாற்பாதங்கள் என சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும். அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவாகும். 'சரியை' என்பது புறச் செயல்களான ஆலயங்களைக் கழுவுதல், இறைவனுக்கு மலர் தொடுத்தல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்வழி முறை தாசமார்க்கம் எனப்படும். அடிமைவழி எனவும் இது அழைக்கப்படும். இதன் இலட்சியம் சாலோகமாகும். அதாவது இறை உலகில் இருத்தல் என்பது இதன் பொருள்.

இறைவனுக்குரிய பணிகளில் ஈடுபடும் நிலையைக் 'கிரியை' குறிப்பிடுகின்றது. இது சற்புத்திரமார்க்கம் அல்லது நன்மகன் வழி என அழைக்கப்படும். இந்த வழியின் குறிக்கோள் சாமீபம். அதாவது இறைவன் அருகில் அணுகுதல்.

“யோகம்” என்பது மூன்றாவது வழியாகும். இதன் பொருள் ஒன்று சேர்தல் என்பதாகும். இது இறைத் தியானத்தையும் இறைவனை அகத்தில் வழிபடுதலையும் குறிக்கும். இம்முறையில் பக்தன் நண்பர்களுக்கிடையில் உள்ள நெருக்கத்தை இறைவனுடன் அடைகின்றான். இவ்வழி சகமார்க்கம் அல்லது தோழமைவழி என அழைக்கப்படுகின்றது. இதன் குறிக்கோள் சாரூபம். அதாவது இறைவடிவம் பெறல்.

மேற்குறித்த மூன்று வழிகளும் ஆன்மா முழுமை பெறுவதற்கான ஆரம்ப நிலைகளைக் குறிக்கும் எனச் சைவசித்தாந்தம் கூறுகின்றது. முழுமை பெறுவதற்கான நேர்வழி ஞானம் என்பதாகும். இவ்வழிக்குச் சன்மார்க்கம் என்ற பெயரும் உண்டு. சத்துப் பொருளான இறைவனை நேராகச் சென்றடைவதற்கு ஆன்மாவைக் கொண்டு செல்வதால் இது ஞானம் என்ற பெயரைப் பெறுகின்றது. இதன் இலட்சியம் ஆன்மா இறைவனுடன் ஒன்றுதல். இதனை சைவசித்தாந்தம் அத்துவிதம் என்று கூறும். ஆனால் இதன் பொருள் வேற்றுமை இன்மை அல்ல. அதாவது இறைவனிடமிருந்து பிரிக்கப்படாதிருத்தல் என்பதாகும். வீடுபேற்றை அடைந்த நிலையில் ஆன்மா ஒரு தனிப் பொருள் என்ற நிலையில் இறைவனிலிருந்து வேறுபட்டே நிற்கின்றது. அதாவது சிவத்தன்மையைப் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றது என்பது இதன் பொருளாகின்றது. ஆன்மாவானது தன் முடிவற்ற தன்மையை எங்கும் நிறைந்த தன்மையை திரும்பப் பெறுமளவில் இறைவனைப் போலாகிவிடுகின்றது.

இவ்வகையில் முப்பொருள் பற்றி விளக்கிக் கூறும் சைவ நெறிக் கொள்கையான சைவசித்தாந்த கோட்பாடு ஆன்மா விடுதலையடைவதற்கு முன்வைத்துள்ள நாற்பாதக் கொள்கைகள் நிறைவேறும் இடமாக திகழ்வது திருக்கோயில்களேயாகும்.

இறைவன் - சொரூப நிலை (வியாபகத் தன்மை)

இறைவன் எங்கும் நிறைந்தவரும் எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் கலந்திருப்பவருமாகின்ற தன்மையை,

“வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய் கோனாகி யான் உனதென்றவரவரைக் கூத்தாட்டு வானாகி நின்றானை என் சொல்லி வாழ்த்துவேனே”

என மணிவாசகர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அப்பரடிகள் இறைவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது

“.....

இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன்றைவன் என் ரெழுதிக் காட்டொணாதே” என்பார்.

இவற்றிலிருந்து இறைவனின் வியாபகத் தன்மையை அறியலாம்.

இறைவன் - தடத்த நிலை - திருக்கோயில் மரபு

சொரூபமாக விளங்கும் இறைவன் ஆன்மா ஈடேற்றத்திற்காக தடத்தல் நிலைக்குட்பட்டு பல்வேறு வடிவினைப் பெறுகின்றான். இப்படிப்பட்ட இறைவனுக்கு கோயில் அமைத்து வழிபடும் மரபு சைவ நெறியில் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே இருந்து வருகின்றது. மானிடவர்க்கம் இறைவனைக் காணவும், அவனுடன் கலந்துரையாடவும், இறைநலன்களைப் பெறவும் துணையாகத் திருக்கோயில்கள் விளங்குகின்றன. ‘பெருக்காது சடைக்கணிந்த.....’ எனவரும் தேவாரத்தில் அப்பர்சுவாமிகள் கி.பி. ஆறாம், ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் சிறப்புப் பெற்றிருந்த பல்வகைக் கோயில்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகின்றார். அவை பெருங்கோயில், மாடக்கோயில், கரக்கோயில், ஞாழற கோயில், கொகுடிக்கோயில், இளங்கோயில், மணிக்கோயில், ஆலக்கோயில் என்பனவாகும். வழிபாட்டைக் குறிக்க

கோளாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள் பல்லவர் காலத்தில் ஒரு தனிச் சிறப்பைப் பெற்றன. இவர்கள் காலத்தில் கோயில்கள் கலைக் கூடங்களாக விளங்கின.

திருக்கோயில்களும் இன்றைய தேவையும்

திருக்கோயில்கள் சமூக ஒற்றுமை, சிறப்பான வாழ்க்கை என்பவற்றுக்கு உதவியாக அமைந்தன. சைவமக்கள் இறைவனைச் சமுதாய அங்கமாகவும் கண்டனர்.

“அப்பன் நீ அம்மை நீ ஐயனும் நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒருரும் நீ தும்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்றுவாய் நீ துணையாய் என்நெஞ்சம் துறப்பீப்பாய் நீ கீப்பொன் நீ கீம்மணி நீ கீம்முத்தும் நீ கிறைவன் நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே”

என்ற பாடலால் உற்ற அன்புடைய உறவாகவும், சுற்றமாகவும், இறைவனைப் போற்றும் பண்பு சைவ நெறியில் காணப்படுவதை நோக்கலாம். எனவே சைவ சமய நோக்கில் திருக்கோயில்கள் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்கள் மட்டுமன்றி அவை சமுதாய மையங்களாகவும் சமுதாயத்தை இயக்கும் இடங்களாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம். இதனால் திருக்கோயில்களிடத்து மக்கள் அளவற்ற நம்பிக்கை கொண்டனர் கொடைகள் வழங்கினர். திருக்கோயில்கள் சமுதாய இயக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்ற வாக்கியம் தோன்றிற்று.

ஆலயங்கள் கல்வி வழங்கும் இடங்களாகத் திகழ்ந்தன என்பது வரலாறு தரும் உண்மையாகும். மனிதன் வளர்ச்சியடையக் கல்வி தேவை. கல்வியில் வளர்ச்சி பெறும் சமுதாயமே மேன்மையுறும். இத்தகைய கல்வியைத் திருக்கோயில்கள் வழங்கின.

ஆலயங்கள் கலைகளை வளர்க்கும் கலைக் கூடங்களாகத் திகழ்ந்தன. ஆன்மாவிற்குத் களிப்பும், மகிழ்ச்சியும் தேவை, அழகுணர்வு தேவை. இதனால் திருக்கோயில்கள் சிறப்பக்கலையின் உறைவிடமாக விளங்கின. ஆடற்கலையும், பாடற்கலையும் ஆலயங்களில் வளர்க்கப்பட்டன. திருக்கோயில் வளாகத்தில் சிறந்த மருத்துவச் சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டு மக்களுக்குச் சேவைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

எனவே இன்று திருக்கோயில்களில் நாம் செய்ய வேண்டுவன எவை எனச் சிந்தித்தலும், செயற்படுத்தலும் அவசியமானவை. வீண்செலவுகளைத் தவிர்த்துப் பயனுள்ள சமூக நலச் சேவைகளை மேற்கொள்ளல் இன்றைய தேவைகளாக உள்ளன. ஆத்மீகக் கல்வியை வழங்கும் ஒழுங்குகளை ஆலயங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். சமயப் பெரியார்களைக் கொண்டு ஆத்மீகக் கல்வியை வழங்கும் பொருட்டு சொற்பொழிவுகள், கலந்துரையாடல்களை ஆலயங்கள் மூலமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். சைவ நெறி போற்றி வளர்த்த கோயிற் திருப்பணிகள் இன்றைய சமூகத்திற்கும் சென்றடைய வேண்டிய தேவைப்பாடு உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. கலைவாணி இராமநாதன், 2011, *கிந்திய மெய்யியற் சிந்தனையில் வேதாந்தம்- சித்தாந்தம் கூறும் கடவுள் கொள்கை- ஓர் ஒப்பியல் ஆய்வு*, குமரன் புத்தக இல்லம்.
2. தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், 1996, *ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்கள்*, வானதி பதிப்பகம்.
3. பேராசிரியர். மாகாதேவன்.ரி.எம்.பி., 2006, *கிந்து சமயத் தத்துவம்*, குமரன் புத்தக இல்லம்.
4. மயில்வாகனம்.இரா., *சைவ சித்தாந்த கைநூல்*, யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவட்) லிமிடெட், கொழும்பு.
5. டாக்டர். ராதாதியாகராஜன், 1986, *சிவநெறியும் சிவத்தொண்டரும்*, வானதி பதிப்பகம்.

தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா

சைவப்புலவர் திருமதி.லோபா ஜெயரஞ்சித்

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது” என்பது ஓளவையாரின் அருள் வாக்காகும். அப்படிப்பட்ட மனித வாழ்வை அடைந்த நாம் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்ததற்கு இந்துமதம் பல ஆன்மீக அறக் கோட்பாடுகளை வகுத்துத் தந்துள்ளது. அக்கோட்பாட்டில் ஒரு கூறாக விளங்குவது “கணியன்” பூங்குன்றனார் கணித்துக் கூறிய “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” என்ற அமுத வாக்காகும்.

இந்துசமயத்தவர்க்கு மட்டுமல்லாது பொதுவாக எல்லோர்க்குமே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அறப்போதனையாக இக் கூற்று அமைந்தாலும் தத்துவ நோக்கில் இந்துமதத்தில் இக்கருத்து முக்கியமான ஓரிடத்தைப் பெறுகின்றதே என்றே கூறலாம். ஏனெனில் இந்துதத்துவம் போதிக்கின்ற கன்மக் கோட்பாட்டிற்கும் இக்கூற்றுக்கும் நெருக்கமான தொடர்பிருப்பதனை நாம் காண முடியும்.

வீட்டிற்கு வீடு வாசற்படி என்பதன்படி இன்று பிரச்சினையென்பது அனைவருக்கும் பொதுவாகவே உள்ளது. பிரச்சினை இல்லாத மனிதர்களே உலகில் இருக்க முடியாது. எனினும் தனிமனிதர் ஒருவரின் பெரும்பாலான பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம் அவரேதான் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. அதனால் அன்றோ புற நாநூற்றில் கணியன் பூங்குன்றனார் “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” என்று கூறிச் சென்றுள்ளார்.

நன்மை தீமை அடுத்தவரால் வருவதில்லை. துன்பமும் ஆறுதலும் கூட மற்றவர் தருவதில்லை. எம்மனமே எம் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும். நன்மை, தீமை மற்றவர்களால் வந்தாலும் அதை எப்படி நம் மனம் ஏற்றுக் கொள்ளுமோ, அதைப் பொறுத்தே அது தீமையாகவும், நன்மையாகவும் அமையும். அது கசக்கும் அல்லது இனிக்கும் சந்தோசத்திற்கு நாம் காரணம் என ஏற்றுக் கொள்ளும் மனம்

துன்பத்திற்கு அல்லது எமக்கு வரும் தீமைக்கு எப்போதுமே பிறரின் மீது பழி போடுகின்றது. ஆனால் நன்மை தீமைகளை கணித்துப் பார்த்தால் “அவை பிறர் தர வாரா” என்ற உண்மை புலனாகும்.

“வினைப்பயனை வெல்லுவதற்கு வேத முதலாம் அனைத்தாய நூலகத்தும் இல்லை” என்பது ஓளவையாரின் அருள் வாக்கு தினை விதைத்தவன் “தினை அறுப்பான், வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான்” என்பது பழமொழி. “காரண மின்றி காரியம் இல்லை” என்பது பொது விதி. இதனையே இந்துமதம் கன்மக் கோட்பாடாக விளக்கிச் செல்கிறது. கன்மம் என்பது ஒருவன் ஆற்றுகின்ற செயலுக்கு ஏதோ ஒரு பலன் அமையப் பெறும் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இந்துமதத்தின் கன்மக் கோட்பாடு விதிக் கமையவே நன்மையோ, தீமையோ அவரவர் செயலால் வருவது என்ற கூற்று சுட்டி நிற்கின்றது. இந்துமத கன்மக் கோட்பாட்டின் மூல அத்திவாரம் வேத இலக்கியத்தின் இறுதிப் பகுதியிலேயே வளர்ச்சியடைந்துள்ளமையைக் காணலாம். யம சூக்தத்தில் “இஷ்டா பூர்த்தங்களோடு செய்து கொண்டு போவாயாக” எனப் பொருள்படுகின்றது. எனவே செய்த வினைக்கு ஏற்ற பலன் கிடைக்கும் என்பதனை இது காட்டுகிறது.

நாம் இப்போது எப்படி இருக்கின்றோம் என்பதும் நாம் எப்படி இருந்தோம் என்பதனைப் பொறுத்ததாகும். உனது இன்றைய நிலைக்கு நீயே பொறுப்பு மற்றவர்களைப் பழி தூற்றுவது தவறாகும் என்று கன்மக் கொள்கை வலியுறுத்தும் அதே போல் இனி நாம் எப்படி இருப்போம் எப்படியுள்ளோம் என்பதும் நாம் செய்யும் செயல்களைப் பொறுத்ததாகும். நாம் செய்யும் செயல்கள் அழிந்தாலும் அதன் பயன்கள் அழியாது பாவ புண்ணியமாய்

நாம் இப்போது எப்படி இருக்கின்றோம் என்பதும் நாம் எப்படி இருந்தோம் என்பதனைப் பொறுத்ததாகும். உனது இன்றைய நிலைக்கு நீயே பொறுப்பு மற்றவர்களைப் பழி தூற்றுவது தவறாகும் என்று கன்மக் கொள்கை வலியுறுத்தும் அதே போல் இனி நாம் எப்படி இருப்போம் எப்படியுள்ளோம் என்பதும் நாம் செய்யும் செயல்களைப் பொறுத்ததாகும். நாம் செய்யும் செயல்கள் அழிந்தாலும் அதன் பயன்கள் அழியாது பாவ புண்ணியமாய் அருவமாக எம்மைத் தொடரும் இப் பலன்கள் நம் ஒவ்வொரு பிறிவியிலும் சேர்ந்துவரும். இதனை சைவசித்தாந்த தத்துவம் கன்மக் கோட் பாட்டில் சஞ்சித வினை எனச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

இச்சஞ்சிதவினையே எம் உயிர் உடலைப் பெறுவதற்கு காரணமாய் அமையும். நாம் செய்யும் செயலுக்கே எமக்குப் பிறப்புக் கிடைக்கின்றது. இதனையே உமாபதி சிவாச்சாரியார் தமது சிவப்பிரகாசத்தில்

“கன்ம நெறி தீர்விதநம்
சாதி யாயுபோகக்
கடன தென வரு முன்று
முயிரொன்றிக் கலத்தல்
தொன்மையதா
மல்லதுணவாகா”

என விளங்குகின்றார். கன்மம் செய்கின்ற வன் மனதினால் செய்ததை மனதாலும் வாக்கால் செய்ததை வாக்காலும், உடலினாலும் செய்ததை உடலினாலும் அனுபவிப்பான் என்கிறது தர்ம சாஸ்த்திரம் எனவே நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒவ்வொரு பலாபலன் உண்டு. என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. அது எப்படியோ எவ்வுருவிலோ எம்மை வந்தடையும் எனவே எல்லாவற்றிற்கும் பொறுப்பாளியும் நாமே ஆவோம்.

எங்கே சின்னவித்திட்டோம் என்றிருந்தாலே விளைவு குறித்துத் தெளிவாக இருக்க இயலும். நாம் விதைத்த வினைகளே நம் கண்முன்னே இன்று விரிந்து நிற்கின்றது.

இன்றைய நிலையில் சிலர் நல்லவராக இருந்து நல்லவற்றையே செய்கின்றனர். ஆனால் வாழ்வில் அவர்களுக்குப் பல பிரச்சினைகளும் துன்பமுமே ஏற்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நாம் செய்த கன்ம வினையே என்பது புலனாகும். இதனையே விதி என்பாரும் உளர். “விதி வரைந்த பாதைவழியே வாழ்க்கை” ஓடுவதாகக் கருதுகின்றனர்.

கன்மமானது செய்த முறையில் அன்று பக்குவமான முறையில் பயன் தரும். அதனால் முன் செய்த வினையின் பயன் பின்னும், பின் செய்த வினையின் பயன் முன்னுமாக மாறி வரும் எனவே கன்ம தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் சீரிய வாழ்வு வாழ முடியும். ஒன்றைச் செய்தால் அதனால் ஏற்படும் விளைவுதனக்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும் அதனால் நாம் சிந்தித்து செயற்பட வேண்டும். பிறர் மீது பழி போடாமல் நல்லவற்றைச் செய்து புண்ணி யத்தைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும்.

எது எப்படியாயினும் எவர் எப்படியாயினும் நம்மைத் தொடரும் தீமைகளுக்கும் நன்மைகளுக்கும் நாம் காரணம் அல்லாமல் வேறொருவரும் வேறேதுவு மில்லை. நம் வாழ்க்கையில் வெற்றியோ, தோல்வியோ, ஏற்றமோ, இறக்கமோ, புகழோ, அவமானமோ இவையெல்லாம் நம் கையில் தான் இருக்கின்றது. இதனையே பகவத் கீதை “நமக்கு நாமே நண்பன் நமக்கு நாமே எதிரி” என்று சொல்கின்றது.

எனவே தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா என்பதனைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு புண்ணிய காரியங்களைச் செய்து நல்ல பிறவிப் பயனை அடைந்து ஆன்மாவின் இலட்சியமான முக்திப் பேற்றை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்

சைவப்புலவர் நேமிநாதன் டிஹாசி

“சைவம் என்பது சிவசம்பந்தமுடையது. சிவனை வழிபடும் சமயமான சைவம் “அன்பு” உடன் தொடர்புபட்டு நிற்கின்றது. அதனாலேயே “அன்பே சிவம்” என்று திருமூலர் அருளியுள்ளார். சிவனைச் சார்ந்து வாழும் சைவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவற்றைச் சைவநெறி கூறுகின்றது. அதாவது சைவர்களது தன்மைகள், ஒழுக்கங்கள், கடமைகள், விழுமியங்கள் என்பனவற்றைக் கூறி செம்மையாக இம்மண்ணிலகில் வாழ் தலையே சைவநெறி வலியுறுத்துகின்றது. இம் மண்ணிலகில் வாழவேண்டிய விதம் பற்றியும், வாழ்தலின் அவசியம் பற்றியும் எடுத்துக் கூறி அதன் மூலமாக வாழ்க்கை இலட்சியங்களை அடைய முடியும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது.

அறநெறிக் காலத்திலே பெரும் செல்வாக்குடன் விளங்கிய சமண சமயம் மற்றும் பௌத்த சமயம் போன்ற அவைதீக சமயங்களுக்கும், வைதீக சமயங்களுக்கு மிடையே மோதல்கள் ஏற்பட்டன. அப்பொழுது அவைதீக சாம்ராஜ்ஜியம் சரிவடைய வைதீக பக்தி இயக்கமே காரணமாக அமைந்தது. அவைதீக மதங்கள் இல்லறத் தானுக்கும், துறவறத்தானுக்கும் அதீத கட்டுப்பாட்டினை விதித்து, துறவறத்தை முதன்மைப்படுத்தி அதன் மூலமாக இறைவனை அடையலாம் என்ற கொள்கையினை கொண்டிருந்தன. இதனை மணிமேகலை போன்ற இலக்கியங்களில் காணலாம்.

ஆனால் வைதீக சமயங்கள் வாழ்வை வாழ்வதன் மூலம் இறைவனை அடையலாம் என்றும், இல்லறம், துறவறம் என அறங்கள் இருந்தாலும் துறவறத்தை விட இல்லறவாழ்வின் மூலமாக இறைவனைத் தரிசிக்கலாம் என்றும் நம்பிக்கையூட்டின.

இதனையே சம்பந்தர் “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்” என்ற தேவார அடியினூடாகக் கூறுகிறார்.

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கான வழியினை சைவநெறி கூறுகிறது. புருடார்த்தக் கோட்பாடு, வர்ணாச்சிரம தர்மக் கோட்பாடு, சைவநாற்பாத நெறி போன்றன இவ்வுலகில் நன்னெறியுடன் செம்மையாக வாழ்வதற்கு வழிப்படுத்தி அதன் மூலம் இறையின்பத்தைப் பெற எம்மை ஆற்றுப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன.

இறைவனிடம் அன்பு செலுத்துவதன் மூலமாக எவ்வித உயர்வு தாழ்வுமின்றி எவரும் இறைவனை அடையமுடியும். அவைதீக சமயங்கள் உலக நிலையாமை, வாழ்க்கை வெறுப்பு, இல்லற வெறுப்பு என்பவற்றைக் கூறுகின்றன. ஆனால் வைதீக சமயங்கள் உலகியலை இறையியலுடன் இணைத்து முக்திக்குரிய வழிகளாகக் காட்டுகின்றன.

“மனிதத்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்பதனால் கிடைத்தற்கரிய மனிதப்பிறவி கிடைத்தமை சிறந்த வாழ்வு வாழவே என்கிறார் அப்பர் சுவாமிகள்.

சைவசமயம் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு அன்பு, தவம், வழிபாடு, பொறுமை, ஒழுக்கம், கொல்லாமை, அறம் செய்தல் போன்ற பல வழிகளைச் செப்புகின்றன.

“இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க” என்பது சைவசமய விழுமிய வாசகம். இதன் மூலம் அனைவரும் இன்பமாக வாழ வேண்டும் என்பதனை இவ்வாக்கியம் காட்டி நிற்கின்றது.

மனிதருடன் சேர்ந்து பிறந்ததுதான் துன்பம். துன்பம் ஒருவரைத் தாக்கும்

போதுதான் இறைவன் பற்றிய எண்ணம் ஏற்படுகின்றது. அவ்வாறு துன்பம் வரும் போது அதனைத் தீர்த்து ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு துணை செய்வனவாகவே ஆலயங்கள் அமைகின்றன. அந்த ஆலயங்கள் மனித உடலுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றது. இதனை திருமூலர் “ஊனுடம்பு ஆலயம்” என்கிறார். சமணம், சாக்கியம் போன்ற சமயங்கள் ஐம்பொறிகளை வெல்லுவதினாலேயே இறைவனை அடைய முடியும் என்கின்றன. ஆனால் ஐம்பொறி, புலன்கள் என்பன இறைவனில் ஐக்கியமாகும் விதத்தினை சைவசமயம் காட்டுகிறது. இந்த வகையில் ஆலய வழிபாடும் கூட மனிதனை வழிப்படுத்தும் சாதனமாக அமைகின்றது.

அதுமட்டுமன்றி பிறருக்காக வாழும் வாழ்வை சைவநெறி கூறுகிறது. துறவறம் பூண்டு நாம் செய்யும் அறத்தை விட மண்ணில் வாழும் பிற உயிர்களுக்கு தொண்டு செய்து வாழும் வாழ்க்கை மூலமாக இறைவனை அடையலாம். இக்கருத்தினை திருமூலரும் பின்வரும் பாடலடிகளால் உறுதிப்படுத்துகின்றார். “நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கொன்றியில் படமாடக் கோயில் பகவற்கு தாமே” (திருமந்திரம் 1821)

வள்ளுவரின் திருக்குறளும் மண்ணில் மனிதன் நல்ல விதமாக வாழும் விதம் பற்றிக் கூறுகிறது. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப் பால் என்ற முப்பிரிவுகளினூடாக உலக வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டியன, தவிர்க்கப்பட வேண்டியன என்பவற்றையெல்லாம் கூறி வீடு பேறுக்கு எம்மை இட்டுச் செல்வ தனைக் காணலாம்.

வாய்மை, அடக்கம், அன்பு, கொல்லாமை, பொறுமை, இல்வாழ்க்கை போன்ற பல விடயங்களைக் கூறுகிறார். மண்ணில் துணையுடன் அன்புடனிருந்து இல்வாழ்க்கையில் இன்புற்றவர் மறுபிறவியில் பேரின்பம் பெறும் பேறு பெற்றவர் என்பதை

“அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையத்து இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு”

என்ற குறளில் சிறப்பாகக் கூறுகிறார் வள்ளுவர் பெருந்தகை. மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்பவன் மறுமை இன்பத்தை நாடும் துறவியை விடச் சிறந்தவர் என்பதை

“இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்வான் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை”

என்பதனூடாகக் கூறப்படுவதுடன் இவ்வாறான நன் னெறியில் வாழ்பவன் “வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்றும் இன்னுமொரு குறளால் கூறுகிறார். இது தவிர பஞ்சமாபாதகங்களைத் தவிர்த்து நடப்பதே சிறந்த அறம். அவ்வாறு நடப்பவர்க்கு நரகத் துன்பம் இல்லை என்பதை திருமூலர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“கொலை களவு கட் காமம் பொய் கூறல் மலைவான பாதகமாம் அவை நக்கித் தலையாள் சீவனடி சார்ந்தோர்க்கு இலையாம் இவை ஞானானந்தக் திருத்தலே”

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச் சொல் இவற்றைத் தவிர்த்து நல்லறத்தில் வாழவேண்டும் என சைவசமயம் வலியுறுத்துகின்றது.

“மெய் கலந்த அன்பர் அன்பெனத்தகுமாக” என்ற திருவாசகக் கருத்துப்படி அன்பினை முதன்மைப்படுத்தி மனிதனை வாழ்வாங்கு வாழச் செய்து ஒழுக்கம் நிறைந்த சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்பி, சைவர்களை சைவ வாழ்வு வாழ வழிப்படுத்தி மனித வாழ்வியலை நேரிய வழியில் வாழவைப்பதற்கு சைவசமயம் வழிகாட்டுகின்றது. இவ்வாறு நன்னெறியில் மண்ணில் சிறந்த வாழ்வு வாழ்வதினால் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறலாம் என்பதே சைவத்தின் உட்கருத்தாகும். இதனையே சம்புந்தர் “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்”

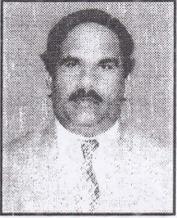
என்று ஒதுகின்றார்.

பின்னணைப்பு

சீத்தாந்த வித்தகர் பட்டம் பெறுபவர்
பண்டிதர், சைவப்புலவர் க.நல்லரெத்தினம் BA

இவர் சிறுவர் விளையாட்டுக்கழக வீதி, பழந்தோட்டம் களுவாஞ்சிக்குடி-09 ஐ வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். பண்டிதர், சைவப்புலவர், சமாதான நீதவான் போன்ற பட்டங்களைத் தரித்தவர். மும் மொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். இரத்தினபுரி, அக்கரைப்பற்று, பட்டிருப்பு, வெல்லாவெளி, தம்பலவத்தை, மண்டூர் போன்ற இடங்களிலுள்ள பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். பல இடங்களில் சைவமகாசபையை நிறுவின பெருமைக்குரியவர். பல சமூகப் பணிகளும் புரிந்துள்ளார்.

சைவப்புலவர் பட்டம் பெறுபவர்
தொழிலதிபர், தேசகீர்த்தி வி.ரஞ்சிதமுர்த்தி

களுவாஞ்சிக்குடி எனும் பழம் பதியில் விநாயகமூர்த்தி நவமணி தம்பதியினருக்கு 1962.07.07 மகனாகப் பிறந்தவர். மட்டு நகரின் பல கிராமங்களின் முன்னேற்றப் பங்குதாரராகவும், வர்த்தக, கைத்தொழில் தேர்ச்சியில் முதன்மைப் பங்குதாரராகவும் விளங்கும் இவர் அண்மைக் காலங்களில் சைவக் கோயில்களுக்கும், தமிழ், சமயம், கலை, விளையாட்டு, விவசாயம், சமூகம் என இன்னோரன்ன பல துறைகளின் சங்கங்களுக்கும் கனதியான கடும் உழைப்பை நல்கிவருவதோடு, அச்சங்கங்களின் பொறுப்பதிகாரியாகவும் பொறுப்புடனும் பொறுமையுடனும் பணியாற்றிவருகின்றார். இவரின் தூய சேவையின் நிமிர்த்தம் “தேசகீர்த்தி” உள்ளிட்ட பல நிறுவன ரீதியான கௌரவ விருதுகளையும் பெற்றுக் கொண்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவப்புலவர் பட்டம் பெறுவோரின் சிற்சூகம்

01. சைவப்புலவர் இரத்தினம் கோபாலபிள்ளை BA, S.L.P.S-I - 1948.05.24

தேற்றாத்தீவைச் சேர்ந்தவர். இவர் இரத்தினம் சீதைப்பிள்ளை தம்பதிகளின் மகனும், சுலோசனாவின் கணவரும் ஆவார். ஆரம்பகாலங்களில் கூத்து, நாடகம் போன்ற கலைத்துறைகளில் ஆழக்காலுன்றியவர். தேசிய மட்டங்களிலும் பங்குபற்றி தனது சாதனைகளை நிலை நிறுத்தியவர். மட்ட/ பெரியகல்லாறு மத்திய கல்லூரியில் அதிபராக நீண்டகாலம் சேவையாற்றி நல்ல மாணவ சமுதாயத்தினை உருவாக்கியவர். பேச்சாற்றல், எழுத்தாற்றல் மிக்கவர். மண்முனை தென் எருவில் பற்று கலைஞர் ஒன்றியச் செயலாளராகவும், சைவமகாசபை உறுப்பினராகவும், தென்றல் சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழு உறுப்பினராகவும் செயலாற்றி வருபவர். “தேசகீர்த்தி” எனும் பட்டமும் பெற்றவர்.

02. சைவப்புலவர் சரோஜினிதேவி சீவஞானம் - 1945.12.15

இவர் திருகோணமலை 42B, உவர்மலை மத்திய வீதியில் வசிப்பவர். தெய்வேந்திரம் பிள்ளை சரஸ்வதி தம்பதிகளின் மகளும், சிவஞானத்தின் மனைவியுமாவார். சைவக் கோயில்களில் சமயச் சொற்பொழிவு, பஜனை முதலான தொண்டுகளையும் புரிந்து வருபவர். இவர் அறநெறிப்பாடசாலை ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார். “பிள்ளைக்குணம்” “அனைக்கு என் உள்ளக் கமலம்”, “வெருகலம்பதியும் அருகும் எம் விதியும்” போன்ற நூல்களின் ஆசிரியருமாவார். இவர் “தர்மாசிரியர்”, “பாலபண்டிதர்” போன்ற பட்டங்களையும் தரித்துக் கொண்டவர்.

03. சைவப்புலவர் சீவானந்தஜோதி ஞானசூரியம் 1961.08.06

மண்டூரைப் பிறப்பிடமாகவும், 25/7 மாரியம்மன் கோயில் வீதி, கல்லடி, மட்டக்களப்பை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். அருளானந்தம் தேவகி தம்பதிகளின் புதல்வியும், ஞானசூரியத்தின் மனைவியுமாவார். இவர் அறநெறிப் பாடசாலை அதிபராகவும், சமயச் சொற்பொழிவாளராகவும் விளங்குகின்றார். தமிழகம், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற மாநாடுகளிலும் கலந்து கொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தவர். கொழும்பு, மட்டக்களப்பு தமிழ்ச் சங்கம், அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம், உலக சைவப்பேரவை போன்ற மன்றங்களில் உறுப்பினராகவும் உள்ளார். இவர் இந்துதர்மாசிரியர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர், சைவச் செம்மல் போன்ற பட்டங்களையும் தரித்துக் கொண்டவர். 2011இல் சர்வதேச பெண்கள் தினத்தில் ஜனாதிபதி சாதனையாளர் விருதும் பெற்றவர்.

04. சைவப்புலவர் புல்பலதா கலாரஞ்சன் - 1979.04.10

திருக்கோவில், முனைவீதி, தம்பிலுவில் -01ஐச் சேர்ந்தவர். தங்கவேல் விசாழாட்சி தம்பதிகளின் மகளும், கலாரஞ்சனின் மனைவியுமாவார். அரசாங்கப் பாடசாலையில் ஆசிரியையாகவும் கடமை புரிந்து வருகின்றார். பாடசாலை மாணவர்களுக்காக நூல்கள் சிலவற்றையும் ஆக்கியளித்துள்ளார்.

05. சைவப்புலவர் ஞானானந்தக் குருக்கள் ஞானலோகேஸ்வரி BA 1976.11.28

95/02, பண்டாரிகுளம் வீதி, வேப்பங்குளம், வவுனியாவை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். அரசாங்கப் பாடசாலையில் ஆசிரியராகவும், அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியராகவும் கடமை புரிகின்றார். ஞானானந்தக் குருக்கள் நிர்மலாதேவி தம்பதிகளின் புதல்வியுமாவார். “இந்து தர்மாசிரியர்” பட்டமும் பெற்றவர்.

06. சைவப்புலவர் சுப்பன் கலைவாணி BA (Hons) 1980.08.06

ஆலடி, உடுவில், சுன்னாகத்தை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். சுப்பன் பூமணி தம்பதிகளின் புதல்வி ஆவார். இந்துநாகரித்தைச் சிறப்பு பாடமாக யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றவர். உடுவில் பிரதேச செயலகத்தில் பட்டதாரி பயிலுனராகக் கடமை புரிகின்றார். அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

மட்டக்களப்பில்

சைவமகாநாடு சிறுக்க உதவிய உள்ளாங்கள்

சிறப்பு மலர் வளியீட்டு அனுசரகை

தொழிலதிபர் வீ.ரஞ்சிதமுர்த்தி

Vijay Construction & Company Head Office

No. 40, Railway Station Road, Batticaloa

மதிய உணவு அனுசரகை

திருமதி.பரமசிவம் சந்திரகுமார்

சாதாரியா அர்ச் ஆலை உர்மையாளர், கீரான் குளம்

சிறுநுண்ணடி அனுசரகையாளர்கள்

திருமதி.லோபா ஜெயரஞ்சித் - வாழைச்சேவை

செல்வி. T.சர்மிளா - பெரியகல்லாறு - 03

அகழ்ப்பிதழ் அனுசரகை

செல்வன் சுவயந்த் அபிஷேக் - பெரியகல்லாறு -01

நீத அன்பளித்தோர்கள்

அமரர்.ஞானசூரியம் மயூரதன், மாரியம்மன் கோயில் வீதி, கல்லடி	10000.00
திரு.ஏ.பன்னீர், வாழைச்சேவை	5000.00
திரு.எஸ்.சிவபால், அரச ஒப்பந்தக்காரர், கோட்டைக்கல்லாறு	5000.00
நியு ஹிமாலயா கல்வி நிறுவன உர்மையாளர், களுவாஞ்சிக்குடி	5000.00
வந்தக ஆசிரியர்கள், நியு ஹிமாலயா கல்வி நிறுவனம், களுவாஞ்சிக்குடி	4000.00
அமரர்.பண்டிதர் சீ.தம்பிராசா, "குக்கிரி" - பெரியகல்லாறு-02	3000.00
திருமதி.எஸ்.மகேஸ்வரன் - 109, வங்களா வீதி, பெரியகல்லாறு-01	2000.00
திரு.மு.மன்மதராசா, பெரியகல்லாறு -02	2000.00
திரு.நா.அரவிந்தகுமார், வங்களாவீதி, பெரியகல்லாறு-01	2000.00
திருமதி.சு.வரதராஜன், வீரவுரையாளர், தெ.கி.ப., பெரியகல்லாறு-03	2000.00
திரு.பொ.ஜீவன், ஆசிரியர், பெரியகல்லாறு -02	2000.00
திரு.எஸ்.கரேல், வங்களாவீதி, பெரியகல்லாறு-01	1000.00
திரு.எஸ்.பஞ்சலிங்கம், வாழைச்சேவை	1000.00
திரு.எ.ஜெயரஞ்சித், வாழைச்சேவை	1000.00
செல்வி.நே.டிஹாசி	1000.00
திருமதி.த.யோகேந்திரன், வாழைச்சேவை	1000.00
செல்வி.வை.யோகினி, வாழைச்சேவை	1000.00
செல்வி.கே.விமலா, வாழைச்சேவை	1000.00
செல்வி.ஆர்.ரஜிப்பிரியா, வாழைச்சேவை	1000.00
செல்வி.ரி.சுதாரசினி, வாழைச்சேவை	1000.00

அழைப்பதழு

உ

சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவந்தி விளங்குக

அகல இலங்கைச் சைவப் புலவர் சங்கம்

நடாத்தும்

பட்டமளிப்பும் சைவமாநாடும்

காலம்

நந்தனவருடம், ஐப்பசி மாதம், திருபத்தெட்டாம்
நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை 2012.10.28
காலை 8.30 மணி - மாலை 4.30 மணி

இடம்

சுவாமி விபுலானந்த அழகியர் கற்கைகள் நிறுவக
மண்டபம், கல்லடி, உப்போடை

தலைவர்

சைவப்புலவர் மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்கள்
(சங்க தலைவர்)

விறாக்குமுத் தலைவர்

சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன் அவர்கள்
(சங்க உபதலைவர்)

திருமுன்னிலை

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினக் குரு மகாசந்தானம்
ஸ்ரீஸூரீ சோமசுந்தர ஞானசம்பந்தர் பரமாரிய சுவாமிகள்
சிவஸ்ரீ மு.கு.சச்சீதானந்தக் குருக்கள் அவர்கள்
காப்பாளர் - மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்ட இந்த குருமார் ஒன்றியம்

முதன்மை விருந்தினர்

பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள்
தகைசார் பேராசிரியர்
வரலாற்றுத்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சிறப்பு விருந்தினர்கள்

திருமதி.சாந்தி நாவுக்கரசன் அவர்கள்
பணிப்பாளர் - இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

திரு.க.விமலநாதன் அவர்கள்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர் - மட்டக்களப்பு

கலாநதி க.பிரேம்குமார் அவர்கள்
பணிப்பாளர் - சுவாமி விபுலானந்த அழகியர் கற்கைகள் நிறுவகம்

சைவ நன்மக்கள் அனைவரையும்
இங் வைபவமத்தல் கலந்து சீறப்பக்குமாறு
அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

- மட்டக்களப்பு வீழாக் குழுவினர் -

நிகழ்ச்சி நிரல்

முத்தியர் முன்னிர் கவாமி விபுலானந்த அழகியர்

(காலை 08.30 - பகல் 12.30)

- 08.30 - உரவலம்
- 09.00 - மங்கல விளக்கேற்றல்
- 09.10 - சைவக் கொடியேற்றல்
கொடிக்கவி ஓதுதல்
சைவப்புலவர் சிவானந்த ஜோதி ஞானசூரியம்
- 09.20 - திருமாமறை ஓதுதல்
சிவஸ்ரீ மு.கு.சச்சீதானந்தக் குருக்கள் அவர்கள்
தேசத்துக் கோயில் குரு
- 09.25 - திருமாமறை ஓதுதல்
கிசைமணி வி.உதயகுமார் அவர்கள்
- 09.35 - வரவேற்பு நடனம்
- 09.50 - வரவேற்புரை
சைவப் புலவர் க.குவியந் அவர்கள்
விழாச் செயலாளர்
- 10.00 - அருளாசியுரை
குரு மகா சந்தானம் அவர்கள்
தேசத்துக் கோயில் குரு அவர்கள்
- 10.15 - தலைமையுரை
சைவப்புலவர் மு.திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
சங்கத் தலைவர்
- 10.30 - சிறப்பு விருந்தினர் உரை
திரு.க.விமலநாதன் அவர்கள்
மேலதிக அரசாங்க அதிபர், மட்டக்களப்பு
கலாநதி க.பிரேம்குமார்
பணிப்பாளர்
சுவாமி விபுலானந்த அழகியர் கற்கை நிறுவகம்.
- 10.45 - பட்டமளிப்புப் பேருரை
பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள்
வரலாற்றுக்குறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
- 11.15 - ஸ்ரீ சீத்தாந்த வித்தகர் பட்டமளிப்பு
பணிபுதர், சைவப்புலவர் க.நல்லரெத்தினம்
ஸ்ரீ சைவப் புலவர் பட்டமளிப்பு
தொழிலதிபர் திரு.வி.ரஞ்சிதமூர்த்தி
ஸ்ரீ சைவப்புலவர் பட்டமளிப்பு
2012, தேர்வில் சித்திபெற்றவர்களுக்கு
ஸ்ரீ கிளஞ்சைவப்புலவர் பட்டமளிப்பு
2012, தேர்வில் சித்திபெற்றவர்களுக்கு
- 12.00 - நடனம்
சுவாமி விபுலானந்த அழகியர் கற்கை
மாணவிகள்
- 12.15 - நன்றியுரை
சைவப்புலவர் கந்த சத்தியதாசன் அவர்கள்
சங்கச் செயலாளர்
திருமுறை ஓதுதல்

சைவப்புலவர் அந்நாசல தேசிகாணி அரங்க

(ப.ப 01.30 - ப.ப 04.30)

தலைமை

சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன் அவர்கள்
சங்க உபதலைவர்

திருமுன்னிலை

குரு மகா சந்நிகாணம்

- 01.30 - திருமாமுறை ஓதுதல்
நுண்கலைமாணி த.வாகீசன்
- 01.40 - மட்டு நகரின்னீசை
நெறியாளுகை:
கலாபுஷணம் ஆ.அரசரெத்தினம்
- 01.50 - வரவேற்புரை
சைவப்புலவர் ஆர்.கோபாலபிள்ளை
விழாக்குழு உபதலைவர்
- 02.00 - தலைமையுரை
சைவப்புலவர் சா.தில்லைநாதன் அவர்கள்
விழாக்குழுத் தலைவர்
- 02.10 - தொடக்கவுரை
சைவப்புலவர் ஹேமலோஜினி குமரன்
உதவிப்பணிப்பாளர்,
இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- 02.20 - சைவநாதம் - சிறப்புமலர் வெளியீட்டுரை
திருமதி.சாந்தி கேசவன்
முதுநிலை வீரவுரையாளர்
இணைப்பாளர் - இந்துநாகரிகப்புலம்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
- 02.30 - மலர்ப் பிரதிகள் வழங்கல்
- 02.40 - சைவநாதம் - சிறப்புமலர் நயவுரை
செல்வி.பொ.நலாந்தனி
வீரவுரையாளர்
வரலாற்றுத்துறை
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
- 02.50 - சிறப்பு விருந்தினர் உரை
திருமதி.சாந்திநாவுக்கரசன் அவர்கள்
பணிப்பாளர்
இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
- சைவ மாநாடு
- 03.05 - தலைமை
பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள்
தகைசார் பேராசிரியர் - வரலாற்றுத்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

சைவக் கோயில்களின் திருப்பணிகள்
பேராசிரியர் மா.செல்வராஜா அவர்கள்
தலைவர் - மட்டக்களப்பு தமிழ்ச் சங்கம்
- தொன்மைக்கு சைவவழியாடு
அருள்மொழியரசி, வித்துவான்
வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்கள்
- 04.15 - மதிப்பீட்டுரை
சைவப்புலவர் கலாபுஷணம்
சு.செல்லத்துரை அவர்கள்
தேர்வுச் செயலாளர்
- 04.30 - நன்றியுரை
சைவப்புலவர் ஸோபா ஜெயமஞ்சீத் அவர்கள்
விழாக்குழு பொருளாளர்
- திருமுறை ஓதுதல்.

பட்டம் பெறுவோர் - 2012

சைவப் புலவர் தேர்வில் சத்தியடைந்தோர்

01. திரு.கி.கோபாலபிள்ளை - தேற்றாத்தீவு
02. திருமதி.சரோஜினிதேவி சீவநாணம்
திருகோணமலை
03. திருமதி.சீவானந்தஜோதி ஞானசூரியம்
மட்டக்களப்பு
04. திருமதி.புல்லதா கலாரஞ்சன்
திருக்கோயில்
05. செல்வி.ஞானாந்தக்குருக்கள் ஞானலோகேஸ்வர்
வவுனியா
06. செல்வி.சுப்பன் கலைவாணி - சுன்னாகம்

இளம் சைவப்புலவர் தேர்வில் சத்தியடைந்தோர்

01. செல்வி.தி.டிஷணப்பிரியா- களுவாஞ்சிக்குடி
02. திரு.க.கைலநாதன் - வட்டுக்கோட்டை
03. செல்வி.ஐ.மனோறா - கொழும்பு
04. செல்வி.க.காசினி - மானிப்பாய்
05. திரு.ர.நல்லதம்பி - திருகோணமலை
06. திரு.பா.திலகானந்தம் - ஒட்டுசுட்டான்
07. திரு.வே.சந்திரகுமார் - களுவாஞ்சிக்குடி
08. செல்வி.சி.ரசித்தா - மானிப்பாய்
09. செல்வி.ம.ரமணி - வாழைச்சேனை
10. செல்வி.தி.யுனீத்தா - மட்டக்களப்பு
11. திரு.பா.சுதாகரன் - பொலன்னறுவை
12. செல்வி.ஸ்.அஸ்வின் - மட்டக்களப்பு
13. திரு.பி.கிருஷ்ணா - கல்குடா
14. செல்வி.க.ஜீவரதி - அம்பாறை
15. திருமதி.ஸ்ரீ.மலர்வழி - மட்டக்களப்பு
16. திரு.கி.ஜெயசங்கர் - செங்கலடி
17. செல்வி.செ.நிதர்சினி - கல்குடா

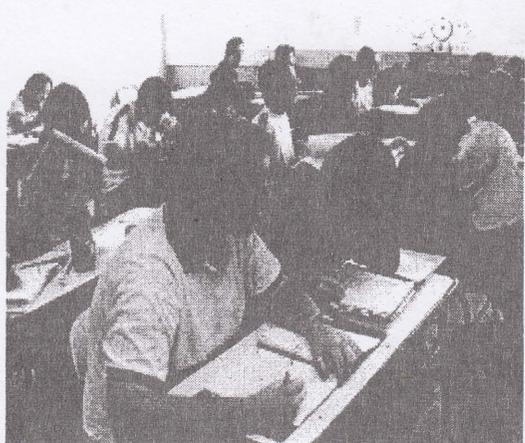
சாதாரியா அரிசி ஆலை

புரட்சிவம் சந்திரசுமார்
கீராள்குளம்

நியூ ஹீமாலயா கல்லி நிறுவனம் களுவாஞ்சீக்குடி

உயர்தர
மாணவர்களுக்கான சகல
பாடங்களுக்கும்

நியூ ஹீமாலயா கல்லி நிறுவனம்
களுவாஞ்சீக்குடி

മരണത്തിന്റെ നവീകരണം

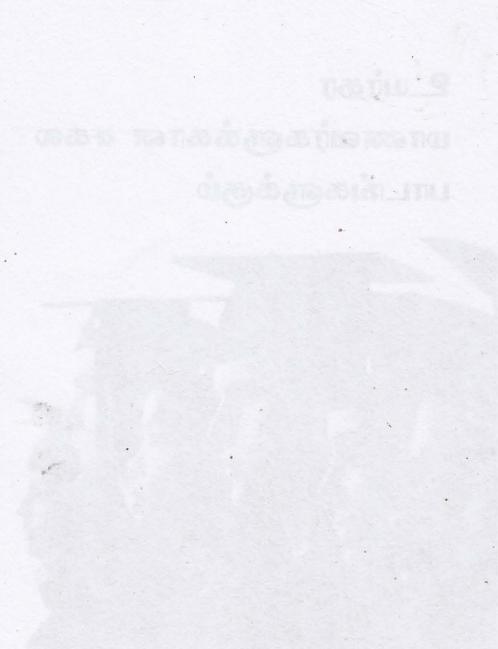
മരണത്തിന്റെ നവീകരണം
 മരണത്തിന്റെ

മരണത്തിന്റെ നവീകരണം

മരണത്തിന്റെ നവീകരണം

മരണത്തിന്റെ നവീകരണം
 മരണത്തിന്റെ

മരണത്തിന്റെ നവീകരണം
 മരണത്തിന്റെ

திருப்பராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலக லாம்உணர்ந் தோதந் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்பழ வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்